

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 41 / Hejmar 492 / Kanûn 2022

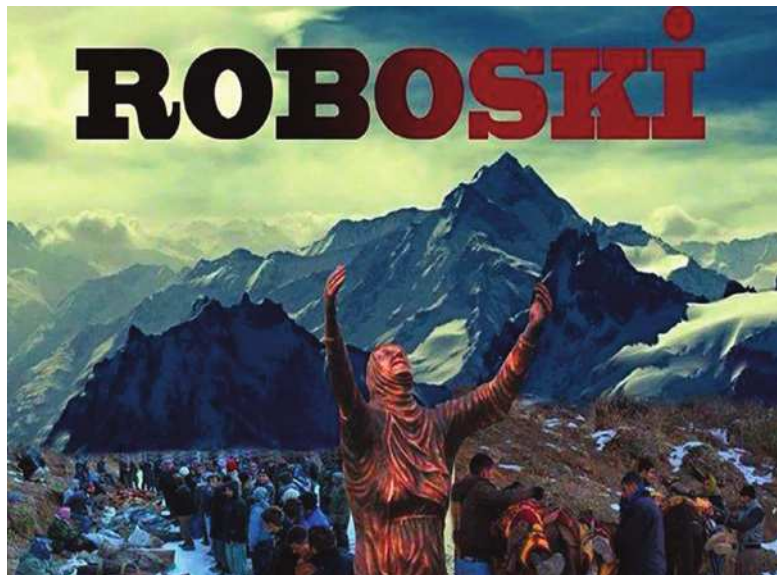
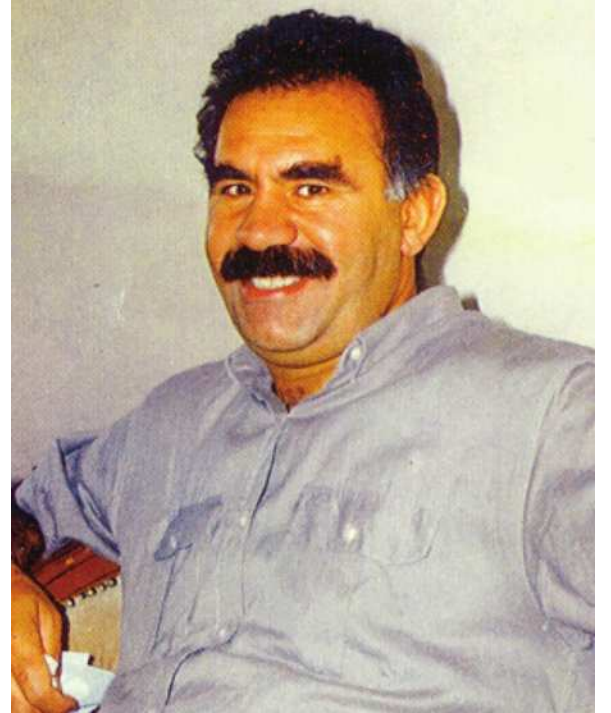
KATLIAMLARIN DA, TECRİDİN DE KİLİDİNİ KIRACAĞIZ

KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanlığı'nın 2. Paris Katliamı'nda şehit düşen KCK Yürütme Konseyi Üyesi Evîn Goyi için yaptığı açıklama:

"Evîn yoldaşımız, 1988 yılında özgürlük hareketine katılmış ve o günden bu yana Kürdistan halkının özgürlüğü için mücadele etmiştir. Soykırımcı sömürgeci düşmana karşı mücadelenin bir çok alanında yer almış, savaşmış, tüm varlığını ve yaşamını mücadeleye adanmıştır. Aynı zamanda kadın mücadelesinin de bir öncüsüdür. Özgür kadın çizgisinin gelişmesinde ve kadının irade olmasında büyük katkıları ve emeği olmuştur. Kadın ordulaşmasına büyük emek vermiş ve önemli görevler üstlenmiştir.

Evîn arkadaşın Rojava devriminin gelişmesinde de büyük katkıları olmuştur. DAİŞ'e karşı savaşta yer alarak ve DAİŞ'in yenilmesinde belirleyici bir rol oynayarak sadece Kürt halkına değil, aynı zamanda tüm insanlığa büyük bir hizmette bulunmuştur. Evîn arkadaş, DAİŞ'e karşı savaşta yaralanmış ve tedavi için Avrupa'ya geçmiştir. Avrupa'da tedavi olurken aynı zamanda mücadelesini burada da sürdürmüştür. Özgürlük saflarına katıldığı andan şehit düştüğü ana kadar hep mücadele etmiştir. Kürdistan halkı Evîn yoldaşı çok yakından tanımakta, bilmekte ve bu bilinçle şehit düştükten sonra mücadelesine güçlü bir şekilde sahip çıkmıştır. Kürt halkının Paris'e akarak bu üç şehit arkadaşına sahip çıkması çok anlamlı olmuştur..."

YJA Star'ın Başarısı

Hêvî Nûda

✓ 2022 yılı hem 50. Önderlik yılı olması hem 25 Ekim'inde Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin 30. Ordulaşma Yılı'nı tamamlaması hem de Partimiz PKK'nın 45. Kuruluş Yılı olması itibarıyla bizler açısından anlamlı bir yıl olmuştur. Sıcak savaş mevsilerinde son yüzyılın faşizmine karşı direnen yoldaşlarımızın büyük başarıları bu yılı daha da anlamlandırmış, bu yılın zafer inancının gelecek yılda özgürlük ile somutlaşacağını müjdelemiştir. 2022 yılında faşist Türk rejiminin soykırım amacıyla başlattığı ve siyasi, diplomatik, ekonomik, politik, sosyal olarak geliştirdiği bu savaş, Kürtler için de bir varlık yokluk savaşıdır. **Sayfa: 9**

Birikim Yılından Zafer Yılına

Duran Kalkan

✓ 2022 yılına siyasi ve askeri olarak damgasını vuran olaylar nelerdir, diye sorulduğunda hiç kuşkusuz dünya açısından Ukrayna Savaşı, Kürdistan açısından ise Zap, Avaşın ve Meftina Savaşı cevaplarını verebiliriz. Gerçekten hem Ukrayna Savaşı ve hem de Zap, Avaşın ve Meftina temelinde Medya Savunma Alanları'nda yaşanan savaş, 2022 yılına damgasını vuran temel olaylar olmuştur. Ukrayna ve gerilla direnişi dünyada ve Kürdistan'da 2022 yılına damgasını vuran, yılın gelişmelerini belirleyen olaylar olmuştur. Dünyada yaşanan temel olaylar Kürdistan'ı ve Kürt halkını... **Sayfa: 2**

2023 Seçimlerine Giderken

Hêlîn Ümit

✓ Türkiye'nin seçim atmosferine girdiği bu dönemde, siyasi ve askeri açıdan dünya toplumları ciddi bir kriz ve kaos iklimini yaşıyor. Bunun nedeni bir avuç sermaye kesiminin toplumlara, halklara, kadınlara ait olan kaynaklar üzerinde kurdukları tekel ilişkileri oluyor. Her ne kadar dünyadaki siyasi sistemlerin modern çağda demokratik olarak oluştuğu öne sürülse de günümüzde demokrasi kavramı gibi tekel ilişkilerine dayalı oluşturulan kurumları da ayırtı orten asma yaprağı işlevini görüyor. **Sayfa: 13**

Demokratik Moderniteyi İnşa Görevleri

Rêber Abdullah Öcalan

✓ Uygarlığın her iki ucunu (devletçi uygarlık ile demokratik uygarlık) ana hatlarıyla izlemeye çalıştım. Kabalığına rağmen çözümlemelerimde ana eğilimleri yetersiz de olsa yansıttığım kanısındayım. Özellikle kapitalist olarak adlandırılan moderniteyi kapsamlıca çözümlemeye çalıştığım fark edilecektir. Buna karşılık aynı modernite döneminin karşıt uçlarını da daha kapsamlıca ve belli eleştirilerle birlikte ortaya koyduğum görülebilir. Bu eleştirilerden çıkarılması gereken sonuç, açık ki demokratik modernitenin kendini yeniden inşa etme göreviyle karşı karşıya olduğuna ilişkindir. İster yenilensinler ister yenilenmesinler, liberalizmin öncülük ettiği resmi kapitalist modernite güçlerinin kendilerini her kılıkta sunma konusunda hayli becerikli olduklarını ve deneyim kazandıklarını bilmekteyiz. **Sayfa: 16**

Katliamlara Bırakmadan Kendi Tarihini Yazma Zamanı

Cemal Şerik

✓ Ne zaman ki aslanların tarihini avcılar değil de, aslanların kendileri yazacak, o güne kadar da bu böyle devam edecektir. Şimdi aslanların kendi tarihlerini yazmasının tam zamanıdır. Avcılara bırakmadan kendi tarihlerini yazmalılar. Ki tarihte kendi tarihini yazanlar çok çıkmıştır. Devrimciler, sosyalistler, gerçek anlamda demokratlar, hem de büyük bedeller ödeyerek bunu yapmaktadırlar, Bunu en başarılı bir şekilde çeyrek asırdır İmralı'da tutulan Önder Apo ve dağda Özgürlük Gerillası ve kahraman şehitlerimiz bedeller ödeyerek bu tarihi yazmaktadırlar. **Sayfa: 22**

İçindekiler

Ortadoğu'da PKK Öncülüğü

Ali Haydar Kaytan

Sayfa: 18'de

Jin Jiyan Azadi Yeni Yaşamın Manifestosu

Gulan Fehim

Sayfa: 24'te

Sansürün Kaynağa Tecrittir

Firaz Garzan

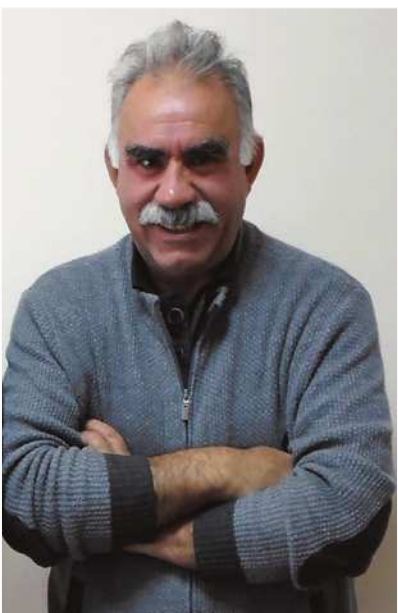
Sayfa: 26'da

Evîn Yoldaşın İzinde Zafere

Yürüyeceğiz

Sozdar Avesta

Sayfa: 32'da

BİRİKİM YILINDAN ZAFER YILINA

Duran Kalkan

*Dünyada yaşanan temel olaylar
Kürdistan'ı ve Kürt halkını yakından etkilediği gibi
Kürdistan'da gelişen mücadele de günümüzde tüm insanlığı derinden etkiler hale gelmiş bulunuyor. Çok açık ki kapitalist modernite sistemi 2022 yılını Ukrayna Savaşı'yla geçirdi. NATO'nun da mevcut Ukrayna yönetimine her türlü desteği vermesi sonucunda aslında Ukrayna üzerinde açık bir NATO ve Rusya savaşı yaşandı. Kapitalist sistem içerisindeki bütün olaylar ve gelişmeler de bu savaş tarafından belirlendi. Kapitalist modernite koronavirüs gibi salgın hastalıklar üreterek insanlığı tehdit etme ve buradan kar elde etme, yine Afganistan Savaşı gibi en son da Ukrayna Savaşı gibi Ortadoğu'da Irak Savaşı gibi savaşlar üreterek insanlığı tehdit edip kar elde etme yollarını bulmakla varlığını sürdürüyor. Başka bir şeyi kalmamıştır.*

Miladi 2022 yılının son haftalarını yaşıyoruz. Bu vesileyle yıl boyunca insanlığın ve halkımızın yaşadığı bazı olayları Özgürlük Mücadelemiz açısından değerlendirmek kuşkusuz önem taşıyor. Geçen yıllarda da yaptığımız gibi söz konusu değerlendirmeler hem geçirdiğimiz yılda yaşadığımız olayların derslerini çıkartma hem de bu temelde yeni yıla daha hazırlıklı ve planlı girme imkanı veriyor. Çünkü mücadelede başarılı olabilmemiz için gereken gücü biz esas olarak yürüttüğümüz mücadele pratiğinin derslerinden alıyoruz. Pratiğin Önderlik ve Parti çizgisindeki eleştirel ve öz eleştirel değerlendirilmesi bize neleri doğru yapıp neleri yapmadığımızı, hangi çalışma tarzının doğru olduğunu ve başarı getirdiğini gösteriyor. Böylece yapmamız gerekeni ve onun başarı tarzını daha iyi anlamış oluyoruz. Bu da geçmiş pratiğin dersleri temelinde kendimizi eğiterek yeni yıl görevlerine daha güçlü ve hazırlıklı girmemizi sağlıyor. Elbette böyle bir girişte yeni yıl mücadelesinde daha etkili ve başarılı olmamızı getiriyor. Bu bakımdan tüm devrimcilerin, özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkesin aslında çizgi temelinde böyle bir eleştirel-öz eleştirel sorgulamayı yıl pratiği düzeyinde mutlaka yapması gerekiyor. Yeni yılı güçlü karşılamak ve yeni yıl mücadelesinde başarılı olmak ancak böyle mümkün olur. Tüm devrimci ve yurtseverlerin böyle yapacağına ve miladi 2023 yılı mücadelesine bu temelde hazırlıklı girerek mutlaka başaracağına inanıyoruz.

Ukrayna ile Zap, Avaşın ve Metîna savaşları bu yıla damgasını vurdu

2022 yılına siyasi ve askeri olarak damgasını vuran olaylar nelerdir, diye sorulduğunda hiç kuşkusuz dünya açısından Ukrayna Savaşı, Kürdistan açısından ise Zap, Avaşın ve Metîna Savaşı cevaplarını verebiliriz. Gerçekten hem Ukrayna Savaşı ve hem de Zap, Avaşın ve Metîna temelinde Medya Savunma Alanları'nda yaşanan savaş, 2022 yılına damgasını vuran temel olaylar olmuştur. Yıl sonu itibarıyla Ukrayna Savaşı on birinci ayına girecektir. Zap, Avaşın ve Metîna'daki savaş ise dokuzuncu ayına girecektir. Süre bakımından da her iki savaşın 2022 yılının çok önemli bir dilimini kucakladığı açıktır, fakat zaman dilimlenmesinden çok daha önemli olarak aslında söz konusu savaşlar etrafında gelişen siyasi ve askeri mücadele dünyada ve Kürdistan'da 2022 yılına damgasını vuran, yılın gelişmelerini belirleyen olaylar olmuştur.

Öncelikle insanlığın durumu açısından birkaç hususa kısaca dikkat

çekmek, Kürdistan'daki olayları ve gelişmeleri doğru ve yeterli anlamak açısından da yararlı olacaktır. Çünkü biz de bu dünyada yaşıyoruz, dünyada yaşanan temel olaylar Kürdistan'ı ve Kürt halkını yakından etkilediği gibi Kürdistan'da gelişen mücadele de günümüzde tüm insanlığı derinden etkiler hale gelmiş bulunuyor. Çok açık ki kapitalist modernite sistemi 2022 yılını Ukrayna Savaşı'yla geçirdi. Bu savaş şubat sonuna doğru Rusya'nın Ukrayna'ya saldırısıyla başladı ve NATO'nun da mevcut Ukrayna yönetimine her türlü desteği vermesi sonucunda aslında Ukrayna üzerinde açık bir NATO ve Rusya savaşı yaşandı. Kapitalist sistem içerisindeki bütün olaylar ve gelişmeler de bu savaş tarafından belirlendi. Bundan önceki iki-üç yılı da kapitalist modernite sistemi koronavirüs hastalığı temelinde geçirmişti. Yani son yıllarda küresel kapitalist modernite sisteminin durumu nedir, denildiğinde hemen koronavirüs hastalığı ile Ukrayna savaşıdır, diyebiliriz. Bu, kapitalist modernite sisteminin günümüzde geldiği noktayı ortaya koyuyor. Bu, hastalık ve savaş üretimidir. Çok açık ki yaşadığı derin kriz ve kaos ortamında kapitalist modernite sistemi salgın hastalık ve savaştan başka bir şey üretilmiyor. Varlığını ancak böyle bir hastalık ve savaşla sürdürebiliyor. Zaten yaşadığı derin kriz ve kaostan kendini çıkartma imkanına sahip değildir. Böyle bir kriz ve kaos ortamında da ancak parçalı savaşlarla ve koronavirüs gibi insanlığı tehdit eden, öldüren hastalıklarla ömrünü uzatabiliyor, çünkü sistem gerçekten de haddinden fazla asalaktır. Dikkat edilirse her şeyini azami kara bağlamış durumdadır. Böyle bir kar elde etme imkanlarını da çok büyük ölçüde tüketmiş bulunuyor. Koronavirüs gibi salgın hastalıklar üreterek insanlığı tehdit etme ve buradan kar elde etme, yine Afganistan savaşı gibi en son da Ukrayna savaşı gibi Ortadoğu'da Irak savaşı gibi savaşlar üreterek insanlığı tehdit edip kar elde etme yollarını bulmakla varlığını sürdürebiliyor. Başka türlü bir şeyi kalmamıştır.

Bu bakımdan biz 2022 yılında yaşanan Ukrayna Savaşı'nda kim

ne yaptı, hangi devlet nasıl davrandı, bu savaşta Rusya'nın rolü ve sorumluluğu nedir? Zelenskiy hükümeti gerçekten de nasıl bir hükümettir, ne kadar Ukrayna toplumunu ve bu toplumunun çıkarlarını temsil ediyor? Söz konusu savaşta ABD'nin rolü nedir, NATO'nun rolü nedir? Kim ne kadar etkinlik kazandı? vb sorular temelinde söz konusu savaşın ayrıntıları üzerinde duracak değiliz, buradaki çerçevemiz bunu ifade etmiyor. Kuşkusuz söz konusu sorular temelinde yaşananları değerlendirmek de sistemin iç durumunu daha iyi anlamak açısından gerekli ve yararlıdır, fakat bizim amacımız hangi devletin ya da holdingin bu savaşta nasıl davrandığını ve ne kazandığını ya da kaybettiğini incelemek değil de bir bütün olarak kapitalist sistemin Ukrayna Savaşı'yla ne yaşadığını ortaya koyup anlaşılır bir tanım getirmektir.

Aslında çok önemli bazı inceleme konuları var ve bunlar hala ortada duruyor. Örneğin koronavirüs salgını denen hastalıktan değişik ülkelerde kimler ne kadar kazanç sağladı, kimler neler kaybetti. Bunları değişik açılardan incelemek gerekiyor. Kuşkusuz bu hastalık en çok emeklileri vurdu. Başta ABD, Çin ve bazı Avrupa devletleri olmak üzere temel birçok hastalığın geliştiği alanda ölenlerin yüzde doksan beşten fazlası emeklilerdi. Böyle bir topyekûn emekli katliamı ile kapitalist sistemin ulus devletleri, küresel tekel grupları, emeklilerin maaşı ile bir ayda, bir yılda, on yılda neler kazandılar. Diğer yandan ilaç yapıyoruz, aşı üretiyoruz, tedavi geliştiriyoruz diye yarışa giren şirketler neler kazandılar. Nerelere ne kadar ilaç satıldı, ilaç tekelleri bundan neler kazandı? Bir de toplumun denetim altına alınması var. Her şeyiyle insanlığın fişlenmesi durumu var, aylarca hatta yıllarca eve hapsedilerek çıkartılmayan, bunun üzerinden çeşitli etkinlikler sağlamaya çalışan bir sistem var. Bunlar çok fazla değerlendirilmiyor.

Benzer bir durumu Ukrayna Savaşı açısından da ele alabiliriz. Yıl sonu itibarıyla on birinci ayına girmiş olacak olan Ukrayna Savaşı'ndan gerçekten kimler ne kazandılar, hangi devletler, hangi silah tekelleri, hangi savaş lobileri ne karlar elde

ettiler. Kimler ne kaybetti? Ukrayna toplumu neyi yaşadı, Rus toplumu neyi yaşadı? Avrupa'nın ve dünyanın diğer toplumları neler yaşadılar? Söz konusu savaştan nasıl etkilendiler ve ne tür zararlar gördüler? Kısaca Ukrayna Savaşı kimlere neler kazandırdı, kimlere neler kaybetti? Herkesin aynı sonuçları yaşadığını söyleyemeyiz. Bunu ne koronavirüs açısından ne de Ukrayna Savaşı açısından söyleyebiliriz. Dolayısıyla bunlardan milyarlar kazanan güçler var. Sermayesini kat kat arttıran çevreler var. Ki koronavirüsten milyonlarca insan öldü, sakat kaldı hem de Ukrayna Savaşı'nda on binlerce insan öldü. Milyonlarca insan da yerinden ve yurdundan oldu, on milyonlarca insan bu savaştan şu veya bu düzeyde etkilendi.

Kapitalist sistem ancak hastalık ve savaş üretiyor

Şimdi 'insanlığın durumu nedir?' denildiğinde bunları değerlendirmemiz lazım. Küresel hegemon kapitalist modernite sisteminin insanlığa yaptıklarını görmeli ve değerlendirmeliyiz. Çünkü insanlık üzerinde örgütlü hegemonya yaratmış olan bir sistem var. Mevcut durumda her türlü baskı ve sömürü uygulayabiliyor, insanlığın kaderini belirleyebiliyor, bu sistemin de gerçeği budur. Ancak hastalık ve savaş üretiyor, hastalık ve savaşa dayanarak azami kar elde ediyor. Tekelci ulus üstü sermaye çevreleri savaşa ve salgın hastalıklara dayanarak kar üstüne kar ettikçe insanlık hastalık ve savaş ortamında milyonlar halinde ölüyor, katliam yaşıyor, psikolojik olarak hasta oluyor, yokluk ve açlık içerisinde giriyor, yerini ve yurdunu terk ediyor, açlıktan ölüyor hale geliyor. İşte bu gerçeği görmek, her şeyden önce de insanlığın bunu yaşamaya mecbur olmadığını bilmek lazım. İnsanlığın bu durumu yaşaması bir kader değildir, bir zorunluluk değildir. Kesinlikle bir kadermiş ya da zorunlu bir durummuş gibi ele almamak ve değerlendirmemek lazım. Dolayısıyla çaresizlik içine düşmemek gereklidir. Evet, böyle bir durum ortaya çıkmıştır ama nasıl ortaya çıkmış, neden ortaya çıkmış, tarihsel olarak nasıl gelişmiş, insanlığı bu denli tehdit eder

hale neden ve nasıl gelmiş, neden şimdiye kadar bu durum önlenmemiş? Kuşkusuz bu soruları da sormalıyız. Bu sorular çerçevesinde de eleştirel ve öz eleştirel bir yaklaşımla doğru bir tarih bilinci ortaya çıkartabilmeliyiz. Bu da gereklidir, anlamlı ve önemlidir. Fakat bunu yaptığımızda göreceğiz ki, insanlık bu gelişmeler karşısında sessiz kalmamıştır. Karşı çıkmış, tepki göstermiş, mücadele etmiş, alternatif bir yaşam içerisinde olmuş ama bunun doğru düşüncesini, başarı kazandıracak örgütünü, tarzını, dolayısıyla sonuç alıcı mücadelesini ortaya çıkartmamıştır. Aslında büyük mücadele yürütmüş, milyonlarca insan şehit düşmüş, yaralanmış, tutuklanmış, işkence ve eziyet görmüş ama mücadelenin amaçları, yol ve yöntemleri bakımından yaşanan hata ve yetersizliklerden ders çıkarıp, insanlığı kırımdan geçiren, küresel kapitalist modernite sisteminin ortaya çıkmasını ve bu duruma gelmesini yine de engelleyememiştir. Büyük bir mücadele var, fakat bütün bunlara rağmen yapılanların yeterince sonuç vermediği, başarılı olmadığı da açıktır. O halde geçmişe eleştirel ve öz eleştirel bir yaklaşımla bakmak, bunun derslerini çıkartabilmek gerekiyor. Böyle yaparsak hem geçmiş mücadeleleri doğru anlarız, derslerini çıkartıp günümüz mücadelesine taşıyabiliriz hem beş bin yıllık erkek egemen iktidar ve devlet sistemini, bunun son beş yüz yıllık kapitalist modernite düzenini, bu düzenin günümüzde geldiği noktayı nedenleri ve sonuçlarıyla birlikte doğru anlayıp dolayısıyla ondan kurtulmanın, onu aşmanın yol ve yöntemlerini daha doğru geliştiririz. Böylece hem insanlığa bu kadar zarar veren sistemi doğru anlayarak hem de özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yaşadığı hata ve yetersizlikleri ortaya çıkartarak aslında insanlığı yok olmakla yüz yüze getiren kapitalist modernite sisteminden kurtuluşun yol ve yöntemlerini daha güçlü geliştirebiliriz. Böyle bir yaklaşıma ihtiyaç var.

Küresel düzeyde kadın dayanışması ortaya çıktı

Böyle bir bakış açısıyla Önder Apo kapsamlı bir eleştirel-öz eleş-

tirel değerlendirme yaptı ve kapitalist modernite sisteminden kurtuluşun temel yolu olarak Demokratik Modernite Kuramı'nı geliştirdi. Demokratik Ekolojik Kadın Özgürlükçü Toplum Paradigması'nı yarattı ve ulus-devletçi sistemden kurtuluşun yolu olarak Demokratik Konfederalizm çözümünü programlaştırdı. Böyle bir çözümü geliştirmenin doğru ve başarılı yol yöntemlerini ortaya koydu. İnsanlık adına tüm özgürlükçü ve demokratik güçler adına tarihsel olarak köklü bir özelleştirel yaşadı, yeni bir entelektüel devrim geliştirdi. Büyük bir zihniyet devrimiyle tarihimizi, günümüzü doğru anlamayı, 5 bin yıllık erkek egemen ve devlet sisteminden kurtularak geleceği kadın özgürlüğü temelinde özgür ve demokratik olarak küresel boyutta yaşanır kılmanın yol ve yöntemlerini ortaya koydu. Her şeyden önce bunun mümkün olduğunu gösterdi. Bunun için neler yapmak gerektiğini belirledi. Bu büyük bir kazanımdır.

Önder Apo kanserleşmiş sistem olarak tanımladığı kapitalist modernite sisteminden kurtuluşun yolu olarak Demokratik Modernite kuramını geliştirdi. Büyük bir zihniyet devrimiydi, bilinç devrimiydi, benzer çabaları bugün dünyanın değişik alanlarında birçok aydın, sanatçı, bilim insanı geliştiriyor. Önder Apo'nun geliştirdiği çözüm her geçen gün daha fazla dünyanın dört bir yanına yayılıyor; bu temelde sistem dışı güçler kapitalist modernite sisteminin ezdiği, sömürdüğü güçler daha çok bilinçlenerek kapitalist modernite sisteminden kurtuluşun yolunu arıyorlar ve her geçen gün kurtuluş bilinci, örgütlülüğü ve eylemi geliyor. Her alanda en başta bunu kadınlar yürütüyorlar. Dikkat edilirse 2022 yılı Ukrayna Savaşı temelinde kapitalist modernite sisteminin insanlık üzerindeki hükümlanlığını katliamlarla yürütme çabası karşısında bu sistemin baskı ve sömürsüne karşı tüm ezilenlerin dünyanın dört bir yanındaki mücadeleleri gelişti, onun da en başında erkek egemen zihniyet ve siyasetin 5 bin yıldır köleleştirip en fazla ezdiği kadınlar geldi. Dünyanın dört bir yanında kadın özgürlük bilinci, eylemi gelişme gösterdi. Neredeyse kadınlar her gün sokaklarda oldular,

saçlarını özgürlük için bayrak yaptılar. 'Jin, Jiyan, Azadî' sloganıyla sokaklara döküldüler. Küresel düzeyde bir kadın dayanışması ve enternasyonalizmi ortaya çıktı. Erkek egemen zihniyet ve siyasetten kurtularak özgür kadın ve özgür toplumu ortaya çıkartmak istediler. Kadın özgürlük devrimini her alanda avelendirdiler ve böylece 21. yüzyılın kadın yüzyılı olduğunu ve kadın özgürlüğünün bu yüzyıla damgasını vuracağını daha şimdiden açıktan ortaya koydular.

Gençlik doğru örgütlenirse öncülük yapabilir

Benzer durum diğer toplumsal kesimlerde de geliyor. Gençliğin de belli bir mücadelesi var, fakat kadınlara göre zayıf ve yetersizdir. İyi değerlendirmek biraz eleştirel-öz eleştirel yaklaşarak aslında gençliği içinde bulunduğu durumdan mutlaka çıkartmak gerekiyor. Çünkü 1960'ların sonunu hatırlayalım, 1968 Gençlik Hareketine bakalım, Ortadoğu'da 1970'te gelişen Türkiye'de, İran'da, Arap sahasındaki gençlik eylemlerini göz önüne getirelim, küresel düzeyde gelişen gençlik enternasyonalizmine bakalım, bunlara baktığımızda günümüzdeki gençlik hareketlerinin çok zayıf, parçalı, geri durumda olduğunu rahatlıkla görürüz. Bu anlamda gençliğin durumunu eleştirmek gerekiyor. Mevcut düzen kuşkusuz özel savaş kapsamında gençliğe yönelik özel politikalar uyguluyor. Örgütlü, planlı politikalar geliştiriyor. Gençliği toplumsal sorunlardan uzaklaştırmak, daha körpeyken beyinlerini köleleştirmek, zihniyet köleliği yaratarak kapitalist sisteme hizmet eden köleler haline getirmek için her türlü tedbiri alıyor. Bunlar bilinen bir gerçektir ama durum böyle oluyor, kapitalist sistem böyle yapıyor diye biz gençliğin mevcut durumunu doğal ve meşru göremeyiz. Bu duruma eleştirel yaklaşmamız gerekiyor. Bu durumun değişimi için kesinlikle mücadele etmek lazım. En az kadınlar kadar devrimci aktiviteye ve potansiyele gençler de sahiptir, gençlik dinamizmi çok daha güçlüdür. Bunu geçen on yıllarda, yüz yıllarda ge-

liştirdiği büyük devrimsel hamlelerle kanıtlamış durumdadır. O halde doğru bilinçlendirilir, örgütlenir, kapitalist modernite sisteminin özel savaş planları bozulur ise günümüzde de gençlik böyle bir büyük devrimci öncülük haline gelebilir. Dünyanın her tarafında gençlik hareketleri özgürlük ve demokrasi mücadelesine öncülük edebilir, devrimci gençlik enternasyonalizmi her yerde gelişebilir.

Diğer yandan işçi ve emekçi hareketleri eskiyi aşma temelinde kısmi gelişme gösteriyor, işçi sendikalarının kendilerini yeniden yapılandırarak emekçi mücadelesinde rol oynama çabaları gözleniyor. Yine reel sosyalizmin etkisindeki partiler eleştirel-özeleştiriyile kendilerini yenileyip yeni süreçte de işçi ve emekçi sınıflarını bilinçlendiren, örgütleyen, özgürlük ve demokrasi mücadelesine çeken bir rol oynamaya çalışıyorlar. Fakat henüz parçalı ve dağınıktır, bütünlüklü değildir. Bunların da geliştirilmesi lazım.

Benzer bir biçimde ekolojist akımlar yine kültürel akımlar bir düzeyde mücadele ediyorlar, fakat hepsi parçalıdır, yetersizlikler var, özellikle ekolojist akım geçen dönemde belli bir ivme kazanırken planlı, örgütlü özel savaş saldırıları ortamında sistem içerisine çekilerek 'Yeşil Hareket' adı altında partileştirip sisteme entegre edilmeye çalışıldı. Bu giderek bir yaygınlık da kazandı. Dolayısıyla ekolojik devrim hareketlerinin zayıflamasına yol açtı. Bu durum sistem içileşmesini getirdi. Gerçekten zarar verici oldu. Bazıları 'siyaset yapıyoruz, desteğimiz büyüdü, çeşitli ülkelerde barajı aşır parlamentolara giriyoruz, hükümet ortağı oluyoruz' diyerek bunu bir gelişme gibi göstermeye çalışıyorlar. Kuşkusuz genişleme anlamında böyle bir durum söz konusudur, fakat sorunu sadece genişleme olarak değerlendiremeyiz, ama bir de reformize olma var, sistem içileşme var, kapitalist modernite sisteminin toplumla birlikte ve en az toplum kadar doğaya ve insanlığı doğasıyla birlikte yok etme var. Böyle yumuşak ve reformist, kapitalist modernite sistemini aşamayan ekolojist yaklaşımlarla mücadele edip kazanmak kesinlikle mümkün değildir. Bu durumu aşmak gerekiyor. Dolayısıyla ekolojist hareketlere yöneltilecek sistem içileştirici, reformistleştirici eğilimlere karşı etkili bir ideolojik mücadele geliştirmek kesinlikle gereklidir. Bunlar olursa kuşkusuz ekolojik bilinç, örgütlülük ve eylem de her yerde daha çok gelişebilir. Çünkü toplum üzerindeki baskı ve sömürden daha fazla doğanın tüketilmesi, yok edilmesi, hatta sistemini bozacak etkilenmenin ortaya çıkartılması tehlikesi var. Bu da insanlığı en fazla tehdit eden durumlardan birisidir.

O halde kapitalist modernite sisteminin hastalık, savaş vb şeylere dayanarak ömrünü uzatma yaklaşımı tek alternatif değildir. Bu aşılamaz, yıkılmaz durumda kesinlikle değildir. İnsanlığın böyle bir sistem altında kalması bir kader ve zorunlu bir durumu ifade etmiyor, tam tersine bunu aşmak ve bundan kurtulmak mümkündür ama her şeyden önce

bunu gerçekleştirecek bir zihniyet gerekiyor, örgütlülük gerekiyor, eylem gerekiyor. Bunun için daha güçlü bir zihniyet devrimine, algılamaya, düşünce üretimine, dolayısıyla yeni bir bakış açısına ihtiyaç var. Daha güçlü örgütlenmeler gerekiyor. Daha yaratıcı, etkili, mücadelelerin geliştirilmesi lazım, kuşkusuz bu yönlü çabalar var, önemli gelişmeler var, sistemin alternatifi ortaya çıkıyor, özgürce yaşanacak demokratik bir dünyanın mümkün olduğu her geçen gün daha çok görülüyor, bu yönlü arayışlar, yeni düşüncelerin üretimi, örgütlülük ve eylemler geliyor. Kadınlar, gençler ve işçi emekçiler, çeşitli halk kesimleri kendi başlarına dayanışma örgütleri kurarak kurtuluş çabalarını yoğunlaştırıyorlar. 2022 yılının önemli bir gerçeği de bu çabalarda ve mücadelelerde ortaya çıkan gelişmedir. Bunu en somut olarak kadının özgürlük mücadelesinde gözlüyoruz ki, bu da büyük bir heyecan veriyor, kıvanç veriyor, umut veriyor. İnsanlık için her türlü tehlikeden kurtuluşun hem mümkün olduğunu hem de bunun doğru yolunu ortaya koyuyor. Bu, çok önemli bir durumdur. Bütün ezilenler için de yol gösterici bir gerçektir.

O halde kapitalist modernite sisteminin kriz ve kaos ortamındaki savaş ve hastalığa dayanarak insanlık üzerinde baskı ve sömürüyü daha çok arttırma, insanlığı tehlikelerle yüz yüze getirme durumuna karşılık; ezilenlerin de başta kadınlar ve gençler, işçi ve emekçiler olmak üzere tüm ezilen halkların da bu gerçekleri daha derinden görüp, anlayarak bundan kurtulmanın yol ve yöntemlerini özgürlük ve demokrasi mücadelelerini daha çok geliştirme durumları söz konusudur. Bir de 2022 yılına damgasını vuran küresel düzeyde gelişme gerçekliği var. Bunu da iyi ve net görmemiz lazım.

Krizin merkezi Ortadoğu ve Türkiye

Kendi somutumuza ilişkin olarak ise şunları belirtebiliriz: Günümüz küresel kapitalist modernite sisteminin en krizli yerlerinden birisi kesinlikle bölgemiz Ortadoğu ve esas olarak da Türkiye'dir. Türkiye'nin böyle bir durumda yaşaması elbette bir yönüyle içinde yer aldığı küresel kapitalist modernite sisteminin yaşadığı kriz ve kaosla bağlantılıdır. Sistem bu kadar krizi yaşarken, kaos içerisinde olurken onun en zayıf halkalarından birisi konumunda olan Türkiye'nin söz konusu kriz ve kaosu yaşamaması elbette söz konusu olamaz. Tersine sistemin diğer alanlarından daha derin bir biçimde bu kriz ve kaos durumunu yaşaması söz konusu olur. Nitekim böyle de olmaktadır. Kapitalist modernite sisteminin yaşadığı kriz ve kaos Türkiye gibi ülkeleri, Ortadoğu'yu çok daha derinden etkilemektedir. Sistemin kriz ve kaosunun en derin yaşandığı, gözle görülecek kadar açık olduğu alanlar bu alanlar olmaktadır.

Türkiye'deki kriz ve kaos durumunun bir nedeni bu olurken, diğer önemli bir nedeni de hiç kuşkusuz Kürt sorunudur. Bu da TC Devleti

için yapısal bir sorun olmaktadır. Bu yapısal sorun nedir? Kürt inkarı ve imhasına dayalı yani Kürt soykırımını esas alan bir zihniyet ve siyasetle kendisini yapılandırmış olmasıdır. Kuşkusuz TC'nin böyle bir soykırımcı zihniyet ve siyaseti esas alması kendisinden önceki İttihat ve Terakki yönetimi ile bağlantılıdır. Söz konusu İttihat ve Terakki yönetiminin Ermeni, Asuri-Süryani, Rum soykırımlarını geliştirdiğini biliyoruz. Aslında soykırımcı zihniyet ve siyaset küresel kapitalist modernite sisteminin zihniyet ve siyasetidir. Onun faşist zihniyetinin ortaya çıkardığı bir durumdur. Emperyalist saldırganlığı bu zihniyet ve siyaseti yaratmıştır. Esas olarak da Birinci Dünya Savaşı içerisinde kendi iç çatışmasını yaşayan sistem böyle bir zihniyet ve siyaseti ortaya çıkartarak savaşın en zayıf halkası olan Ortadoğu egemeni Osmanlı yönetiminde bu zihniyet ve siyaseti pratik olarak uygulanır kılmıştır. İttihat ve Terakki hareketi en açık bir biçimde soykırım zihniyet ve siyasetini esas alan, savunan ve uygulayan bir hareket olmuştur. İşte bu hareketin devamı olarak ortaya çıkan Türkiye Cumhuriyeti Devleti de zihniyet ve siyaset olarak soykırımcılığı esas almıştır. Bunu kendinden önceki yönetimi Ermeni, Rum, Asuri-Süryani soykırımcılığı biçiminde sürdürürken, esas olarak kendisine düşman olarak Kürtleri görmüştür. Kürt düşmanlığı temelinde, Kürt'ü inkar ve imha etmek üzere Kürt soykırımını esas alan bir zihniyet ve siyaset temelinde kendisini yapılandırmıştır. Yüz yıldır da böyle bir soykırımcı zihniyet ve siyaseti hayata geçirmeye çalışmaktadır. Kürt sorunu denen sorun aslında TC Devletine hakim olan soykırımcı zihniyet ve siyasettir. Bu günümüzde Kürtler şahsında yaşanıyor, Kürtlerin yok sayılması ve yok edilmesi pratiği olarak somutlaşıyor, fakat sadece Kürtlere dönük bir soykırımcı zihniyet ve siyaset de değildir, aslında kendinden farklı olan tüm toplumlara, kültürlere, halklara karşı benzer ırkçı, şoven, milliyetçi bir zihniyet ve siyaseti ifade etmektedir. Soykırımcılık Turancılık, Kızıl Elmacılık biçiminde kendini böyle ortaya koymaktadır. Somut pratikleşme alanı olarak Kürt düşmanlığı, Kürt soykırımı biçiminde somutlaşıırken esasta tüm halklara, tüm farklı kimliklere dolayısıyla insanlığa bir karışıklık ve düşmanlık söz konusudur. Tamamen kendisini esas alan, kendi çıkarı için her şeyi yapmayı öngören, kendinden başkasına yaşam hakkı tanımayan bir zihniyet ve siyaset Türkiye Cumhuriyeti Devleti adı altında ortaya çıkartılmış ve bu devlette kodlanmıştır. Böyle bir devletin egemenliği altında da bütün Türkiye toplumuna yedirilmeye çalışılmıştır. Böyle bir zihniyet ve siyaset temelinde şekillenen TC ulus-devleti aslında Türkiye'nin tüm insanlarını adeta bu biçimde devletleştirilmeye yani bir zihniyet kırımına, bilinç kırımına uğratmaya çalışmıştır. Tam bir ırkçı, milliyetçi şoven kılımdır. Başka halklara, kültürlere düşmanca bakan, reddeden, ken-

dinden başkasına yaşam hakkı tanımayan bir insan duruşu, zihniyet ve tutumu ortaya çıkartmıştır. TC devleti adı altında günümüzde ortaya çıkartılan gerçeklik budur. İşte Türkiye'nin günümüzde yaşadığı derin kriz ve kaosun çok önemli bir nedeni de söz konusu soykırımcı zihniyet ve siyasettir ve bu yapı-saldır. Devletin resmi ideolojisi olarak vardır, devletin kuruluşuna bağlıdır, TC ulus-devletçiliği böyle bir Türklük yaratmayı esas alan, onun dışındaki her şeyi yok sayıp, yok etmeyi öngören bir zihniyet ve siyaset temelinde oluşmuştur.

Kürt soykırım siyaseti sadece TC Devleti ile sınırlı değildir

Kuşkusuz böyle bir zihniyet ve siyaset TC Devleti ile sınırlı kalmamıştır. Çünkü bu Kürt soykırım zihniyet ve siyasetidir, dolayısıyla tüm Kürdistan'ı içeren, Kürdistan üzerindeki egemen sistemlerin hepsini kendine göre şekillendiren bir durumdur. Böyle olunca bir bölgesel yapılanmadır, Ortadoğu'daki bir zihniyet ve siyaseti ifade etmektedir. Küresel kapitalist modernite sisteminin de Birinci Dünya Savaşı içerisinde kurulduğu ve bu savaşın da Ortadoğu egemenliği temelinde oluştuğu dikkate alınırsa, Kürt soykırım zihniyet ve siyasetinin sadece TC ile bağlı olmadığı, Kürdistan üzerinde hüküm süren diğer devletlerle de dolayısıyla Ortadoğu bölgesiyle de bağlı olduğu, yine sadece Ortadoğu'yla değil, tüm BM temelindeki küresel kapitalist modernite sisteminin ortaya çıkardığı bir zihniyet ve siyaset olduğu rahatlıkla görülebilir.

Bu bakımdan Türkiye'yi doğru anlamak, Ortadoğu ve dünyayı doğru anlamayı gerektirir, bunun da temelinde Kürt geçişini, Kürdistan'ı, Kürt toplumuna dayatılan yüz yıllık soykırım zihniyetini ve siyasetini doğru anlamak vardır. Kürtlere dayatılan soykırımı görmeyen, esas almayan, değerlendirmeyen bir yaklaşım Türkiye gerçeğini çözmez, Ortadoğu ve dünya dolayısıyla günümüzde BM biçiminde somutlaşan küresel kapitalist modernite sisteminin doğru anlayamaz, o sistemin iç ilişkilerini, zihniyet ve siyasetini doğru çözümleyemez. Dolayısıyla Türkiye'nin Ortadoğu'daki diğer devletlerle ilişkilerini, yine TC'nin NATO, BM ile küresel kapitalist modernite sistemiyle ilişkilerini doğru ve yeterli anlayıp çözmez. Bir defa öncelikle bu gerçeğin bilincine doğru ve yeterli düzeyde ulaşmak gerekiyor. Diğer yandan yüz yıldır bu zihniyet ve siyasetin pratikleşme durumunu değerlendirmek lazım.

Kemalist hareketin 1925-40 arasında Kuzey Kürdistan'da nasıl bir işgal, ilhak, soykırım saldırısı geliştirdiği, Kürt toplumunu nasıl soykırımdan geçirerek Kürdistan'da mevcut egemenliği kurduğu öncelikle görülmek durumundadır. Böyle bir askeri ve siyasi hakimiyet kurulduktan sonra da beyaz soykırım dediğimiz kültürel soykırımı tüm boyutlarıyla oldukça örgütlü ve planlı

bir biçimde geliştirip uygulamaya koyduğunu da görmemiz lazım. 1925-40 arasındaki soykırım saldırılarını, ondan sonra da beyaz soykırım denen kültürel soykırım uygulamalarını görüp anlamadan günümüz Kürdistan'ını da, TC Devleti'nin zihniyetini, siyasetini, yapısını, onun iç ilişkilerini doğru ve yeterli anlamak mümkün olmaz. Buradan baktığımızda TC Devleti'nin Kürdistan üzerinde sürekli bir işgal ve ilhak savaşı olduğunu görüyoruz. Her şeyi askeri egemenlikle ve savaşla sürdürüyor. Yüz yıllık hakimiyet böyledir. Tüm yaşam savaş ile örülmüştür, askeri savaş, ideolojik savaş, kültürel soykırım, asimilasyon, göçertme, Kürdistan'a başka halkları getirip yerleştirerek demografyayı değiştirme, tehcir, bu soykırımın en temel yöntemleri olarak uygulanmıştır. Fiziki katliamların, kıyımların yanında bir de çok derin bir asimilasyon, tehcir ve demografyayı değiştirme saldırısı söz konusudur. Bu saldırganlığa karşı baştan itibaren Kürt toplumu çok iyi biliyoruz ki, itiraz etmiş, direnmiştir. Kemalist hareketin planlı işgal, ilhak ve soykırım saldırılarına karşı; Genç-Palu-Lice-Hani hattında; yine Ağrı-Dersim hattında kahramanca direnişler olmuştur. Daha sonra da söz konusu kültürel soykırımı karşı 1970'lerin başından itibaren Önder Apo öncülüğünde son derece bilinçli, planlı, örgütlü bir Kürt Özgürlük Hareketi adım adım yaratılarak geliştirilmiş, direnen bir özgürlük gücü haline getirilmiştir. PKK'nin özgürlükçü direnişi geliştikçe hem TC'nin sömürgeci-soykırımcı saldırganlığı, katliamcı yüzü daha iyi açığa çıkmış hem de TC'nin NATO'yla küresel kapitalist sistemle ilişkisinin esasını Kürt soykırımının oluşturduğu net bir biçimde ortaya çıkmıştır. PKK'nin kuruluşundan özellikle 15 Ağustos 1984 Atılımı temelinde gelişen gerilla direnişinin temsil ettiği, özgürlük mücadelesine karşı TC Devleti NATO'dan aldığı güçle özel savaşı derinleştirerek her yıl artan düzeyde bir imha ve tasfiye saldırısını planlı bir biçimde yürütmeye çalışmıştır. PKK kuruluşundan bu yana geçen 45 yıllık tarih, böyle bir mücadelenin tarihidir. 15 Ağustos Atılımı ile birlikte yaşanan 38 yıllık tarih bunu ifade ediyor. Esas olarak da 1980 faşist askeri darbesi temelinde geliştirilen Kürt soykırım saldırıları temelinde

geçen 40 yıllık böyle bir tarih, böyle bir mücadeleye tanıklık ediyor.

Bu genel tanımlama temelinde esas olarak biz burada TC'nin söz konusu saldırılarının 2022 yılındaki gelişme durumunu değerlendirmek ve ona karşı direnişin sonuçlarını ortaya koymak istiyoruz. Şu net olarak görülüyor ki, 2022 yılı da bu temelde TC'nin soykırımcı zihniyet ve siyaseti temelinde PKK'yi yok etmek, Kürt soykırımını geliştirmek üzere işgalci, ilhakçı soykırımcı saldırılarını her alanda yürüttü. Kürt halkının da Önder Apo, PKK ve gerilla öncülüğünde her alanda söz konusu saldırıya karşı direnerek varlık ve özgürlük mücadelesini öz gücü temelinde geliştirmeye çalıştığı bir yıl oluyor.

2022 yılında zirveleşen savaş

Bu anlamda 12 Eylül'den bu yana geçen 40 yılın hepsi birer savaş yılıdır, bir sonraki her yıl önceki yıldan daha büyük bir savaşa sahne olmuştur. Dolayısıyla 2022 yılı da böyle bir savaş yılıdır ve söz konusu savaşın önceki yılları kat kat aştığı zirvede yaşandığı bir yıl olma durumunu ifade etmektedir. Dolayısıyla Kürdistan açısından, onunla bağlı olarak Türkiye açısından 2022 yılının belirleyeni hiç kuşkusuz TC Devleti'yle PKK arasında yaşanan bu büyük savaş durumu olmuştur. Her türlü ideolojik, politik, psikolojik, kültürel, siyasi, ekonomik gelişmelerin belirleyeni kesinlikle böyle bir savaştır.

Bu savaş durumunun da 2022 yılı içerisinde Zap, Avaşin ve Metina savaşında odaklandığını biliyoruz. 14 Nisan 2022 tarihinden itibaren AKP-MHP faşist diktatörlüğünün son derece planlı ve hazırlıklı bir biçimde Medya Savunma Alanları'nın Zap, Avaşin ve Metina bölgelerini işgal etmek üzere NATO'dan ve KDP'den aldığı büyük desteğe dayanarak böyle bir işgal saldırısına giriştiği ve bu saldırının yıl sonu itibarıyla dokuzuncu ayına girmiş olduğu açıktır.

Peki söz konusu alanlara yönelik böyle bir saldırı sadece 2022 yılında mı ortaya çıkmıştır? Hiç şüphesiz ki hayır, geçen 40 yıllık süreç içerisinde hemen her dönemde böyle bir saldırı söz konusudur. Daha somut olarak da 25 Mayıs 1983 tari-

hinden itibaren Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendi sınırlarının dışına geçerek Irak sınırları içerisinde, Güney Kürdistan topraklarında PKK gerillalarına karşı onlarca kez planlı operasyonel saldırı geliştirmiştir. Yine Uluslararası Komplodan sonra Şubat 2008 tarihinde HPG Ana Karargahı'nı ezmek ve tasfiye etmek amacıyla Zap bölgesine bütünlüklü bir saldırı yürütmüştür. Daha güncel olarak da 2016 yılı ağustos sonundan itibaren bir yandan 26 Ağustos tarihinde Suriye sınırını geçerek Cerablus-Bab hattını işgal etmek üzere başlatılan askeri saldırı olurken diğer yandan da 31 Ağustos'ta Çukurca üzerinden Medya Savunma Alanları'na girmek ve buralardaki gerillayı ezip bu alanları işgal etmek üzere planlı bir saldırı başlatılmıştır. Parça parça bu saldırı hem Rojava Kürdistan'ına yönelik Efrin'den Serikaniye'ye kadar işgal saldırıları olarak yürütülmüş hem de Haftanın'den Xakurkê'ye kadar değişik bölgelerde farklı saldırılar biçiminde Medya Savunma Alanları'na yönelik yürütülmüştür.

Daha güncel olarak bu saldırının 10-14 Şubat 2021 tarihinde Garê'ye yöneltilen işgal saldırısıyla bağı var. Yine 2021 yılı 24 Nisan'ından itibaren Avaşin, Metina ve Zap hattında daha çok da Türkiye-Irak sınırı boyunca geliştirilen işgalci saldırılarla bağı vardır. O halde 14 Nisan 2022 tarihinde başlatılan Zap, Avaşin ve Metina işgal saldırılarının tüm bu geçmiş saldırılarla bağı söz konusudur. Onlardan farklı yanı 14 Nisan 2022 saldırısının sınırı çok geçerek Medya Savunma Alanları'nın iç bölgelerine Zap, Avaşin ve Metina hattının tümünün işgal edilmesine dönük olmasıdır. Önceki saldırılardan bir farkı budur. Diğer yönüyle aslında çeşitli biçimlerde önceki saldırılara benzerdir. Nasıl? Bu sorunun cevabını da şöyle ifade edebiliriz. Hızla Medya Savunma Alanlarında bazı sonuçlar olarak ona dayanıp örneğin Şengal'e, Rojava Kürdistan'a dönük saldırılar yapmada zemin haline getirmek gibi, 2021 ve önceki yıllarda da benzer durum söz konusu olmuştur. Yani bir yandan Medya Savunma Alanları'na işgal saldırıları, diğer yandan ise Kuzey Doğu Suriye'ye dönük işgal saldırıları birbirine paralel, birbiriyle bağlı ortak planlamalar temelinde yürütülmüştür.

İmralı mücadelesini Önder Apo kazanmıştır

2022 saldırısının da böyle bir boyutu vardır. Diğer yandan amaç bakımından da benzerlik esastır. 14 Nisan 2022 saldırısının temel amacı da önceki saldırılar gibi gerillanın ezilmesi ve Medya Savunma Alanları'nın işgal edilmesiyle Kürt soykırımında hamle yapıp kalıcı sonuç almayı gerçekleştirmektir. Aslında tüm bu saldırılar işgal amaçlıdır, soykırıma bağlıdır, işgalin de bağlı olduğu amaç kesinlikle Kürt soykırımıdır. Bunun için gerillanın ezilmesi ve böylece PKK'nin tasfiye edilmesi öngörülmektedir. Dikkat edilirse PKK tasfiye edilmez, gerilla ezilmezse, PKK ve gerilla var olur direnir ise bu durumda TC Devleti, AKP-MHP faşist diktatörlüğü Kürt soykırım saldırılarını hiçbir alanda başarılı bir biçimde yürütememektedir. PKK ve gerillanın direnişi soykırımcı saldırıları kırmakta, kültürel soykırımı boşa çıkartmaktadır. Kürt toplumunu eğiterek, kadınlarını, gençlerini eğiterek, örgütleyerek, cesaret ve fedakârlık kazandırarak Özgürlük Mücadelesi'ne çekmekte ve dolayısıyla soykırımcı zihniyet ve siyaseti boşa çıkartıp başarısız kılmaktadır. Bu nedenle de kültürel soykırımı başarıya götürebilmek için kültürel soykırımı her alanda etkili yürütemek için öncelikle özgürlük için direnme yapılarının yani PKK ve gerilla öncülüğünün tasfiye edilmesi gerekmektedir. Aslında tasfiye edilmek istenen Önderlik Gerçeğidir, böyle bir tasfiyeyi gerçekleştirmek için 9 Ekim 1998 tarihinden itibaren Uluslararası Kompro düzeyinde bir saldırı yürütmüşler, 15 Şubat 1999 Komposu'yla bu saldırıyı İmralı tecrit ve işkence sistemi haline getirmişlerdir. İmralı'da Önder Apo üzerinde uyguladıkları ağır tecrit ve izolasyonla birlikte Önder Apo'nun özgürlük ve demokrasi mücadelesine öncülük etme ve yönlendirme imkanlarını tümünden ortadan kaldırmışlardır. Önderlik Gerçeği, Önderlik çizgisi bu koşullarda uygulanırlığını PKK'de, gerillada, halk direnişinde bulmaktadır. Dolayısıyla 9 Ekim 1998'de Önder Apo'yu hedefleyen, Önder Apo'nun imhasıyla Kürt soykırımının başarıya götürülmesi hedefi İmralı işkence ve tecrit sistemi ortamında PKK'nin tasfiyesi, gerillanın ezilmesi, halk örgütlenmesinin dağıtılması somut hedefi haline gelmiştir. Önder Apo'nun İmralı'da yenilgiye uğratılması ancak Parti ve gerilla öncülüğünün imha ve tasfiye edilmesiyle mümkün olabilir. Nitekim İmralı'da çok yoğun olarak yaşanan mücadelede paradigma değişimiyle PKK'nin yeniden inşasını ve Demokratik Modernite kuramı eksenli Kürt sorununun demokratik özerklik temelindeki çözümünü ortaya çıkartarak Önder Apo İmralı mücadelesini kazanmıştır. Artık Önder Apo'ya saldırarak bu sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyasetin yalnız başına sonuç alması mümkün değildir. Uluslararası komployu başarıya götürmek sadece Önderliğe saldırıyla artık olmamaktadır, çünkü Önderlik Kürt sorununun özgürlükçü,

demokratik çözüm yolunu ortaya koyarak, bunun teorisini, programını, strateji ve taktiklerini geliştirerek kendi Önderlik görevini esas olarak tamamlamıştır. Özgürlük Hareketine ve Kürt halkına gerekli kurtuluş yolunu ortaya koymuştur.

Bu temelde kendisini yeniden yapılandıran, mücadeleye çeken, halkı eğitip örgütleyerek mücadeleye sevk eden bir parti ve gerilla öncülüğü ortaya çıkmıştır. Artık sadece Önderliğe saldırıyla İmralı'da baskı ve işkenceyle sonuç almanın mümkün olmadığı, öyle bir saldırıyla Önder Apo'nun yenilemeyeceği netleşmiştir. İmralı mücadelesini Önder Apo kazanmıştır. Bu açık bir gerçektir. Şimdi İmralı'da kazandığı mücadelede onu başarısızlığa götürebilmek için düşüncelerinin, yeni paradigmasının uygulama güçlerinin ortadan kaldırılması gerekmektedir. Bu güçler de parti öncülüğüdür, gerilla öncülüğüdür, kadın ve gençlik örgütülüğüdür, halk direnişidir; onun için Önder Apo'nun İmralı mücadelesini kazanması ardından TC faşizminin Kürdistan'a dönük sömürgeci-soykırımcı saldırıları bir yandan İmralı tecrit ve işkence sisteminde Önder Apo'yu hedeflerken, diğer yandan PKK'yi, gerillayı, gençlik ve kadın hareketini bir bütün Kürt halkını dört parça Kürdistan'da ve yurt dışında hedefler hale gelmiştir.

AKP-MHP faşizmi gerilla ve PKK'yi tasfiye ederek Önder Apo'yu yenilgiye uğratmak istiyor

Bütün bunlar AKP-MHP faşizminin 14 Nisan 2022 tarihinden itibaren başlattığı Zap, Avaşın ve Metîna'ya dönük işgal saldırılarının da temel amacı olmaktadır. Esasta AKP-MHP faşizmi gerillayı ezmek, ona dayalı olarak PKK'yi tasfiye ederek Önder Apo'yu örgütsüz ve mücadelesiz bırakıp yenilgiye uğratmayı hedeflerken; diğer yandan Rojava Devrimi'ni tasfiye etmek üzere Kuzey Doğu Suriye'ye saldırarak ve yine AKP-MHP faşizminin kendini kurtarıp iktidar ömrünü uzatmayı hedeflemiştir.

Demek ki 2022 yılına damgasını vuran Zap, Avaşın ve Metîna saldırısının birçok hedefi ve amacı vardır. Temel amacı gerillayı ezmek, ona dayanarak PKK'yi tasfiye etmek ve böylece Önder Apo'yu yenilgiye uğratıp Kürt soykırımını gerçekleştirmektir. Pratik olarak bunu yürütemek için çok yönlü tekniğe ve istihbarata dayalı NATO ve KDP destekli yoğun saldırıyla hızlı bir biçimde gerillayı ezmeyi Zap, Avaşın ve Metîna'da aldığı sonuçlara dayanak peşinden Kuzey Doğu Suriye'ye dönük işgalci saldırılar yapmayı, oradan da alacağı sonuçlar temelinde 2023 yılında Türkiye'de yaşanacak iktidar yenilenmesinde AKP-MHP faşist iktidarını korumayı, sürdürmeyi sağlamayı hedeflemiştir. TC Devleti'nin Kürt soykırımını gerçekleştirme, AKP-MHP faşizminin de kendi ömrünü uzatma, iktidarını koruma dolayısıyla iktidardan düşmekten, hesap vermektan kendini kurtarma çabası söz konusudur. 2022

Zap, Avaşın ve Metîna savaşının kesinlikle böyle bir boyutu vardır.

Bu temelde Zap, Avaşın ve Metîna'da sekiz aydır gelişen savaşın durumunu Özgürlük Hareketi olarak sürekli değerlendirdik. Halkımızı ve kamuoyunu savaşın amacı ve sonuçlarına ilişkin bilgilendirmeye çalıştık. Parti yönetimimiz bunu yaptı, Merkez Karargah Komutanlığı'mız yoğun bir biçimde bunu yapmaya çalıştı. HPG-Bim günlük, aylık ve sekiz aylık bilançolarıyla halkımızı ve kamuoyunu yaşanan savaşın sonuçlarına ilişkin çok somut ve ayrıntılı bir biçimde bilgilendirdi. Bu

Türk devleti 14 Nisan'da bir ya da iki hafta içerisinde Zap, Avaşın ve Metîna'yı işgal ederek aslında gerillaya merkezden ezici darbe vurmak, böylece Medya Savunma Alanları'nın geneline hakim olmak, bu başarıya dayalı olarak da yaz sürecinde Kuzey Doğu Suriye'ye yeni işgal saldırıları geliştirip oradan da alacağı sonuçlarla 2023 Haziran'ında yapılacağı söylenen seçimler için kendini güçlendirmek, hazırlıklı kılmak istiyordu.

hususlar zamanında değerlendirilmiş, halkımıza ve kamuoyuna sunulmuştur. İlgili olan herkes günü gününe yaşananları kamuoyuna yansıtarak bilgi sahibi edilmiş ve belli bir bilgilendirme durumuna ulaşmıştır. Bu nedenle burada yeniden tekrar etme anlamı değildir. Sadece sonuçlarını tanımlayabiliriz. Değil 8-9 ay AKP-MHP faşizmi 14 Nisan'da böyle bir saldırıyı başlatırken bir ya da iki hafta içerisinde Zap, Avaşın ve Metîna'yı işgal ederek aslında gerillaya merkezden ezici darbe vurmak, böylece Medya Savunma Alanları'nın geneline hakim olmak, bu başarıya dayalı olarak da yaz sürecinde Kuzey Doğu Suriye'ye yeni işgal saldırıları geliştirip oradan da alacağı sonuçlarla 2023 Haziran'ında yapılacağı söylenen seçimler için kendini güçlendirmek, hazırlıklı kılmak istiyordu. AKP-MHP

faşizminin planı kesinlikle böyleydi. Bunu gerçekleştirmişse hem Medya Savunma Alanları'nda gerillaya karşı kazandığı başarının hem de Kuzey Doğu Suriye'ye de kazandığı askeri başarının sonuçlarına dayanarak Türkiye toplumunda şovenizmi, milliyetçiliği, ırkçılığı geliştirecek, böylece biraz da baskı ve hileyle yapacağı seçimlerden kendisini yeniden kazanmış olarak çıkartacak, dolayısıyla iktidar ömrünü uzatacaktı. AKP-MHP faşizminin planı buydu, fakat bu plan Zap, Avaşın ve Metîna'da bozuldu. Daha ilk günlerde, ilk haftalarda ilk ayda bozuldu. Birkaç haftada sonuç almak isteyen AKP-MHP faşizmi savaşın dokuzuncu ayında değil bu alanları işgal etmek, şimdi adeta gerillanın devrimci saldırıları karşısında sığınacak delik arar duruma gelmiş vaziyettedir. Dolayısıyla AKP-MHP faşizminin planları bozulmuştur. Saldırı gerilla direnişi tarafından kırılmıştır. AKP-MHP faşizminin işgal saldırıları Zap, Avaşın ve Metîna'da büyük gerilla direnişiyle başarısız kılınmıştır. Bu açık bir gerçektir.

Gerilla direnişi, AKP-MHP faşizminin yıkılış sürecini hızlandırmaktadır

Dikkat edilirse hala Zap, Avaşın ve Metîna'dan çıkamamaktadır ki Kuzey Doğu Suriye'ye saldırı yapabilsin. Bazen yapacağım diye söylüyor ama dikkat edilirse pratikleştiremiyor. 'Pratikleştirememenin altında ABD'nin, Rusya'nın destek vermemesi yatıyor' deniliyor. Bunlar basit ve küçük etkenlerdir. Kuşkusuz belli bir etkisi olabilir ama gerçekten Rusya ve ABD engel mi oluyor ya da teşvik mi ediyor; bunlar da tartışma konusudur. Esas Kuzey Doğu Suriye'ye AKP-MHP faşizminin 2022 yazında ve güzünde saldırı yapmasını engelleyen Zap'ta gerilla karşısında yaşadığı yenilgi olmuştur. Zap'ta başarı kazanamayan, tersine yenilen AKP-MHP faşizmi başka hiçbir yere saldıracak gücü kendisinde görememiştir. AKP-MHP faşist saldırganlığını Zap, Avaşın ve Metîna'da bu düzeyde yenilgiye uğratan, adeta faşizmi, sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaseti batağa saplandıran, çıkmaza sokan, yenilgiye uğratan bir gerilla direnişi Avaşın ve Metîna ve Zap'ta ortaya çıkmıştır. Bu da mücadele tarihimizin en büyük direnişlerinden birisidir. Koordineli tünel ve tim savaşına dayalı olarak geliştirilen bu gerilla savaşı AKP-MHP faşizminin planlarını bozarak hedeflerini başarısız kılarak, çıkmaz ve çözümsüzlük içine sürükleyerek adeta hareket edemez, kendini kurtarmaz hale getirmiştir. Bu da AKP-MHP faşizminin yıkılış ve çözülüş sürecini hızlandırmaktadır.

Kuşkusuz bu vesileyle bir kere daha 2022 yılı boyunca Zap, Avaşın ve Metîna'da gelişen kahramanca gerilla direnişini selamlamamız, Bu direnişin büyük başarılarını kutlamamız gerekir. Yine bu direnişin büyük şehitlerini her zaman saygı, sevgi ve minnetle anmalıyız. O şehitler, insanlığı temsil ve özgürlüğü

temsil ettiler. Kürtlüğü temsil ettiler. Faşizme, sömürgeciliğe ve soykırımcılığa geçit vermediler, işgale geçit vermediler. İnsanlık erdeminin yücelişinin en net temsilcileri oldular. Bu bakımdan da sadece Kürt tarihi açısından değil, insanlık tarihi açısından, tüm özgürlük ve demokrasi mücadeleleri tarihi açısından büyük bir anlamı ve önemi vardır.

Kısaca 2022 yılını Kürdistan ve Türkiye'de belirleyen Zap, Avaşın ve Metîna savaşıdır. AKP-MHP faşizmi Zap, Avaşın ve Metîna'da gerillayı ezmek, PKK'yi tasfiye etmek için geliştirdiği işgal saldırısı gerilla direnişi ile başarısız kalmıştır. Türkiye ve Kürdistan'daki bütün ekonomik, siyasi, askeri gelişmelere damgasını vuran, siyasi olay ve süreçleri belirleyen kesinlikle bu durumdur. Türkiye'deki ekonomik bunalımdan siyasi kavgalara, dış ilişkilerden KDP ihaneti ve işbirlikçiliğine kadar gelişen her şeyin altında bu durum yatmaktadır.

Türkiye'de yaşanan siyasi-askeri ve toplumsal gelişmelerin savaşla bağlantısı

Türkiye ve Kürdistan'da siyasi-askeri olaylar ve gelişmeler, yıl boyu yaşanan hususlar değerlendirilmek ve doğru anlamak istendiğinde, bunu, Zap, Avaşın ve Metîna'daki savaşla birlikte ele almak zorunludur. Bu savaşla birlikte ele almayanlar yaşanan olayları doğru değerlendiremezler. Zap, Avaşın ve Metîna savaşıyla birlikte ele alınmayan, o savaşın etkisi temelinde değerlendirilmeyen her yaklaşım kesinlikle söz konusu olayı doğru anlayamaz ve yeterli çözümleyemez. Öncelikle bu gerçeğin altını çizmemiz lazım. Çünkü bazıları bu yanlışlığı ve yanlışlığı yaşıyorlar. Aslında bu, yanlışlığı ya da değildir. Bilerek yapıyorlar. Zap, Avaşın ve Metîna Savaşı'nı görmek ve göstermek istemiyorlar. Kendilerini savaşın sonuçlarıyla bağlı kılmak istemiyorlar. Savaşın dışında tutmak istiyorlar. Savaşı görünmez kılmak istiyorlar. Bu da özel-psikolojik savaşın bir yöntemi oluyor. 'Böyle bir savaş yok, önemi yok aslında yaşanan olayları bu savaş çok etkilemiyor' demek istiyorlar. Esas olarak da Türkiye'deki muhalefet çevreleri böyledir. Altılı masa denilen burjuva muhalefetinden tutalım da bazı kendilerine sol, devrimci, sosyalist diyen çevrelere kadar... Zap, Avaşın ve Metîna'daki savaşı görmeyen herkes aslında böyle yapıyor. AKP-MHP böyle yapmıyor; onlar savaşı yapan güçler olarak her şeyin bu savaşla bağlantılı olduğunu açıkça ortaya koyuyorlar. Son bütçe tartışmalarında da AKP sözcüleri bu durumu net ortaya koydular. Bütçenin bir savaş bütçesi olduğunu, dolayısıyla Türkiye'nin büyük bir savaş içerisinde olduğunu, PKK'yle ve Kürt halkıyla amansız bir savaşa tutuşmuş bulunduğunu net ortaya koydu. Fakat, orta sınıf ve küçük burjuva, kendini her zaman kandırır. Bu sınıf kökenine dayalı bazı sözde solcular da Kürtçüler de kendilerini kandırıyorlar. Yine 'Altılı masa' denen ve kendini

yönetime alternatif gören partiler de kendilerini kandırıyorlar. AKP-MHP “biz büyük savaş yapıyoruz” diyor, onlar ise “savaş yok! Aslında öyle bir şey yok. Onu göstermeyin, istediğinizi yapın, biz sizi destekliyoruz, ama sadece savaş var demeyin. Öyle dersiniz biz de tutum almak zorunda kalırız. Tutum almak zorunda kalırsak sizi destekleyemeyebiliriz” diyorlar. “Böyle yapmazsanız, gizliden her türlü desteğimiz sizinledir” diyorlar. Aslında sosyal şovenizmin, sosyal faşizmin en belirgin örneğini yaşıyorlar. Bu konuda AKP-MHP’yi de uyarıyorlar; yani “danışıklı dövüşü doğru yapalım. Herkes rolünü doğru oynasın ve bizi çeşitli biçimlerde zorlamayın” demeye getiriyorlar.

Savaş Türkiye ve bütün Kürdistan’a yayıldı

Şimdi biraz da Zap, Avaşın ve Metîna savaşının ve bu savaşta AKP-MHP başarısızlığının çeşitli alanlarda yaşanan siyasi olaylar üzerindeki etkisine bakabiliriz. Yukarıda biraz izah etmeye çalıştık. Aslında Türkiye ve Kürdistan’daki tüm gelişmelerde bu savaşın ve savaşta AKP-MHP başarısızlığının etkisi ve rolü vardır, dedik. Bu kuşkusuz sadece Türkiye ve Kuzey Kürdistan için geçerli de değildir. Suriye için de, Irak için de, hatta İran için de geçerlidir. Bu alanlardaki siyasi ve askeri gelişmelerde de Medya Savunma Alanları’nda yaşanan savaşın belirleyici etkisi vardır. O halde Türkiye-Suriye-Irak ve İran’da siyasi-askeri durum değerlendirmesi yapmak isteyenler, merkeze Medya Savunma Alanları’nda yaşanan savaşı almak zorundalar. Böylece Ortadoğu’yu değerlendirmek isteyenler merkeze Zap, Avaşın ve Metîna savaşını koymak durumundalar. Böyle yapmazlarsa ne Kürt sorununu, Kürdistan’daki durumu, Kürt özgürlük Mücadelesi’nin gelişimini doğru anlayabilirler ne de Ortadoğu’nun farklı alanlarında yaşanmış bir olayı doğru değerlendirebilirler. Kesinlikle doğru ve yeterli değerlendiremezler, hata yaparlar. Değerlendirmeleri yarım kalır ve ters düşer ve sonuçta da kendilerini kandırmış olurlar. Öyle yapmamak için bütün gelişmelerde Zap, Avaşın ve Metîna savaşının etkisini görmek gerekiyor.

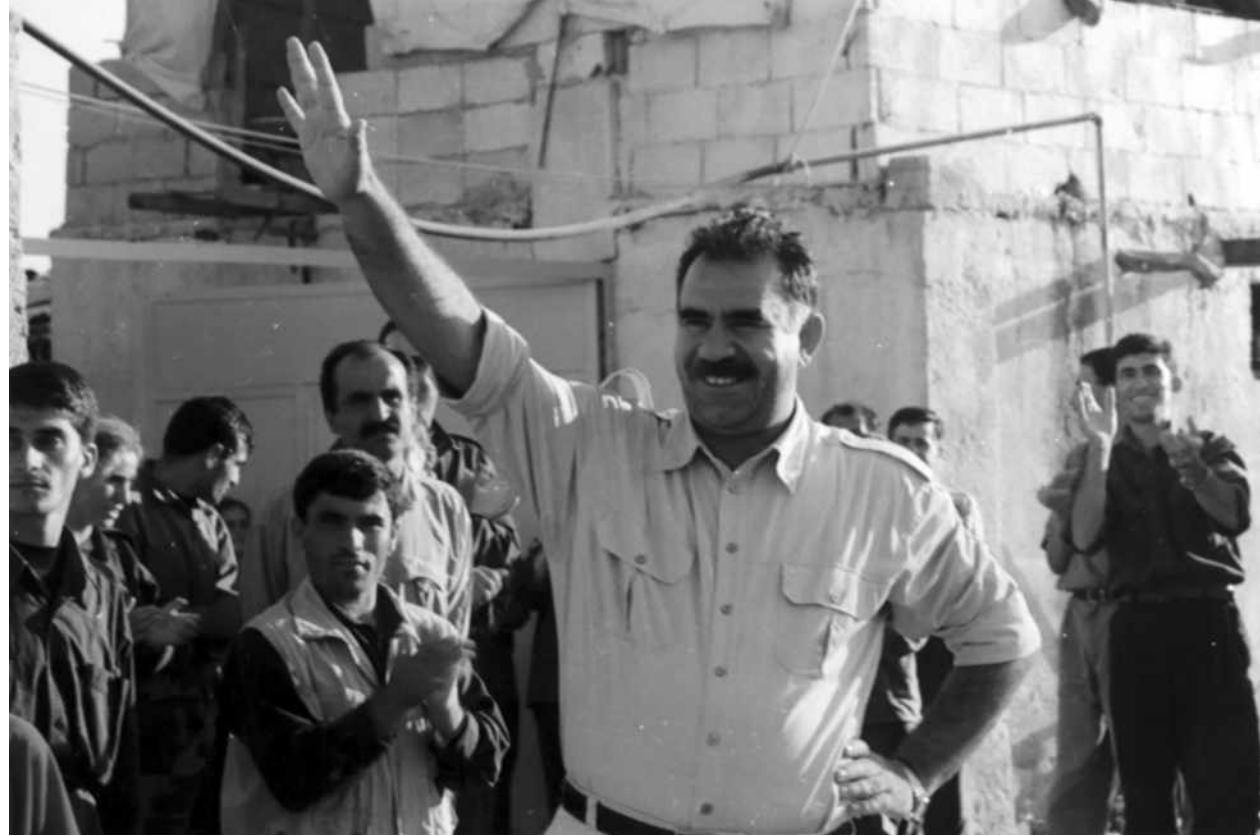
Öncelikle bu durumun, yani AKP-MHP başarısızlığının 2022 yılında yaşanan savaş üzerindeki etkilerine bakmamız yararlı olur. Çünkü öncede ifade ettik, AKP-MHP 14 Nisan’da saldırıyı başlatırken birkaç haftada sonuç almak istiyordu. Zap, Avaşın ve Metîna elde edeceği başarıları Kuzey-Doğu Suriye ve Türkiye’deki gelişmeler için kullanmayı hedefliyordu. Bunların hiçbirisi gerçekleşmedi. Savaş uzadı ve bir de yayıldı. Sadece Zap, Avaşın ve Metîna’yla sınırlı kalmadı. Xakurkê’den Haftanin’e kadar bütün Medya Savunma Alanları’nı içine aldı. Sadece Medya Savunma Alanları’yla da sınırlı kalmadı Bakurê Kurdistan’ın bütün eyaletleri az-çok bu savaş sürecine katıldılar. Daha çok da Türkiye’nin metropolleri, şehirler bu

savaşa katıldılar. Savaş Kürdistan ve Türkiye şehirlerine yayıldı. YPS ve YPS-JIN birimleri, HBDH milisleri gerçekten de kentlerde AKP-MHP faşizmine öldürücü darbeler vuran eylemler geliştirdiler. Savaş sadece Bakurê Kurdistan ve Türkiye kentlerine yayılmakla da kalmadı, bir biçimde Kuzey ve Doğu Suriye’de bu işin içinde oldu. Dahası Güney Kürdistan’a çeşitli biçimlerde savaş yayıldı ve Süleymaniye’ye kadar yayılarak, neredeyse bütün Kürdistan’ı içine aldı. Kentlerde; örneğin Mersin’de AKP-MHP faşizmine öldürücü darbe vuran büyük fedai eylemi ortaya çıktı. Sara ve Rûken yoldaşların geliştirdiği fedai eylemi şehir eylem potansiyelinin ne kadar güçlü ve etkili olduğunu net biçimde ortaya koydu. Dahası savaş tarzında, taktiklerinde daha çok pişme, pekişme gelişti. Koordineli tim ve tünel savaşında gerilla yetkinleşti. AKP-MHP faşist sürülerine tarihinin en ağır darbesini vuracak bir savaş ortaya çıkardı. Sekiz ayda neredeyse iki bin beş yüzden fazla TC askeri savaşta ölürken bir o kadar

şarısızlığını değil, bu alanda kesin yenilgiye uğrayacağını, gerillanın büyük bir askeri zafer kazanacağını, artık böyle bir sürece girilmiş olduğunu net bir biçimde ortaya koydu.

Önder Apo’nun güvenlik ve sağlık sorunu yakıcı bir biçimde gündemde

Kuşkusuz faşist-sömürgeci-soy-kırımcı TC ile Kürt halkı, onun varlık ve özgürlük iradesi arasındaki en büyük mücadele İmralı’da yaşıyor. Önder Apo’yla TC Devleti arasında yaşanan bir savaş oluyor. Bu, 24 yıldır böyle olduğu gibi, 24’üncü yılda yani 2022 yılında bu durum çok daha fazla açığa çıktı. Dikkat edilirse, ağırlaştırılmış tecrit her zamankinden çok daha ağır ve katı biçimde bu dönemde uygulandı. Bu uygulamalar Zap, Avaşın ve Metîna’ya dönük işgal saldırılarına paralel uygulamalardı. Umud ediliyordu ki, Zap, Avaşın ve Metîna savaşında başarı kazanılır, gerilla ezilir, PKK tasfiye edilir ve böylece İmralı mücadelesini de kazanırız.

yaralandı, helikopterler, tanklar imha edildi. TC Devleti askeri olarak tarihinin en ağır yenilgisini 2022 Zap, Avaşın ve Metîna savaşında yaşadı. Bilançolar bunu net gösteriyor. Bunun sonucudur ki, sağa sola saldırmaktan, savaş suçu işlemekten geri durmadı. Katliamlar yaptı. Örneğin, Perax’ta ve diğer alanlarda halkı katletti. Sivillere dönük birçok saldırıda bulundu, katliam yaptı. Bunu Kuzey ve Doğu Suriye’de çok daha fazla yapıyor. Diğer yandan kimyasal ve taktik nükleer silahlar kullanarak savaş suçu işledi. Gerilla karşısında normal silahlarla sonuç alamayan, Zap, Avaşın ve Metîna’da gerillayı ezemeyen AKP-MHP faşizmi bu sefer yasak silahları kullanarak savaş suçu işledi. Halka karşı katliamlar yapıp savaş suçu işledi. Gerilla bunları da teşhir edince, belgeleyip kamuoyuna yansıtınca Kürt halkından ve uluslararası kamuoyundan belli düzeyde tepkiler gelişti. Bu sefer daha fazla zorlanır, savaşta çıkmazı yaşar duruma geldi. En son Partimizin kuruluş yıldönümünde de Tepê Hakkârî ve Tepê Cûdî’de gelişen devrimci operasyonel saldırı AKP-MHP faşizminin sadece ba-

minde özellikle AKP kaynaklı birçok bilgi yayılıyor. Bu neyi gösteriyor: savaşta yenildiler ve acaba o yenilgiyi biraz bu tür sözlerle hafifletmezler mi; kendi kamuoylarında kendi yenilgilerini gizleyemezler mi bunun arayışı içerisindeler, bir de özel savaş kapsamında yönlendirmeye çalışıyorlar.

Biz şunu çok iyi biliyoruz: Zap, Avaşın ve Metîna’daki büyük direniş, gerillanın kahramanca duruşu ve başarısı AKP-MHP planlarının bozulmuş olması, AKP-MHP faşist diktatörlüğünün yıkılışını hızlandırıp derinleştirirken, Kürt Özgürlük Mücadelesi’ni her alanda daha çok güçlendirmiştir. Önder Apo’nun elini güçlendirmiştir. Faşist, sömürgeci ve soykırımcı zihniyet ve siyaseti işlemez kılarak, bu zihniyet ve siyaseti yeniden Önder Apo’ya muhtaç olacak bir noktaya getirmiştir.

‘Zap, Avaşın ve Metîna savaşının Türkiye üzerindeki etkileri nedir?’ dendiğinde cevap olarak şunu söylemek gerekir. Zap, Avaşın ve Metîna savaşıyla bağlı ve etkili olmayan Türkiye’de başka hiçbir olay geliş-

lerinin tamiratını ve yeni F-16’lar almak istiyorlar. Ne kadar mali külfeti olacak bunun ve Türkiye ekonomisi üzerinde etkisi ne kadar olacak. Peki bu uçaklar neden alınıyor? Var olan savaş uçakları niçin tamir ettiriliyor? Niye aylardır, hatta yıllardır ABD’ye ve Biden yönetimine bu uçaklar için yalvarılıyor? Kürdistan’da, Zap, Avaşın ve Metîna’da savaşabilmek. İşte, bütün krizin altında savaş var. Savaşa dayandırılmadan yapılan bütün ekonomik kriz tahlilleri, değerlendirmeleri havadır ve boştur.

Özel savaşı Türkiye kadar planlı uygulayan başka bir ülke yoktur

Diğer yandan ise Türkiye’nin her yerinde faşist baskı ve terör hat safhada ve herkese uygulanıyor; gence, kadına, emekçiye, işçiye uygulanıyor. Gösteri yasak, grev yasak, insanlar tutuklanmış ve zindanlar dolu, iş cinayeti diye işçi katliamı oluyor. Kadınlar katlediliyor. Terör en ileri safhadadır. Kürdistan’daki savaştan dolayı bu böyledir. Dikkat edilirse, bu faşist baskı ve teröre hiç kimse karşı çıkamıyor. Karşı çıkanlar faşist çeteler tarafından hemen bastırılıyor, savaşın gereği olarak AKP-MHP o çeteleri örgütlemiş. Demokratik siyaset üzerinde bu kadar baskı var. HDP’ye kapatma davası açtılar, Demokles’in kılıcı gibi demokratik siyasetin üzerinde HDP’nin kapatılması olayını tutuyorlar. Kadınlara karşı ise yapılmayan kalmadı. İstanbul Sözleşmesi’nden çekilmekten tutalım da her türlü hakaret, baskı, katliam, taciz, tecavüz en ileri safhadadır. Şimdi tarikatları tartışıyorlar, altı yaşındaki çocukları evlendiriyorlar; çocuklara tecavüz ediliyor. Adını da ‘istismar’ koymuşlar. Bu isimlendirme bile alçakçadır. Bu açıkça tecavüzdür. Bunu söylemekten utanıyorlar. Hem yapıp hem de utanmak ikiyüzlülüğün en kötü biçimidir.

Gerçekleri yansıtan basına karşı saldırı en ileri düzeydedir. Bu kadar gazeteci tutuklandı. Durmandan basına dönük operasyonlar oluyor ve seçimde yapacakları hileleri açığa çıkarmasınlar diye, Zap, Avaşın ve Metîna’da işledikleri savaş suçunu yansıtmaları diye onlarca gazeteci tutukladılar ve yok yere hapse koydular. İmkanlarına el koydular. Bir sansür yasası çıkardılar ki, kendi basınları dışında kimse haber yapamayacak, propaganda çalışmasında bulunamayacak, halkı bilinçlendiremeyecek. CHP’ye yakın bir iki kanal var ve onları da kapatmak için baskıyı üzerlerinde tutuyorlar. Halbuki çoğunun yaptıkları aslında kendilerine hizmet ediyor. Onlar da olmazsa Türkiye’deki rejim çok daha zayıf bir durumu yaşayacak. Kısaca, Türkiye’de en ağır faşist baskı, terör durumu yaşıyor. Diktatörlük var. Irkçı, şoven, milliyetçi uygulamalar hat safhada. Toplum kırım, zihniyet kırım en ileri düzeydedir. Basın, sanat, edebiyat bu konuda en ileri düzeyde kullanılıyor. Bunlara alet ediliyor. Faşist sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset sanatla, edebiyatla, basınla topluma zihniyet kırımı

yaşatmak için en kötü biçimde kullanılıyor. Türkiye'de özel savaş tüm boyutlarıyla dört başı mamur şekilde uygulanıyor. Kürdistan'da zaten en ileri düzeyde böyledir. Türkiye'deki kadar özel savaşın planlı, örgütlü uygulandığı ve bu düzeye çıkarıldığı hiçbir ülke yoktur. Türkiye hepsini geçmiş durumdadır.

Zap, Avaşın ve Metîna Savaşı'nın ve AKP-MHP faşizminin yaşadığı başarısızlığın genelde Suriye üzerindeki etkilerini değerlendirmek de son derece önemlidir ve ilginç sonuçlar vermektedir. Dikkat edilirse baharda Zap, Avaşın ve Metîna savaşında başarılı olup sonuç al-saldı yaz aylarıyla birlikte Kuzey ve Doğu Suriye'nin yeni bölgelerine işgal saldırıları geliştireceklerdi. Bunu açıkça ilan ettiler. Kaç defa bunun için hazırlık yaptılar ama bir türlü uygulamaya koyamadılar. En son, "güz sonunda kesin uygulayacağız" diye AKP-MHP faşist çevrelerinden açık ilanlar yapılmasına rağmen yine de uygulayamadılar. Çünkü Tepê Hakkari ve Tepê Cûdî'de ezici darbe yediler. Türk ordusu Zap'ta kırıldı, yenildi ve ezildi. Nasıl ve neyle Kuzey-Doğu Suriye'ye saldıracak! Oradakilerin de elleri herhalde armut toplamıyor; örgütlüdürler, bilinçlidirler, ellerinde silahları var. Bir de onların direnişiyile karşılaşınca, Zap'ta yenilmiş bir ordunun Kuzey-Doğu Suriye'de başarı kazanması, yeni alanlar işgal etmesi mümkün olmaz. O nedenle bu saldırı 'küt' diye düştü ve hava saldırısına dönüştü. Şimdi topçu saldırılar yapıyorlar. Kara saldırısına girişmekten korkuyorlar. Yani Zap, Avaşın ve Metîna savaşının sonuçları Türk ordusunun Kuzey-Doğu Suriye'ye dönük işgal saldırısını engelledi. Daha fazla gelişse, gerilla direnişi ve daha başarılı olsa Türk ordusu değil Kuzey-Doğu Suriye'ye saldırmak, Efrîn ve Serikaniyê'den kaçmak zorunda kalır. Ama o düzeyde gelişmezse tabii ki elindeki gücü bir biçimde Kuzey-Doğu Suriye'ye de saldırı olarak yöneltebilir.

Şimdi yeni teknikler almak istiyorlar, uçaklarını yenilemek istiyorlar. Bunu gerçekleştirirlerse gerillaya olduğu kadar Kuzey-Doğu Suriye halklarına karşı da bu uçakları kullanacaklar. Zaten sivil halkı katli ediyorlar. Önemli bir sonuç budur. İkinci ise, Tayyip Erdoğan yönetimi gerilla ve PKK karşısında başarısız kalınca tükürdüğünü yalayarak, ustaca kıvırtarak Beşar Esad yönetimiyle ilişki kurmak, anlaşma arayışına girdi. Özellikle Hakan Fidan denen kişi bu kıvırma işlerini iyi yapıyor. Hiç yüzü kızarmıyor, renk vermiyor. Herkesle her şeyi konuşabiliyor, görüşebiliyor. Öyle bir kişilik olduğu anlaşıyor. Dolayısıyla Suriye ile de o tür ilişkiler geliştirdiler. Bu, Türkiye ve dünya kamuoyunda AKP-MHP yönetiminin itibarını sıfırladı ve en aşağıya düşürdü.

Diğer yandan Suriye yönetimini biraz rahatlatı. Suriye yönetimi bunun Kürt direnişinin sonucu olduğunu biliyor. Dolayısıyla Kürt direnişinin gücünü ve önemini görüyor. Daha çok ciddiye alıyor ve alacaktır da. Bunun görülmesi gerekir. Ayrıntılı

olarak olaylar üzerinde durmuyoruz. Örneğin DAİŞ'lilerin tutuklu olduğu kampa baskın tamamen bu olayla bağlantılıdır. Sınır kapısının açılmaması, KDP'nin sınırı ve kapıları kapatması bu savaşla ilgilidir. Kuzey-Doğu Suriye'nin diplomasisindeki sorunların altında KDP ve TC'nin müdahaleleri vardır. Her şeyi bu bağlamda daha doğru ve yeterli değerlendirip ele almalıyız.

KDP ihaneti teşhir oldu, seçim yapılsa iktidardan düşme tehlikesi var

Benzer durum Başûr ve Irak için de geçerlidir. Başûr'da seçim yapılamadı. Bu da savaşın sonuçları nedeniyledir. Çünkü seçim yapınca KDP'nin iktidardan düşme tehlikesi vardı. Onu göze almamak için ve mevcut yönetim gücünü korumak için KDP seçimleri erteletti. Zaten seçim yok, demokrasi diye bir şey yoktur. Parti diktatörlüğü var. KDP işbirlikçiliği kendini bu biçimde ayakta tutuyor. TC de bunu istedi. Hiç kimse de bir şey diyemedi. 'Demokrasinin gereğidir!' diye kimse demedi. Başka bir şey olsaydı hemen diyebilirdiler. Aynı devlet için referandum yapılıncı Türkiye'den tutalım birçok devlet nasıl karşı çıkmıştı. O da seçimdi. Ona müdahale ettiler ama seçimin yapılmamasına hiç kimse ses çıkarmadı, çünkü işlerine geliyor. Yine Irak'ta mevcut hükümetin kurulmasının da savaşla bağlantısı var. Başlangıçta Irak'ta KDP, El Sadr Hareketi ve Sünniler ayrı bir hükümet formülasyonu vardı. Savaşın gelişimi onların istediği gibi olmadı. Eğer AKP-MHP planı tutsaydı Irak'ta KDP'nin istediği gibi bir hükümet kurulacaktı. Ama o hükümet sistemi parçalandı, dağıldı. Savaşın sonuçları mevcut hükümeti ortaya çıkardı. Mevcut hükümet neyi ifade ediyor? TC etkisinin Irak yönetiminde azalmasını ifade ediyor. Savaşta AKP-MHP başarılı olsaydı Irak'ta da TC yanlısı bir hükümet kurulacaktı. TC ile daha çok işbirliği yapan hükümet olacaktı. Irak'ta böyle bir yönetimin ortaya çıkmamasında da Zap, Avaşın ve Metîna savaşında AKP-MHP'nin, dolayısıyla KDP'nin başarısızlığa uğramış olmasının önemli bir rolü var.

Bu savaşın durumu Başûrê Kurdistan halkını nasıl etkiliyor? KDP, dolayısıyla işbirlikçi ihanet tarihinde

hiç olmadığı kadar teşhir oldu, çok zayıf duruma düştü. Çeşitli zamanlarda işgal saldırılarını protesto eden tepkiler gelişti. Özellikle Perax katliamı sırasında hem Güney Kürdistan'da hem de Irak genelinde, Meclise kadar önemli protestolar oldu. Irak devleti Türkiye'nin saldırılarını uluslararası kurumlara götürmeye yöneldi. Araya KDP girdi, uzlaştırmaya çalıştılar.

Şimdi 20 Aralık'ta Ürdün'de yeni bir Irak toplantısı yapmayı planlamışlar. Bu basına da yansıdı. O toplantıyı takip etmek lazım. Yeni bir DAİŞ vari bir saldırı da gündeme gelebilir. TC'ye karşı bir tutum ortaya çıkabilir. Dolayısıyla KDP'ye karşı bir tutuma da dönüşebilir. Yani çeşitli olasılıkları içinde barındıran kritik toplantı olacak gibi görünüyor. 20 Aralık'ta Ürdün'de yapılacak Irak toplantısının sonuçlarına göre Irak'ın ve Güney Kürdistan'ın durumunu yeniden değerlendirmek daha doğru olur.

Rojhilat Kurdistan ve İran'da Jin Jiyan Azadî Devrimi

Son üç ayın en önemli bir olayı Rohilat Kurdistan ve İran'daki kadın öncülüğünde gelişen, gençliğin aktif katıldığı halk serhildanlarıdır. Buna 'Jin Jiyan Azadî Devrimi' de deniliyor. Gerçekten de üç aydır Rohilat Kurdistan'da ve İran'da böyle bir devrim yaşanıyor. Bu durumun kuşkusuz İran'la, İran'ın küresel sistem içindeki yeriyle bağlantısı var. İran yönetiminin durumuyla, toplum üzerindeki yönetim tarzıyla, baskı sistemiyle, kadınlar üzerindeki yasaklayıcı sistemiyle bağı var. İran toplumu ve kadınları bir düzeyde bilinçli ve politiktir. Kısmen örgütlüdür de diyebiliriz. Unutmayalım ki, Ortadoğu'da toplumsal devrim yapan tek alan İran'dır. Şahlık rejimini yıkan mücadelenin öncüsü de İran kadınlarıydı. 'Çarşafı' denen kadınlar büyük bir mücadele ortaya çıkardılar. Şimdi mevcut rejime karşı gelişen halk serhildanlarına da kadınlar öncülük etmesi yadırganır bir durum değildir. İran'da kadınlar devletin ve erkeğin kendi kaderlerini belirlemesini istemiyorlar. Bu temelde Şahlığa da karşı çıktılar, mevcut rejime de karşı çıkıyorlar. Bu konuda özellikle Rohilat Kurdistan'daki gelişmeler de daha çok öncüdürler. Bunu Azeriler

de Belluciler de, Farslar da açıkça ifade ediyorlar. 'Kürtler bize ilham verdi ve öncülük etti' diyorlar. O halde İran'daki gelişmelerde özellikle ideolojik bilinç, örgütlülük, serhildan tarzındaki eylemlilikte Kürtlerin öncülüğü vardır. Elbette Rohilat Kürtlerini, Kürdistan genelinde yürütülen özgürlük mücadelesinden kopuk ele alamayız. Onlarca, yüzlerce Rohilatlı genç Rojava'da, Başûr'da, Bakur'da savaş yürüttü ve şehit düştü. Yüzlercesi şimdi özgürlük mücadelesi içerisinde. Bunlar Rohilat'taki halkı her gün çok derinden etkiliyor. Rohilat halkımızın, kadınlarının, gençlerinin gözü kulağı Rojava'dadır, Bakur'dadır, Başûr'dadır. Gerilla savaşındadır. Nabızları, yürekleri bu savaşla atıyor. Bir biçimde yolunu bulup bu savaşta takip etmeye çalışıyorlar. Ondan etkileniyorlar.

Yine Rohilat özgürlük güçlerinin de belli bir çabası var, çalışması var. Ateşkes konumundalar ama ateşkes ortamında siyasi, örgütsel, ideolojik çalışmalarını kesintisiz yürütüyorlar. Kuşkusuz öyle bir çalışmanın da bir düzeyde etkisi var. Zap, Avaşın ve Metîna'daki savaşın buradaki etkisini yine 2022 yılı ile bağını görmemiz gerekiyor. Eğer AKP-MHP planı başarılı olsaydı, Rohilat Kurdistanı ve İran'da böyle bir serhildan ne kadar gelişebilirdi, bu da tartışma konusudur. Ama Zap, Avaşın ve Metîna'da, AKP-MHP planı başarısız kalınca, faşist-sömürgeci, soykırımcı işgalci saldırganlık yenilince, KDP şahsında işbirlikçi ihanet, Zap, Avaşın ve Metîna, Medya Savunma alanı savaşında yenilince, bu Rohilat Kurdistan toplumunu derinden etkiledi.

Diğer yandan yıllardır Önder Apo'nun geliştirdiği kadın özgürlük çizgisini, 'Jin-Jiyan-Azadî' sloganıyla dağlarda gerillacılık yapan Kürt kadınlarının, kadın gerillanın, YJA Star gerillacılığının, yine kuzeyde, Rojava'da, Avrupa'da Kürt kadınlarının her gün ayakta, mücadele eden konumlarının kuşkusuz Rohilat Kurdistan kadınlarını etkileme düzeyi çok fazladır. İşte bu etkiler aslında böyle bir serhildanın patlak vermesine yol açtı. İran rejimi başka zamanlarda da kadınları katlediyordu ama Merivan'da ardından Tahrân'da Rohilat'lı bir kadının katledilmesi, bir kıvılcım oldu. Rohilat Kurdistan'ını ve İran bozkırını tu-

tuşturdu. Bir devrim alevi yaktı. Şimdi üç aydır İran'da ve Rohilat Kurdistan'ında ki gelişmeleri bu serhildan belirliyor. Bu serhildanın ortaya çıkmasında da Zap, Avaşın ve Metîna savaşının, YJA Star gerillacılığının, Bakur, Rojava ve yurt dışındaki kadın mücadelesinin, Rohilat'a dönük bilinçlendirme ve örgütlenme çalışmalarının belirleyici etkisi vardır. Bunlar temelinde oldu. Kendiliğinden olmamıştır. Hiçbir şey kendiliğinden gelişmedi. Bazılarının öne sürmeye çalıştığı gibi öyle kendi çabalarıyla da olmadı. Bazıları 'Jin-Jiyan-Azadî'yi biz diyoruz diye, hırsızca öne çıkmaya çalıştılar. Fakat dikkat edilirse hırsızlık tutmadı. Sonuç İran'ın ve Rohilat Kurdistan'ın devrime yeniden kalkışı hem Kürdistan devrimini hem Ortadoğu devrimini tamamladı. Aslında İran'da devrimci mücadele olmaz ise Kürdistan ve Ortadoğu devrimci mücadelesi yarım kalıyor, eksik kalıyordu. Şimdi bütünlüklü oldu. Hem Ortadoğu'ya hem Kürdistan'a hem de genel insanlığa yön veren, etkide bulunan, ruh veren bir halk direnişi ortaya çıktı. Tüm kadınlara ruh veren bir kadın direnişi ortaya çıktı. Bu bir devrimdir.

İran'da büyük bir zihniyet ve yaşam devrimi yaşanıyor

Rojhilat ve İran devrimini dar, siyasi ve askeri bir olay gibi ele almamak lazım. Bazıları öyle ele alıyorlar. Yani 'Hamaney yönetimi düşsün, şah yönetimi gelsin' gibi değerlendirmeler var. Daraltıp, aşırı siyasileştiren ve yönetim değişikliğine indiren yaklaşım var. Bunlar yanlıştır, doğru değildir. Kesinlikle devrim sonra olacak değil, Rohilat Kurdistanı ve İran'da üç aydır zihniyet ve yaşam tarzı devrim yaşanıyor. Yani hakikat devrimi yaşanıyor. Toplumda kadınlarda çok büyük bir bilinçlenme oldu. Korkuyu yendiler. Mücadelenin gücünü gördüler. Ayağa kalktılar. Örgütlülük gelişti. Artık kimse bunları geriye götüremez. Eskiye döndüremez. Bu bilinci ve iradeyi kıramaz. O halde bireyler ve toplumlar nezdinden kadınlar ve gençler nezdinde büyük bir zihniyet ve yaşam tarzı devrimi yaşandı. Hakikat devrimi yaşandı yaşanıyor. Bunun siyasi sonuçları da olacaktır. Şimdiden ne tür siyasi değişiklikler yapılacak onlar tartışılıyor. Rejim dikkat edilirse korku içindedir. Böylelikle kendini biraz reforme ederek korumaya çalışıyor. Açıkta karşı çıkamıyor, çıkamayacak da. Ya rejim kendisini değiştirecek reforme edecek, katı mutlakçılar gidecek ve böylelikle topluma daha yakın olan yönetimler gelecek, tabandan yönetim, yerel yönetimler güçlendirilecek, kadınların özgürlük hakları verilecek ya da çatışmalar derinleşerek devam edecek. Rejim eğer kendini değiştiremezse yıkılır, artık tercih kendisindir. Ama bilinmeli ki kendini değiştiremeyen rejim yıkılır. İran'da değişiklik olabilir. Değişim isteyen güçler var, fakat katı değişim istemeyen güçler de var, büyük bir iç mücadele yaşanıyor, hangisinin etkili olacağını önümüzdeki süreç gösterecektir.

Devletler TC'ye AKP-MHP faşizmine destek verdikleri için epeyce teşhir oldular. Devletçi sistem teşhir oldu. BM'nin nasıl bir devletçi sistem olduğu, onun da devlet olmayanlara yaşam hakkı tanımadığı ortaya çıktı. Kürdistan'da gerillaya karşı açıkça kimyasal silah, taktik nükleer silah gibi yasaklanmış silahların kullanılması belgelenmiş olmasına rağmen, bu sistem Kürtlerin devleti yok ya da herhangi bir devlet bize baş vurmuyor diye herhangi bir yaptırım geliştirmedir.

Kuşkusuz Zap, Avaşın ve Metîna savaşının, yurtdışı üzerindeki etkileri de çoktur. Hem devletler düzeyinde hem de yurtdışındaki Kürtler ve insanlık düzeyinde önemli etkileri var. Devletler TC'ye AKP-MHP faşizmine destek verdikleri için epeyce teşhir oldular. Devletçi sistem teşhir oldu. BM'nin nasıl bir devletçi sistem olduğu, onun da devlet olmayanlara yaşam hakkı tanımadığı ortaya çıktı. Kürdistan'da gerillaya karşı açıkça kimyasal silah, taktik nükleer silah gibi yasaklanmış silahların kullanılması belgelenmiş olmasına rağmen, bu sistem Kürtlerin devleti yok ya da herhangi bir devlet bize baş vurmuyor diye herhangi bir yaptırım geliştirmedir. Böylece BM sisteminin Kürtleri yok saydığı ve Kürt soykırımına onay verdiği aslında Kürtler üzerindeki soykırımcı sistemin BM sistemi olduğu ortaya çıktı. Dünya kapitalist küresel modernite sistemi dediğimiz BM öncülüğündeki sistemdir ve bu gözle görülür hale geldi. Bu düzeyde devletçi sistem teşhir oldu. Zap Avaşın ve Metîna savaşı bu teşhiri en ileri düzeye çıkardı.

Kürt özgürlüğüne dayalı bir dünya demokrasisi geliyor

Örneğin 9 Ocak 2013 Paris katliamı da aslında hem TC'yi hem de ona ortaklık eden NATO ve Avrupa sistemini teşhir etmişti. Zap, Avaşın ve Metîna savaşı bu teşhiri çok daha ileri düzeye çıkardı. Diğer yandan Kürt toplumunu, kadınları, gençleri, işçi ve emekçileri, devrimci-demokrat güçleri çok olumlu

etkiledi. Kürtlerin dostları her zamankinden daha çok arttı. Yurt dışındaki Kürt halkı her zaman ayakta oldu. Onurla, şerefle, günlük mücadelesinde oldular. Kürt kadınları, gençleri, çocukları her gün Avrupa'nın sokaklarını doldurdular. Avrupa yaşamına, insanlığın özgürlük arayışına ve mücadelesine coşku ve heyecan kattılar. Kendilerini tanıttılar. Gerilla direnişinin sağlam temsilciliğini yaptılar. Özgürlük istedikler. Önder Apo'ya fiziki özgürlük mücadelesini her alana yaydılar. Çeşitli kesimlerden, bilim insanlarından, sanatçılardan, aydınlardan, gençlere ve kadınlara, işçi emekçilere kadar dostlar edindiler. Devrimci dostlar ortaya çıkardılar. Ki bu çok önemli bir durumdur. Bütün dünyada sistem karşıtlığı, daha doğrusu demokratik sistem mücadelesi Kürt Özgürlük Mücadelesi öncülüğünde yürüyor. Kürt özgürlüğüne dayalı bir dünya demokrasisi geliyor. Dikkat edelim BM sistemi, kapitalist modernite sistemi Kürt soykırımına dayandırılarak oluşturulmuştur. Dünya demokratik sistemi de Kürt özgürlüğüne dayanarak geliyor. Önder Apo buna "Dünya Demokratik Konfederalizmi" dedi. Böyle bir konfederalizme gidecek sistem Kürt özgürlüğüne dayalı geliyor ki bunlarda çok önemlidir. Gerçekten sayısız olay oldu. Her gün eylem halinde oldu. Başta Avrupa olmak üzere Rojava'da diğer Kürdistan parçalarında dünyanın dört bir yanında 2022 yılı boyunca oturmayan, durmayan kadınları gençleri mücadele içerisinde halkımızı ve dostlarımızı bu vesileyle bir kez daha selamlıyorum.

Sonuç olarak bütün bu özellikleriyle 2022 yılı dünyada ve özellikle Kürdistan'da, Türkiye ve Ortadoğu'da önemli bir birikim ve mücadele yılı olduğu açıktır. Yani faşist sömürgeci-soykırımcı saldırganlık her düzeyde tırmanış göstermiştir. Ama böyle bir saldırganlığa karşı kadın özgürlüğü temelinde kadınlar ve gençlerin öncülüğüne dayalı olarak büyük bir halk direnişi, özgürlük ve demokrasi direnişi de ortaya çıkmıştır. Bu açık bir gerçektir. Dolayısıyla Zap, Avaşın ve Metîna savaşının ortaya çıkardığı bu direnişin yarattığı büyük bir devrimci demokratik birikim var. Bilinçlenme, örgütlenme cesaret ve fedakarlık ortaya çıkardı. Aslında Ukrayna Savaşı da belli bir sonuç ortaya çıkardı. Bilinçlenme yarattı. Hızlı bir biçimde ABD söz konusu savaştan yararlanmak istedi. Mesela NATO ile Rusya'yı karşı karşıya getirerek, NATO'da ABD öncülüğünü yeniden sağlamlaştırarak, İsveç ve Finlandiya gibi ülkeleri NATO'ya katmaya çalışarak böyle bir kısa vadeli gelişme yarattı. Bu konuda Kürdistan'daki savaşın Türkiye'yi zorlamasından da yararlandı. Dikkat edelim Türkiye Ukrayna Savaşı'ndan yararlandı. Bir yandan Ukrayna Savaşı'nın, diğer yandan Zap Savaşı'nın Türkiye üzerindeki etkileri sonucunda İsveç ve Finlandiya gibi ülkelerin NATO'ya katılma durumu yaşandı. Ama diğer yandan bu savaş Avrupa'nın yaşam koşullarını ve sistemini ciddi biçimde sarstı.

Doğu Avrupa'nın ortasında Ukrayna gibi bir yerde ortaya çıkan yıkım, gelişen savaş herkesi tehdit etti. Komşu halkların güvenliğini tehdit etti. Batı Avrupa'nın yaşam standartlarını, enerji kriziyle, güvenlik kriziyle tehdit etti. Dolayısıyla ABD'nin planları ne kadar tutar, kazançları ne kadar uzun ömürlü olur, bunu bilemeyiz. Afganistan'da da böyle gittiler ama sonuçta arkalarına bakmadan kaçmak zorunda kaldılar. Ukrayna'dan da benzer biçimde kaçarlarmı hiç belli olmaz. Fakat o güne gelmeden, örneğin bu kış Avrupa için çok zorlu geçecek bir kıştır. Enerji krizi Avrupa toplumunun yaşam standartlarını zorlayacaktır. Dolayısıyla toplumun bu siyasete tepkileri gelişecektir. Hangi düzeyde olur bilemeyiz ama giderek önümüzdeki süreçte Avrupa'nın değişik alanlarında Ukrayna Savaşı'na karşı Rusya ve Avrupa'nın bu kadar karşı karşıya getirilmesine karşı tepkilerin toplum içinde gelişme olasılığı fazladır. Bu durum da, hem mevcut Avrupa siyasetlerini hem de ABD'yi zorlayacaktır. Belki de 2023 yılında yeni politikaların gelişmesine yol açacaktır. O düzeyde zorlayıcı olabilecektir.

Sistemin en zayıf halkası Türkiye

Ukrayna Savaşı da küresel düzeyde bir birikim ortaya çıkardı. 2023 yılında bu birikim devrimci değişime, yeni arayışlara, reformcu değişimlere yol açabilir. Hatta bazı yerler çok zorlanarak devrimci kışlara da ulaşabilir. Fakat esas olan Türkiye'dir. Hem küresel düzeydeki bu gelişmelerin Türkiye üzerindeki etkisi hem de Zap, Avaşın ve Metîna savaşındaki başarısızlığın, yenilginin AKP-MHP faşizmi üzerindeki etkileri Türkiye'yi bütün dünyada sistemin en zayıf halkası haline getirdiği gibi, devrimci değişime de en açık ülke haline getirmiştir. 2023 Haziran'ı Türkiye'de yeni yönetimi belirleme sürecidir. Bunun nasıl belirleneceği belli değildir. AKP-MHP faşizmi, Erdoğan-Bahçeli diktatörlüğü, yönetimi bırakmaya açık ve hazır oldukları görünmemektedir. Seçim yaptırıp yaptırmayacakları da belli değildir. Öyle demokratik seçim yaptırmayacakları çok açıktır. Yaptırsalar da hileli, zorla diktatörün kazandığı bir seçim olacaktır. Başka türlü bir seçime fırsat vermeyecekler. Kaldı ki savaşla seçim ortamını da ortadan kaldırabilirler.

Diğer yandan artık Ortadoğu ve dünya da bu iktidarı, AKP-MHP faşizmini kaldıramamaktadır. Dolayısıyla değişim istemektedir. İşte bazı çevreler tarafından özellikle ABD ve İngiltere tarafından altılı masa hazırlanarak reformist bir değişimi gerçekleştirmeye çalışıyorlar. ABD'dir, İngiltere'dir, Kemal Kılıçdaroğlu'nu çağırarak böyle bir yumuşak değişimin olması için hazırlık yapıyor gibi göründü. Altılı masa da buna dayanarak oluşuyor. Güya dıştan destek alıyorlar. AKP-MHP'nin yerine geçecekler ama Türkiye sistemi Kürt savaşını yürütmeden ayakta kalamıyor. Peki

bu savaşı nasıl durduracaklar, Kürt sorununu nasıl çözecekler? Bunlara ilişkin hiçbir görüş ve politikaları yoktur. Bu savaşı olduğu gibi yürütecekler mi? Yürütürlerse o zaman AKP-MHP faşizminden farkları ne olacak? Dikkat edilirse benzer biçimde altılı masa muhalefeti de aslında bir umut vaat etmiyor. O da bir çıkmazı yaşıyor. Kendi içinde çözümsüzdür. Alternatif olamıyor.

Alternatif olabilen, gelişme sağlayan güç 'Emek Ve Özgürlük İttifakı' ya da bloku' var. HDP var. HDP'ye bunun için kapatma davası açtılar, engellemeye çalışıyorlar. Emek Ve Özgürlük Bloku'nun gelişmemesi için her türlü faşist baskı ve terörü uyguluyorlar. Bu da giderek mücadeleyi daha çok keskinleştiriyor, derinleştiriyor. Yani Türkiye tarihinin en karanlık, en gergin, en kritik sürecine girdi diyebiliriz. TC Devleti'nin gerçekten de en kritik dönemidir. Türkiye'de bu önümüzdeki haftalarda, aylarda her türlü gelişme yaşanabilir. Her yönlü gelişmeye açık ve gebe bir ortam var. Yeni darbeler de olabilir. Faşist baskı, terör had safhaya çıkabilir. Katliamlar soykırımlar olabilir. Ama halk serhildanları daha da gelişebilir. Demokratik devrimci arayış güçlenebilir. AKP-MHP faşizmini altılı masa ile yumuşakça değiştirme yerine faşizmi yıkıp yerine demokratik Türkiye'yi inşa edecek bir demokratik devrim de gelişebilir. Buna da açık bir ortam var.

Özellikle Kürt halkının, dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında yürüttüğü Önder Apo ve gerilla öncülüğündeki Özgürlük Mücadelesi böyle bir devrimci değişimi ve onun zaferini zorunlu kılıyor, dayatıyor. Türkiye toplumunu da, kadınlarını, gençlerini, işçi ve emekçilerini de bu temelde etkiliyor. Demokratik siyasetin bloklanması bu konuda bir alternatif ortaya çıkartıyor. Cumhuriyet ve Millet ittifaklarının çözümsüzlüğüne karşı üçüncü yol olarak demokratik siyaset gerçekten de demokratik Türkiye'yi oluşturmak için her zamankinden daha fazla fırsat ortaya çıkarıyor. 2023 yılına bu temelde giriliyor. Evet 2023 yılı biraz karışık, türlü siyasi ve askeri gelişmeye açık bir yıl olacağı benziyor.

Devrimci zafer yılına girdik

Şunu ifade edebiliriz: Bu birikim üzerinden 2023 yılı devrimci değişim ve sonuç yılı olacaktır. Mutlaka büyük siyasi gelişmeler olacaktır. İkin-

cisi, bu her yönde olabilir. Darbeler, faşist baskılar, katliamlar da gelişebilir. Üçüncüsü, demokratik devrim de gelişebilir. Türkiye ortamı hiçbir zaman olmadığı kadar Kürt özgürlüğü temelinde demokratik devrimi geliştirmeye böyle bir devrimci mücadelede zafere ulaşmaya açık bulunuyor. Yani 2023 yılı için devrimci zafer yılı da diyebiliriz. Eğer büyük hatalar yapılmaz ise süreç iyi değerlendirilirse devrimciler, demokratlar, demokratik siyaset, kadınlar, gençler, halk herkesi üzerine düşen görevleri zamanında yerine getirirse, doğru bir biçimde yerine getirirse 2023 yılının devrimci zafer yılı olacağı kesindir. Çünkü AKP-MHP faşizminin yerine altılı masayı koymak hiçbir şeyi değiştirmeyecek, bir yenilik yoktur. Bu kadar faşist diktatörlükten kurtuluş ancak Kürt özgürlüğü ve demokratikleşmeyle olur. Bu da büyük bir demokratik devrim demektir. Büyük hatalar yapılmaz mücadele daha da geliştirilirse AKP-MHP faşizmini yıkıp onun yerine geçen demokratik devrim olacağı tartışmasız bir durumdur.

Devrimci zafer yılına girdik, 2023 yılını 2022 yılı gibi değerlendirmek lazım. 2022 yılının büyük mücadelesini, ortaya çıkardığı birikimi devrimci zafere taşıyacak bir mücadele yılı olarak görmeliyiz. O halde 2023 yılına zafer çizgisinde yaklaşmalıyız. Tazırmızı, üslubumuzu, tempomuzu zafer çizgisinde geliştirmeliyiz. Hedefi zafer olarak koymalıyız. Geriye düşme olmamalıdır. Bütün özgürlükçü Kürtlerin, devrimci demokratik Türkiye'yi isteyenlerin hedefi kesinlikle bu olmalı ve bunu da birlik içinde yapmalıyız. Halkların Birleşik Devrim Hareketi bunun öncü gücüdür, bu birliği daha da güçlendirdiğimiz gibi, bunu demokratik siyaset alanında en geniş demokratik birliğe dönüştürerek Türkiye'yi 2023 yılında, Cumhuriyetin yüzüncü yıldönümünde demokratik devrime taşımalı, Demokratik Cumhuriyetin önünü açarak ikinci yüzyıla Demokratik Cumhuriyet temelinde girmeyi kesinlikle gerçekleştirmeliyiz. Hedefimiz bu olmalıdır. Bunun gerçekleşeceğine de inanıyor, bu temelde halkımızın, Türkiye halklarının, insanlığın miladi 2023 yılına girişini kutluyor, 2023 yılında özgürlük ve demokrasi mücadelesi yürüten herkese üstün başarılar diliyoruz.

YJA STAR'IN BAŞARISI

21. YÜZYILIN KADIN DEVRİMİ YÜZYILI OLACAĞINI MÜJDELİYOR

Önderliğimiz 21. yüzyılı, kadın özgürlük yüzyılı olacağını ve bu yüzyılın asıl çelişkisinin cins çelişkisi olduğunu belirtmiş, sadece söylemde kalmayıp aynı zamanda bunun çözümünü ve alternatifini de Kadın Özgürlük İdeolojisi temelinde geliştirdiği birçok proje ile ortaya koymuştur. Kadın Kurtuluş İdeolojisi ilkeleri, Sonsuz Boşanma, Erkeği Öldürme teorileri ve tabii Jineoloji bilimi ile tüm sorunların kaynağının kördüğüm haline gelmiş kadın sorunu olduğunu ve Jineolojinin özgür kadını, özgür toplumu yaratmada esash rolü oynayacağını göstermiştir.

Hêvî Nûda

2022 yılının baharına faşist AKP-MHP rejiminin soykırım saldırıları karşısında gerillanın muhteşem direnişi ile giriş yapılmıştır. Önceki yılların, özeldede 2021 yılı saldırılarının devamı ve daha da ilerletilmiş hali olarak Zap, Avaşin, Metîna hattına gerçekleştirilen saldırı, günümüze kadar da şiddetinden hiçbir şey kaybetmeden devam etmektedir. Öncelikle Şehit Rûken, Sara, Bêrivan Zîlan, Peyman Bagok, Helbest ve Zîlan Konya şahsında Bazên Zagrosê, Şehit Savaş Maraş ve Cenga Xaburê devrimci hamlelerinde yine Kuzey Kürdistan, Rojava, Şengal ve Güney Kürdistan'da yüksek direniş ruhu, zafer kararlılığı, Önderliğe bağlılık ile savaşıp şehit olan tüm yoldaşlarımızı saygı sevgi ve minnetle anıyoruz. 2022 yılı hem 50. Önderlik yılı olması hem 25 Ekim'inde Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin 30. Ordulaşma Yılı'nı tamamlaması hem de Partimiz PKK'nın 45. Kuruluş Yılı olması itibarıyla bizler açısından anlamlı bir yıl olmuştur. Sıcak savaş mevzilerinde son yüzyılın faşizmine karşı direnen yoldaşlarımızın büyük başarıları bu yılı daha da anlamlandırmış, bu yılın zafer inancının gelecek yılda özgürlük ile somutlaşacağını müjdelemiştir.

2022 yılında faşist Türk rejiminin soykırım amacıyla başlattığı ve siyasi, diplomatik, ekonomik, politik, sosyal tüm gücünü bu savaşta kazanma üzerine harcadığı, aynı za-

manda PDK işbirlikçiliği ve başta ABD öncülüğünde NATO ve diğer Avrupa devletlerinin, Rusya'nın büyük desteğini alarak geliştirdiği bu savaş, Kürtler için de bir varlık yokluk savaşıdır. Faşist AKP-MHP rejiminin son yıllarda operasyon yaptıkları bölgelerdeki amacı oralara yerleşip kalıcılaşmaktır. Bu nedenle girdikleri yerlerde hemen yol, karakol vb inşa ediyorlar. Amaçları Efrîn'den Xakurkê Sideka'ya kadar 30 kilometre genişliğinde sözde güvenlik, esasta işgal ve sömürge alanları geliştirmektir. Bunun için de yerel işbirlikçi güçlerin ve uluslararası devletlerin tüm desteğini arkasına alarak, kendi halkını aç bırakıp ülkesini yoksullaştırarak ve tüm bütçesini harcayarak var gücüyle saldırıdadır. Dikkat edilirse son üç yıldır saldırılar her yıl bir önceki yıla göre daha da sistematikleşmiş ve artmıştır. Savaşta kullanılan silahların türü değişmiş, imha amaçlı kimyasal silahların kullanımı daha sistematik bir hal almış ve gerillayı bitirmeye odaklı bir savaşa döndürülmüştür.

2022 yılı bahar ayı itibarıyla Türk faşist devleti her gün onlarca kez bazen günde elli sefer kimyasal silahlarla Medya Savunma Alanları'nı bombalamıştır. Saldırıları karşısında büyük bir irade gücü, ideolojik bağlılık, askeri taktik, gerilla ustalığı, yüksek moral değerleri ile cevap veren özgürlük gerillalarının direnişi tüm dünyayı hayretler içerisinde bırakmış, aynı zamanda da Kürt halkına ve demokrat insanlığa büyük

güven vermiştir. Özellikle YJA Star gerillalarının savaşta olağanüstü direniş ruhları, cesaretleri, yaratıcı, kararlı duruşları, modern gerilla taktikleriyle ortaya çıkarttıkları başarılı sonuçlar yıla damgasını vurmuştur. Evet, kadın ordumuz önceki yıllarda da faşist düşmanın yönelimlerine büyük cevaplar vermiş, başarılar kazanmış, başarılı eylemler gerçekleştirmiş, operasyonları püskürtmüştür, ancak bu yılın savaş performansının daha profesyonel ve sonuç alıcı olduğu açıktır. Bu anlamda YJA Star gücümüz etkili eylemlerle düşmanda sarsıcı nitelikte sonuçlar elde etmiştir.

2023 yılı hedefimiz Önderliğimizi fiziken özgürleştirmektir

Yine 2022 yılına damgasını vuran faşist Türk rejimini şoke eden en önemli gelişmelerden birisi de Sara ve Rûken yoldaşların Mersin'de gerçekleştirdikleri fedai eylemleri olmuştur. Sara ve Rûken yoldaşlarımızın bu eylemleri sürecin ruhunu okuma ve profesyonel askeri taktik düzey açısından çok etkili olmuştur. Önderliğimize uygulanan mutlak tecrit politikasını derinliğine anlayıp buna en büyük cevabı vermiştir. Aynı zamanda Kürt halkına, gerillalarına uygulanan soykırım politikalarının sonuç almayacağını en büyük cevabı olmuştur. Kürt halkı bu eylem ile güven kazanmış, düşmana karşı nasıl savaşılacağına yol yöntemini bir kez daha görmüştür.

Bu eylem ile Kürt kadının direniş gerçekliği daha üst bir aşamaya hamle yapmıştır. Yine bu eylem tarzı ile düşman bozguna uğratılmış, bütün oyunları su yüzüne çıkmış, güçsüzlüğü ispatlanmıştır.

Sara ve Rûken arkadaşların eylemleri aynı zamanda faşist AKP-MHP rejimi döneminde zirveleşen kadın kırımlarının intikamı olmuştur. Önderliğimizin belirttiği, 21. Yüzyılın Kadın Devrimi Yüzyılı olacağı söylemini garantilemişlerdir. Özellikle de Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin 30. Ordulaşma Yılı'nda YJA Star gerillalarının böyle başarıları imza atması ile hem kadın özgürlük mirasına görkemli bir biçimde sahip çıkılmış, hem de iktidar sahipleri büyük bir korkuya sürüklenmiştir. Tekrar Şehit Sara ve Rûken arkadaşlar şahsında 2022 yılında düşmanın her türlü tekniğine, özellikle de kimyasal silahlara karşı büyük kahramanlık örneği sergileyip fedaileşen yoldaşlarımıza zafer sözümüzü yineliyor, anıları önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz.

Önderliğimize uygulanan soykırım politikası, ağır tecrit koşulları, fiziki ve psikolojik işkence 2022 yılında her zamankinden daha boyutlu hal almıştır. 2005 yılına kadar çeşitli şekillerde süren psikolojik ve fiziki işkence uygulamaları, bu tarihten sonra yeni düzenlemeler adı altında esaret koşullarının daha da ağırlaştığı bir duruma dönüşürülmüştür. Bu doğrultuda 2022 yılında Uluslararası Komplo'nun 24. yıl dönümüne girerken Önder-

liğimize yönelik ağır tecrit koşulları daha da ağırlaştırılmıştır. AİHM'in 25 yılını tamamlayan bir tutuklunun cezaevi koşullarının değiştirilebileceği maddesinden, 'umut hakkı'ndan yararlanmaması için Önderliğimize çok geçersiz sebeplerle disiplin cezaları verilmiştir. Ve her altı ayda bir bu disiplin cezaları yenilenmektedir. Önderliğimizin tek başına kaldığı hücredeki her hareketi disiplin cezasına sebep gösterilmektedir. Böylesi bir haksuzluğun uygulandığı başka bir ülke yoktur. Hiçbir ahlak ve hukukta olmayan bir durum Önderliğimize dayatılmakta ve buna herkes sessiz kalmaktadır. Bütün NATO devletleri özellikle de ABD bu işin başlıca sorumlusu ve uygulayıcısıdır.

Önderliğimiz ise tüm bu işkencelere, dayatmalara karşılık tarihin en büyük direnişini gerçekleştirmekte, direnişi ile tüm özgürlükçü kesimlere ilham ve esin kaynağı, güç kaynağı olmaktadır. Bizler de Önderliğin militanları olarak Önderliğimizin bu büyük direnişinden güç alarak düşmanın tüm bu ağır saldırılarına karşı mücadele gücümüzü büyütme esas almaktayız.

Yine halkımızın her alanda gösterdiği direniş, tecrit işkencesine olan tepkisi, Önderliğimizin fiziki özgürlüğünün sağlanmasına dönük geliştirilen yürüyüşler, etkinlikler çok önemli ve anlamlı olmuştur. Fakat bu kadar kapsamlı bir soykırım sisteminin aşılması için yeterli değildir. Bu noktada 2023 yılında caydırıcılığı olan, adım atılabilen, Önderliğimizin

Çökertme planı ile yürürlüğe konan uzman çavuşluk yetkisinin temel bir görevi de Kürt kadınlarına her türlü şiddeti ve kırım politikalarını uygulamaktır. Bu bir devlet politikasıdır, toplumu kadın üzerinden çöktürme planıdır. TJA'nın 2021'de hazırladığı bir rapora göre yıl içinde 75 kadın üniformahların cinsel saldırısı ve şiddetine maruz kalmıştır. 2022'de bu veriler daha da artış göstermiştir.

koşullarında değişiklik yaptırtan bir düzeye dönüşmesi gerekmektedir.

Diğer yandan Önderliğimizin fiziki özgürlüğü için harekete geçen, Kürtlerle beraber olan birçok akademisyen, sanatçı, aydın, yazar, milletvekili enternasyonalist kesimlerin, dostların tutumları, çabaları vardır. Bu yıl içinde Önderliğimiz ile bizzat görüşme yapmak için Avrupa'da 300'den fazla, tüm dünyada da 700'den fazla avukat Türkiye Adalet Bakanlığı'na başvuruda bulunmuştur. Yine 350 avukat Önderlik ile görüşmek için Türkiye Adalet Bakanlığı'na mektup göndermiştir. Ayrıca Önderlik için İtalya'da kitlesel bir konser etkinliği düzenlenmiş, çeşitli alanlarda Önderlik paradigması doğrultusunda çeşitli eğitim, çalıştay, toplantı vb faaliyetler yoğun olarak yürütülmüş, bu biçimiyle Önderlik paradigması daha da açılım sağlamıştır.

Tüm bu eylemlere, çağrılara, başvurulara rağmen faşist AKP-MHP rejimi herhangi bir cevap vermemiştir. Üstelik son süreçte CPT'nin adaya gittiği halde bir açıklama yapmaması ve daha sonra Önderliğin görüşme yapmak istemediğine dair bilgiler gelmesi, Önderliğin durumunun tehlikesini daha da açık bir şekilde ortaya koymuştur. 21 Nisan 2021 tarihinden bu yana Önderliğimizin sağlığından, güvenliğinden yana hiçbir bilginiz yoktur. 2022 yılının son günlerini yaşarken hala da Önderliğimizin ağır tecrit koşulları altında olması bizim için kabul edilemez bir durumdur. Bu durum bizim için rahat bir saniye geçirmeme, normal bir yaşam yaşamama, eylemsiz duruma gerekçesidir. Kadın Hareketi olarak şimdiye kadarki tüm mücadelemizi Önderliğimizin fiziki özgürlüğünü sağlamak için verdik, bundan sonra yürüteceğimiz mücadelemizin merkezinde yine Önder Apo'nun fiziki özgürlüğü olacaktır. Hedefimiz sadece Önderliğimizden haber almak ya da tecridin kaldırılması değildir, hedefimiz Önderliğimizi fiziki olarak

özgürleştirmektir. Bunun için en büyük silahımız ise direnişimizdir.

Kadın Devrimi, yaratılan toplumsal kaosa çözüm oluyor

Önderliğimiz 21. yüzyılı, kadın özgürlük yüzyılı olarak tanımladı. Önderlik, felsefik, ideolojik, siyasal, toplumsal olarak yaşanan tüm kaos ve krizin esasında çözülmeyen kadın sorunu olduğunu belirtmiştir. 19. ve 20. yüzyıl işçi ve sosyalist partilerin yüzyılıydı. Bu yüzyıllarda gelişen devrimlerde kadın sorunu temel bir sorun olarak görülmediği için sonrasında ciddi bir tıkanma yaşanmış, dolayısıyla karşı çıkılan sisteme hizmet eden konumdan kendilerini kurtaramamışlardır. Önderliğimizin kadın çözümlemeleriyle beraber kadın sorunu temel bir sorun olarak ele alınmıştır. Önderlik bu yüzyılın asıl çelişkisinin cins çelişkisi olduğunu belirtmiş, sadece söylemde kalmayıp aynı zamanda bunun çözümünü ve alternatifini de Kadın Özgürlük İdeolojisi temelinde geliştirdiği birçok proje ile ortaya koymuştur. Kadın Kurtuluş İdeolojisi ilkeleri, Sonsuz Boşanma, Erkeği Öldürme teorileri ve tabii Jineoloji bilimi ile tüm sorunların kaynağının kördüğüm haline gelmiş kadın sorunu olduğunu ve Jineolojinin özgür kadını, özgür toplumu yaratmada esaslı rolü oynayacağını göstermiştir. Kapitalizmin talan, sömürü, ekolojik yıkımı karşısında Önderliğimizin demokratik, ekolojik, kadın özgürlükçü paradigması krizlerin çözüm kapısı oluyor. Bu temelde Önderliğimizin paradigması ve çözümlemeleriyle gelişen ikinci kadın devrimi, yaşanan kirli savaşın getirdiği krizlere çözüm oluyor.

Bir kadın devrimi yüzyılı olan 21. yüzyılda kapitalist modernite, toplumu ve doğayı kaos ve kriz bataklığına sürüklemektedir. Kendisi de büyük bir çıkmaz yaşayan kapitalist

modernite, krizden çıkmanın bir yöntemi olarak topluma ve doğaya karşı savaşı zirveye tımandırıştır. Aslında 2022 yılı 21. yüzyılın bir özeti niteliğinde gelişmelere sahne oldu diyebiliriz. Dünyanın hemen her tarafında kapitalist modernitenin kar hırsı doğada, toprakta, suda, ormanda, havada, her yerde, yaşayan her türlü canlıda büyük bir yıkıma neden olmaktadır. Savaşla, endüstriyalizmle, korkunç tüketim kültürüyle hızla yok oluşa götüren bir saldırı yaşanmaktadır.

Türk devleti de Türkiye topraklarında Karadeniz'de, Ege'de, Akdeniz'de, şehirlerde kar hırsı ile ekolojik saldırılar gerçekleştirirken, Kürdistan coğrafyası üzerinde de sömürgeci amaçlarla çok yönlü ekolojik saldırılar geliştirmektedir. Cûdi ormanları, Bingöl, Dersim ormanları kesilerek yok edilmekte, sular kirletilmekte, yine barajlarla topraklar kısırlaştırılmakta, su sömürgeciliğin tekeline alınmaktadır. Bununla paralel bir biçimde özgürlük gerillalarına yönelik gerçekleştirildiği kimyasal silahlı saldırılarla, Kürdistan doğasına, canlılarına düşmanlığını doruğa ulaştırmıştır. Savaşın tımandırıcısı, kimyasal silahların kullanımına en büyük desteği veren ABD ve Almanya gibi ülkelerin çok kirli bir savaş tarihleri olduğu bilinmektedir. Günümüzde de bu ülkeler faşist AKP rejimine kimyasal silah satışını yapmaktadırlar. Birinci ve İkinci dünya savaşlarında insanlığa ait tüm değerleri yıkıp yakan, insanları acımasızca katleden, doğayı talan eden bu devletler, Üçüncü Dünya Savaşı'nın yaşandığı günümüzde de aynı yöntemlerle insanlığı tüketme yarışını sürdürmektedirler. Onlarca yıl önce kullanılan bu gazların halen de atılan bölgelerde etkilerinin görüldüğü bilimsel olarak tespit edilmiştir. Günümüzde de benzer yöntemlerle Kürdistan coğrafyası, insanları, özgürlük gerillaları zehirlenmekte, ekolojik kırıma

uğratılmak istenmektedir. Kürdistan dağları bu kimyasal silahlarla zehirlenmektedir. 21. yüzyılda böylesi acımasız bir sistem ile mücadele eden Kadın Özgürlük Hareketi, toplum, kadın, ekolojik bilinci ve örgütlülüğü ile bu ekoloji katili sistemi yıkacaktır.

Üniformalı kadın ve çocuk katilleri, çökertme politikasının parçasıdır

Özellikle faşist AKP-MHP rejimi döneminde kadın kırımı zirveleşmiştir. Sistemin yarattığı çözümsüzlük, savaş politikaları, gittikçe artan iktidar hırsları, derinleşen cinsiyetçilik, ekonomik krizler en çok kadını etkilemektedir. AKP-MHP iktidarının kadına olan düşmanlığı, en tepeden aile içine kadar kapsıyor, etkiliyor, büyük bir yozlaşma yaratıyor. Gün geçmiyor ki kadın katliamları gerçekleşmesin! 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddetle Mücadele Günü'nde bile faşist AKP iktidarı tarafından 380 kadın gözaltına alındı.

Bakure Kurdistan'da çocuklar da dahil kadına ve genel topluma yönelik tutuklamalar, özel savaş, fiziki boyutta saldırılar bu yıl içinde de devam etti. 2008'den bu yana 20'si çocuk olmak üzere toplamda 42 kişi zırhlı araçlar tarafından ezilerek yaşamını yitirdi. Buna ilişkin açılan davaların birçoğuna da cezasızlık uygulandı, faillere beraat verildi. Genel olarak faşist iktidarın OHAL uygulaması, "güvenlik ve terörle mücadele" adı altında şiddeti kadınlar ve çocuklar üzerinde yoğunlaştırması 2022 yılında daha da zirveleşti. Bununla paralel olarak asker, polis, korucu gibi failler korundu.

Faşist rejimin tecavüzüne somut bir örnek İstanbul Emniyet Güvenlik Şube Müdürü gözaltına alınan bir kadına tacizde bulundu, kadınlar suç duyurusunda bulundular. Ve birçok saldırının faili olan 'devlet üniformalı' kişiler affedildi ya da indirimli ceza uygulandı. Üniformalı olmak direkt cezasızlık ya da ceza indirimi gerekçesi olmuştur. İpek Er cinayetine faili Musa Orhan, yine Konya'da Merve Küçüktekin cinayetine faili sözleşmeli er Sabit Türk, Pınar Öztürk cinayetine faili Cemal Metin Avcı, eşi ve oğlunu öldüren Hayri Mağara vb daha da isimleri çoğaltılabilecek üniformalı katillerin çoğu Kürdistan'da savaşmış uzman çavuşlar ya da sözleşmeli erlerdir. Üniformalı oldukları ve Kürtlere karşı savaştıkları için bunlara ya ceza verilmemiş ya da cezaları indirilmiştir. Çökertme planı ile yürürlüğe konan uzman çavuşluk yetkisinin temel bir görevi de Kürt kadınlarına her türlü şiddeti ve kırım politikalarını uygulamaktır. Bu bir devlet politikasıdır, toplumu içten çürütme, kadın üzerinden çöktürme planıdır. TJA'nın 2021'de hazırladığı bir rapora göre yıl içinde 75 kadın üniformalıların cinsel saldırısı ve şiddetine maruz kalmıştır. Rosa Kadın Derneği kendilerine bu konuda, Ekim 2020-Kasım 2021 tarihleri arasında 100 başvurunun yapıldığını açıklamıştır. 2022'de bu veriler daha da artış göstermiştir.

TÜİK verilerine göre yirmi yıllık AKP döneminde 730 bin kız çocuğu evlendirilmiştir. Zaten en son basına yansıyan 6 yaşında evlendirilen kız çocuğunun durumu faşist AKP rejiminin bir özeti niteliğindedir. Çocuk işçiliği, fakirlik, açlık sınırlarında yaşama, ırkçılığa ve istismara maruz kalma, tecavüz, devlet ve erkek eliyle öldürülme, tutuklama gibi çok yönlü faşizan saldırılarla çocukluk katledilmektedir.

AKP-MHP rejimi hayatın her alanında sanattan, hukuka, çalışma alanından okullara, ev içinden sokaklara düşünülecek en ayrıntıya kadar kadınlarla, çocuklara ve topluma karşı baskılarını yoğunlaştırmıştır. Erdoğan Gezi Direnişi'ne katılan kadınlar ve tüm eylemciler için 'sürtük' tabirini kullanarak, sahip oldukları cinsiyetçi faşizan zihniyetlerini çok açık bir biçimde ortaya koymuştur.

Bu yıl içinde yine hasta kadın tutaklarla ilgili kadın mücadelesi de aktif biçimde geliştirilmiştir. Aysel Tuğluk bu aktif mücadelenin sonucu olarak bırakılmıştır, ancak hala yüzlerce hasta tutsak zindandadır. Genelde kadın tutuklulara, farklı biçimlerde yaptırımlar, çıplak arama, ters kelepçe takma gibi saldırılar, yine cinsiyetçi saldırılar, işkenceler yoğunlaşmıştır. Bununla birlikte Emine Şenyaşar Ananın adalet nöbeti eylemi, yine İstanbul, İzmir ve Amed'de tutuklu anaları öncülüğünde gelişen adalet nöbetleri, tüm faşist saldırılara rağmen mücadelenin bir başka boyutu olarak yıl içerisinde devam etmiştir.

Sistematik geliştirilen saldırılardan biri de Kürt kadın gazetecilere dönük saldırılardır. Bu kapsamda birçok kadın gazeteci 2022 yılında da gözaltına alınıp tutuklanmıştır. Kimyasal silahlar ile şehit edilen 17 yoldaşımızın şehadetinin kimyasal silahtan kaynaklı olduğunu ve araştırılması gerektiğini söylediği için akademisyen Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı tutuklanmıştır. Yine Saliha Aydeniz ve Ayşe Acar Başaran'a dönük tehditler, Saliha Aydeniz'in dokunulmazlığının kaldırılması, Semra Güzel'in tutuklanması ve milletvekilliğinin düşürülmesi ile HDP'li kadın milletvekillerine dönük devlet saldırıları da zirvedeydi. 2022 yılı despot rejimin daha da sayamadığımız yüzlerce uygulamalarına şahitlik etmiştir.

Tabii ki tüm bu saldırılara karşı kadınların da aktif mücadelesi gelişmiştir. Kürt kadınlarının öncülüğünde gelişen protestolar, yürüyüşler, toplantılar, eğitim çalışmaları, adalet nöbetleri, Barış Analarının ve Cumartesi Analarının süreklileşen eylemleri kesintisiz biçimde devam etmiştir. Kadınlar ekonomik, hukuk, iş haklarına kadar birçok alanda daha örgütlü ve hak sahibi olabilmek için örgütlendiler, mücadele ettiler, faşizme ve erkek egemenliğine karşı tavır içinde oldular.

Güney yönetimi katliamların basına yansımaları yasakladı

Erkek egemen zihniyet ile yönetilen Başûrê Kurdistan'da da kadın ve çocuk istismarı, katliamları, taciz, tecavüzleri hat safhadadır. Faşist

AKP rejiminin de büyük etkisinin olduğu bölgenin en büyük mağduru yine kadınlardır. Kadın katliamları burada da "intihar, namus, kendini yaktı" adı altında süreklileşip artmıştır. Üstelik bir de sözüm ona Aydınlanma Bakanlığı kadın katliam ve intihar haberlerinin yayınlanmasına yasak getirmiştir. Katliamları süreklileştiren zihniyet, aynı zamanda bunun yayınlanmasının da önüne geçmiştir. Aynı zamanda Mesrur Barzani "(kadına karşı) şiddet tüm toplumlarda artış gösteriyor" şeklindeki açıklamasıyla bu vahşeti normalleştirip savunmuştur.

Bununla birlikte Türkiye'nin işgal saldırılarında birçok kadın ve çocuk katledilmiştir. Zaxo katliamı tarihe ikinci Roboski katliamı olarak geçmiştir. Gerilla alanlarına ve sivil alanlara dönük gerçekleştirdiği operasyonlar sonucu Behdînan ve Soran bölgelerinde yaşayan on binlerce köylü köyünü, geçim kaynaklarını bırakıp göç etmek zorunda kalmıştır. Yine var olan yönetimin Kürtlükten uzaklaştırıcı politikaları nedeniyle Kürt çocukları özel okullarda yabancı dillerde okutulurken kendi dillerine, kültürlerine yabancılaştırılmaktadır. Başur'da bulunan mülteci kamplarında özellikle Êzîdî kamplarında kadınlar ve kız çocukları üzerinden saldırılar geliştirilmektedir. Fuhuşun artması, kadınların intihara sürüklenmesi, bir kız çocuğunun tecavüz edilerek katledilmesi gibi yaşanan olaylar giderek çoğalmaktadır. Özellikle de Êzîdî kamplarında bu sorunlar yaşanmaktadır.

Ekim ayında Jineoloji Komitesi üyesi Nagihan Akarsel arkadaşımız Silêmanî'de MİT tarafından hedeflenmiş ve şehit düşmüştür. Nagihan arkadaşımız Güney kadınının bilinç ve irade kazanması için ve yine dört parça Kürdistan'daki kadın değerlerinin açığa çıkarılıp kaynaşması için çok büyük bir emek vermiştir. Güney'de gelişen bu işbirlikçi ve ihanetçi erkek iktidar şekillenmesine karşı kadın ve direniş eksenli toplum kültürünü, geleneğini canlandırmak, geliştirmek için çok anlamlı çalışmalar yürütmüştür.

Şengal'de 2014 yılından bu yana Önder Apo felsefesi temelinde kadın öncülüğünde elde edilen kazanımlara 2022 yılında yenileri eklenmiştir. Bu temelde YJCS ismi ile Şengal Genç Kadınlar Birliği kurulmuştur. Yine

Êzîdî kadın katliamı ile ilgili Irak Uluslararası Kadın Konferansı, Şengal'in DAİŞ'ten kurtuluş yıldönümünde de TAJE kongresi gerçekleştirilmiştir. Yıl boyunca da gelişen eğitim, etkinliklerde, yürüyüşlerde kadınlar öncülük rolünü oynamıştır.

Mexmûr'da var olan kadın çalışmaları daha derinleştirilerek yürütülmeye çalışılmıştır. Tüm eylemlerde kadın öncülüğünde aktif katılım gerçekleşmiş, eğitim ve atölye çalışmaları ile kadın bilinci derinleştirilmeye çalışılmıştır. Bunun yanında kadın ekonomisinin güçlendirilmesi hedeflenmiştir.

Kadınların serhildanları ve Önderliğimizin sihirli sözleri tüm dünyada yankılandı

Kadın katliamının yoğun yaşandığı yerlerden biri de şüphesiz şeriat rejimi ile yönetilen İran'dır. İran'da çocuk yaşta evlilikler ve bu evliliklerden dünyaya gelen çocuklar vahşetin boyutunu gözler önüne seriyor. Çocuk yaşta evlendirilen on sekiz yaşından küçük çocuklar yılda bin 500 çocuk dünyaya getirdiler. Yine binlerce çocuk İran'da sokaklarda çalışıyor. Namus ve intihar adı altında cinayetler meşrulaştırılıyor. Eylül ayında gerçekleşen Jîna Emînî katliamı öncesinde kadınlar cinsiyetçi saldırılara karşı önemli protesto ve etkinlikler gerçekleştirdiler. Tesettüre hayır kampanyaları, yaşanan kadın idamlarına, evlilik öncesi bekalet testine karşı protestolar, ekonomik taleplere dönük eylemler sıcaklığına yoğun yaşanıyordu. Zaten kısa bir süre öncesinde Şîler Resulî'ye saldırı gerçekleşmiş, buna karşı da protestolar gerçekleşmişti. Jîna Emînî'nin katledilmesiyle birlikte protestolar zirveledi, kadın ve erkeklerde, hatta çocuklarda yaşanan öfke büyük bir patlama yaşadı, sokaklara "Jin Jiyan Azadî" sloganları ile taşıdı. Bir direniş kültürüne sahip olan Rojhilat ve İran kadınları sporcuların sanatçılara tüm kesimlere kadar sessiz kalmayarak tarihi bir mücadele potansiyelini ortaya çıkardılar. Bu mücadele dünyanın her yerine aynı sloganla dağıldı, etkiledi, dünyanın gündemini belirledi.

Serhildanların her yere yayılması, Önderliğimizin sihirli sözcükler diye

nitelendirdiği "Jin Jiyan Azadî" sloganları etrafında büyümesi tesadüf değildir. Önderliğimizin paradigmasının, fikirlerinin, felsefesinin etkileridir. Gösterilen olağanüstü direniş ve mücadele sonucundadır tüm bunlar. Bu serhildanların devamı açısından kasım ayında KJAR tarafından bir bildiri yayınlanmıştır. Bu çözüm bildirgesi İran'daki kadınların ve halkların sorunlarını çözmeye dönük bir bildiriydi. Kadın mücadelesinin gidişatı, yön vermesi açısından önemli olmuştur.

2022 yılına damgasını vuran "Jin Jiyan Azadî" sloganları etrafında büyüyen serhildanların yine bir Kürt kadın isyanı ile gerçekleşmesi, özgürlüğün yine Kürt kadınları öncülüğünde kazanılacağını gösteriyor.

Kaos ortamında yanan ışık: Rojava Devrimi

Rojava Devrimi bu yıl onuncu yılını kutladı. Tabii bu, aynı zamanda Rojava Kadın Devrimi'nin de onuncu yılı anlamına taşıdı. Onuncu yılında kadın devrimini tartışmak üzere bir forum gerçekleştirildi, bu forumda çok önemli tartışmalar yürütüldü. Önemliydi, zaten bu nedenle de forumun ilk günü tartışmalarının ardından YPJ Komutanlarından Jiyan Tolhildan, Roj ve Barin arkadaşlar faşist Türk devleti tarafından SİHA ile vurulup katledildi. Bu saldırı, erkek faşizminin zirvesi olan AKP-MHP iktidarının kadın devrimine düşmanlığının, DAİŞ ortaklığının çok açık bir ispatı oldu. Yine yıl boyunca da Rojava kadın sisteminde görev yürüten kadınlar çeşitli biçimlerde hedeflenmiştir. Zeynep Saruxan, Dayika Hogir, okullarında eğitim gören 5 genç kadın, Til Temir'de, Eyn İsa'da sivil kadın ve çocuklar Türk devleti tarafından bilinçli olarak hedeflenmiş ve şehit düşürülmüşlerdir. Farklı biçimlerde de kadın devrimini engellemek, boşa çıkarmak için saldırılar gerçekleştirilmiştir. En son kasım ayında halkın yaşam ve geçim alanlarına, ekonomik ve kültürel alanlarına hava saldırıları gerçekleştirmiş, bununla öncelikle halkı korkutup göçertmek ve ardından da koşullarını oluşturabilirse kara operasyonu gerçekleştirmeyi hedeflemiştir. Ancak halkın ve kadınların direnişi, YPG ve YPJ güçlerinin direnişi, yapılan

hazırlıklar, yine uluslararası güçlerle bir ortaklığa gidememesi nedeniyle istediği gibi ikinci aşamaya ulaşamamıştır. Ancak SİHA'larla, havan ve obüslerle günlük olarak saldırması, yine DAİŞ'i bölgede canlandırmaya, etkin hale getirmeye çalışması, zaten fiili olarak bir savaş durumunu ifade etmektedir.

Diğer yandan Türk faşist rejimi işgal ettiği Efrîn, Girê Spî ve Serêkaniyê alanlarında kadın düşmanı yüzünü çok açık bir biçimde ortaya koymaktadır. Özellikle de Efrîn'de kadına karşı çok ağır saldırılar gerçekleştirilmektedir. Rakamlara göre Efrîn işgal edildikten sonra 86'dan fazla kadın öldürülmüş, 6 kadın intihar etmiş, 216 kadın yaralanmış, 71 kadın tecavüze uğramış, binden fazla kadın kaçırılmıştır. Onlarca kadın küçük yaşta zorla evlendirilmiştir. Kadınlara başörtüsü takma, evden çıkmama gibi birçok şey de zorla dayatılmaktadır. Çok sayıda kadın cezaevinde işkence edilerek öldürülmüştür. Serêkaniyê ve Girê Spî, yine denetimi altında olan İdlib, Bab, Cerablus gibi alanlarda da kadınlar, Türk faşistlerinin desteklediği çetelerin baskısı altında kırıma uğratılmaktadır. Bu alanlarda da kadın intiharları, tecavüz, öldürme vb tarzda şiddet çok yoğunlaşmıştır. İşte faşist Erdoğan'ın "Güvenli alan yaratacağım" diyerek işgal ettiği bölgelerde kadınların yaşadıkları böylesi korkunç bir hal almış durumdadır.

Tüm bunlara rağmen kadın devrimi Rojava topraklarında tüm gücüyle kendini daha güçlü örgütlemek ve derinleştirmek için çalışmaktadır. Bu kapsamda Kongra Star örgütü tüm kantonlarında örgütsel çalışmalarını, boyut çalışmalarını değerlendirilmiş, onuncu yılda kadın devrimini derinleştirmenin ve daha etkili hale getirmenin kararlaştırılması yapılmıştır. Bu on yılda başta askeri ve toplumsal alanlar olmak üzere, siyaset, ekonomi, sağlık, ekolojik alanlarında kadınların öncülüğünde büyük kazanımlar elde edildi. Bu yıl içinde Kongra Star öncülüğünde Rojava Kürt kadınları dayanışma toplantısı gerçekleştirildi ve "Kadınlar İşgale Karşı Kürdistan'ı Savunuyor" sloganıyla kadın insiyatifi kuruluşunu ilan etti. Bunun yanında erkeklerle erkeğin dönüşümü üzerine eğitim çalışmaları yürütüldü. Bununla bağlantılı kadınlar için eşit, özgür bir toplum için özgür eş yaşam, jineoloji, demokratik ulus konulu eğitim devreleri açıldı. Yine kadın haklarına ilişkin anayasa komite çalışmaları yürütüldü. Kongra Star alan ve boyut konferanslarını gerçekleştirdi.

Bir kadın devrimini gerçekleştirirken, kadının demokratik konfederal sistemini pratikleştirmeye çalışırken elbette ki yaşanan sorunlar da vardır. Ancak bu sorunlar gelişim sorunlarıdır ve üzerinde durulan, tartışılan her sorun yeni bir gelişimin kapısını açmaktadır. Bu biçimiyle kadının Rojava'da önemli düzeyde toplumsal bir güç, otorite oluşturduğunu belirtmek gerekir. Kadınlar Rojava'da sorunları ortak çözme esasına dayalı projeleri ve komünal ekonomi modelleriyle, savaşta, siyasette, toplumsal alanda, ekonomide, öz savunmadaki öncülük rolleriyle 21.

yüzyılın kadın devrimi yüzyılı olmasının en somut örneğini sergiliyorlar. Bir tarafta karanlığın içinde ışık niteliğinde tüm dünyaya saçılan ve aydınlatan bir sistem, diğer tarafta da gittikçe karanlığa boğulan faşizmin doruğa yükseldiği işgal alanları. Bir tarafta kapitalist modernitenin ve erkek egemenliğinin krizli, kaotik ortamında yanan ışık Rojava gerçeği ve onun kadın devrimi...

Ortadoğu'da kadınlar üzerindeki şiddetin yoğunlaşması

Kaos ve krizin derinleştirildiği Ortadoğu'da 2022 yılında birçok ülkede kadın katliamları büyük bir artış göstermiştir. Krizin hakim olduğu ve en çok da kadının etkilendiği Ortadoğu ülkelerinin başında Afganistan geliyor. Afganistan'da Taliban rejiminin baskıları altında iradesi ezilmeye çalışılan bir kadın gerçeği var. Kadına dönük şiddet hat safhadadır. Eğitim, sağlık, ekonomi, hukuk, siyaset, sosyal vb yaşamın tüm alanlarında, hatta park ve bahçelerde bile kadınlarla erkekleri birbirinden ayıran, kadını dışlayan, kapanmaya mecbur eden cinsiyetçi politika ve saldırılar yaşanmaktadır. Kadın bedeninden başlayarak kadınlığa ait ne varsa suç haline gelmiş durumdadır. Yalnız dolaşmak, taksiye binmek yasaklanmış, ortaokul ve lise çağındaki kızların okula gitmeleri, son kararlar üniversitelere gitmesi yasaklanmıştır. Kadınlar uygulamaları protesto ettiğinde de kırbaç cezası verilmektedir. Bunlardan kaynaklı ülkeden çok büyük miktarda göç yaşanıyor ve bunun çok önemli bir kısmını da kadınlar ve çocuklar oluşturuyor. Bir Taliban yetkilisi tüm bu saldırıları "Kısıtlamalar kadınlara yönelik değil, namus korumak için alındı" diyerek faşist cinsiyetçi zihniyetini savunmakta, namus olgusu ile meşrulaştırmaktadır. Tabii tüm bu gerici uygulamalar karşısında Afganlı kadınlar farklı yöntemler ile direniyorlar. Afgan kadın örgütleri, kadın aktivistleri, dayanışma grupları "Asla pes etmeyeceğiz", "Her ev gösteri alanı olacak" "Afganlı kadınları unutmayın" diyerek farklı biçimlerde Taliban rejimine karşı büyük bir direniş içindedirler. Kürt kadın hareketi olarak Afgan kadınları ile dayanışma içinde olunmaya çalışılmıştır.

Gerici zihniyetin egemen olduğu ve kadına yönelik şiddetin hiç durmadan devam ettiği ülkelere biri de Yemen'dir. 2022 yılında kadın katliamlarında büyük bir artış yaşanmıştır. Husi cezaevlerinde bin 714 kadın bulunuyor ve Husilerin tutuklu kadınlara yönelik ağır hak ihlalleri, fiziki ve psikolojik işkenceleri devam etmiştir. Yemen'de 2014 yılından bu yana 1700 kadın kaçırılmış, savaşla bağlantılı Yemenli çocuklara yönelik 35 bin hak ihlali yaşanmıştır. Tüm bu uygulamalar karşısında Yemenli mücadeleciler kadınlar hak mücadelesi veriyor, kadınların siyasette daha fazla söz sahibi olması için çalışmalar yürütüyorlar.

Tunus'ta Dünya Kadın Yürüyüşü'nün bir parçası olan Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki Küresel Kadın Yürüyüşü'nün Konferansı gerçekleşmiş, bu konferansta Tunus'ta ilk kadın akademisi açma kararı alınmıştır. Genel olarak da Tunus'da kadına dönük şiddet durumu yoğun yaşanırken, kadın hareketleri tarafından şiddete karşı ve toplumdaki cinsiyetçiliği, eşitsizliği aşmak üzerinden birçok faaliyet yürütülmüş, projeler oluşturulmuştur. Bilim alanından, ekonomiye kadar birçok alanda eşitlik mücadelesi yürütülmüştür.

Mısır'da özellikle çocuk yaşta evlendirilmeye, kadın sünnetine karşı yoğun faaliyetler yürütülmüş, kadın lehine belli kararlara gidilmiştir. Gelenek haline gelmiş kadın

bir milyon kişiyi yerinden etmiştir. Sudan'da hala kadına recm cezası gündemde olmuş, yine artan çatışmalar nedeniyle cinsel şiddette çok ciddi bir artış gerçekleşmiştir. Güney Afrika'da da kadına şiddet yoğun yaşanır iken, 8 kadının toplu tecavüze uğraması durumu bu sorunu daha da görünür hale getirmiş, buna karşı önemli bir tepki ve protestolar gerçekleşmiştir. Hindistan'da da benzer biçimde kadını hedefleyen, intihara sürükleyen durumlar yaşanmış, buna karşı önemli bir tepki ortaya çıkmıştır.

Nisan ayında başlayan Rusya-Ukrayna savaşı da kendisiyle birlikte toplumsal kriz, yoksulluk, göç sorunlarını getirmiş, en çok da bu durumdan kadınlar olumsuz etkilen-

erkek egemenlikli sistemin yasallığına hapseden, bazı biçimsel haklarla liberalleşiren ve kadınları oyalayan erkek devlet politikaları uygulanmaktadır. Örneğin Tunus'ta uzaya giden ilk kadın olma, Suudi Arabistan'da 12 yaşındaki bir kız çocuğuna dünyanın en genç yazarı ünvanını verme, araba kullanma özgürlüğü vb gibi gündemler yaratılıp bunları bir özgürlük gelişmesi gibi kabulendirme politikası vardır. Bu biçimiyle en ağır durumları yaşayan kadınlar küçük şeylerle kandırılmaya, oyalanmaya çalışılmaktadır. Kadın mücadelesinin radikalleşmesinin, özgürlük çizgisiyle buluşmasının önü alınmaya çalışılmaktadır. Her türlü haktan mahrum bırakılmış Ortadoğulu kadınların özgürlük mücade-

ciddi örgütlenme biçimlerine yönelmek isteyen kadın hareketlerinin radikalizmini törpülemek, erkek devlet-sistem içine çekmek, kadınları oyalamak ve kandırmak için geliştirilmiş bir tuzaktır. Çünkü feminist dış politika ya da "NATO biziz" denilirken ya da devletin değişik kademelerinde kadın adıyla var olunurken, öte yandan en fazla kadın katliamları gerçekleştirilmekte, halkları savaşa kışkırtma, yoksulluk, tecavüz, fuhuş, uyuşturucu, ekolojik saldırılar bu devletler, örgütler yoluyla gerçekleştirilmektedir. Böyle bir feminizm ve feminist dış politika olamaz. Kadın adına halkların, kadınların katliamların altına imza atılamaz. En ağır çirkin politikalar yürütürken, ezilen ve dışlanan kadını da buna ortak etme, bir gelişim ölçüsü olarak ortaya konulmakta, korkunç düzeyde çarpık bir özgürlük-eşitlik algısı yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu biçimiyle de kadın mücadelesi frenlenmek, kendi doğru yolundan saptırılmak, erkek devlet-sistem yoluna çekilmek istenmektedir.

Ortadoğu'da ve Kürdistan'da yaşanan kadın katliamlarına, şiddetine dönük daha somut rakamlar ve örnekler verdik, ancak herkes çok iyi biliyor ki "Çok gelişmiş ülkeler" denilen Batı dünyasında da çok ciddi boyutlarda kadın ve çocuk katliamları yaşanmaktadır. İntihardan kadın cinayetlerine, tecavüzden fuhuşa, akıl almayacak biçimlerde kadın bedeni ve aklının istismarına kadar her yönlü saldırı çok yoğundur. Bir yandan erkek cinselliği korkunç biçimlerde kışkırtılıp kadına saldırtılırken diğer yandan kadının kendi bedeni üzerindeki hakkı tanınmamaktadır. Örneğin ABD'nin kürtaj yasaklama kararı buna çarpıcı bir örnektir. ABD'de yasaklayıp Avrupa'da sözleşmelere bir hak olarak geçmesini isteyen yine aynı egemen mantıktır. Sonuçta kadınlar kendi bedenlerine ve geleceklerine ilişkin kendileri karar verememekte, erkek devletler-sistemler karar vermektedir.

Çarpık özgürlük-eşitlik algısı ile örtülmüş bir yalan dünyası, bunun üzerinden alabildiğine geliştirilmiş bir şiddet sarmalı söz konusudur. Burada da daha incelenmiş ve politikleştirilmiş biçimde kadın enerjisi ve mücadelesi sistem içine çekilmeye çalışılmaktadır. Son yıllarda Batıda, Latin Amerika'da, dünyanın değişik yerlerinde kadınlar esas suçlunun devletler, erkek egemenlikli sistem olduğunu daha güçlü ve örgütlü bir sesle haykırmaya başlamışlar, eylemlerini, protestolarını bu hedefe karşı geliştirmişlerdir. Uyanan bu bilinci çarpıtmak, var olan örgütlü ve politik bilinci parçalamak ve özünden saptırmak için her türlü ruhsal, fiziki, ekonomik, siyasi, sosyal, sağlık, eğitim, aşk, aile olgusu kadına karşı özel savaş olarak, kadın kırım politikaları olarak uygulanmaktadır. Bu doğrultuda bir yandan kadına karşı şiddet artarken, diğer yandan da kadın mücadeleleri daha da gelişmektedir. Önderliğimizin belirttiği gibi 21. yüzyıl tam da bir kadın yüzyılına dönüşmektedir.

Karşımıza çıkan bu tablo kapitalist modernitenin yarattığı derin kaos ve krizi gözler önüne ser-

mektedir. İşte böylesi derinden yavaşatılan kaosun tek çaresi Önderliğimizin demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü paradigmasıdır. Kadın Kurtuluş İdeolojisi, örgütlenmesi, öz savunması ve Jineoloji bilimi bu paradigma etrafında tüm kadınların, toplumsallığın sorunlarına çözüm olacak iddiadadır. Bu temelde gerçekleşen Rojava Devrimi de buna en somut örnektir. Bugün Önderliğin felsefesi ışığında şekillenen Rojava Devrimi bir kadın devrimi olarak dünyaya model olmaktadır. Dünyanın her yerinde başta kadın sorunu olmak üzere tüm toplumsal sorunlar çözülmeyen bir hal alırken, Rojava'da geliştirilen kadın devrimi eksenli Demokratik Konfederal sistem ile kadınların ve toplumun temel sorunlarına çözüm üretilmeye çalışılmaktadır.

Ekim ayında Arjantin'de gerçekleşen 35. Uluslararası Kadın Buluşması ve yine Kürt Kadın Hareketi öncülüğünde Berlin'de gerçekleşen 2. Dünya Kadın Konferansı, oluşturduğu gündemlerle, kadınlardaki özgürlük arayışının evrenselleşme arayışını ortaya koymasıyla yıla damgasını vurmuştur. Kadınlar Geleceğini Örüyor başlığı ile evrensel çapta kadın örgütlenmesini geliştirme, kadın konfederal ağını adım adım örmeye başlama, kadın devrimini yaşamsallaştırma ve yaymada çok tarihi bir adım olmuştur. Elbette ki bu toplantıların takipçisi olmak ve adım adım kararlarını uygulamak, pratikleştirmek çok önemlidir. Bununla birlikte 25 Kasım Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Günü'nde "Her türlü erkek şiddetine karşı Jin Jiyan Azadî" sloganı ile Kürdistan'da ve yine Türkiye'de, Avrupa ve dünyanın diğer alanlarında önemli bir mücadele gücü, eylem ve etkinlikler açığa çıkmıştır.

Ağır sorunlara karşın kadın özgürlük arayışı ve mücadelesinde ortaya çıkan tüm bu gelişmeler 21. yüzyılın PAJK öncülüğünde kadın devrimi yüzyılı olacağını bize müjdeliyor. İkinci kadın devrimi Ülkemizde, bölgemizde ve dünyamızda adım adım ilerliyor, bu ilerleyiş tüm özgürlük savaşçılarına büyük heyecan ve coşku veriyor.

2023 yılına girerken Kadın Özgürlük Hareketi olarak Önderliğimizin fiziki özgürlüğü için mücadelemizi zirveye taşıracığımızı, bunun diğer bir adının da kadın devrimini gerçekleştirmek olduğunu tekrar belirtmek istiyoruz. 2022 yılında Önderlik ve gerilla şahsında faşizme ve sömürgecilğe karşı gelişen büyük direnişin yarattığı ruh ve güçle 2023 yılında Kürdistan'ı faşizmden ve erkek egemenliğinden temizlemek için tüm gücümüzle savaşıp kazanmayı esas alacağız.

2023 yılı Kürt halkı ve dostlarının Önderliğimiz ile özgür bir yaşam hayallerinin gerçekleştiği bir yıl olacaktır...

Bijî Serok Apo!
Jin Jiyan Azadî!

sünneti gibi gerici uygulamalara karşı bilinçlenme faaliyetleri yürütülmüştür. Bununla birlikte ekonomik kriz ve iklim değişikliğinin kadınlar üzerinde yarattığı olumsuz etkiyi ele alan, görünür hale getiren kimi çalışmalar geliştirilmiştir.

Filistin'de kadın katliamlarında 2019-2022 yılları arasında önemli bir artış yaşanmıştır. Bu yönlü Filistin'deki kadınları bilinçlendirmek ve güçlendirmek üzerinden konferans, eğitim vb çalışmalar yürütülmüştür. Burada da İsrail'in saldırıları, savaş durumunun yaratmış olduğu olumsuz etkilenmeler yoğun olarak yaşanmaktadır. Gündemde olan savaş durumu kadınlar ve çocuklar üzerindeki şiddetin yoğunlaşmasında çok önemli bir etkindir.

Lübnan'da siyaset alanında daha fazla kadının yer almasına dönük çalışmalar yürütülmüş, kısmi bazı gelişmeler ortaya çıkmıştır. Kadınlar "Reddediyoruz, Dayanışıyoruz, Harekete Geçiyoruz" şiarıyla yürüyüş ve protestolar gerçekleştirmişlerdir. Cezayir'de kadın katliamlarına karşı "Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'ya Dayanışma Sınırları Aşıyor" şiarıyla genel grev kararı alınmıştır.

Afrika'da artan kuraklık, emperyalizmin politikaları Afrika'nın durumunu daha da krizli hale getirmiş, çocuk yaşta evlendirmeler, kadın sünneti, göçler daha fazla artmıştır. BM'nin bir araştırmasına göre, 2021 yılında çocuklara yönelik en ciddi ihlaller Afganistan, Kongo, İsrail, Filistin, Somali, Suriye ve Yemen'de önceki yıllara göre yüzde 21 artış gerçekleşmiştir. Somali'de kuraklık

miştir. Hem savaşın ve milliyetçiliğin ve hem de cinsiyetçiliğin ağır bombardımanı altında kadınlar olumsuz etkilenmiştir. Yine Ermenistan-Azerbaycan Savaşı'nda da benzer biçimde kadınlar olumsuz etkilenmiş, bir Ermeni kadın askerin tecavüz edilerek işkenceyle katledilmesi, bu olumsuz tablonun en bariz görünen tarafı olmuştur.

2022 yılının Ortadoğu kadınları açısından önemli bir gelişme de Beyrut'ta Ortadoğu ve Kuzey Afrikalı kadınlar örgütü NADA tarafından "Öcalana Özgürlük İnisiyatifi"nin kurulmasıdır. Bu inisiyatif Ortadoğu'daki kadınları Réber Apo'nun kadın devrimi perspektifi ile bilinçlendirme, örgütlenme ve ayağa kaldırma açısından önemli bir misyona sahiptir.

Genel anlamda Ortadoğu ve Kuzey Afrika hattına baktığımızda, kadına yönelik şiddet ve cinsiyetçi saldırılarda önemli bir artış gözükse de bunun yanında önemli bir kadın uyanışı ve harekete geçmesi de görülmektedir. Ortadoğu'nun bu çok derin yaşanan krizine henüz tam cevap verecek düzeyde olmasa bile 2022 yılında kadın hareketlerinin önemli bir ivme yakalamaya başladığını belirtmek gerekir. Burada özellikle dikkat edilmesi ve önemle ele alınması gereken husus, kadınlarda ortaya çıkan bu arayışın sistem içi sınırlara takılıp kalmaması, biçimsel eşitlik politikaları ile tüketilmemesidir. Çünkü bir yandan da görülmektedir ki Ortadoğulu kadınların mücadele enerjileri esas kadın özgürlük sorunlarını çözecek politiklardan, kadın devrimi perspektifinden ziyade

sinde bu tehlikeye dikkat etmek, çözmek ve bunu aşan bir mücadele perspektifi ile hareket etmek çok büyük bir öneme sahiptir. Bu nedenle kadınların bu konularda çok dikkatli ve tedbirli olmaları gerekiyor.

Batı dünyası ve Latin Amerika'da yaşanan sorunlar ve arayışlar

Batı ülkelerinde birkaç yıldır dikkat çeken bir yaklaşım, devlet-hükümet yönetimlerinde daha fazla kadınlara yer verilmesidir. Bu yıl açısından bazı örnekler verirsek; Fransa'da otuz yılın ardından başbakanlık görevine bir kadın geçti, Fransa ulusal meclisine başkanlık etmek üzere ilk kez bir kadın seçildi. ABD'de yüksek mahkeme üyeliğine ilk defa siyahi bir kadın seçilmiştir. Avustralya'da yeni seçilen hükümetin kabinesinde on kadına görev verildi. Kuzey Kore'de ilk kez bir kadın dışişleri bakanlığına seçildi. Dünyada Avrupa patent ofisinden bu yılın en iyi mucit ödülünü üç kadın aldı. Belçika'da Cezayirli bir kadın gazeteci dışişleri bakanı yapıldı. Kolombiya hükümetinde üç kadın bakan seçildi.

Bununla birlikte Almanya, İsveç, Kanada ve Norveç'te kadın olan dışişleri bakanları feminist dış politikayı gündemleştirmiş, NATO toplantısında birlikte fotoğraf çekilip "NATO biziz" demişlerdir. Daha da birçok örnek verilebilecek bu konu kadın hareketleri, feminist hareketler açısından çok ciddi bir tuzak olarak ortaya çıkmaktadır. 21. yüzyılda gün geçtikçe uyanan ve güçlenen, daha

2023 SEÇİMLERİNE GİDERKEN

ZAMANIN RUHU RADİKAL DEMOKRASİ HAREKETLERİNDEN YANADIR

Hêlîn Ümit

Türkiye'nin seçim atmosferine girdiği bu dönemde, siyasal ve askeri açıdan dünya toplumları ciddi bir kriz ve kaos iklimini yaşıyor. Bunun nedeni bir avuç sermaye kesiminin toplumlara, halklara, kadınlara ait olan kaynaklar üzerinde kurdukları tekel ilişkileri oluyor. Her ne kadar dünyadaki siyasal sistemlerin modern çağda demokratik olarak oluştuğu öne sürülse de günümüzde demokrasi kavramı gibi tekel ilişkilerine dayalı oluşturulan kurumları da ayıbı örten asma yaprağı işlevini görüyor. Devlet ve iktidar ilişkilerinin despotik, talancı, tecavüz ve el koymaya dayalı karakteri, bir dünya savaşının yaşandığı bir süreçte, daha iyi bir dünyaya inanarak demokratik sistemler peşinde koşan milyonlar hatta milyarlarca insan açısından bir hayal kırıklığına dönüşmüş bulunuyor. Fakat bu hayal kırıklığı ve geniş toplumsal kesimleri saran umutsuzluk hali, Kürdistan'da yok. Kürdistan'da devletçi, iktidarcı, erkek egemen toplumsal sistemlere karşı demokratik, özgürlükçü, kadın eksensel bir siyasal sistemin bilinci, söylemi ve iradesi var. Bunun da ötesinde uygarlığın maddi ve manevi tüm birikimini arkasına almış olarak bu iradeye yüklenen, güncel olarak askeri ve politik olarak her yönüyle desteklenen TC'ye karşı eşsiz bir özgürlük savaşı, direnişi var. Sadece Kürt halkına değil bölge ve insanlığa, kapitalizmin insan olmaktan düşüren kölelik ilişkilerine karşı seçenezsiz olmadığını ortaya koyan Önder Apo gerçekliği var. Önder Apo'nun İmralı'daki özgürlük direnişini, iradesini bu vesileyle bir kez daha selamlıyor ve minnetlerimi belirtiyorum. Önder Apo'suz bir yaşamın karanlık, kölece, iradesiz bir yaşam inşası olduğunu içinde yaşadığımız dünya gerçekliği çarpıcı bir şekilde ortaya çıkarmış bulunuyor. Başta kadınlar olmak üzere üzerinde sömürü ilişkileri kurulan halklar, sınıflar, yoksullar yani bir bütün ezilenlerin özgürlük sistemlerinin nasıl kurulacağı, bunun yöntemi, mücadele tarzı ve öz savunması açığa çıkarılmış bulunuyor. Bu temelde Kürdistan'da dağların doruklarını, derin vadilerini, ele avuca sığmayan köşelerini canını siper ederek savunan HPG-YJA STAR gerillalarını selamlıyor, bu uğurda şehit düşen yoldaşlarımızı gururla, özlemle anıyorum. Anılarının Kürdistan'da özgür toplumsallığımızın inşası olarak hayat bulacağını sözünü bir kez daha veriyorum.

Türkiye Cumhuriyeti en kırılgan dönemini yaşıyor

Türkiye'nin geleceği açısından her toplumsal kesimin, durduğu yere göre büyük anlamlar biçtiği 2023 yılına sayılı günler kaldı. 2023 yılı, halkların, inanç gruplarının soykırımı üzerine inşa edilen TC'nin yüzüncü

yılını doldurduğu bir yıl oluyor. Her şey normal seyrinde gelişmiş olsaydı, varlık kazanan her olgu gibi yeni bir yıla girilmesinde hiçbir özgünlük olmayacaktı. TC'ye göre normal olan, kuruluş amaçlarına bağlı kalarak soykırım politikalarında sonuca ulaşmak, Türk uluslaşmasını, egemenlik sınırları olarak gördüğü coğrafya üzerinde hakim kılmaktır. Eğer bunu başarabilselerdi, Cumhuriyetin ikinci yüzyılına bölge halklarına yönelik neo-sömürge politikalarını tartışarak girebilirlerdi. Fakat dikkat edilirse yüz yılı geride bırakan cumhuriyet en kırılgan dönemini yaşıyor. TC, agresif politikalarla, biraz da kuruluşunda etkili olan dengelerin yeniden canlandırılmış olmasına dayalı olarak ayakta kalabiliyor. Dünya savaşına dönüşmüş olan kapitalist sömürü sisteminin krizinden her yönüyle etkilendiği gibi bu kriz ortamının ortaya çıkardığı konjonktürel yani geçici dengelerini kendi lehine değerlendirmeye çalışıyor. Bu, bir devlet politikası olarak yürütülüyor. Çünkü; dünya savaşı denilen ve dünya üzerinde birçok ülkenin siyasi sınırlarını dönüştüren olgunun kendisini etkilemesinden ciddi şekilde korkuyor. Bu nedenle soğuk savaş döneminin dengelerini kullanan Kemalist iktidar gibi Batı sistemine bağlılığını ortaya koymaya çalışırken diğer yandan Ortadoğu'da etkisini çok iyi bildiği Rusya ve İran gibi ülkelerle ilişkilerini yoğunlaştırıyor. Klasik ulus-devletler açısından ciddi bir gündem olan güvenlik konusunu jeo politik konumunun farkında olarak kullanıyor.

TC Devleti'nin kuruluş hikayesini asla unutmamak gerektiğini belirtmek istiyorum. TC, bölge halklarına karşı kapitalist emperyalist politikaların koruyucu kalesi olarak inşa edilmiştir ve bu rol, başta ABD ve İngiltere olmak üzere hala oynattırılmak istenmektedir. İsrail'in kuruluşu öncesi proto-İsrail olarak oluşturulmuş ve Ortadoğu toplumlarını kontrol etmek için her türlü destek sunulmaktadır. Yani Türkiye'deki mevcut siyasal sisteme son 20 yıldır damgasını vuran AKP iktidarı da bu çerçevede görev almış, proje bir parti olarak uluslararası sistemin ihtiyaçlarına göre hareket etmiştir. AKP, kendisinden önce TC yönetiminde yer alan siyasal yapıların yetersiz kaldığı bir aşamada, yine uluslararası sistem tarafından allanıp pullanarak bölge halklarına sunulan bir siyasal İslam projesi olmuştur. Fakat Ortadoğu gerçekliğinin belki de en çarpıcı yönü, dışarıdan dayatılan hiçbir projeyi özümsememesi oluyor. Kendisi olmak, kendi olarak kalmak temel kültürel direniş kodu olarak ne mutlu ki varlığını sürdürüyor. AKP şahsında Ortadoğu'da yapılan müdahale de benzer bir sonuca ulaşmış bulunuyor. Geline aşamada AKP bırakalım bölge halklarına, siyasal proje olarak model olmayı hemen hemen her yerde

teşhir edilen, karşısında mücadele edilen bir gerçekliğe dönüşmüştür. Hak yerini bulmuştur.

Türkiye'de seçimlere giderken Türkiye'nin dünya ve bölge içindeki konumu, özel savaş medyasının tüm çabalarına rağmen bunun bir adım ötesinde değildir. Dışa bağımlı bir ülke olarak Türkiye'deki seçimleri bu gerçekliklerden bağımsız ele almak mümkün değildir. Türkiye yönetiminde her zaman dış etki olmuştur, geçmişte açık bir şekilde NATO darbeleri ile gerçekleşen müdahaleler şimdi daha örtülü yaşanmaktadır. Bu durumun tümünden değiştiğini sanmak gaflet olur. Yönetimlerde değişim vardır ancak müdahalelerin özü benzerdir. Bu temelde Türkiye'de artık yönetilemez olan rejim üzerinden uluslararası sermaye kesimlerinin kapışmalarının gerçekleşeceğini bilmek gerekir.

İkinci husus, dış dünya ile ilişkili olarak Türkiye'nin iç siyasal dengelerinin durumudur. 2023 yılının Haziran ayına takvimi verilen seçimlere giderken, Türkiye tarihindeki en şiddetli, karışık, belirsizliklerle dolu siyasi tablolarından birinin yaşandığı belirtilebilir. Bunun nedeni seçimler değildir. Seçimler, var olan çelişki ve çatışmalı ortamı daha da gerginleştiren, keskin hale getiren bir gerçeklik oluyor. Geline aşamada geri sayım başladı ve herkes eteğindeki taşları döküyor. Bunun neden böyle olduğunu anlamak için Türkiye'deki siyasal atmosferin stratejik belirleyenlerini yani temel siyasal fay hatlarını çözümlemek gerekir. Burada neler olduğunu bilince çıkarmadan yeterli bir analiz yapabilmek mümkün olmadığı gibi güncel tartışmaların peşinden sürüklenmeye, hatta mevcut iktidarın hazırladığı gündemlerle uğraşarak sapmaya yol açar. Bunun için daha şimdiden 2023 seçimleri için demogojik, perdeleyici ve ajite yönü ağırlıkta olan 'önem' söyleminin dışında bir değerlendirme yapabilmeliyiz. Fakat burada bu seçim sürecinin önemsiz olduğundan bahsetmiyoruz. Haziran ayında gerçekleşecek seçimleri, Türkiye'nin siyasal tablosunu ve elbette gelecekte nasıl bir cumhuriyet halini alacağını belirleyecek bir seçim süreci olarak görmek abartılı olmayacaktır. Bu anlamda elbette ki önemlidir. Bu durumu ortaya çıkaran ise Önder Apo'nun öncülüğünde 50 yıldır süren Kürt halkının özgürlük ve varlık mücadelesi, savaşı olmaktadır. Öncelikle Türkiye'nin başta siyaseti olmak üzere tüm alanlarında tüm yakıcılığı ile kendini hissettiren, gündemini oluşturan, belirleyici olan faktörü Önder Apo ve Özgürlük Hareketidir. Son 50 yıldır, Türk egemen sınıflarının, bu sınıfların çıkarları temelinde oluşan siyasal partilerinin, kurum ve yapılarının temel uğraşını, gündemini özgürlük hareketinin ortaya çıkardığı gelişmeleri engelleme, mümkünse

ortadan kaldırma faaliyetleri oluşturmuştur. Bu anlamda Türkiye'nin siyasetinin birinci belirleyeni budur.

Bilindiği gibi TC Devleti kurulurken Ortadoğu halklarına bir model olarak sunulmuş, bu model üzerinden bölge halkları hem zihnen hem de sistemsel olarak teslim alınmak istenmişti. Günümüzde büyük bir yıkımı yaşayan Suriye, Irak ve benzeri ulus devletler ardı sıra kurularak milliyetçilikle zehirlenmiş ve bu bölgenin homojen olmayan yapısına 'demokratik parlamenter rejimler' ihraç edilmisti. Özünde ulus-devletçilik halklara özgürlük ve refah kaynağı olarak kurtarıcı olarak sunulmuş, rejimler hiçbir zaman demokratikleştirilememiştir. Halkların, uluslaşma adı altında kapitalist modernitenin bir uydusu olmayı aşamayan devletler tarafından zincirlenmesi süreci sistematik olarak isyanlarla karşılık bulmuş ve Ortadoğu bu katı, despotik devletçi, halkların birliğini ve zenginliğini inkar temelinde inşa edilen iktidarlara karşı ölümüne direniş gerçekleştirmişlerdir. TC'nin kuruluş sürecini hatırlatmamızın sebebi, mevcut siyaset tablosunun hangi temeller üzerinden yükseldiğine dikkat çekmek içindir. Temeli yanlış olan binayı ne kadar ayakta tutmaya çalışırsak çalışalım bunun mümkün olmadığını fizik kurallarından biliyoruz. Verdiğimiz örnek toplum ve siyaset bilimini açıklamada çok yeterli olmayabilir. Fakat nasıl ki evrenin gelişimi rastgele değilse toplum ve dolayısıyla siyaset biliminin de kuralı olduğunu savunamayız. Bu şekilde yaklaşanlar yaşananların sistematikliğini kavrayamayacağı gibi geleceğe ilişkin ön görülerde bulunamaz, dahası yeni toplumsal insalara yönelemezler.

Türk devleti, başta Türkiye sınırları olarak belirlenen Anadolu ve yukarı Mezopotamya olarak genelleştirebileceğimiz bir coğrafya üzerindeki iktidar inşasını, halklar açısından zenginlik, çeşitlilik, geçiş alanı olarak çoklu toplum gerçekliğine dayatılan bir tekçi, Türkçü rejim olarak gerçekleştirmek istemiştir. Bu coğrafyanın dokusuna, binlerce yıllık var oluşuna, insanlığın ilk beşiği olma gerçekliğine ters düşen bir dayatma olarak bu alandaki toplumsal gerçeklik üzerine gerçek bir kabus olmuştur.

Bunun sonucu olarak artık adını bile sayamadığımız onlarca etnik yapı fiziki ve zihinsel soykırımdan geçirilmiş tam bir kimlik kırımı yaşamıştır. Anadolu'nun renklerini oluşturan Gürcüler, Abhazları, Lazları, Pomakları, Arapları, Terekemeleri, Ermenileri, Rum, Çerkez, Asurileri ve hatta Yahudilerinin sesi kesilmiştir. Felsefi olarak var olan hiçbir şeyin yok olmayacağını iddia edebiliriz. Böyle olduğuna da inanıyoruz. Fakat bu kimliklerin büyük oranda eritildiği ve Türk uluslaşmasının hizmetine koyulduğunu da görmek durumundayız. Günümüzde Türk milliyetçiliği ile övünen kesimlerin başında ironik bir biçimde bunlar geliyor. Fakat her varlık köklerini arar, ona döner, onu var eden değerler peşini bırakmaz. Kürt halkının varlığı da halkların inkarı ve soykırımdan geçirilmesi üzerine inşa edilmiştir. TC, işte tam da bu nedenle hiçbir zaman iç krizlerinden kurtulamadı. Hep gerilimli, çatışmalı oldu. Adını tam koymak gerekirse bir iç savaş gerçekliği olarak 100 yıllık varlığını gerçekleştirebildi. Geline aşamada artık bu şekilde var olamayacağı açığa çıkmış bulunuyor. Bu anlamıyla 2023 yılı soykırımcı sömürgeci kodlarla şekillenen TC'nin tam bir yol ayrımına geldiği süre oluyor. İkinci fay hattını da bu şekilde belirleyebiliriz. Yani başta Kürt halkının varlık ve özgürlük talebi olmak üzere halklara, inançlara, çeşitli toplumsal kesimlere dayatılan tekçiliği, çoklu özelliği ile bu toplumsal bileşim taşıyamıyor. Demokratikleşme ihtiyacı, özgürlük alanlarının inşası en temel ihtiyaç olarak kendisini dayatıyor.

Akil tutulması yaşayan bir toplumsal gerçeklik oluşuyor

Önemli bir konu ise emekçi sınıfların durumudur. Halklara karşı savaşın en fazla aparat haline getirildiği durum işçi sınıfı başta olmak üzere Türkiye'deki sınıfsal gerçekliktir. Türkiye'deki sınıfsal uçurum dünya ölçeğinde ele alındığında içler acısıdır. Başta Kürt halkı olmak üzere iç düşman yaratımlarıyla angaje edilen toplum, en temel çelişkilerini yaşayamaz duruma getirilmiştir. Dünyanın her hangi bir yerinde, modernitenin etkisi ile belki

de hiç beğenilmeyen, geri görülen halklarında bile emeğine sahip çıkmak ve ekmeğin mücadelesini yürütmek mümkünken söz konusu Türkiye olduğunda kuzuların sesizliğine bürünmüş bir emekçi sınıfı gerçekliği vardır. Elbette bunun suçu sadece Türkiye emekçi sınıflarına kesilemez, bunun için suçlanamaz. Bu sınıfların öncülüğünü yürüten siyasi yapıların da ciddi sorunları olduğu kesindir. Fakat bu bir lokma ekmek için her türlü savrulmayı yaşıyan bir sınıf gerçekliğini değiştiriyor. İliklerine kadar sömürü zincirinin bir parçası haline geldiği halde, bunu bir kader gibi yaşıyan milyonlar var. Evet, günümüzün kölelerinin elleri ve kollarında pranga yoktur ama gönül gözü körleştirilmiş, akıl tutulması yaşıyan, geleceğini mevcut iktidarların iki dudağı arasına bırakan büyük bir çoğunluk vardır. Önder Apo bir görüşmesinde AKP iktidarına 'bana her şeyi kabul ettirebilirsiniz ama hegemonyanızı kabul ettiremezsiniz, tekelciliğinizi kabul ettiremezsiniz' demişti. Bu iki cümlelik ifade özünde bir sınıfsal duruş, dahası sınıf olmayı kabul etmemeyi içeriyordu. Şimdi Türkiye'de kaç kişi sınıfsız, herkesin farklılıklarıyla birlikte eşit olarak yaşayabileceği, adil bir yaşamı hayal edebiliyor? Türkiye halklarının kronik bir kriz, bunalım halinden çıkamamasının temel bir nedeni olarak da bu gerçekliği görmek ve tespit etmek gerekiyor. Bu kadar derinlemesine yaşanan ve tüm yaşam biçimlerini ele geçiren sınıfsal çelişki, TC'nin özel savaş politikaları ile ayakta tutulurken, tüm ahlaki çözümlüş, değer yargılarından uzaklaşma, kişisiz bir toplumsal gerçeklik oluşuyor. Hiçbir toplumsal yapı böylesine acılı, sancılı bir varoluşu taşıyamaz. Türkiye emekçi sınıfları da, sürekli olarak yoksullaşmayı, maddi ve manevi birikimlerini, yarattığı değerleri kaybetme tehlikesi ile yaşayamaz. Dikkat edilirse, seçimler yaklaşıncı egemen sınıfları temsilen oluşturulan siyasi partilerin tamamı ekonomik krizi, yoksulluğu, vurgun ve talanı gündeme getiriyor, iktidar mikro kredilerle 20 yıldır yaratmadığı aksine çalıp çırpıp çağın en güzide saraylarına harcadığı refahı toplumun refahı olarak empoze etmeye çalışıyor. Demek ki seçimler açısından belirleyici bir fay hattı da bu oluyor.

Her kesimden kadının kadın özgürlüğünde birleşmesi iktidarların korkulu rüyasıdır

Bu siyasi tabloya Kürt halkına karşı soykırım savaşı yürüten, halkları kırımdan geçiren, emekçileri çağın modern köleleri haline getiren erkek egemenlikli siyasettir. Kadınların özgürlük problemi her ne kadar evrensel bir sorun olsa ve bir cins olarak kimliği devletçi, iktidarcı yapılar tarafından sistematik olarak kölelik ilişkilerine konu edilse de Türkiye'deki kadın sorunu oldukça ağırdır. Kürt kadınlarının 40 yıla varan özgürlük arayışları Türkiye'deki kadın sorununu oldukça deşifre etmiş, aydınlatmıştır. Bu durum kadınların geleneksel rollerinden sıyr

ılarak kendilerini yeni ölçülerle inşa etme arayışını hızlandırırken başta aile olmak üzere var olan ilişki biçimleri ciddi anlamda çözümlü sürecine girmiştir.

Türkiye'deki mevcut iktidar, erkek egemenlikli, sömürü ve soykırımcı varlığını kadınların köleliği üzerine inşa etme zorunluluğunu yaşıyor. Bunun için gittikçe hızlanan bir biçimde kadınların kazandığı hakları, yarattıkları değer yargılarını ise ideolojik olarak yıpratıyor. Yerine ikame etmek istediği ise kadınların temel hak ve özgürlüklerini ortadan kaldıran Sunni İslamın kadın-erkek formu oluyor. Bu formda 6 yaşındaki kız çocuğu da dahil olmak üzere kadın mutlak mülk, obje ve insan görülmezken, erkek için cihatçı fetihler oluşturularak iktidar, devlet ve erkin paydaları sunulmuş oluyor. Kısacası sadece Türkiye'de değil, Ortadoğu ve dünyada kadın özgürlük mücadelesini niteliksel olarak yeni bir aşamaya taşımış olan Kürt Kadın Özgürlük Hareketi'nin etkisi ile AKP-MHP iktidarının artık hiçbir meşruluğu kalmamıştır. Muhafazakar ve gerici saldırılarla sıkışmış olan kadınlar bu seçim sürecinde kendi varlığını sandıklara da yansıtabilir. Bilinmelidir ki bu kadınların önemli bir kısmı AKP-MHP iktidarının köle kadın inşasından etkilenmiş, inancı istismar edilerek yönlendirilen kadınlar olmaktadır. Fakat inançlıdır, inanç ise bilinçten önce gelen çok güçlü bir var olma biçimidir. Bu nedenle asla küçümsenmemesi, ciddiye alınması gereken bir realiteden bahsediyoruz. Potansiyel olarak tüm kadınların, iktidar ve erkek egemenliğine dayalı devletçi yapılara karşıtlığı var olsa da her kesimden kadının, kadın özgürlüğü paydasında birleştirilmesi dün olduğu gibi bugün de iktidarların korkulu rüyasıdır. Dikkat edelim, İran devleti gibi kadim bir devleti bile kadınlar nasıl salladı?

2023 seçimlerini değerlendirirken belirleyici olan bu ana konular oluyor. Bu konularda doğru ve etkili politika belirleyebilen güç Türkiye'nin geleceğinde yer alabilecektir. Çünkü artık çelişkiler çok keskinleşmiştir. Buna ister devrim ister demokratik dönüşüm diyelim fark etmez. Türkiye artık bu hali ile bırakalım yeni yüzyılını karşılamayı bir yıl ötesine bile gidemez. Yenilenme ve dönüşüm ertelenemeyecek kadar acil hale gelmiştir.

Özgürlük Hareketimizin kesintisiz 45 yıldır yürüttüğü devrimci mücadele ve savaş, Türkiye'nin hakikatini ortaya çıkarmış ve yıkım aşamasına getirmiştir. İçten yıkım çoktan gerçekleşmiştir. Göstermelik siyaset oyunları bile yapılamamaktadır. Günü birlik darbe ve komplolarla süreç yürütülmektedir. Bırakalım demokratikleşme adımlarını tartışmayı, demokrasinin ne olduğu bile gündeme getirilemez haldedir. Tüm kesimler için temel hak ve özgürlükler tehdit altındadır. Toplumsal yaşam, Kürt halkına karşı yürütülen soykırım politikaları için lime lime edilmiştir. Toplumların temel ihtiyacı olan beslenme, yani ekonominin durumu sadece enflasyon rakamlarıyla bile yaşam sınırlarının altına düşüldüğünü ortaya koymaktadır.

Zaten Kürt varlığı artık inkar edilemez bir gerçeklik olarak açığa çıkarılmıştır. Şimdi bu varlığın yani Kürtlüğün kendisini nasıl yapılandıracağı tartışma konusudur. Son on yıla damgasını vuran Kürtlere karşı soykırım savaşı, her ne kadar inkarcılık ve asimilasyon çizgisine bağlılık temelinde yürütülse de esas olarak Kürt halkının özgürlük temelinde varlığını inşa etmemesi için yapılmaktadır. PKK öncülüğünde gerçekleşen demokratik Kürt uluslaşmasının, özgürlük temelinde kalıcı bir statü oluşturmaması için akıl sınırlarını aşan, içinde her türlü kirliliğin bulunduğu, açık ve örtülü savaş yöntemlerinin birlikte kullanıldığı bir yol oluşturulmuştur. Gelinen aşamada bu yolun sonuna gelinmiş, uçurumun eşiğine varılmıştır. TC'nin uçurumu bağrındaki Kürt varlığıdır. Ya yolunu değiştirecek ya da düşecektir.

AKP belirlediği hedeflerin hiç birine ulaşamamıştır

AKP-MHP olarak bloklaşan ve kendini 'Cumhur' olarak tanımlayan iktidar bloğu, 20 yıl önce iktidara geldiğinde de siyasal süreç oldukça kırılmalı bir durumdaydı. Hatırlanırsa Uluslararası Komplolar ile, küresel sermaye güçleri bölgede halklar lehine olan devrimci gelişmeyi Önder Apo şahsında durdurmak istemiş, Türkiye'nin 'Kürt sorunu' dediği özünde ise Kürt halkına dayatılan soykırıma karşı varlık ve özgürlük savaşını yeni bir konsept ile etkisizleştirmeyi planlamışlardı. Bu rol ise AKP'ye verilmişti.

Kemalist ya da ulusalcı da denilebilecek, başını klasik CHP zihniyetinin çektiği iktidar güçleri Kürt Özgürlük Hareketi'nin destansı özgürlük savaşı ile yenilmiştir. CHP'nin veya resmi devlet zihniyetinin yürüttüğü soykırım politikaları başarısız kalmış ve Kürt halkı demokratik bir ulus olarak tarih sahnesine çıkmıştır. CHP zihniyetini sadece bir parti olarak kullanmadığını belirtmek istiyorum. Çünkü sözde Türkiye'de 1945 yılından beri çok partili sisteme geçiş yaşanmıştır. Fakat bu partilerin varoluşları Kemalist zihniyete bağlılık temelinde, varyant olarak gerçekleşmiştir.

Kısacası Türk devletinin bu yenilgisi, bağlı olduğu uluslararası güçlerin de yenilgisi olduğu için uluslararası komplo ile devrimci gelişmeye saldırı ile karşılık verilerek, Kürt halkının özgürlük iradesini rehine konumunda tutarak, kandırma ve oyalamaya dayalı yeni bir tasfiye süreci başlatılmıştır. AKP iktidarının ilk on yılı bu temeldeki tasfiye saldırıları ile gelişmiştir. Kürt halkının Önder Apo etrafında yaşadığı ulusal kenetlenmeyi hazmetmeyen uluslararası sistem, Kürt varlığını işbirlikçi, sahte önderler etrafında tasfiye etmek isterken, Türk-İslam ideolojisi ile zihniyet kazanmış olan AKP ve lideri Erdoğan eliyle de Kürtlerin, Kürt olarak varlık kazanmasını engellemek istemiştir. Bu konuda AKP, nemalandıkları dış güçlerle çelişkiler yaşasa da, yaşadığı bu çelişkileri ustaca kullanmaya çalışsa da ve

Türkiye'nin jeo-politik-jeo-stratejik konumunu kullanmaya çalışsa da geldiği durum on yıl önceki durumdur. Yani belirlediği stratejik hedeflerin hiç birine ulaşamamıştır. Savaş hükümeti olarak, Kürt halkının var olduğu her yerde saldırı yürütmesine rağmen kazandığı tek şey zalim bir diktatör olma olmuştur. 2015 yılında pratiğe koyduğu 'Çöktürme eylem planı' ile Kürt halkına büyük zararlar vermiş ve acılar yaşatmış olsa da varlık ve özgürlük savaşı tüm Kürdistan parçalarında devam etmiştir. Diğer bütün sorunlar Kürt halkına karşı yürüttüğü soykırım savaşına bağlı olarak katlanarak günümüze kadar gelmiştir. Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı yürütülen savaş Türkiye'yi dünyanın en anti demokratik ve yoksul ülkesi haline getirmiştir.

AKP'nin MHP'nin siyasi kanadı olduğunu, MHP'nin AKP'nin ideolojik fikir babası olduğu fikrinde netleştirmeyi belirtebilirim. Çünkü AKP'yi iktidara taşıyan da Devlet Bahçeli'nin 2003 yılındaki hamleleri olmuştur. Ecevit bu şekilde iktidardan düşürülmüş, Türkiye erken seçime götürülerek AKP'nin önü açılmıştır.

2023 yılı seçimlerine giderken iktidarda bulunan Cumhuriyetçi partilerinin başta Kürt halkının özgürlük mücadelesi karşısındaki soykırımcı politikaları sonuç alamamıştır. 2015'ten itibaren uyguladığı her türlü faşizm ile Kürt toplumunu devlet terörü ile frenleyebilmektedir. Küçük bir grubun bile bir araya gelerek soykırımcı, faşizan uygulamaları protesto etmesini beka sorununa dönüştürecek kadar Kürt halkından korkmaktadır. Dengesini kaybetmiş bir iktidar yapılanması olarak normale dönme şansını yitirdiği için savaşı tırmandırmaktan başka bir seçeneği yoktur. Fakat toplumlar savaşı bir yere kadar taşıyabilirler. Toplumların da bir kırılma noktası vardır ki, Türkiye toplumu çoktan bu sınıra gelip dayanmıştır. Hareketimizin önder kadrolarından olan Kemal Pir'in tarihi sözünü bir kez daha hatırlatmak isterim. 'Türkiye halklarının kurtuluşu Kürdistan'dan geçer.' Bir kez daha Kürdistan'daki özgürlük ve varlık mücadelesinin Türkiye'deki faşizmi alaşağı edeceği bir sürece girmiş bulunuyoruz.

Millet İttifakı'nın durumu ise henüz belirsizliklerle iç içedir. Bu ittifak ve bileşenleri 2015'den beri ve aslında başından itibaren AKP'nin ayakta durması, güçlenmesi ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi karşısında başarılı olması için cumhuriyetin tüm olumlu değerlerinin katıksız bir soykırım rejimine dönüşmesinde onay veren bir tutum içinde olmuştur. Bu tutum özünde Millet İttifakı bileşenlerinin gerçek ve güçlü muhalefet geliştirememesinin temel nedeni olmuştur. Tutarlı bir demokrasi programı ortaya koyamayan Millet İttifakı Türkiye'deki ekonomik krizi gerekçe göstererek politika geliştirmeyi hedefleseler de bu Türkiye'nin sosyolojik gerçekliğini hiç görmeyen, yok sayan, adeta kaçak dövüşe dönüşen cesaretsiz bir duruş sergilemelerine yol açmaktadır ki faşizm karşısında cesaret sahibi olamayan, sorunların kaynağını görerek güçlü söylem geliştiremeyen bir muhale-

fetin toplum açısından umut kaynağına dönüşmesi, seçenek haline gelmesi çok zordur.

Arapçada siyaset, seyslikten geliyor. Yani at terbiyesi. Nasıl ki bir atın binicisi at ile uyumlu olmak zorunda ve kendi ruhunu, duygusunu, heyecanını, korkusuzluğunu geçirmek zorundaysa siyasetçi de halk ile, toplum ile böyle bir ilişki kurmak ve yönetmek durumundadır. Oysa Millet İttifakı iktidar, korku, baskı ve devlet gücünü arkasına almış bir faşist yönetim karşısında ürkektir. Bu ürkeklik toplumda tereddüt ve ikircilik yaratmaktadır. Toplumu savaşla konsolide eden AKP-MHP faşizmine karşı bu savaşın iktidarın kendisini ayakta tutmak için en güçlü argümanı olduğunu görmek istememekte, dahası Kürt halkının varlığına ve özgürlük arayışları karşısında başarılı olmasını istememektedirler. Oysa anti-toplumcu, anti-demokratik, anti kadın ve anti ekonomik bu sistem karşısında tutarlı bir demokratikleşme ancak savaşa karşıtlık temelinde geliştirilebilir. Parlementer sisteme dönüş ve tek adam rejimi anlamına gelen Türk tipi başkanlık sistemini eski ayarlarına döndürmek, Türkiye toplumunun beklentilerine de arayışlarına da cevap veremez. Zaten cumhuriyetin 70 yılı bu temelde geliştirilmek istenmişti. Sonuçları biliniyor. Yeterli bir demokratik dönüşümü kararlılığını yaşamadan Millet İttifakının 2023 seçimlerinden başarıyla çıkması, çıkırsa da Türkiye'de yönetim erkini gerçekleştiremeyeceği görülmektedir.

Emek ve Özgürlük İttifakı'nın engin deneyimleri bu sürece yansımalıdır

Kendisini üçüncü bir blok olarak tanımlayan Emek ve Özgürlük İttifakı'nın rolü burada öne çıkıyor. Türkiye sosyolojisini çözümlerken Önder Apo, Cumhuriyetin kuruluş yıllarında dışlanan üç kesimden bahsetmektedir. Bunlardan biri İslami kesimlerdi. AKP, aslında Kemalist projenin, toplumsal dokuda belirleyici ve en etkili olan ideolojisini Batı tarzı yaşam ve modernist ölçülerle elimine etme politikalarına karşı öfkeli toplumsal kesimlerin istismarını gerçekleştirerek iktidara gelmişti. Benzetme yerindeyse, sürekli barajlanan Sünni İslama mensup milyonlarca halkın, siyasal sistemde görünür olma, bu anlamda Türkiye Cumhuriyeti'nin demokratikleşerek tüm farklılıkları temsil etme hasretini yoğunlaştırarak kendi sınırsız iktidarının aracına dönüşürdü. 20 yıllık iktidarını buna dayandırdı ve esas olarak 'millet iradesi' dediği bu kesimlerin özlemlerine seslenmekte. Bunu kısmen de başardı. Bu kesimlerden yeni bir orta sınıf çıkardı, pay dağıttı, MÜSİAD zenginleri arttı. AKP-MHP iktidarını, iktidarda kalmak için bu kadar gözü kara yapan, yaklaşık 70 yıl mahrum oldukları devlet imkanlarına kavuştuktan sonra bunlardan vazgeçme olasılığı oluyor. Fakat İslami kesim diye nitelendirdiğimiz halk tabanı, 20 yıl önceki gibi ideolojik saiklerle hareket etmemektedir. Küçük bir azınlık tüm

AKP-MHP'nin 2023 seçimlerine giderken Kürdistan'daki stratejilerinin iki ayak üzerinden oluşacağını gözlemliyoruz. Bunlardan ilki soykırım saldırılarını sürdürmek, direnen ve mücadele eden kesimleri etkisiz kılacak siyasi operasyonları yapmaktır. Bununla birlikte özel savaş saldırıları ile halk tarafından kabul görmüş kanaat önderlerini yıpratmak, toplum içinde çelişki yaratmak, komplo ve ayak oyunları geliştirerek, işbirlikçi ajan ağıyla güvensizlik yaratmak olacaktır. Bu anlamda açıktan Kürt oylarına talip olma gibi bir durumları olmayacaktır.

imkanlardan yararlanırken büyük çoğunluk ise sürekli kendi haklarından feragat etmek ve fedakarlık yapmak zorunda kalmıştır. Büyük çoğunluk ile AKP-MHP iktidarı etrafında kümelenen seçkinin azınlık arasındaki uçurum çok büyümüştür. Bu iktidarın elinde güçlü hatip yeteneği ile topluma sunduğu sahte sözler kalmıştır. Artık bu sözlerde cennet hayali satan, ortaçağ tüccarlarını çağırıştırmaktadır ki nasıl ki Avrupa halkları kendi iç demokrasi mücadelelerini yürüterek devleti sınırlandırmış ve demokrasiye alan açmışlarsa, bunun için onlarca iç savaş, binlerce insanın bedel vermesini göze almışlarsa Türkiye halkları da böyle bir hesaplasmaya doğru ilerlemektedir. Zamanın ruhu, AKP-MHP'den yana değil radikal demokratik hareketlerden yanadır. Her geçen gün bunu çok daha iyi görüyoruz. Çokça propagandası yapılan dünyada sağcı liderlerin, savaş nedeniyle iktidara gelmesi bu gerçekliği değiştirmiyor. Tam tersine dünya sisteminin krizi, yani kapitalist modernitenin krizi, göbekten bağlı olan bağımlı rejimleri doğrudan etkiliyor. Bunun sonucu olarak kendisine ne kadar yerli ve milli derse desin bunun tam tersi olan Türkiye'deki soykırımcı AKP-MHP iktidarının vadesi dolmuştur. Zamanın ruhunu anlamak için gençliğe bakmak yeter.

Özel savaş saldırıları 3. Yol temelinde bir araya gelen Emek ve Özgürlük İttifakı'nı marjinal, dar, sınırlı tutmak için çok özel çaba gösteriyor. Oysa Radikal Demokrasiyi temsil eden, Türkiye'deki temel siyasal fay hatlarına yani kırılma noktalarına yönelik politika geliştirebilecek olan bu ittifak oluyor. Cumhuriyetten dışlanarak üzerlerinde

amansız bir devlet terörünün estirdiği sosyalistler ve Kürtlerin böyle bir ittifakla bir araya gelmesi gerçek ve etkili muhalefetin merkezinin de oluştuğunu gösteriyor. Geriye kalan özellikle muhafazakar kesim denilen ama bu kavramsallaştırmanın yetersiz kaldığı İslami kesimlere ve ezilen sınıflara, kadınlara, Kürt halkının varlığı ve özgürlüğü konularına yönelik doğru politika geliştirmek, ortaklaşmak ve bu coğrafyaya özgü, biricik demokratik halk devrimini hedeflemektir. Çünkü tüm İslami toplumsal kesimleri değişim karşıtı ve tutucu görmek yanlıştır, doğru değildir. Hakikati de böyle değildir. Bunun için samimiyeti şüphe götürmeyen Türkiye solcularının toplumla bütünleşerek ona öncülük etmesinin zamanıdır. Türkiye solunun uzun geçmişi, engin deneyimleri, mücadelesinden çıkardığı sonuçları vardır. Bağlı olduğu değerler sistemi vardır. Her şeyden önce eşitliği, özgürlüğü, farklılık içinde birliği temsil eden yoksulluğa karşı çıkan, gelir eşitliğini savunan daha adil bir yaşam idealleri vardır. Bunların şimdiye kadar toplumsallaştırılmaması halklar açısından büyük bir kayıp ve özleştirme konusudur. Bu durumu resmi devletin onay vermemesine bağlamak ise mücadeleyi bir yaşam biçimi bilen devrimcilerin duruşu olamaz. Kısacası 1968 kuşağının köklerine sahip çıkarken onların açığa çıkardığı mirasın ilk olduğunu, gençlik hareketi olduğunu, deneyimsiz ve Türk özel savaş sisteminin gerçekliğinin farkında olmadıklarını bilerek şimdi politikanın devrimci tarzda, oldukça yöntemli, halk için halka rağmen değil halk için halk ile birlikte sloganı ile iddialı bir mücadeleye ihtiyaç vardır. Türkiye ve Kürdistan sosyalist hareketleri, Ortadoğu'da siyaset yapa yapa yeterli olgunluğa ulaşmış bulunuyor. Mevlana'nın dediği gibi 'hamdık, yandık, piştik.'

Emek ve Özgürlük ittifakı temsil ettiği değerlere güvenip bunlara dayanmalıdır

Bu konuda belirtilmesi gereken Kürt siyasi hareketi ile Türkiye sosyalist hareketinin bir araya gelmesini tarihi bir birlik olarak görmektir. Gerçekleşen ittifak, Millet ve Cumhuriyet ittifakındakinden öz olarak farklıdır. Emek ve Özgürlük İttifakı'nın dışındaki her iki ittifakında Küresel sermayenin desteklediği kesimler olduğunu görmeliyiz. Her ikisi de asla 'yerli ve milli' olamaz. Ancak proje olabilirler. Aralarındaki fark yönetime ilişkindir ki amaçları Türkiye'deki sermaye kesimlerinin çıkarlarını korumak, dünya kapitalist sistemi ile daha uyumlu hale gelmektir. Türkiye toplumunun temel sorunları ve ihtiyaçları başat değil ancak seçim dönemlerinde gündeme getirilen hususlar olabilir ki bunda bile ne kadar kaçak döğüş yapıldığı ortadadır. Turnusol kağıdı görevini gören Kürt halkının varlık ve özgürlük mücadelesi karşısındaki tutumları bilinmekte, soykırım siyaseti konusunda hiçbir açıklama yapmamaktadırlar. Çözümü, çareyi başkalarından bekleyemeyeceğimi-

ze göre çare, çözüm kendimiz olmak durumundayız. Bu anlamda Emek ve Özgürlük İttifakı temsil ettiği değerlere güvenmeli ve bunlara dayanmalıdır. Tüm bunlar olurken AKP-MHP faşizminin, radikal demokrasiyi temsil etme iddiasında olan Emek ve Özgürlük İttifakı'na göz yumacağını, alan açacağını beklemek safdillik olur. Böyle bir beklenti olduğunu da sanmıyoruz. Sistemik olarak yıpratma saldırılarının süreceği, başta HDP olmak üzere bu ittifakta yer alan siyasi partilere ve hareketlere yönelik başta algı operasyonları olmak üzere her türlü daraltma faaliyetinin oluşacağını biliyoruz. Seçimlere doğru ilerlerken ittifakın en etkili partisi ko-numunda olan, Türk parlamento-sunda 3. büyük parti olarak bulunan HDP'nin kapatılmasının gündemde olacağı da bir gerçekliktir.

Dünya demokrasi hareketlerinden de beslenmek gerekir

Tüm bunlara karşı Emek ve Özgürlük İttifakı hazırlıklarını yapmıştır. Burada buna ilişkin belirteceğimiz herhangi bir şey olamaz. Belirtmek istediğimiz şey bu saldırıların içe büzülmeyi, etkisiz kılma, parçalamayı hedeflediğini görerek hamleci, atak, çok yönlü siyaset kuran, Türkiye ve Kürdistan toplumunu gerçek bir demokratik sistem etrafında birleştirmeyi başaran bir tarzın açığa çıkarılmasının önemidir. Örneğin bu ittifakın diplomasi alanında daha etkili çalışma yürütmesi gerekmez mi? Birçok kıtada var olan demokratik hareketlerle, sol-sosyalist yapılarla, ekolojist, feminist, akademisyen ve siyasetçi ile birlikte çalışması gerekmez mi? Dünya demokrasi hareketlerinin birbirinden güç alması, beslenmesi gerekir. Yine Türkiye ve Kürdistan halkını buluşturacak, işçi, işsiz ve emekçilerini gençlerle, kadınlarla, birbiriyle tanıştıracak toplantılar serisi aralıksız sürdürülemez mi? Yöre derneklerinden, kültür merkezlerine, inanç kurumlarından spor aktivitelerine kadar Emek ve Özgürlük İttifakının politik söylemini görünür kılacak çalışmalar yürütülemez mi? Burada bir gerçekliği daha vurgulayalım. Türkiye'de çok geniş bir muhalefet tabanı oluşmuştur. Önder Apo 'ör-gütlediğin halk seninledir' demişti. Türkiye tarihinin en önemli seçimlerinden birine doğru ilerlerken bu gerçekliği asla unutmamak gerekir.

AKP-MHP faşist ittifakının Kürt-Kürdistan siyaseti herkes tarafından görülmektedir. Bu siyaset soykırım siyasetidir ve bu siyasette herhangi bir değişim yapacaklarına dair hiçbir gelişme yoktur. Sadece Bakur Kurdistan'da değil Rojava ve Başûr Kurdistan'da yürüttüğü bir soykırım savaşıdır, işgaldır. 'Kendi Kürdü' ile bu koşullarda uzlaşma arayışı olmaz, olamaz. Ancak özel savaş oyunları olabilir, muğlaklık yaratarak hiçbir meşruluğu bulunmayan saldırılarını sürdürmek isteyebilir. Cumhurbaşkanı sıfatı ile soykırımcı Erdoğan'ın gerçekleştirdiği Amed gezisi bu gerçekliği çok açık bir şekilde ortaya koymuştur. Kürt halkının baş-

kent kabul ettiği, siyasi merkezi Amed'de Kürt halkına, onun değerlerine hakaret ve tehdit dışında bir yaklaşım göstermemiştir.

Şu bilinmelidir ki farklı bir söylem geliştirmiş olsa da bu değerlendirmemiz değişmeyecekti. Çünkü 2015 yılında 'oyalama ve kandırma siyasetinin' sonuna gelinmişti. Bundan böyle de icraatlerine bakılacağı, ona göre ölçüleceği bilinmelidir. Dikkat edilirse AKP'nin kurmaylarının bir kısmı Bakur Kurdistan'da çalışmakta, Süleyman Soylu Kurdistan illerinde Kürt karşıtı savaşı koordine etmektedir. Başta Serhat bölgesi olmak üzere özel savaş saldırılarını bizzat yönetmektedir. AKP-MHP'nin 2023 seçimlerine giderken Kürdistan'daki stratejilerinin iki ayak üzerinden oluşacağını gözlemliyoruz. Bunlardan ilki soykırım saldırılarını sürdürmek, direnen ve mücadele eden kesimleri etkisiz kılacak siyasi operasyonları yapmaktır. Bununla birlikte özel savaş saldırıları ile halk tarafından kabul görmüş kanaat önderlerini yıpratmak, toplum içinde çelişki yaratmak, komplo ve ayak oyunları geliştirerek, işbirlikçi ajan ağıyla güvensizlik yaratmak olacaktır. Bu anlamda açıktan Kürt oylarına talip olma gibi bir durumları olmayacaktır. Bununla birlikte özel savaş saldırıları ile halk tarafından kabul görmüş kanaat önderlerini yıpratmak, toplum içinde çelişki yaratmak, komplo ve ayak oyunları geliştirerek, işbirlikçi ajan ağıyla güvensizlik yaratmak olacaktır. Bu anlamda açıktan Kürt oylarına talip olma gibi bir durumları olmayacaktır. Bununla birlikte özel savaş saldırıları ile halk tarafından kabul görmüş kanaat önderlerini yıpratmak, toplum içinde çelişki yaratmak, komplo ve ayak oyunları geliştirerek, işbirlikçi ajan ağıyla güvensizlik yaratmak olacaktır. Bu anlamda açıktan Kürt oylarına talip olma gibi bir durumları olmayacaktır.

Kürt halkı Önder Apo'nun durumuna göre kararını verecektir

Kürt halkı bir soykırım merkezi olan İmralı'da rehine olarak tutulan Önder Apo'nun durumuna göre kararını verecektir

Yine son günlerdeki gelişmeler oluyor. AKP'nin anayasa değişikliği nedeniyle HDP'ye yaptığı ziyaret tartışma konusu oldu. Oysa böyle bir ziyaret olağan bir görüşmeydi. Prosedür gereği idi. Bunu şişiren, yeni bir açılım hazırlığı gibi lanse edenlerin bunu bilinçli yaptığı kesindir. Yine Aysel Tuğluk'un ağır sağlık sorunları ile tahliye edilmesi de iktidarı zorladığı için verilen bir karardır. Çünkü yaşadığı sağlık sorunlarının müsebbibi bu iktidarın kendisiydi. Bunu farklı anlamak, yorumlamak çok yanlıştır. Kürt sorununun çözümü bu şekilde ciddiye yoksunu adımlarla gerçekleşemez. Başta Aysel Tuğluk olmak üzere içerdeki binlerce siyasi tutsak zaten esirdir, rehinedir. Sırf siyaset yaptı, düşüncelerini söyledi, inancını ve hayallerini siyaset konusu yaptı diye insanlar zindanda tutulamaz. Bu insanlık suçudur. Selahattin Demirtaş'ın hasta olan babasını ziyareti de insani bir haktır. Fakat burada görülmesi gereken husus şudur. Başta S. Demirtaş olmak üzere bu siyasetçiler bireysel yaşam üzerinden teslim alınamazlar. Çünkü bu siyasetçiler halk için yaşadılar, bunun için zindana girdiler. AKP-MHP soykırımcı iktidarının çirkinliği bu noktada açığa çıkıyor. Temsil ettikleri toplumsal hakikatler ve kimlikler üzerinden değil, basit ve bireysel yaşam ihtiyaçları üzerinden etkilemeye çalışıyorlar. Fakat herkes bilmeli ki Kürt siyasi hareketi ateşten çıkmıştır. 90'ların serhildanları ile kitleselleşmiş, binlerce bedel vermiştir. Kürt siyasi hareketinin arkasında köyünden göçertilen, evleri yakılan, kurşunlara dizilen bir halk gerçekliği vardır. Yani ne basittirler, ne bireysel. Cesur ve kararlılardır.

Sonuç olarak AKP-MHP soykırım ittifakı, Kürt seçmenler üzerinde ne kadar oyun yaparsa yapsın artık kredisini tüketmiştir. Belki af isterlerse tartışılabilir. Buna da halkımız karar verecektir. Türkiye ve Kürdistan'ın geleceğini belirleyecek 2023 yılı Haziran seçimlerine giderken, tarihsel bilinçle hareket edilecek, Kürt halkı bir soykırım merkezi olan İmralı'da rehine olarak tutulan Önder Apo'nun durumuna göre kararını verecektir. Her türlü oyun ve saldırı karşısında kararlı bir duruş sergileyerek siyasi iradesini, Kürt halkının varlık ve özgürlük mücadelesinin çıkarlarına göre belirleyecektir. Karşısında gözü dönmüş bir iktidar olduğunu bilerek bu seçimlerin normal değil olağanüstü koşullarda gerçekleştiği bilinciyle gerekli tedbirlerini alacak, savaşın sadece dağlarda değil başta demokratik ulus olma kararlaşmasını ulaştırmış halkımızın bağrında yürütüldüğünü görerek siyasi tercihlerini savunma anlayışına dayandıracaktır.

Rêber Apo'nun "Demokratik Uygarlık Manifestosu - Özgürlük Sosyolojisi Üzerine Deneme" kitabından alınmıştır

DEMOKRATİK MODERNİTEYİ YENİDEN İNŞA GÖREVLERİ

Ahlaki ve politik toplumla bağlantısı olmayan tüm düşünce ekolleri ile bilim, felsefe ve sanat akımlarının sakat doğduklarını ve er ya da geç sakıncalara yol açacaklarını belirtmeye çalışıyorum. Bağlı kalınması gereken tüm yöntemlerin bilgi, etik ve estetik ürünlerinin mutlaka ahlaki ve politik toplumu esas almalarını ilk koşul olarak belirliyorum. Bu ilk koşul dışında oluşan tüm yöntem, bilgi, etik ve estetiğin güvenilmez ve sakat olduğuna, yanlışlıklarla yüklü, çirkin ve kötülüklerle dolu olacağına dikkatleri çekmek istiyorum. Bu hususların sadece şahsi kanı ve düşüncelerim olmadığını, hakikat yolunda temel norm değerinde olduklarını ısrarla açıklıyorum.

Demokratik modernite kavramı ne 'altın çağdan' haber verme ne de geleceğe ilişkin bir 'cennet ütopyası'dır. Ayrıca pozitivist bilimin çokça işlediği bir tarihsel çağ, bir toplum biçimi de değildir. İster metafizik ister pozitivist yöntemlerle işlensin, bu yönlü tarih ve toplum anlatımlarını yöntem olarak benimsemediğim gibi birbirine benzer sonuçlar ürettiklerini, iddialarının aksine gerçek, hakikat yorumlarının tutarlı olmadığını da en azından kendi açımdan belirtmek durumundayım. Düşünmek açısından tarih malzemesinin deneyimlerini kesin gerekli buluyorum. Sadece tarih malzemesini değil, doğa malzemesi ve deneyimlerini de gerekli buluyorum. Bu konuda tipik bir ampirist yaklaşım içinde değilim. Bunun karşısı olarak doğal ve tarihsel malzeme ve deneyimlerden bağımsız düşünce üretebileceğini iddia eden idealistlerinkine benzer bir yaklaşım içinde de değilim. Bu yöntemlerle tüm uygarlık tarihi boyunca devasa bir külliyat oluşturulduğunu biliyorum. Bunlardan haberdar olmanın gerekliliğine inanmakla birlikte, hakikati yorumlamak açısından vazgeçilmez olmadıklarına da kaniyim. Bunlar olmaksızın hakikati yorumlamanın mümkün olduğunu belirtmek istiyorum. Özellikle tarihin malzeme bolluğuna gömülmüş pozitivist araştırma ekolünü çok zavallı ve acınacak durumda buluyorum. Aynı biçimde malzemeye ihtiyaç duymaksızın, kerameti kendinden menkul şeyhler gibi gaipten haber vermenin de hakikatle pek irtibatlı olduğunu sanmıyorum. Onlar da acınası, sefil bir durumu yaşarlar.

Sadece ampirik ve idealist yaklaşımları eleştirmek yetersiz kalacaktır. Bu iki yöntemin daha farklı biçimleri olan evrenselci düz çizgisel ilerlemecilikle görecilik yöntemlerine de eleştirel yaklaşmak önemlidir. Genelde hakikat ne çizgisel ilerlemeci ne de göreci yöntemle inşa edilebilir veya keşfedilebilir. Şüphesiz toplumsal doğanın

esnek yüksek zeka düzeyi toplumsal gerçekliğin inşasına geniş bir özgürlük seçeneği sunar. Fakat bu durum göreci (izafi) yöntemi savunuların iddia ettiği gibi "Herkes kendi gerçeğini istediği gibi inşa edebilir" anlamına gelmez. Aynı gerçekler idealistlerin sandığı gibi "Her şey Levhi Mahfuzda yazılı olduğu haliyle zamanı gelince gerçekleşir" anlamına da gelmez. Toplumsal gerçekleri (kıldan ulusa kadar toplumsal doğalar, sınıf, devlet vb), verili zaman ve mekân koşulları dahilindeki toplumsal malzemeyi, yeni fikirlerle yeni gerçeklikler olarak inşa etmek, zihniyetin yolu ve en gerçekçi yöntemi olarak görmektedir veya öyle kabul edilebilir.

Ahlaki ve politik toplumu esas almak

Tekraren de olsa açıklamaya çalıştığım şey, yöntemin mutlaka toplumsal doğaya, özellikle bu doğanın temel varoluş hali olan, öyle olduğuna inandığım ve emin olduğum ahlaki ve politik topluma dayanması gerektiğidir. Ahlaki ve politik toplumla bağlantısı olmayan tüm düşünce ekolleri ile bilim, felsefe ve sanat akımlarının sakat doğduklarını ve er ya da geç sakıncalara yol açacaklarını belirtmeye çalışıyorum. Bağlı kalınması gereken tüm yöntemlerin ve bilgi, etik ve estetik ürünlerinin mutlaka ahlaki ve politik toplumu esas almalarını ilk koşul olarak belirliyorum. Bu ilk koşul dışında oluşan tüm yöntem, bilgi, etik ve estetiğin güvenilmez ve sakat olduğuna, yanlışlıklarla yüklü, çirkin ve kötülüklerle dolu olacağına dikkatleri çekmek istiyorum. Bu hususların sadece şahsi kanı ve düşüncelerim olmadığını, hakikat yolunda temel norm değerinde olduklarını ısrarla açıklıyorum.

Demokratik moderniteye yaklaşım yöntemimi tekrar ortaya koydum. Şimdiye kadarki çözümlerle iki yönlü yaklaşım geliştirmeye çalıştığım görülebilir. Çözümlerimde ısrarla belirlemeye çalıştığım birinci husus, uygarlık sisteminin

toplumsal doğanın verili hali olan ahlaki ve politik nitelikteki toplumu sürekli aşındırarak, istismar ederek, üzerinde sömürü ve iktidar tekelleri inşa ederek geliştiğine ilişkindir. Bu husus çok önemlidir ve mutlaka anlaşılmalı, bunun için lazım olan çözümlerlerin yapılmasını gerektirir. Ben de öyle yaptım. İçinde bulunduğum koşullar gereği eldeki sınırlı malzemeyi kullanarak, esas olarak da hakikatin olmazsa olmaz yolu olan yaşamı ve yaşamımı bu malzemeyle iç içe yorumlayarak uygarlık sistemini çözümlemeye çalıştım. Bence aşırı malzeme sunumu pek gerekli değildi. Ayrıntıya boğma tehlikesi vardı. Fakat tümüyle malzemesiz olunamayacağını sunulan verilerle açıkça ortaya sermeye çalıştım.

Sonuç şuydu: Tarihsel çağların devasa uygarlıkları diyalektik gereği kimlere karşı geliştirilmişti? İlişki ve çelişkilerini kimlerle nerede ve nasıl kurgulamışlardı? Asgari malzeme ve yorum gücüyle de olsa, ilişki içinde oldukları güçlere ve karşıtlıklarına toplam olarak 'demos' demekten, buna kendini yönetme anlamında malûm 'kratiya' sözcüğünü ekleyerek, çokça kullandığı ve entelektüel alemde yaygınca bilindiği için birleştirip 'Demokratiya' biçiminde sunmaktan çekinmedim. Şüphesiz 'Demokratiya' tüm ahlaki ve politik toplum birimlerini kapsamıyor. Belki de İonya'da bir dönem yaşandığı gibi tam olarak 'aşiretler konfederasyonu'nu karşılıyor. Dolayısıyla daha alt, üst ve diğer farklı ve politik birimleri kapsamıyor olabilir, olabilir de öteye kapsamıyor. Ama yine de mevcutlar içinde bu sözcüğün şimdilik en uygun olduğu kanısını taşıdığımından kullanmaktan geri durmadım. İleride daha uygun bir terminoloji geliştirilirse, şüphesiz kullanma konusunda tereddütlerim olmaz. Mühim olan içeriktir; içerikten neyi kastettiğimize ilişkindir.

İkinci kelime olan 'modernite'yi açıklama gereği ise pek yoktur. Çokça paylaşıldığı gibi, yaşanan ve belli normları olan dö-

nemleri, çağları, süreleri ifade eder. O halde ne kadar uygarlık çağları varsa, onlar kadar, hatta onlardan katbekat fazla demokrasiya, demokratik moderniteler de var demektir. Zira uygarlık sistemlerinin tümüyle erişemediği, sömürü ve iktidar tekeline alamadığı demokratik modernite olarak yorumlayabileceğim pek çok ahlaki ve politik toplum birimi vardır. Tarih bu konuda bolca malzeme sunmaktadır. Ben de örnek kabilinden çok az bir kısmına değinmeye çalıştım.

Liberalizmin öncülük ettiği resmi kapitalist modernite güçleri kendilerini her kılığa sokuyor

Demokratik moderniteye ilişkin ikinci önemli husus, ideolojik ve maddi kültür olarak kendilerini uygarlık sistemleri kadar örgütlü kılmadıkları veya kılamadıklarıydı. Uygarlıklar günlük olarak tek elci sömürü ve iktidar aygıtlarını çalıştırmak zorunda kaldıklarından hem ideolojik olarak son derece mücehhez ve örgütlüdür, hem de maddi yapılanma olarak birlik ve eylem halinde olmak zorundadır. Tarih malzemesi bu konuda alabildiğine boldur. Dileyen istediği kadarını bulabilir. Demokratik modernite birimleri ise aynı konumda değiller. Daha doğrusu, sürekli direnişle sömürgeleşme konumu arasında gidip geldiklerinden, daha köşe bucakta, dağlar başında ve çöl ortalarında kalan bağımsız birimleri ise pek gelişmemiş olduğundan, aynı ideolojik ve maddi yapılanma sistematiğine sahip olamazlar. Hiç sistem, ideoloji ve yapılanma geliştiremezler demek istemiyorum. Şüphesiz tarih onların da sunduğu çok daha zengin ideolojik ve maddi yapılanma kültürleriyle doludur. Uygarlığın ideolojik hegemonyası nedeniyle pek açığa vurulmasalar da, tarihin bu yönlü çok zengin veri sunduğundan asla kuşkulanamamak gerekir.

Günümüze kadar uygarlığın her iki ucunu (devletçi uygarlık ile demokratik uygarlık) ana hatlarıyla izlemeye çalıştım. Kabalığına rağmen çözümlemelerimde ana eğilimleri yetersiz de olsa yansıttığım kanısındayım. Özellikle kapitalist olarak adlandırılan moderniteyi kapsamlıca çözümlemeye çalıştığım fark edilecektir. Buna karşılık aynı modernite döneminin karşıt uçlarını da daha kapsamlıca ve belli eleştirilerle birlikte ortaya koyduğum görülebilir. Bu eleştirilerden çıkarılması gereken sonuç, açık ki demokratik modernitenin kendini yeniden inşa etme göreviyle karşı karşıya olduğuna ilişkindir. İster yenilensinler ister yenilenmesinler, liberalizmin öncülük ettiği resmi kapitalist modernite güçlerinin kendilerini her kilitte sunma konusunda hayli becerikli olduklarını ve deneyim kazandıklarını bilmekteyiz. Fakat aynı hususları demokratik modernite güçleri için belirtemeyiz. Gerek tarihsel deneyimlerine gerekse yakın geçmişte liberalizme karşı tavırlarına bakıldığında, ideolojik olarak nasıl eritildiklerini ve netliklerini yitirdiklerini netçe izlemek mümkündür. Bu durumlara mümkün olduğunca düşmemek, en azından yakın geçmişin acısı bol trajik konularına bir kez daha fırsat vermemek için, demokratik modernite birimlerinin yeniden inşa görevlerini netleştirmek büyük önem taşımaktadır.

Yeniden inşa her şeyden önce niceliksel çoklukları niteliksel bir güce kavuşturmayı hedeflemelidir

Birim derken, sistem karşıtı olduğunu az veya çok bilip yaşayan tüm toplulukları, bireyleri, hareketleri kastediyorum. Toplumsal doğanın ezici çoğunluğunu teşkil eden bu varoluşlar ne yazık ki sayılarının çok çok gerisinde niteliksel birer güç halinde bulunmaktalar. Yeniden inşa her şeyden önce niceliksel çoklukları niteliksel bir güce kavuşturmayı hedeflemelidir. Küresel çaptaki ticari, sınai, finansal, ideolojik, iktidarsal ve ulus-devletsel tekel şebekelerinin ne kadar

kapsamlı ve iç içe olduklarını, hedeflerine karşı da nasıl şaşırtıcı ve yok edici davrandıklarını bir an için unutmazsak, en azından aralarındaki muazzam dengesizliği gidermek açısından, demokratik modernite birimlerinin yeniden inşa edilerek çokluklarıyla orantılı bir güce kavuşmalarının çok açık ve ertelenemez görev olduğunu görürüz. Bu görevleri üç ana başlık halinde ortaya koymak mümkündür. Üçü de birbiriyle sıkı sıkıya bağlantılı olan bu görevler entelektüel, ahlaki ve politik boyutadur. Fakat aralarındaki sıkı ve karşılıklı bağlantı, kurumsal olarak kesin bağımsız olmaları gereğini ortadan kaldırmıyor. Tersine, her alan kurum olarak tarihte de, günümüzde de, gelecekte de bağımsızlığını korumak

Politika kurum olarak tanrı ulus-devletin idari mekanizmalarına kurban edilirken, ahlâk aynı mekanizmanın vatandaşın tutsaklığını düzenleyen pozitif hukukuna kurban edilmiştir. Entelektüel görevler alanı ise ulus-devletin yeni tapınağı rolünü oynayan üniversitelerin entelektüel sermayedar ve hamallarına (bilgi taşıyıcı eşek) bırakılıp feda edilmiş veya inkâr ettirilmiştir.

durumundadır. Aksi halde işlevlerini hakkıyla yerine getiremezler. Tarihte oldukça iç içe geçen bu alanlarla ilgili kurumsallaşma ve görevleri netleştirmek, nasıl işbirliği içinde bulunabileceklerini düzenlemek çözümlenmesi gereken hususlardır.

Entelektüalizm üniversitelerde kapana kısılmıştır

Tarihsel süreci bu açıdan bazı örnekler yoluyla açıklamak aydınlatıcı olacaktır. Kabile birimlerinde entelektüel, ahlaki ve politik görevler genellikle iç içe yerine getirilir. Ayrışma ve uzmanlaşma fazla gelişmemiştir. Aşiret konfederasyonları ağırlıklı olarak politik görevlerle ilişkilidir. Ahlaki gelenek yaşlıların tecrübesiyle temsil edilirken, aydınlanma, düşünme daha çok şamanlık, şeyhlik veya rahiplik kurumlarıyla temsil edilir. İbrahimi dinlerin ahlaki ve politik boyut da kazandıkları tarihin uzun dönemlerinde her üç görev biraz kurumsallaşır. İslâm'da medrese daha çok entelektüel kurum rolünü oynarken, cami ahlaki kurum, saltanat ise politik kurum rolünü yerine getirir. Ancak her üçünün fazlasıyla iç içe olması yaratıcı gelişimlerini önlemiştir. En azından Hristiyanlık ve Musevilikteki benzer kurumlar kadar gelişmemiş olmaları bu gerçeklikle bağlantılıdır. Ekümeniklik veya ümmet konumu aralarındaki bağlantının egemen biçimi olup, bir nevi enternasyonalizmlerini temsil eder.

Greko-Romen uygarlığında entelektüalizm bağımsızlığını biraz daha kazanır. Felsefi ekoller daha çok entelektüel kurumlardır. Bağımsız-

lıkları hayli gelişkindir. Ahlâk tapınakta kurumsallaşır. Önceleri meclis ve cumhuriyet senatosunda kurumsallaşan politika, daha sonra gelişen imparatorlukla birlikte büyük darbe yemiştir. İmparatorluk bir bakıma politik kurumsallaşmanın merkezi düzeyde inkarı demektir. Julius Sezar'a düzenlenen suikast bu gerçeklikle yakından bağlantılıdır.

Yakın çağ modernitesinde entelektüalizm üniversitede kapana kısılmışken, ahlâk büyük darbe yer ve silinmeyle yüz yüze kalır. Pozitif hukukla ikame edilerek toplumdaki rolü tasfiye edilmeye çalışılır.

Politika kurum olarak tanrı ulus-devletin idari mekanizmalarına kurban edilmiştir

Parlamentarizm kılıfı altında alanı giderek daraltılan politika ise, ulus-devlet bürokrasisinin idaresi altında adeta işlemez duruma getirilir. Ahlak gibi o da rolünü gerçek anlamda oynayamaz olur. Demokratik modernite birimlerinde ise çeşitli ve karmaşık kurumsal gelişmeler yaşanır. Kardeşlik örgütleri bir bakıma her üç görevi de şahıslarında birleştirir. Ütopikler de benzer konumdadır. Entelektüel, ahlaki ve politik görevler esasen aynı kişi etrafında tarikat biçiminde işlevsellik kazanır ve yerine

getirilir. Özellikle reel sosyalizm sürecinde Komünistler Ligi, I., II. ve III. Enternasyonal her üç alandaki kurumsallaşmanın iç içe yaşandığı kuruluşlar durumundadır. Komünist Manifesto programları niteliğindedir. Bu kurumlar her üç görev alanında kapitalist modernitenin asimilasyonist eğilimini paylaşmışlardır. Politika kurum olarak tanrı ulus-devletin idari mekanizmalarına kurban edilirken, ahlâk aynı mekanizmanın vatandaşın tutsaklığını düzenleyen pozitif hukukuna kurban edilmiştir. Entelektüel görevler alanı ise ulus-devletin yeni tapınağı rolünü oynayan üniversitelerin entelektüel sermayedar ve hamallarına (bilgi taşıyıcı eşek) bırakılıp feda edilmiş veya inkâr ettirilmiştir.

Tarihe ilişkin bu kısa hatırlatmalar bile, eğer toplum olarak tümüyle dağılmak istemiyorlarsa, demokratik modernite birimlerinin kendiliklerini karşı-ağlar biçiminde üç görevle yükümlü kılmaları gerektiğini açıkça ve bütün önemleriyle birlikte ortaya koymaktadır.

Görevleri işlemeyen önce birim ve ağ konularına da kısaca değinmek aydınlatıcı olacaktır. Birimle tekel karşıtı her tür topluluk kastedilmektedir. Demokratik ulustan bir köy derneğine, uluslararası bir konfederasyondan mahalle şubesine kadar her topluluk bir birimdir. Kabileden kente, yerelden ulusala kadar her yönetim organı bir birimdir. İki kişilik, hatta tek kişilik birimler kadar milyarlarca insanı temsil eden birimler de söz konusu olabilir. Kavrama bu zenginlik içinde bakmak öğretici kılacaktır. Fakat burada önemli olan, tüm birimlerin birer ahlaki ve politik toplum olarak değerlendirilmesidir. Dolayısıyla her birimin entelektüel, ahlaki ve politik görevlerde paydaş olması ilkesel değerdedir. Birim olmak ahlaki ve politik toplum olmayı gerektirdiği gibi, ahlaki ve politik toplum olmak da entelektüel, ahlaki ve politik görevlere bağlılığı gerektirir. Ağ, şebeke olma hali ise, karşı kutbun örgütsel yapılanması ve yönetilmesiyle bağlantılıdır. Ayrıca içsel birliktelikler en iyi ağlar halinde örgütlenilebilir. Katı merkezîyetçi, hiyerarşik emir-komuta örgütlenmesi ve yönetimi demokratik modernite birimlerinin örgütlenme ve yönetme ilkelerine tamamen terstir.

Önderliksel doğuşu, ideolojik grup olmayı sistemli bir düşünce gücü olarak kendini ifadeye kavuşturmayı, bu temelde örgüt kurmaya, eylem olmaya, insanları bir araya getirmeye cesaret ve cüret etmeyi doğru anlamak ve çok önemsemek gerekir. Çünkü her şey sıfırdan, hatta sıfırın altından araştırılıp bulunarak adeta yaratılmaktadır. Dişle-tırnakla sökülerek çıkartılmakta, bir araya getirilip yeni bir şey inşa edilmektedir.

Ortadoğu'da PKK Öncülüğü

Ali Haydar Kaytan

Kuşkusuz bir Önderlik hareketi olarak PKK'nin ilk ortaya çıkışından itibaren bir öncü hareket olma iddiası ve iradesi söz konusudur. Her Önderlik hareketi böyle bir iddiayı taşımak durumundadır. Zaten öyle bir iddiayla ortaya çıkmayan bir hareket Önderliksel bir hareket olamaz. PKK ise bir parti olarak var olmadan önce bir Önderliksel doğuşa, çıkışa dayandı ve Önderliksel çıkış tarafından bu temelde hazırlandığı için baştan itibaren güçlü bir öncülük iddiasına sahip bulunmaktadır. Elbette böyle bir durum bazı nesnel sonuçlara dayanmaktadır. Bunlardan bir tanesi 1920'den itibaren Ortadoğu'ya dayatılan ulus devlet sisteminin Kürdistan'ı bölüp parçalayarak Kürt toplumuna soykırımı dayatmasına karşı, Koçgiri'den başlayıp en son Başurê Kürdistan'daki KDP direnişine kadar Kürdistan'ın dört parçasında gelişen direnişlerin yenilip ezilmesi ve bu temelde Kürt önderliklerinin imha ve tasfiye edilmesi sonucunda Kürdistan'da ortaya çıkmış olan önderlik boşluğunun doldurulması, toplumun önderlik ihtiyacının karşılanmasıdır.

Diğer önemli bir nesnel durum ise 12 Mart 1971 faşist-askeri darbesinin Türkiye'de gençliğe dayalı gelişen devrimci önderlikleri katletmesi temelde Türkiye genelinde ortaya çıkan önderlik boşluğu ve ihtiyacıdır. Önder Apo'nun tüm bu sonuçları değerlendirerek tarihsel görev ve sorumluluk üstlendiği ve bu temelde önderlik iddiasını geliştirip, Önderliksel çıkış yaptığı bilinen bir gerçektir. Bu nedenle PKK çıkışının bir Önderliksel doğuş olduğu ve bunun da güçlü bir öncülük iddiasını kendi içinde taşıdığı, tartışmasız bir gerçektir. Artık söz konusu öncülüğün niteliğinin bilinmesi ya

da özelliğinin bilinmesi ve doğru anlaşılması gerekir. Söz konusu öncülük iddiası esas itibarıyla ulusal öncülük düzeyindedir. Önderliksel çıkış ve bu temelde şekillenen PKK gelişimi Kürdistan'da öncülük boşluğunu doldurmak, öncülük ihtiyacını karşılamak temelindedir. Yani kendisini ulusal öncülük düzeyinde ele almakta, böyle bir iddia ile ortaya çıkmaktadır. Başlangıçta bu durumu aşan bir karakteri kesinlikle yoktur. Önderliksel çıkış döneminde özellikle Türkiye'de Mahirlerin, Denizlerin, İbrahimlerin vahşice katledilmesi ardından oluşan önderlik boşluğunu gidermek, ihtiyacı karşılamak üzere, Türkiye devrimci gençlik hareketiyle birlikte var olma ve çalışma esas alınmışsa da, daha sonra bir yandan sosyal şovenizmin bölücü, itici, parçalayıcı yaklaşımları nedeniyle, diğer yandansa devrimci gelişmenin ideolojik, örgütsel ve eylemsel düzeyde Kürdistan'da daha zayıf olması ve bu zayıflığın giderilerek, devrimci hareketin Kürdistan kolunun da aktif-işler hale getirilmesi anlayışıyla daha çok Kürdistan'da örgüt ve eylem geliştirmeye yönelmiştir.

Bu temelde Önderliksel doğuş ve PKK oluşumu kendisini Kürdistan devriminin ve Kürdistan Ulusal Özgürlük Hareketinin öncülüğü olarak baştan itibaren iddialı bir biçimde tanımlamış, bu temelde hem stratejik müttefik olarak Türkiye devrimiyle ortaklaşmayı hem de dünya demokratik devriminin Kürdistan kolunu ortaya çıkartıp harekete geçirmeyi öngörmüştür. Bu anlamda kendisini dünya ve Türkiye devriminin Kürdistan kolu, Kürdistan öncülüğü olarak tanımlamış, bu temelde pratikleştirmeye çalışmıştır. Dolayısıyla önderliksel doğuş ve partileşme sürecinde bölgesel ya da dünya düzeyinde bir öncülük iddiası ve kendisine böyle bir misyon yükleme durumu ke-

sinlikle söz konusu değildir. Kendisini Ortadoğu ve dünya devriminin Kürdistan kolunu harekete geçirmekle sorumlu görmekte, bunu yaptığı oranda Ortadoğu ve dünya devrimiyle bütünlük oluşturacağına inanmaktadır. Dolayısıyla PKK'nin Ortadoğu'da öncülük misyonu üstlenmesi, dünyayı etkiler hale gelmesi, dünya halklarının, ezilenlerin kurtuluş ve özgürlük yolunu aydınlatan bir çizgiyi Önderliksel düzeyde ortaya çıkartması, ulusal bir Önderlik iddiasıyla doğuş ve çıkış yapan Önder Apo'nun, bölgesel ve küresel düzeyde bir Önderlik misyonu kazanıp evrenselleşmesi daha sonraki süreçte gelişmiştir.

**Önderliksel doğuş
yeni bir ideolojik duruşu,
yeni bir yaşam felsefesini
ifade eder**

Peki, söz konusu bu gelişmenin yaşanan pratik adımları nelerdir? Böyle bir soru temelinde konuyu ele aldığımızda kuşkusuz birinci adım olarak Önderliksel doğuşu, yani bir ideolojik çizgi olarak var olmayı ele almamız gerekiyor. Bunun da 1970 ve 1977 arasındaki süreçte yaşanan gelişmeler ve yürütülen çalışmalarla gerçekleştiğini biliyoruz. Böyle bir gerçeğe Önder Apo'nun 1972'deki tutuklanması ve cezaevi yoğunlaşmaları, cezaevinden çıktıktan sonra Haki Karer ve Kemal Pir'le tanışıp onlarla bir evde kalıp, orayı bir yoğunlaşma okulu haline getirmeleri, buna dayalı olarak 1973 Newroz'unda oluşan ideolojik yoğunlaşmayı örgüte ve eyleme dönüştürmek amacıyla Çubuk Barajında altı kişilik bir toplantı yapıp, PKK örgütlenmesinin temelini atılması olan ilk örgütsel adımın atılması. 1973-75 sürecinde Ankara Demokratik Yükseköğrenim Derneği etrafında Türkiye Devrimci Gençlik

Hareketiyle birlikte yürütülen ideolojik grup çalışmaları, 1976 başından itibaren söz konusu ideolojik grubu Kuzey Kürdistan'a taşıma ve Kuzey Kürdistan'ın büyük kentlerinde bir gençlik hareketi haline getirme adımlarını saymak gerekir. Bütün bunlar yeni bir Önderliksel doğuşu ifade etmekte, onun temel adımları olmaktadır. Bu temelde yeni bir ideolojik duruş, yeni bir yaşam felsefesi, yaşam ilke ve ölçüleri, yani ret-kabul ölçüleri, yeni bir yaşam sistemi ortaya çıkmakta, mevcut sömürgeci-soykırımcı ulus devlet sisteminden kopularak, Kürt özgürlüğünü esas alan, alternatif bir yaşamı var etmeyi içermektedir. Hiç kuşkusuz esas olan budur, temel bu biçimde atılmıştır.

Daha sonraki bütün adımlar bu ilk çıkışın, temelini üzerinde sağlanmıştır. Bu nedenle Önderliksel doğuşu ve ideolojik çizgi olmayı doğru anlamak ve önemsemek gerekir. Önder Apo resmi tarihini, bu temelde yürütülen mücadeleleri her yılın gelişimini kendi özgünlüğünde değerlendirmiş, önemsemiş, son derece anlamlı ve doğru anlaşılmalı gerektiren karakterde olduğunu ifade etmiştir. Ancak bu ifadeye her zaman şunu da eklemiştir: "Evet, böyle bir tarihsel kesit ve onun her adımı çok çok anlamlı ve önemlidir, ama çok daha önemlisi de ondan önceki PKK'nin hazırlık süreci olmaktadır." Yani Önderliksel doğuş ve ideolojik çizgi olma dönemini daha sonraki gelişmelerin hepsinin temeli olarak çok daha anlamlı ve değerli bulmuştur. PKK'nin bütün temel özelliklerinin orada, o dönemde var edildiğini her şeyin orada saklı olduğunu, PKK'yi ancak oradan araştırılıp anlaşılacağını, kökünün orada olduğunu, doğru PKK anlayışını, ancak o dönemin özellikleri kavranarak geliştirilebileceğini ifade etmiştir. Bu nedenle Önderliksel doğuşu, ideo-

lojik grup olmayı sistemli bir düşünce gücü olarak kendini ifadeye kavuşturmayı, bu temelde örgüt kurmaya, eylem olmaya, insanları bir araya getirmeye cesaret ve cüret etmeyi doğru anlamak ve çok önemsemek gerekir. Neden? Çünkü öyle bir dönemde hazır hiçbir şey yoktur. Her şey sıfırdan, hatta sıfırın altından araştırılıp bulunarak adeta yaratılmaktadır. Dişle-tırnakla sökülerek çıkartılmakta, bir araya getirilip yeni bir şey inşa edilmektedir.

Her doğuş ve çıkış dönemi benzer özellikler taşır ve gerçekten de önemlidir. Bütün büyük düşünsel hareketler, doğuş dönemini önemsemişlerdir. Örneğin: İslami çıkış, peygambersel doğuş dönemini çok önemsemiş ve kendi özgünlüğü içerisinde genişçe ifade etmiştir. Yine İsevi çıkış, ilk doğuş dönemini çok çok anlamlandırmıştır. Musevi çıkış açısından ya da İbrahimi çıkış açısından da gerçeklik bundan farklı değildir. Yine sol-sosyalist hareketler açısından da örneğin Bolşevik partisi ve Leninist çıkış kendisini çıkış döneminin temel özellikleri ile sürekli donatmış, taze tutmuştur. Geneldeki bu durum elbette inkâr edilen ve imha edilmek istenen, sömürgeci-soykırımcı bir faşist diktatörlük altında ezilip yok edilmek istenen Kürt varlığı ve Özgürlük Hareketi açısından çok daha fazla anlam ve önem taşımaktadır. Çünkü burada çok bilinçli, örgütlü bir karşı faaliyet, egemenlik sistemi vardır. Söz konusu önderliksel çıkışlar ve ideolojik oluşumlar açısından daha baştan idam ve imha fermanı çıkartılmıştır. Daha önceki katliam ve soykırım süreçlerinde, örneğin Dersim soykırımında görüldüğü gibi söz konusu çıkışlar değil, öyle bir çıkış ihtimalini ruhunda, beyinde geçirme ihtimali olanların bile katledilmesine dair ferman çıkartılmıştır. Dolayısıyla bir yandan tehdit ve

tehlike büyüktür, baskı ve şiddet çoktur, diğer yandan imkan ve fırsat yoktur. Her şey yasaklanmış, yok edilmiş, Kürdün adı, Kürtlüğün adı, Kürt ve özgürlük kavramlarının, kelimelerinin bir araya getirilme durumu tümünden ortadan kaldırılmıştır. Her şey yaratıcı beyin ve emek gücünün sonucu olarak ortaya çıkartılmak durumundadır. Yani hazır hiçbir şey olmadığı gibi kolay bulunan ve elde edilen bir durum da söz konusu değildir. Her şeyi zorla yoktan var etme biçiminde arayarak bulma ve inşa etme ile söz konusu gelişmeleri yaratma durumu yaşanmıştır. Bunun da ne kadar ciddi bir iş olduğu, zorluklar içerdiği, ne kadar ciddi bir çaba istediği ve yaratıcılık gerektirdiği açıktır.

İşte Önder Apo Önderliksel doğuş ve ideolojik şekillenme döneminde tüm bu gelişmeleri esas itibarıyla kendi gücüyle ve çabasıyla yaratmayı bilmiştir. Kuşkusuz çeşitli biçimlerde kendisine yardım edenler olmuşlardır; Haki Karer, Kemal Pir, Mazlum Doğan, Hayri Durmuş gibi, ilk Apocular olan ve şehadetleriyle Önderlik çizgisini parti ve gerillaya dönüştüren bu kahramanca tutumlar, söz konusu Önderliksel çıkışa çok önemli katkılar yapmışlardır. Ama esas itibarıyla tüm bu çıkışı Önder Apo'nun kendi gücü ve çabasıyla yarattığı da bilinen ve inkar edilmemesi gereken bir gerçekliktir.

Önderliksel doğuş ideolojik çizginin özüne uygun gerçekleşti

İkinci adım olarak örgüt ve eylem haline gelme, yani partileşme sürecini ele almamız gerekiyor. Birinci adım Önderliksel doğuş ve ideolojik şekillenme iken, bunun Kürdistan ve Türkiye'de var olan boşluğu ve ihtiyacı karşılayacak bir devrimci çizgide gerçekleşmesi söz konusuysen, ikinci adım olan partileşme yani örgüt ve eylem haline gelmenin de örgütsel öncülüğe duyulan ihtiyacı karşılama, bu temelde yaşanan boşluğu giderme gibi bir özelliği vardır. Aynı zamanda Önderliksel doğuş ve ideolojik şekillenmenin devrimci ilke ve ölçülerine uygun bir örgüt ve eylem haline gelebilme sorunu da vardır. Çünkü Önderliksel doğuş çok devrimci, radikal olabilir, ideolojik şekillenme çok keskin ve devrimci radikalliğe sahip bulunabilir. Ama bütün bunların herhangi bir sapmaya, revizyona uğramadan

özüne uygun bir örgüt ve eylem haline gelebilmesi de çok çok önemlidir. İşte bizzat Önder Apo'nun pratik öncülüğünde PKK'nin kuruluş süreci, Önderliksel doğuşun ve ideolojik çizginin özüne uygun bir devrimci radikallikle gerçekleşmiştir. PKK bu temelde şekillenen bir öncülük olmuştur. Dolayısıyla öncü örgüt ihtiyacı, PKK isimli bir partileşmeyle ideolojik çizginin devrimci özüne uygun bir biçimde gerçekleştirilmiştir.

Büyük zindan direnişi tarihi gerilla hamlesi çizgisinin ilk adımlarıdır

Bu çerçevede de parti programının hazırlanmasını, Haki Karer'in katliamının intikamının alınmasını, Halil Çavgun'un katledilmesinin intikamı olarak, Hilvan Direnişinin geliştirilmesini ve zaferle taşınmasını, bu temelde ajanlaşmış yapı, kurum ve kişilere karşı devrimci şiddet temeline Kürdistan'ın dört bir yanında geliştirilen devrimci eylemliliği esas almak, söz konusu adımı gerçekleştiren pratikler olarak görmek gerekir. Bir Önderlik doğuşu gerçekleşebilir, bir ideolojik çizgi devrimci temelde oluşabilir, ama bu aynı biçimde devrimci örgütsel öncülüğün gerçekleşmesi olduğu anlamına gelmez. Önderliksel ve ideolojik şekillenmeler, örgüt ve eylem dönüşmeden, pratikleşmeden tasfiye olabilir ya da yok edilebilirler. Katledilerek ya da revize edilerek böyle bir olumsuz sonuçla karşılaşabilirler.

İşte söz konusu adımlarla, pratik çabalarla Önder Apo öncülüğünde katliam önlenmiş, revize edilmenin önü alınmış, gerekli pratik adımlar atılmış, onun istediği cesaret ve fedakârlık yaratıcı bir çizgide gösterilmiş ve bütün bunların sonucu devrimci bir öncülük olarak, PKK'nin kuruluşunu gerçekleştirmiştir. 26-27 Kasım 1978 tarihinde Lice'nin Fis köyünde yapılan kongreyle resmi olarak PKK kuruluşu ile bu süreç başarılı bir biçimde tamamlanmış, Önderliksel doğuş ve ideolojik çizgi parti örgütlenmesi ile taçlandırılmıştır. PKK öncülüğünün gelişim sürecinde üçüncü adım olarak eylem çizgisinin şekillenmesini, yani fedai militan çizgide direniş kararının verilip pratiğinin geliştirilmesini görmek ve ifade etmek gerekir. Bu konuda da başlangıç 1982 büyük zindan direnişi, onu devam ettiren

ise 15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli eylemleriyle başlayan, tarihi gerilla hamlesi olmaktadır. Önderliksel doğuşu ve PKK kuruluşunu özüne ve çizgisine uygun devrimci bir ruh ve anlayışla eyleme geçiren, onu kendi gerçeğine uygun bir eylem çizgisi haline getiren adımlar kesinlikle büyük zindan direnişi ve 15 Ağustos 1984 gerilla hamlesi olmaktadır. Dikkat edilirse direniş çizgisi esas olarak zindan direnişiyle yaratılmıştır. Özgürlük ve demokrasi için fedai çizgisindeki direnişe zindanda karar verilmiştir.

Bu kararı veren birinci kişi kuşkusuz Mazlum Doğan'dır. 1982 Newroz'unu Demirci Kawa'nın Asur'u yenen devrimci çıkışının, çağdaş olarak yenilenmesi biçiminde gerçekleştirdiği, 12 Eylül faşist askeri rejimini ve onun dayandığı inkâr ve imha sistemini yenilgiye uğratan eylemsel çıkıştır. Bu çıkış 17 Mayıs 82'de Ferhat Kurtay ve arkadaşlarının kendilerini yakmasıyla gelişmiş, 14 Temmuz 1982 günü Hayri Durmuş ve Kemal Pir'in büyük ölüm orucu direnişini başlatmasıyla hem çizgi oluşmuş hem geri dönülmez hale gelmiş, hem de zafer kazanılmıştır. PKK'nin fedai militan eylem çizgisi bu temelde ve böyle bir mücadeleyle yaratılmış, özgürlük için tarihi direniş kararı 1973 Newroz'unda örgütsel temeli atma biçimindeki tarihi eyleme dönüştürme düzeyine taşıyan yeni kararlaşmayı zindan direnişi gerçekleştirmiştir. Zindanda özellikleri netleşen ve ideolojik zafer kazanarak başarısını kesinleştiren bu direniş kararı, 15 Ağustos 1984'te Mahsum Korkmaz öncülüğündeki Eruh ve Şemdinli eylemleriyle tarihi gerilla hamlesine dönüşmüştür. Zindanda Önderliksel çıkışın, partileşmenin ve zindan direnişinin gerçekleştirdiği kararlaşmayı 15 Ağustos gerilla hamlesi topluma taşımış, gerillayla taçlandırmış, zafer kazanan bir örgüt ve eylem gücü haline getirmeyi bilmiştir.

Kadın özgürlük çizgisi devrim içinde devrim anlamını taşır

PKK öncülüğünün gelişim ulusal boyutları aşarak, bölgesel ve küresel bir etkinlik kazanmasındaki dördüncü pratik adım olarak, kadın özgürlük çizgisinin ve bu temelde özgür kadın örgütülüğünün ve eylemliliğinin geliştirilmesini görmek ve değerlen-

dirmek gerekir. Kadın Özgürlük Çizgisinin böyle bir süreçte geliştirilmesinin Önderliksel çıkış ve ideolojik şekillenmeyle bağı olduğu kadar, zindan direnişinin ve 15 Ağustos Atılımı'nın başlattığı gerilla hamlesiyle de kopmaz bağlarının olduğunu görmek gerekmektedir. Kadın Özgürlük Çizgisinin geliştirilmesi ve Kadın Devrimi'nin bir yandan Önderliksel çıkış ve ideolojik çizginin oluşumunu, kadın özgürlüğü temeline oturarak daha tam, yeterli toplumsal özgürlüğü gerçekleştirecek bir temele kavuşturmayı sağladığı gibi, başlatılan gerilla direnişini her türlü saldırı karşısında kadının büyük cesaret ve fedakârlığını da katarak yürütülmesini sağladığını da görmemiz gerekir. Bu temelde PKK'nin ideolojik çizgisi aslında hiyerarşik ve iktidarcı zihniyet ve siyasetten kopmayı, dolayısıyla devletçi paradigmadan kopuşun, toplumsal özgürlüğü kadın özgürlüğüne bağlayan bir derinleşmeyi sağlamayı ifade ettiğini görmemiz gerekiyor. Bu Önderliksel çıkış nasıl ki o zamana kadar Kürdistan'da var olan geleneksel önderlikler ve milliyetçi ideolojiyi aşmayı ifade eden bir ideolojik devrim özelliği taşıyor idiyse, 15 Ağustos Atılımı'ndan sonra 1986 PKK 3. Kongresi'nden itibaren geliştirilen kadın özgürlük çizgisinin ve Kadın Devrimi'nin de PKK'nin ideolojik özgürlük çizgisinde yeni bir özgürlüğe devrim, devrim içinde devrim, yeni bir ideolojik devrim olarak görmek ve değerlendirmek kesinlikle gerekir. Bu temelde Önderlik'in Fatma'yla mücadelesi ve Fatma'nın aşılması kadın sorununun gündemleştirilerek mevcut aileciliğin ve toplumsal ilişkilerin eleştirilmesi, kadın özgürlük bilincinin geliştirilerek gerillada kadına yer açılıp, kadının gerillaya katılarak partide özgürlük eylemine daha güçlü katılımının önünün açılmasıdır. 1990'dan itibaren başlayıp gelişen ve bütün Kürdistan'a yayılan serhıldanların özünde bir kadın çıkışı ve kadın devrimi olmasıdır. Zelê'de ve Amed'te işbirlikçi çeteciliğin ve tasfiyeciliğin geliştirmeye çalıştığı, geleneksel kadın anlayışına karşı, 1995 yılı 8 Mart'ta gerçekleştirilen YAJK Kuruluş Kongresini, buna dayalı olarak özgün kadın gerillacılığının örgütlenilip, geliştirilmesini, bu temelde kadın özgürlük çizgisinin ilkelerinin kadın kurtuluş ideolojisi temeline somutlaştırılıp ilanı PAJK kuruluşuna, oluşumuna kadar giden bütün süreçlerin böyle bir adımın gerçekleşme süreçleri olarak görmek ve değerlendirmek gerekir. Kuşkusuz belli bir zaman almış bu adım da kendi içerisinde farklı adımlardan oluşmuştur. Hem ideolojik hem örgütsel hem de eylemsel olarak yeni bir şekillenme olması itibarıyla, elbette böyle bir sürece yayılmış olması hem gereklidir hem de anlaşılmalıdır. Burada önemli olan kadın özgürlük çizgisinin ve özgür kadın devriminin başlatılmasının, PKK'nin ideolojik çizgisinde bir devrim olduğunun bilinmesi, PKK çizgisini zafer taşımak üzere başlatılan gerilla hamlesinin başarıya götürülmesinin garantisi, temel bir gücü olarak ortaya çıkmış olmasının anlaşılmasıdır.

PKK öncülüğünün bölgesel ve küresel boyut kazanmasında beşinci pratik adım olarak, 1990'ların başında gelişen serhıldanları ve bu temelde ortaya çıkan demokratik uluslaşma sürecini ele almamız ve görmemiz gerekiyor. Nasıl ki Önderliksel çıkış ideolojik grup oluşturma, partileşme, kapitalist modernite sisteminden kopmayı ifade ediyorduyorsa, kadın özgürlük devriminin başlaması bu kopuşu kadın özgürlük çizgisinde çok daha köklü ve dönülmez hale getiriyor idiyse, serhıldanlar ve demokratik ulus oluşumu da toplum olarak düzenden kopmayı, sistemden kopuşu gerçekleştirmeyi, yeni bir toplum, alternatif bir toplum, demokratik ulus toplumu haline gelmeyi ifade etmektedir. Bu bakımdan ulusal diriliş devriminin temelinde demokratik ulus doğuşu, 90'ların başından itibaren serhıldanlarla birlikte başarıyla gerçekleştirilmiştir. Bu temelde Kürt toplumu iktidarcı-devletçi sistemden, kapitalist modernite düzeninden kopmuş, kendisine dayatılan inkâr ve imhayı ve kültürel soykırımı tümünden reddeden hale gelmiş, bunlara alternatif olarak kadın özgürlük çizgisinde ve demokratik komünalizme dayalı yeni bir alternatif toplum olmayı, bu toplumun yaşam ve yönetim yapısını ortaya çıkartacak adımları gündemleştirmeyi gerçekleştirmiştir. Bu biçimde Önderlik partileşmiş, parti gerillalaşmış, gerilla halklaşmış, kadın öncülüğü bütün bunlara damgasını vuran bir öncü hareket haline gelmeyi başarmıştır. Böylece Kürdistan'da Kürt sorununun gerçekleşebilir özgürlükçü çözümünün pratik adımları atılmaya başlanmıştır. Serhıldanlar ve ulusal diriliş devrimi temeline başlayan demokratik uluslaşma süreci, çeşitli ulusal demokratik kurumlaşmaları adım adım geliştirerek, kendisini demokratik yerel yönetimler nezdinde örgütleyen, özgür yaşamını kendi eliyle sağlayan, kendisini ayrı bir kimlik olarak demokratik kurumlarda temsil etmeyi başaran bir noktaya getirmiştir.

Aslında demokratik ulus çözümü 90'ların başından itibaren, Kuzey Kürdistan öncülüğünde başlamıştır. Bakurê Kurdistan'daki adım, yurt dışında bulunan Kürtler düzeyinde yeni bir toplum olma biçiminde şekillenmiş, yine Rojava Kurdistan'ı derinden etkileyerek, Rojava Kurdistan'ında onu takip eden, demokratik uluslaşma adınının atılmasını sağlamıştır. Başurê Kurdistan'da doğrudan olmasa da dolaylı etkiyle sistemi, Kürtlere bazı haklar vermeye zorlayacak adımlar attırmış, Rojhilat Kurdistan'ı da etkileyerek gençlerini ve kadınlarını Kürdistan bütünlüğü içerisinde diğer parçalarındaki mücadeleye büyük bir coşku ve fedakârlıkla katılım sağlar hale getirmiştir. PKK'yi ulusal öncülük olarak şekillendiren, pekiştiren ve pratikleştiren temel adımlar esas itibarıyla belirttiğimiz bu beş adım olmuştur. Bu adımlar temeline Kürdistan'da PKK öncülüğü bir iddia olmaktan çıkmış bir gerçeklik haline gelmiştir. Bilinç, ruh, irade, örgütlülük ve yönlendirme olarak Kürt toplumuna öncülük eden bir

konum kazanmasını sağlamıştır. Bundan sonraki süreçte atılan adımlar ve bu temelde sağlanan gelişmeler bir yandan ulusal öncülüğü pekiştirir, dolayısıyla Kürt sorununun çözümünü daha çok geliştirirken, diğer yandan da PKK'nin daha fazla Kürt ulusal sınırlarını aşarak bölgeselleşmesi ve küreselleşmesi, dolayısıyla bölgesel ve küresel öncülük iddiasını taşıy hale gelmesini sağlamıştır.

PKK'de bölgesel ve evrensel beslenme diyalektiği

PKK'nin ulusal sınırları aşarak öncülükte bölgesel ve küresel yapı kazanmasını sağlayan adımlardan bir tanesi kuşkusuz 9 Ekim 1998'de başlatılan uluslararası komplo ve buna karşı Önderlik, hareket ve halk olarak geliştirilen topyekûn direniş olmuştur. Çünkü Önder Apo'nun Avrupa'ya çıkarak, Kürt sorununa çözüm araması küresel düzeyde bir etki yarattığı gibi ABD öncülüğünde geliştirilen uluslararası komplo saldırısının, 15 Şubat'ta İmralı sistemini ortaya çıkarmasının da ulusal düzeyi etkilediği kadar bölgesel ve küresel düzeyde diğer halkları, devrimci-demokratik güçleri de etkileme durumu olmuştur. Böylece Önderlik ve PKK gerçeği kendisini bölgede ve dünyada daha çok tanıtmış, uluslararası komploya karşı geliştirilen topyekûn direniş, bölge halklarını ve insanlığı daha derinden etkilemiştir. Böylece Önderlik ve parti gerçeği dünya tarafından tanınır, tüm ezilenler tarafından daha yakından ilgi duyulur, anlaşılmaya çalışılır hale gelmiştir.

Önderlik ve PKK gerçeğini, ulusal öncülük düzeyini aşarak bölgesel ve küresel düzeyde öncüleştire hale gelmesini sağlayan diğer bir adım, kuşkusuz uluslararası komploya karşı mücadelenin de bir gereği olarak ortaya çıkan ve Önder Apo'nun "Üçüncü Önderliksel Doğuş" olarak tanımladığı, paradigma değişimi ve yeni paradigma temelinde geliştirilen, Demokratik Modernite Kuramı, bunun öngördüğü demokratik özerklik ve demokratik konfederalizm çözüm modelidir. Uluslararası komplo saldırısı karşısında Önderlik, PKK ve Kürt halkı sadece saldırılara karşı direnerek bir eylem gücü biçiminde kendisini bölge ve dünyaya duyuramamış, aynı zamanda uluslararası komploya karşı mücadele temelinde Kürt sorununa iktidar ve devlet paradigması dışında, ekolojiye ve kadın özgürlüğüne dayalı demokratik toplum paradigmasıyla bakma ve bu temelde demokratik ulus çözümünü bir ideolojik politik çizgi olarak tanımlaması, bunun gerektirdiği teorik çözümlemeleri yapmasıyla da tüm ezilenlerin kurtuluşlarının önünü aydınlatarak da kendisini bölge halklarına ve küresel düzeyde insanlığa tanıtır olmuştur. Kuşkusuz söz konusu bu süreç hâla devam etmektedir. Önder Apo'nun "Bir Halkı Savunmak" isimli kitabıyla başlayıp, "Demokratik Toplum Manifestosu" adlı 5 ciltlik kitabıyla tam bir teorik çözüme kavuşan analizleriyle yeterince izah bulmuş, Türkiye'yi etkilediği kadar bölgeyi ve

küresel düzeyi de etkilemiştir. Bütün bunlar söz konusu adımı gerçekleştiren iç süreçler olarak özellik taşımıştır. Bu anlamda PKK ve Kürt yurtsever hareketi kendisini yeni paradigma temelinde yenileyip yapılandırarak, sistemin içinde sisteme karşı demokratik özerklik ve demokratik konfederalizm çizgisinde mücadele yürütür hale geldiği gibi, böyle bir mücadeleyle bölgeyi ve insanlığı daha fazla etkileyip yeni paradigma ve bu temelde geliştirilen çizgiyi daha fazla anlamaya yönelik kılmıştır.

Mevcut haliyle bölgede ve dünyada mevcut çizginin ve bu temelde oluşan mücadelenin belli bir etkisi vardır. Özellikle aydın çevreler tarafından, devrimci-demokratik güçler tarafından ilgiyle incelenmekte, takip edilmekte, çoğunlukla benimsenip bu temelde ciddi bir düşünsel değişim ve yenilenme küresel düzeyde yaşanmaktadır. Özellikle reel sosyalizmin çözülüşü, ardından gelişen büyük arayış ve yenilenme çabalarına, Önder Apo'nun geliştirdiği düşünceler ve teorik çözümlemeler her an daha fazla etkide bulunup, giderek neredeyse belirleyen ve yönlendiren düzeye gelmiştir. Bütün ezilenler için kurtuluş yolunu göstermesi başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm emekçi kesimler tarafından Önderlik çizgisinin daha doğru ve yeterli anlaşılması, PKK mücadelesinin daha çok tanınıp onunla dayanışma içerisinde girilmesi temelinde yeni gelişmelerin yaşanmasına yol açmaktadır. Önder Apo'nun geliştirdiği Demokratik Modernite Kuramı'nın ve bu temelde demokratik ulus çözümünü doğrultusundaki mücadelenin tanınmasında henüz başlangıç düzeyinde gelişmeler yaşanmaktadır. Yani süreç başlangıç aşamasındadır denebilir. Giderek bu tanıma, anlama ve bu anlamda Önderlik düşüncelerinin yayılması yaşanmaktadır. Önümüzdeki süreci belirleyecek en önemli gelişmenin bu olacağı daha şimdiden anlaşılmaktadır. Bu bakımdan düşünceler yayıldığı, mücadele tanındığı oranda Önderlik gerçeğinin ve PKK'nin bölgesel ve küresel boyut kazanması, dolayısıyla tüm ezilenlerin özgürlük ve kurtuluş mücadelesinde yer etmesi, iddialı bir öncülük olarak ortaya

çıkıp gelişme sağlaması yaşanmaktadır. Ancak bu sürecin henüz başında olduğu, yeni yeni gelişme adımlarının yaşandığı, önümüzdeki süreçte ise bunun çok daha hızlı ve yaygın olacağı rahatlıkla söylenebilir.

Paris Katliamı sonrasında geliştirdiğimiz mücadele uluslararası ilgi yarattı

Önderlik ve PKK gerçeğinin bölgesel ve küresel düzeyde öncülük konumunun gelişmesinde kuşkusuz 9 Ocak 2013 Paris Katliamı'nın ve katliam karşısında başta Özgür Kadın Hareketi olmak üzere, Hareketimizin ve halkımızın aldığı tutum ve yürüttüğü mücadelenin de önemli bir payı vardır. Paris gibi bir dünya başkentinde MİT tarafından planlı bir biçimde PKK'nin kadın kurucusu Sakine Cansız yoldaşın, Fidan Doğan ve Leyla Şaylemez yoldaşlarla birlikte planlı bir biçimde katledilmesi bu konuda devletler ve istihbarat güçleri arasındaki ortaklık, buna karşı Hareketimizin ve halkımızın geliştirdiği mücadele, başta Avrupa olmak üzere dünyanın diğer alanlarında TC'nin faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti kadar PKK'nin özgürlükçü, demokratik anlayışı, çözüm mücadelesi buna öncülük eden kadın özgürlük çizgisi gerçeğinin daha fazla tanınması, buna daha çok ilgi duyulur ve bunun daha fazla araştırılır hale gelmesi durumu yaşanmıştır. Özellikle Kürdistan Özgürlük Mücadelesindeki kadın öncülüğünün anlaşılması, bu temelde Önder Apo'nun geliştirdiği kadın özgürlük çizgisinin ve Kadın Devrimi'nin yeni bir çizgiyi tüm toplumsal özgürlüklerin temeli olarak, özgürlük devrimini daha çok derinleştiren ve başarılı kılan bir gerçekliğe ulaşmasının, dünya kadınları başta olmak üzere, devrimci-demokratik güçler tarafından daha çok ilgiyle takip edilmesi ve anlaşılması durumunu ortaya çıkarmıştır. Özgür Kadın Hareketi'nin ilgi ve Kadın Devrimi üzerindeki araştırması Önderlik çizgimizin ve parti gerçeğimizin daha çok tanınmasını, anlaşılmasını, bu temelde de küresel kapitalist modernite sistemine karşı, küresel demokratik konfederalizm

çizgisinde Kürdistan özgürlük devriminin öncülüğünün daha fazla gelişmesi yaşanmaktadır. Paris Katliamı ve ona karşı mücadele hem düşünsel düzeyde ideolojik olarak, hem de pratik düzeyde eylemsel dayanışma bakımından PKK'nin ve Kadın Özgürlük Hareketi'mizin tüm dünyada daha çok tanınıp yayılmasını, dolayısıyla etkisinin ve öncülük misyonunun gelişip güçlenmesini sağlamıştır. Reel sosyalist ölçüler çerçevesinde Ortadoğu toplumlarının daha çok doğu toplumlarının geri görüldüğü, kadın köleliğinin daha fazla yaşandığı sanıldığı, söz konusu devletçi İslam'ın çeşitli güçler tarafından komplo ve terör eylemlerinde kullanılmasının etkilerinin yaşandığı bir ortamda, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi içerisinde kadın öncülüğünün ve özgürlük devrimi temelinde gelişmesini daha fazla ortaya koyan, tanıtan bir etkiye sahip olması Paris Katliamı ve ona karşı mücadelenin, Hareketimizin tüm insanlığı etkilemesinde ve öncüleştirmesinde önemli bir rolü yaşanmıştır.

DAİŞ karşısında direnen tek güç Kürdistan gerillası oldu

Birçok çevre gericilikle, kadın köleliğiyle anladığı, değerlendirdiği, ele aldığı bir coğrafyada her türlü mücadeleye bilinçli ve örgütlü olarak, öncü düzeyde katılan bir Özgür Kadın Hareketi ve kadın özgürlük devrimiyle onun öncü militanlarıyla karşılaşması ki, bunu küresel kapitalist modernite sisteminin komplo düzeyinde hedefleyecek kadar karşına alması, Kürt'ü inkâr ve imha eden güçleri bu düzeyde korkuttuğu kadar kapitalist modernist sistemini de kadın özgürlük hareketinin onları bu denli korkutup, onlar tarafından hedeflenmesi kuşkusuz bütün o anlayışları, önyargı düzeyindeki bakışları kırmış, Kürt gerçeğinin, Ortadoğu gerçeğinin, İslam gerçeğinin yeniden düzeltilerek ele alınmasını, bu temelde de Önder Apo'nun düşüncelerinin ve PKK'nin eyleminin daha doğru tanınmasını gündeme getirmiştir. Bütün bunlar da PKK öncülüğünün ulusal düzeyi aşarak, bölgesel ve

küresel karakter kazanmasında önemli bir rol oynamıştır.

Kuşkusuz Önder Apo ve PKK gerçeğinin ulusal düzeyi aşarak, bölgesel ve küresel düzeyde öncüleştirmesinde 19 Temmuz 2012 Rojava Özgürlük Devrimi'nin ve özellikle DAİŞ saldırıları karşısında bu devrimin ve Şengal'deki Êzidî Kürtleri savunan devrimci savaş verilmesinin de çok büyük bir etkisi olmuştur. DAİŞ faşizmi karşısında neredeyse bütün devletler terk-i silah etmiş, teslim olmuş durumdadır. DAİŞ zaten birçoğu tarafından yaratılmış ya da desteklenerek kullanılan bir güç konumundadır. Ama öyle ki, kendi yarattıklarından korkar hale gelmişlerdir. Yine DAİŞ karşısında İslami örgütler de dahil olmak üzere ona karşı direnen, onu yenilgiye uğratan hiçbir güç olmamıştır. Bunu sağlayan tek güç Apocu çizgide şekillenen, fedai militan Kürdistan gerillası olmuştur. Faşist DAİŞ çeteciliği tüm devletleri, örgütleri kendi karşısında duramaz kıldığı gibi dünyanın her tarafından taşıdığı insanlar ve başta Avrupa olmak üzere birçok alanda geliştirdiği katliam ve eylemleriyle bütün insanlığı tehdit eden ve korkutan bir yapı kazanmıştır. Böylece DAİŞ'e karşı mücadele Şengal'de Êzidî soykırımını önlemek kadar, başta Amerika ve Avrupa toplumları olmak üzere birçok toplumu bu faşist çete saldırılarından koruyan, savunan bir özellik taşımıştır. Hem bu durum hem de söz konusu devletlerin DAİŞ karşısındaki mücadeleye Kürtler öncülüğünde katılmaları ve bu temelde Kürdistan özgürlük direnişine, DAİŞ karşısındaki savaşa destek vermeleri, Önderlik gerçeğinin, PKK çizgisinin ve direnişinin Avrupa'da, Amerika'da, dünyanın dört bir tarafında hem devletler hem de toplumlar ve tüm ezilenler tarafından daha fazla anlaşılması, tanınması durumunu ortaya çıkarmıştır.

Nitekim bunun sonucunda Amerika'dan İngiltere'ye, Kanada'dan Almanya'ya kadar birçok ülkeden ve toplumdan gençler, Rojava Kürdistan'ına akın etmiş, YPG-YPJ saflarına katılarak, DAİŞ faşizmine karşı savaşış şehit düşmüşlerdir. Bu enternasyonalist savaşçılar şehit düşerlerken; "Bijî Serok Apo"

sloganını haykırışlardır ki, böyle bir durum içinden çıktıkları toplumu, diğer dünya toplumlarını, Kürtlerin propagandasından çok daha fazla etkileme özelliği taşımıştır. Dolayısıyla faşist DAİŞ çetelerine karşı Şengal'de, Rojava'da ve bir bütün Fırat'ın doğusunda yürütülen kahramanca mücadele Kürt gerçeğinin, Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin, PKK'nin ve Önder Apo'nun bölge ve dünyada daha çok tanınmasını, bu temelde de onunla dayanışma tutumlarının daha çok gelişmesini ortaya çıkarmıştır. PKK'den etkilenme, Önderlik çizgisini anlama, o temelde birçok alanda devrimci örgüt ve eylem geliştirme yönünde birçok arayış mevcut haliyle söz konusudur. Bu da Önderlik ve PKK gerçeğinin ulusal boyutları aşarak, bölgesel ve küresel hale gelmesini, PKK'nin bölgesel öncülüğünü güçlendirmesini sağlamıştır. Aynı zamanda Önderlik gerçeğini, ulusal boyutları aşarak evrenselleşen Önderlik gerçeğinin bütün dünyada daha doğru tanınır ve esas alınır hale getirmiştir. Kuşkusuz bütün bunları Kuzey Kürdistan'daki büyük kahramanlık çizgisindeki büyük direnişi, gerilla savaşı temelinde gelişen serhıldanları, halk duruşunu ve demokratik siyasetin kazandığı başarıları, demokratik ulus toplumunun 1990'dan bu yana yaklaşık otuz yıldır, kendisini ayakta tutan demokratik ulus gerçeğini, onun mevcut iktidarcı-devletçi sisteme alternatif olan yapısını, bununla birlikte Rojava Kürdistan'ında geliştirilen demokratik ulus in-

lerin de PKK'nin bölgesel ve küresel düzeyde tanınip öncüleştirmesinde çok önemli bir etkisi ve rolü vardır. Sonuç olarak dikkat edilirse 70'lerin başında bir ulusal Önderlik olarak doğuş yapan, Kürdistan'da partileşip bölgede gerillalaşırken, uluslararası komploya karşı mücadele içerisinde de küreselleşen, evrenselleşen bir Önderlik gerçeği söz konusudur. PKK Önderliğinin bir ulusal önderlik olduğu, ulusal düzeyde öncülük iddiasıyla doğuş yaptığı, tartışma götürmeyen bir gerçektir. Birinci ve ikinci Önderliksel doğuşlar kesinlikle bu çerçevede olmuştur. Birinci Önderliksel Doğuş: ideolojik, örgütsel öncülüğün inşasını öngörürken, İkinci Önderliksel Doğuş: gerilla temelinde faşist askeri rejime karşı direnişi geliştirmenin önderliğini şekillendirmiştir. Üçüncü Önderliksel Doğuş ise: paradigma değişimi temelinde başta Kadın Özgürlük Hareketi olmak üzere tüm ezilenlerin, özgürlük ve kurtuluş yolunu gösteren yeni bir çizginin, Önder Apo tarafından teorik, ideolojik, politik ve örgütsel olarak tanımlanmasını ortaya çıkarmıştır. Böylece hem tüm ezilenlerin özgürlük ve kurtuluş yolunu aydınlatan bir çizgisi, hem de bunlara örnek oluşturan bir pratiği, partimiz ortaya çıkarmaktadır. Bütün bunlar da gittikçe artan oranda bölge halklarını ve küresel düzeyde insanlığı etkileyerek hem bilinç, hem de

boyutları vardı. Yerelde gelişen öncülük, aynı zamanda işte küresel düzeyde bir gelişimini ifade ediyordu. Dünya devriminin ve devrimci hareketinin Kürdistan kolu olarak kendisini tanımlayıp, böylece dünya devrimine öncülük eden hareketin bir parçası olarak kendini görüyor, küresel düzeyde öncülüğü, düşünce anlamında bu biçimde ifade ediyordu. Aynı zamanda ulusal düzeydeki Önderliksel doğuşun, küresel düzeyde tüm ezilenlerin, işçi-emekçilerin, halkların, kadınların ve gençlerin geliştirdiği özgürlük mücadelelerinden etkilenme durumu çok fazlaydı. Evet, bir ulusal Önderlik ve ulusal öncülük şekillendiriliyordu. Ama bu sanılandan çok daha fazla küresel olandan, bölgesel olandan, evrensel olandan güç ve destek alıyordu. Teorik gıdasını; sosyalist hareketin

sağlamıştı. Daha 70'lerin başından itibaren, Önderliksel çıkış ve partileşme döneminde PKK hareketi dünyanın dört bir yanında tüm ezilenlerin geliştirdiği özgürlük mücadelesini, sanki kendi mücadelesi gibi görüyor, izliyor, değerlendiriyor, inceliyor, onlardan ruh, coşku ve cesaret alıyor, onlardan ders çıkararak, Kürdistan gerçeğini aydınlatmaya ve bu temelde özgürlük bilincini, örgüt ve eylemini geliştirmeye çalışıyordu. Dolayısıyla PKK hareketi, PKK öncülüğündeki Kürdistan Özgürlük Mücadelesi Kürdistan'ın tarihi toplumsal gerçeğinin, birikiminin eğitilip, örgütlenmeye ve mücadeleye seferber edilmesi olduğu kadar dünya çapında ve bölgesel düzeyde tüm ezilenlerin özgürlük mücadelelerinin ortaya çıkardığı zengin değerlerin, içerdiği derslerin incelenmesi esas alınıp,

teorik düzeyi sanki kendi mücadelesi ve düşüncesi gibi görüyor, esas alıyor, sahipleniyor ve onunla dayanışma içerisine giriyor. Bu da PKK diyalektiğinin temel bir özelliği ve. Apocu felsefesinin temel karakteri olmaktadır. Önder Apo'nun yerelde evrenseli, evrensel içinde yereli görme, anlama ve tanımlama gücü ve tarzıyla bağlantılıdır. Öyle ki, bazen çok genel ve evrensel olanı inceleyerek oradan somuta, yerel olana ulaştığı gibi, bazen de bir yereli tüm boyutlarıyla çözümleyerek ondan evrensel özellikler taşıyan sonuçlar ortaya çıkarabilmektedir. Bu anlamda Önderlik tarzı, yaparken düşünen, düşünürken yapan tarz olmaktadır. Evrenseli yerelliği, genelle özgünlüğü iç içe almakta, evrensel olanı, genel olanı esas alırken ona tikelin, yerel olanın yaratıcı katkısını da her zaman yeterli düzeyde görebilmektedir. Yereli inceleyerek evrensel sonuçlar çıkarabilmekte, evrenseli bakıp yerel hakkında somut kararlara varabilmektedir. Bütün bunlar temelinde Önder Apo'nun özgürlükçü düşünce ve devrimci hareketlere tarihi önemde büyük katkılarının olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Katkıdan öteye Önder Apo 21. yüzyılın başında tarih boyunca oluşan bütün insanlık düşüncesini, ezilenlerin kurtuluşu temelinde yeniden sentezlemeyi ve bu çerçevede yeni bir özgürlük felsefesini, teorisini, ideolojik-politik çizgisini, örgüt ve eylem hattını geliştirmeyi başarmıştır. Demokratik Modernite Kuramı bütün bunları içermektedir. 21. yüzyılı da Demokratik Modernite Kuramı aydınlatmaktadır. Yüzyılın başında gerçekleşen durum budur. Süreç ilerledikçe yüzyılın ortalarına doğru bölgesel ve küresel düzeyde yaşanan gerçeklik daha fazla bu olacaktır. Demokratik Modernite Kuramı bölge halkları ve tüm insanlık nezdinde daha çok yayılacak, daha çok incelenip anlaşılır hale gelecek. Başta kadınlar ve gençler olmak üzere tüm ezilenlerin kurtuluş ve özgürlük mücadelesine daha fazla öncülük edecektir. Gelecek Demokratik Modernite Kuramı temelinde örgütlenen ve mücadele eden halkların, kadınların ve gençlerin olacaktır.

70'lerin başında bir ulusal Önderlik olarak doğuş yapan, Kürdistan'da partileşip bölgede gerillalaşırken, Uluslararası Komplot'a karşı mücadele içerisinde de küreselleşen, evrenselleşen bir Önderlik gerçeği söz konusudur. PKK Önderliği'nin bir ulusal önderlik olduğu, ulusal düzeyde öncülük iddiasıyla doğuş yaptığı, tartışma götürmeyen bir gerçektir. Birinci ve İkinci Önderliksel Doğuşlar kesinlikle bu çerçevede olmuştur. Birinci Önderliksel Doğuş: İdeolojik, örgütsel öncülüğün inşasını öngörürken, İkinci Önderliksel Doğuş: gerilla temelinde faşist askeri rejime karşı direnişi geliştirmenin Önderliğini şekillendirmiştir. Üçüncü Önderliksel Doğuş ise: paradigma değişimi temelinde ortaya çıkarmıştır.

şası çabalarının etkisini de görmemiz gerekir.

Üçüncü Önderliksel Doğuş evrensel tanınmayı getirdi

Hem Bakurê Kurdistan'da hem de Rojava Kurdistan'ında alternatif bir toplumsal yaşam olarak örgütlenilmeye çalışılan sistem de tüm dünya halklarının, özellikle de devrimci-demokratik güçlerinin, siyasi çevrelerinin, aydınlarının ilgisini çekmektedir. Yeni bir toplum demokratik özerklik temelinde, demokratik konfederalizm örgütlülüğünü esas alan ve kadın özgürlüğüne dayanan özgür bir toplum örgütlülüğü ortaya çıkmaktadır ki, bu durum özellikle iktidar ve devlet sisteminin baskısı altında bunalan çevrelerin ilgisini çekmektedir. Onlar için yeni bir kurtuluş yolu olarak görülmektedir. Genel mücadele yanında böylesi somut adımların aydın, siyasetçi çevreleri, devrimci-demokratik güçleri etkileme düzeyi çok daha fazladır. Elbette bütün bu çabaların ve bu temelde sağlanan gelişme-

pratik örnek alma bakımından Önderlik gerçeğimizin, parti gerçeğimizin, Özgür Kadın Hareketi'mizin, Kürdistan özgürlük devriminin daha çok esas alınmasını, dikkatle incelenmesini, bu anlamda öncülük eden tüm ezilenlerin kurtuluş mücadelesine öncülük eden, rol ve misyonlarının daha çok gelişmesini ortaya çıkarmaktadır.

PKK ve Önder Apo baştan itibaren yerelle evrenseli iç içe ele aldı

Ulusal önderlik düzeyinde çıkış yapan bir Önderliksel duruş bugün Üçüncü Önderliksel Doğuş kapsamında küresel düzeyde etkisi olan, evrensel bir önderlik konumuna gelmiştir. Önderlik ve PKK diyalektiğimizin en çok üzerinde durulması ve anlaşılması gereken yanı işte burasıdır. Aslında Önderliksel doğuş ve partileşme geliştiği zaman da yerel düzeyde, ulusal düzeyde öncülük iddiasında olup bu konumunu geliştirdiği zaman sürecinde de Önderlik ve parti duruşumuzun evrensel

geliştirdiği düşüncelerden, cesaretini; ulusal kurtuluş hareketlerinin Vietnam, Küba ve Afrika devrimlerinin başarısından alıyordu. Direnme ruhunu; 68 gençlik devriminin her tarafı etkileyen gerçeğinden, coşkusundan alıyordu. Türkiye Devrimci Gençlik Hareketi'nin Mahir, Deniz ve İbrahimler öncülüğündeki kahramanca direnişin ortaya çıkardığı sonuçları, olumlu-olumsuz yönleriyle kendisi için pratik miras olarak görüyor, sanki Kürdistan'da başlatılmış bir devrimci hareket gibi değerlendirip, kendisini ona göre örgütleyip, şekillendiriyor ve pratiğe sevk ediyordu. Yani sanıldığından çok daha fazla Önder Apo ve PKK evrenselinden etkilenecek, evrenseli özümseyerek, evrenseli iç içelik taşıyarak çıkış yaptı. Ulusal düzeyde önderlik ihtiyacını ve öncüleştirmeyi sağladı. Aslında o zamanda yerel olan evrenseli. Evrensel olanı yerelleştirmeyi, dolayısıyla Kürdistan gerçeğini aydınlatan ve özgürlük mücadelesinin önünü açan bir konuma gelmesini, Önder Apo'nun dehası ve tarzı çok mükemmel bir biçimde

Kürdistan'a taşınması temelinde de gelişme sağladı.

21 yüzyılı Demokratik Modernite Kuramı

Başlangıcı böyle olduğu içindir ki bugün PKK'nin Bakur'da, Başur'da, Rojava'da, Rojhilat'ta, Kürdistan'ın dört parçasında geliştirdiği devrimci eylem, Önder Apo'nun geliştirdiği devrimci düşünceler Asya'da, Amerika'da, Afrika'da, Avrupa'da, dünyanın dört bir yanında sanki kendi mücadeleleri gibi halklar, ezilenler, kadınlar ve gençler tarafından ele alınıyor, inceleniyor, oradan coşku ve heyecan kazanılıyor ve sahip çıkılıyor. Başlangıçta PKK eğer dünya halklarının, kadınlarının, gençlerinin ve ezilenlerinin devrimci mücadelelerine nasıl sahip çıktı, onları kendisinin gibi gördüyse bugün de dünyanın dört bir yanında tüm ezilenler, halklar, kadınlar ve gençler, devrimci-demokratik hareketler dört parça Kürdistan'da PKK'nin geliştirdiği özgürlük mücadelesini ve Önder Apo'nun geliştirdiği

KATLIAMCILARA BIRAKMADAN KENDİ TARİHİNİ YAZMA ZAMANI

Sömürgeci hegemon güçler tarihi kendi istedikleri gibi, çıkarları neyi gerektiriyorsa ve bilinçlere nasıl yerleştirmek istiyorlarsa öyle yazmakta ve anlatmaktadırlar. Birçok şeyi ya olmamış, yaşanmamış gibi gösterdikleri gibi, yine aynı şekilde, olmamış, yaşanmamış olanları da olmuş ve yaşanmış olarak göstermektedirler veya yaşanmış olanları flulaştırarak belirsiz kılmaktan ve üzerine her türlü spekülasyonda bulunmaktan geri kalmamaktadırlar. Fakat bunu ancak bir yere kadar yapabilmektedirler; hakikatler üstü örtülmeye çalışıldıkları yerlerden baş gösterip haykırana kadar sürdürülebilmektedir.

Cemal Şerik

Kürdistan ve Anadolu topraklarını gezen ya da bu toprakların tarihini, tanıklık ettiği yaşanmışlıkları okuyan, bilen, dinleyen, görsel basın-yayın organlarında ya da beyaz perdeye yansıyan boyutlarıyla izleyen, kısacası bir nebze de ilgili olan herkes bilir. Öyle ki, yaşanmış olan bu tarihsellikler her şeyi en yalın ve gerçek haliyle anlatırlar. O nedenle de bu gerçeklikler, üzeri her ne kadar örtülerek gizlenmeye, görünmezden gelinmeye, olmamış kabul edilip yok sayılmaya çalışılsa da bu asla mümkün olmamaktadır. Mutlaka bir yerlerden çıkıp “beni yok etmeniz, yaşanmamış saymanız mümkün değil”, “buna asla müsaade etmem” diye haykırabilmektedir.

Boydan boya Kürdistan ve Anadolu toprakları incelediğinde, böyle bir hakikatle karşılaşmaktadır. Bir yere gidildiğinde orada karşılaşılan yasaklı bölgeler, bir dağın yamaçlarında ya da vadinin kenarlarındaki hafif yükseltili yerlerde, ucu görülen dikili taşların olduğu toprakların altında kalan; adları açıkça telaffuz edilmekten korkulan genel bir tabirle de “çokluk mezarları” olarak adlandırılan mezarlıklar, kemik parçalarının, ok ve mızrak uçların ya da kurşunların, top güllerinin, kalıntıların birbirlerine karıştığı bölgelerde yaşayanlara; dedelerinin, ninelerinin aktardıklarından arta kalanlar hep böyle bir gerçeği haykırmaktadır.

TC Devleti’nin hakikati

Saklanmaya, unutturulmaya, tarihsel belge ve kanıtları yok sayılmaya çalışılan böyle bir gerçeklik Kürdistan ve Anadolu topraklarının ortak paylaştıkları bir hakikatleri olmuştur. Bu toprakların altı adeta soykırımcı TC Devleti ve bakiyesini devraldığı Osmanlı Devleti tarafından katledilen halklardan, inanç ve kültürlerden insanların cesetleri ile doldurulmuştur. Türkmenler, Ermeniler, Asuri-Süryani-Keldani toplulukları, Anadolu Grekleri, Çerkezler, Kürtler, Aleviler hep bu katliamların mağdurları olmuşlardır.

Katliamcı, soykırımcı TC Devleti’nin ve bakiyesini devraldığı Osmanlı Devleti’nin halklara, inanç ve kültür topluluklarına yönelik katliamları sadece Kürdistan ve Anadolu coğrafyasıyla da sınırlı kalmamıştır. Arap ve Balkan halklarının üzerinde

yaşadığı topraklarda belki de daha fazlasını yaşatmışlardır. Arap ve Balkan halklarının bilincinde, tarihinde çok kötü ve derin izler bırakan bu katliamlar hala anlatılmaya, kitaplara ve filmlere konu olmaya devam etmektedirler.

Böyle bir hakikate rağmen TC Devleti hem bugün yaptığı katliamları, soykırımları ve işlediği insanlık suçlarını ve savaşları, hem de bakiyesini devraldığı Osmanlı’nın yaptıklarını gizlemeye çalışmaktadır. Sadece bununla da sınırlı kalmayarak, sanki bunların hiçbirisi olmamış gibi davranmaya, aksine sürekli olarak gittikleri yere hep kan, gözyaşı, yağma, talan, harap edilmiş yerleşkeler, tecavüze uğramış, katledilmiş insan cesetleri bırakan kendileri değilmiş gibi hareket etmektedir. Hatta bu hakikatlerini gizleyerek, her gittikleri yere iyilik götüren, saygıyla karşılanan, sevgiyle anılan olarak göstermekten geri kalmamaktadır. Bunun yaşanmış sayısız örnekleri bulunmaktadır. Türkiye’de yazılmış tanıtım ve tarih kitaplarına, siyasetçilerinin yaptıkları propagandalara, verdikleri demeçlere bakıldığında bu çok net bir şekilde görülecektir.

Sömürgeci hegemon güçler hep böyle yapmamaktadırlar. Tarihi kendi istedikleri gibi, çıkarları neyi gerektiriyorsa ve bilinçlere nasıl yerleştirmek istiyorlarsa öyle yazmakta ve anlatmaktadırlar. Birçok şeyi olmamış, yaşanmamış gibi gösterdikleri gibi, yine aynı şekilde, olmamış, yaşanmamış olanları da olmuş ve yaşanmış olarak göstermektedirler veya yaşanmış olanları flulaştırarak belirsiz kılmaktan ve üzerine her türlü spekülasyonda bulunmaktan geri kalmamaktadırlar. Fakat bunu ancak bir yere kadar yapabilmektedirler; hakikatler üstü örtülmeye çalışıldıkları yerlerden baş gösterip haykırana kadar sürdürülebilmektedir. Sonrasında ise “yalancının mumu yatsıya kadar yanar” misali bunun ötesine geçememektedir.

25 Mayıs 2020 tarihinde Amerika’nın Minneapolis kentinde George Floyd’un polis tarafından katledilmesiyle başlayan “Kara Salı ve 8.46” etiketleriyle tarihe geçen ve dünyada büyük tepki eylemlerinin yaşanmasına neden olan siyahi öfkenin patlamasında bu gerçeklik kendini çok net bir şekilde göstermişti. Bir anda eğitim kurumlarında, okullarda, kitaplarda anlatılanların, hikayelerin, beyaz perdeye yansıtılanların birçoğunun yalan ve yanlış olduğu or-

taya çıkıvermiştir. Yüzlerce yıl “kahraman”, “kaşif”, “büyük insan” vb olarak bilinenlerin, öyle gösterilenlerin aslının böyle olmadığı, birer canı, katliamcı, hırsız, talancı, bir köle tüccarı, kafa taşı avcısı olduğu anlaşılmıştır. Şehirlerin en işlek yerlerini, bulvarlarını, meydanlarını süsleyen, önlerine çelenkler konularak, saygı duruşu yapılan bu barbarların heykelleri, büstleri yıkılarak, yerle bir edilmiş, parçalanmış ve denizlerin, nehirlerin dibini boylamıştır.

Kürdistan ve Anadolu coğrafyasında böyle bir akıbetle karşılaşacak birçok heykel ve büstün olduğu aşıkardır. Kürdistan halkını, Anadolu topraklarında yaşayan bu topraklara rengini veren, zenginleştiren halkları, kültürleri yok eden, soykırımdan geçiren, böyle birçok canının heykelleri, büstleri meydanlarda, bulvarlarda, şehirlerin en işlek yerlerinde boy vermeye, adları; okullara, caddelere, parklara verilmeye devam etmektedir. Bunlar “Türk büyükleri”, “kahramanları” olarak kabul ettirilmeye, hafızalara öyle kazınmaya çalışılırken; hakikatlerine dair herhangi bir şeyin söylenmesi yasalarca ceza gerektiren “suçlar” olarak kabul edilmekte ve bu tarz bir muameleye tabi tutulmaktadır.

Bugün yaşananların tarih olmasına bile fırsat tanımadan katillerin, canilerin, faşistlerin heykelleri, büstleri dikilmeye; adları caddelere, sokaklara, meydanlara, parklara, okullara verilmeye devam etmektedir. Öyle ki, herkesin gördüğü, bildiği, duyduğu, okuduğu hakikatlerin bile söylenmesi, resmedilmesi, eleştiri ve değerlendirme konusu yapılması suç olarak sayılmakta, buna rağmen yapanlar da zindanlara alınarak ya da daha farklı “cezalar verilerek” susturulmaya çalışılmaktadır. Mahkemelerce açılan sayısız dosya ile mağdur edilen on binlerce insan, çıkarılan onca yasa da bunun en somut birer belgesi olarak kayıtlara geçmiş bulunmaktadır.

Maraş, zindan ve Roboski katliamları

19-25 Aralık 1978’de yaşanan Maraş, 19 Aralık 2000’de yaşanan zindan ve yine 28 Aralık 2011’de Roboski katliamları da bunlar arasında yerini almaktadır. Maraş Katliamı’nın asıl sorumluları yargı önüne çıkarılmadığı gibi, göstermelik yargılananlar arasında yer alan Ökkeş Kenger (Ki, bu zat sonradan

adını Ökkeş Şendiler olarak değiştirmiştir.) sonradan taltif edilerek meclise gönderilmiştir. Zindan katliamının sorumlusu dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk ve Ceza ve tevkif evleri Genel Müdürü Ali Suat Ertoşun “Devlet Üstün Hizmet Madalyası” ile ödüllendirilmişlerdir. Roboski Katliamı’nda kullanılan savaş uçaklarının komutanı zamanın başbakanı AKP Genel Başkanı Erdoğan tarafından tebrik edilerek ödüllendirilmiştir. Bu katliamlar karşısında söz söylemek, eleştiride bulunmak, katile, canıye “sen busun” demek suç olarak kabul edildiği gibi, bunu söyleyenler ağır hapis cezalarına çarptırılmıştır.

Egemenlerin, sömürgecilerin, hegemonların tarihi hep bu şekilde yazılmış ve yalanlar üzerine kurulmuş; yazılmaya ve kurulmaya da devam etmektedir. Ne zaman ki aslanların tarihini avcılar değil de, aslanların kendileri yazacak, o güne kadar da bu böyle devam edecektir. Şimdi aslanların kendi tarihlerini yazmasının tam zamanıdır. Avcılara bırakmadan kendi tarihlerini yazmalılar; ki tarihte kendi tarihini yazanlar çok çıkmıştır. Devrimciler, sosyalistler, gerçek anlamda demokratlar, hem de büyük bedeller ödeyerek bunu yapmaktadırlar, Bunu en başarılı bir şekilde çeyrek asırdır İmralı’da mutlak bir rehine olarak ağırlaştırılmış tecrit altında tutulan Önder Apo ve dağda Özgürlük Gerillası ve kahraman şehitlerimiz bedeller ödeyerek bu tarihi yazmaktadırlar.

Tabii bu yolda onurlu bir yürüyüşün sahibi olan Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı gibi yürüylenler de vardır. Onlarda soykırımcı TC Devleti’nin Kürdistan Özgürlük Gerillası’na karşı işlediği savaş ve insanlık suçu karşısında sessiz kalmamışlardır. Gerçekli olanı yaparak; aydın olmanın, demokrat olmanın onurunu yaşamış ve korumuşlardır. Bunu yaparken de karşılaşacakları, ödeyecekleri bedelleri önceden görerek bu yola girmişlerdir. Alındıkları zindanlarda, uğradıkları tahkikatlar, hakaretler, şoven ve faşist hakaretler, kampanyalar karşısında direnerek bunun onurunu yaşayarak, yerine getirmişlerdir.

Prof. Dr. Şebnem Korur Fincancı gibi aydın onurunu temsil edenler bu tavırları ile Kürdistan Özgürlük Gerillasına, halkına karşı işlenen insanlık ve savaş suçlarına karşı hakikati temsil ederlerken, aynı zamanda işlenen savaş ve insanlık suçlarının tarihe doğru kaydedilmesinde aktif rol sahibi haline ge-

lenler arasındaki o saygın yerlerini almışlardır. Soykırımcı TC Devleti istediği kadar aydın ve demokrat olmanın onurunu yaşayarak temsil edenleri zindanlara alarak korkutmaya, yıldırmaya, böylece bu yaptıkları üzerinden başkalarına gözdağı vermeye çalışsın bunda başarılı olamayacaktır. Ne yaparlarsa yapsınlar, işledikleri savaş ve insanlık suçlarını gizlemeyecekleri gibi, Kürdistan Özgürlük Gerillası tarafından deşifre edilmekten, insanlığın, tarihin önünde savaş suçlarıyla yargılanarak, altında kalmaktan kendilerini kurtaramayacaklardır. Aksine bu yaptıklarıyla, işledikleri insanlık ve savaş suçlarının daha kalın ve derin harflerle bir daha silinmemecesine yazılmasının önüne geçemeyeceklerdir.

Kürdistan Özgürlük Hareketi, Kürdistan Özgürlük Gerillası kendi tarihini şimdiye kadar yazdığı gibi bundan sonra da yazmaya devam edecek; aydın olmanın, demokrat olmanın, yurtsever olmanın, sosyalist olmanın onurunu yaşayan; kararlılık ve cesaretinden hiçbir şekilde taviz vermeyenlere de güç vermeye devam edecektir.

Maraş, zindan ve Roboski katliamlarının yeni bir yıl dönümünde bu hakikat kendini çok yalın bir şekilde ortaya koyarken, aynı zamanda bundan sonra da nasıl bir yaklaşım içerisinde olunması gerektiğine işaret etmektedir. Onun içindir ki, aydın olmanın, demokrat olmanın, yurtsever olmanın, sosyalist olmanın onurunu korumayı, temsil etmeyi sadece işlenmiş savaş ve insanlık suçları karşısında takınılacak olan tutumla sınırlı tutmamak ve bütünlüklü bir yaklaşım içerisinde de olmak gerekmektedir. Bugün sosyalist, devrimci, demokrat, aydın, yurtsever olmanın en temel ve asli görevlerinin başında yer alan da bu hakikat olmaktadır. Maraş, zindan, Roboski katliamları, öz savunma geliştirmenin önemini her seferinde bizlere tekrar hatırlatmaktadır.

Öz güce dayalı öz savunma

Maraş Katliamı yaşandığında devrimciler ve halk büyük imkansızlıklara rağmen; irade ve cesaretleriyle, kendilerini savunmak için ellerinde ne varsa onunla kendilerini savunmasını bilmişlerdir. Bunu yaparken de bu katliamın asıl sorumlusu olan soykırımcı TC Devleti’nin ne askerinden ne de

polisinden her hangi bir beklenti içerisinde girmeden öz güçlerine dayanarak; öz savunmalarını yapmışlardır. Eğer bunu yapmamış olsalardı, Maraş'ta katledilenlerin sayısı, var olanın belki iki ya da üç katına çıkmış olacak ve Maraş'ta hiçbir Kürt Alevi'si bırakılmayacaktı. O zaman da asıl olarak belirlenen; Maraş'ı Kürt Alevi'lerin olmadığı/yaşamadığı bir kent haline getirme hedefine amacına ulaşmış olacaktı. İçerisine girilen bu meşru, öz savunma sayesindedir ki devrimciler ve halk bunu engelledikleri gibi, katliamcı faşist güçlere darbe vurmaya başarmışlardır. Böyle bir katliamın olacağından haberleri ve hazırlıkları olmamasına rağmen bunu sağlamışlardır. Maraş'ın dağ köylerinden çeşitli vaatlerle kandırılarak getirilen, çevre illerden ve Anadolu'nun değişik kentlerinden taşınan kontra ve faşist güçlerin, devletin askeri ve polisinden kontrolü ve desteği altında süren saldırılara rağmen böyle bir öz savunma geliştirilebilmiştir.

19-25 Aralık 1978'de Maraş'ta yaşanan katliama karşı kahramanca bir direnişin yaşandığı hiçbir şekilde göz ardı edilmemelidir. Bundan doğru ve gerekli sonuçlar çıkarmak gerekir. Öz güce dayalı öz savunma gerçekliği bilinmez ve bunun gerekleri yerine getirilmezse, yapılan ve yapılmak istenen katliamların, soykırım saldırılarının önü alınamaz. Bunlar yapılmazsa o zaman soykırımcı ve sömürgeci faşist güçlerin yapmak istediklerini kolaylaştırmış oluruz. Bu da yakılan ağıtları hiçbir şekilde hafifletmeye yetmeyecektir.

Unutulmamalı ki, soykırımcı TC Devleti halkımıza, halklara ve tüm insanlığa yaşattığı katliamları, acıları kendi lehine dönüştürmek için, yaptıklarını bir gözdağı vermek için kullanmakta ve bunu çok açık bir şekilde tehdit unsuru haline getirmekte tereddüt etmemektedir. Her zaman halkımızın, halkların ve insanlığın yaşadığı acıları, döküldüğü ağıtları, kendisi için hep bir övünç ve üstünlük sağlama aracı olarak kullanmaktan ve yaptıklarıyla da "eğer istediğimi yapmaz, dayattığım ölçüler kabul etmezseniz, size yaptıklarımdan daha beterini yaparım" diyerek tehdit etmektedir. Bugüne kadar dört parça Kürdistan'da yürüttüğü soykırım saldırılarıyla, işlediği insanlık ve savaş suçlarıyla, Avrupa ve Türkiye kentlerinde DAİŞ eliyle yaptığı katliamlarla bunu hep yapmış ve yapmaya da devam etmek isteyecektir. Öyleyse buna karşı yapılması gereken de yine onun anlayacağı dilden ona cevabını vermek ve öz savunmayı geliştirmek olacaktır. Saldırı yapıldığında ise güçsüz, çaresiz birinin içerisine düştüğü ve bundan kurtulmak için de çözüm ve çareyi dışardan, başkasından bekleyen değil de öz güce dayalı öz savunmayı esas alarak karşılık vermek gerekecektir.

PKK hiçbir zaman soykırımcı TC Devleti'nin saldırılarını, katliamlarını cevapsız bırakmadığı gibi, misliyle hesabını sormasını bilmiştir. PKK'nin tarihi ve PKK ile yeni bir

tarih yaşayan Kürdistan halk gerçekliği bunun bir kanıtıdır. Yapılması gereken PKK hakikatinden gerekli dersleri çıkararak, Önder Apo'nun öğretisini esas alarak onun yolunda yürümesini bilmeyi başarmaktır. Maraş Katliamı ve ona karşı gösterilen direnişte bunu gerekli kılmaktadır. Asıl olması gereken de tüm bunlardan çıkarılacak olan sonuçlar ışığında sömürgeci-faşist TC Devleti'nin katliam ve saldırılarına her zaman meşru savunmayla karşılık vermeye kendini hazır halde tutmaktır. Öyle bir karşılık verilmelidir ki, soykırımcı TC Devleti buna bir daha kalkışmaya, halkımıza yeni Maraş Katliamı yaşatmaya cesaret edememelidir.

Zindan şehitlerinin hesabı onları mücadelede yaşatarak sorulur

Zindan katliamları karşısında izlenecek olan yol ve sergilenecek tutum da buna denk düşebilmelidir. Unutulmamalıdır ki, soykırımcı TC Devleti devrimci tutsakları elinde her zaman bir rehine olarak tutma ve halka karşı kullanma arayışı ve çabası içerisinde olmuştur ve bundan da vazgeçmeyecektir. Bu politikasında başarılı olabilmek için de akla gelebilecek olan her türlü işkence yöntemini kullanarak; teslimiyeti dayatmıştır. Diyarbakır zindanlarında bunu yapmıştır. Mazlumların, Ferhatların, Kemallerin, Hayrilerin direnişleri de soykırımcı TC Devleti'nin zindan politikasına/işkencelerine karşı verilen en anlamlı bir cevaptır. Ancak verilen bu cevap zindan direnişleriyle sınırlı kalmamıştır. Dağlara, zindan dışındaki tüm alanlara taşınmıştır. Dağda gerilla, şehirlerde halk örgütlü mücadelesiyle, direnişleriyle işkenceci, faşist katillerden hesap sormasını bilmiştir.

19 Aralık 2000 yılında zindanlarda yaşanan katliamın hesabının sorulması da ancak bu şekilde mümkün olacaktır. Kuşkusuz bunun da her zaman olanağı vardır. Yeter ki, doğru olan yolu izleyerek, bizleri başarıya ulaştıracak olan yöntemleri geliştirelim ve bunların sahibi haline gelmesini bilelim, örgüt ve mücadeleyi büyüterek şehitlere laik olalım. Zindan direniş şehitlerinin bizlerden bekledikleri de devrimci yoldaşları olarak, ideallerini, ütopyalarını gerçek kılmaktır.

Soykırımcı TC Devleti tarafından savaş uçakları kullanılarak 28 Aralık 2011 gecesi çoğu çocuk 34 kişinin katledildiği Roboski Katliamı'na verilecek olan yanıt da ancak bu şekilde olur. Aslında Roboski Katliamı duyulduğunda Kürdistan halkı bir bütün olarak, akın akın Roboski'ye akarak, soykırımcı TC Devleti'ne en anlamlı karşılığı vermiştir. O gün yüzbinlerce insan Kürdistan'ın her tarafından Roboski'ye giderek yapılan katliam karşısında sessiz kalmayacaklarını sloganlarıyla haykırmışlar, katliamı gizlemek, çarpıtarak olduğundan farklı göstermek isteyen TC Devleti'nin yalanlarının önüne geçerek, gerçek yüzlerini tüm dünya insanlığına göstermişlerdir ve hala göstermeye de devam etmektedirler.

Roboski katliamında yakınlarını kaybeden ailelerin, yurtsever Kürdistan halkının ve dostlarının, hümaniter demokratik kesim ve çevrelerin, devrimci, sosyalist güçlerin Roboski Katliamı unutturmamak ve hafızalardaki o canlı yerini korumak için üzerlerine düşen görev ve sorumluluklarındaki ısrarı koruyan kararlı tutumları da bundan farklı bir sonucun yaşanmasına asla müsaade etmemektedir.

Bu yönleriyle Roboski katliamı karşısında gösterilen bu yurtsever, devrimci, demokratik sosyalist tutum ve sahiplenme aslında soykırımcı TC Devleti'ne, onun katliamlarına karşı nasıl bir tutum ve karşı koyuşun gösterilmesi gerektiği yönünde esas alınması gereken bir örnek olma özelliğine sahiptir. Onun içindir ki, soykırımcı TC Devleti Roboski Katliamı'nı unutturmak, hafızalardaki canlılığın yitirilmesini sağlamak ve akıllardan çıkmayan o görüntüleri yok etmek için elinden gelen her şeyi yapmaktan geri kalmamaktadır. Görevlendirdiği kimi kişi ve çevrelere "hafıza odası" adıyla Kürdistan'dan, Diyarbakır'dan başlayarak yapmaya çalıştıkları özel-psikolojik savaş saldırılarıyla, Kürdistan'da işlenen savaş ve insanlık suçlarının üstünü örtme, gerçek faillerini saklamak için katliamların, cinayetlerin üzerini karartma ve bulanıklaştırma çabaları da bunun en somut göstergeleri arasında yerini almıştır.

Ancak TC Devleti tarafından görevlendirilmiş olan bu özel psikolojik savaş uzmanlarının Diyarbakır'ı pilot bölge olarak yapmak istedikleri kara, gri propagandaya ne yurtsever Kürdistan halkı ne devrimci, demokratik güçler müsaade etmiştir. Aksine gösterilen devrimci tutum ve tavır ile özel psikolojik savaş saldırısı; sahiplerinin elinde patlayan bir bomba etkisi yaratmıştır. Onun içindir ki, Kürdistan'da katliamlara karşı olmak Roboski Katliamı karşısında yurtsever Kürdistan halkının, dostlarının, sosyalist, devrimci, demokratik güçlerin, hümaniter çevre ve kişilerin gösterdikleri tutumun sahibi haline gelmek olarak gerçek anlamını bulmuştur.

Katliamcılardan hesabı ancak halklar sorar

Tarihi soykırımlarla, katliamlarla dolu olan TC Devleti'ne verilecek olan en anlamlı yanıt, katledilenlerin yanında durmaktır. En büyük insani, sosyalist, devrimci, yurtsever ve demokratik tutum ancak bu şekilde sergilenmiş olacaktır. Bunun dışında bir başka tutumun katliamlar karşısında sonuç alması mümkün değildir. Soykırım saldırılarının, katliamlarının, cinayetlerin asıl faali olan TC Devleti'nden bu suçları işlettiği kişileri yargı önüne çıkarmasını bek-

Cemal Şerik

lemek, ondan öyle bir talepte bulunmanın hiçbir karşılığı ve anlamı bulunmamaktadır.

Tarihte birçok defa görülmüştür. Soykırımcı, katliamcı insanlık düşmanı sömürgeci, faşist diktatörlükler kendilerini aklamak, toplumun gözünü boyamak ve tepkilerini hafifletmek için kimi zaman piyonlarını, mağalarını kurban etmekten geri kalmamışlardır. TC'nin de birçok defa bunu yaptığına tanık olunmuştur. Fakat bunun bir aldatmaca ve zaman kazanmak için yapılan bir manevra olduğu gerçeğini de hiçbir zaman gizleyememiştir. Bir komedi sahnesine dönüşen göstermelik mahkemelerde yapılan o sahte yargılamalar ve oralarda alınan kararlar ve bunun toplum üzerinde yarattığı intibalar da bunun yaşanan en somut örneği olmaktadır.

Onun için soykırımların, katliamların, cinayetlerin; gerçek faillerinin soykırıma, katliamlara uğrayanların, katledilenlerin asıl sahiplerince hesabının sorulması dışında gerçek adaletin tecelli etmesi mümkün değildir. Bunun dışında izlenecek bir yol yoktur.

TC Devleti'nin gerillaya karşı kimyasal silah kullandığı ispatlanmıştır

Kürdistan'da her gün insanlık suçları işlenmektedir. Kimyasal ve taktik nükleer silahlar kullanılmaktadır. Bunlar uluslararası hukuka göre savaş ve insanlık suçudur ve bu suçu işleyenlerin de uluslararası mahkemeler tarafından yargılanması temel bir ilke olarak kabul edilmektedir. Soykırımcı TC Devleti bu suçu tüm dünyanın gözleri önünde işlemeye devam etmektedir ve bunun karşısında alınan bu kararlarda imzası olanlar; kör, sağır ve dilsizi oynamaktadırlar. Oysa Irak'ta Saddam Hüseyin rejimine karşı başını ABD'nin çektiği uluslararası "Koalisyon Güçleri" müdahale gerekçesi olarak "Kimyasal Silah"ların varlığını iddia etmişlerdi. Suriye'de de buna benzer iddiaları defalarca dile getirdiklerine hatta bunları gerekçe olarak gösterip askeri harekatların düzenlendiğine tanık olunmuştu. Oysa soykırımcı TC Devleti'nin Kürdistan Özgürlük Gerillası'na, halkına karşı kimyasal ve taktik nükleer silahları, bombaları kullandığı bir iddia olmaktan da öte ispatlanmış bir gerçekliktir. Bizzat eski Genel Kurmay Başkanı ve

şimdi TC Devleti'nin Milli Savunma Bakanı Hulusi Akar tarafından meclis kürsüsünde itiraf edilmesine rağmen bu konudaki sessizlik devam etmektedir. Yine sömürgeci, faşist, soykırımcı AKP-MHP özel savaş rejimi tarafından her gün kendi suçlarını aklayan yasalar çıkarılmaktadır. Buna göre de yaptıkları her şey, işledikleri insanlık ve savaş suçları birer suç olmaktan çıkarılmakta ve bu işlenen suçlara karşı çıkmak, eleştirmek ağır cezalarla karşılığını bulan suçlar olarak kabul edilmektedir. Böylesi bir gerçeklikle karşı karşıya bulunmaktadır. Bir tarafta bunlar yaşanırken; AKP-MHP faşist kliğinden adaletin yerini getirmesini, suçluları, katilleri, faillerini yargı önüne çıkarmasını ve onlardan hesap sormasını beklemek; kendini kandırmaktan, toplumun biriken öfkesinin yanlış yola kanalize edilmesinden, savaş ve insanlık suçu işleyenleri cesaretlendirerek, suçlarına yenilerini eklemelerinin önünü açmaktan öte bir anlam ifade etmemektedir.

Bugüne kadar böyle olmuştur. Küresel sermaye güçleri ve onların temel kurumları, örgütleri haline gelmiş olan Birleşmiş Milletler, Avrupa Konseyi ve Parlamentosu, kendilerini işkenceye, insanlığa karşı işlenen suçları "yargılayan", "adalet dağıtan" vb olarak adlandıran kurumlar, örgütler, komiteler mahkemeler; sahibi olduklarını iddia ettikleri rolün gereklerini yerine getirmektedirler. Aksine işlenen insanlık suçlarını 'görmezden gelen, hatta daha da ileri giderek yaratılan gerekçelere sığınarak aklayanlar' olarak kabul edilir bir hale gelmişlerdir. Soykırımcı TC Devleti'nin mahkemeleri ve karar mercileri insanlık ve savaş suçlarının işlenmesini karar altına alan, onaylayan ve bunlara "yasal" kisve kazandıran kurumlar olarak rol oynamaktalar.

Tüm bunlar da gerçek adaletin nasıl tecelli edeceğinin, asıl suçluların kimler tarafından yargılanacağına bir göstergesi olmaktadır. Maraş, zindan ve Roboski katliamlarının yeni bir yıl dönümüne girerken, yaşanan bu katliamların sorumlularından gereken hesabın sorulması ve yaşanacak olan olası katliamların önüne geçilmesi de ancak bunların gereklerinin yerine getirilmesi ile olanaklı bir hale gelecektir.

JİN-JİYAN-AZADÎ

DEMOKRATİK BİR YENİ YAŞAMIN MANİFESTOSUDUR

Bugün Rojhilat ve İran'da yaşanan gelişmelerden tüm Kürdistan, Ortadoğu ve dünya etkilenmektedir. Jîna Emînî ile başlayan serhildan dönemi, İrani halkların, Rojhilat Kurdistan'daki halkımızın ve tüm dünya halklarının mücadelesi sonucunda kesinlikle bir değişim yaratacak, demokratik bir İran'ın önünü açacaktır. Bu halk buna karar vermiştir. Hiçbir hegemonik güç bunu durduramayacaktır. Kısacası kadın ve halklar öncülüğünde yaşanan Jin-Jiyan-Azadî Devrimi büyük siyasal, sosyal sonuçları olan devrimsel gelişmeleri beraberinde getirecektir.

Gulan Fehim

Kapitalist modernite krizinin yol açtığı, Üçüncü Dünya Savaşı'nın niteliği yaygınlaşarak devam etmektedir. Kapitalist modernitenin krizi ciddi bir biçimde Ortadoğu'da çözümsüzlüğü kör düğüm haline getirmiştir. Ortadoğu'nun tarihsel, toplumsal yönü bu krizde birinci derecede rol oynarken, bölgede krizli halin sürdürülmesinde ideolojik amaçlar ve çıkar ilişkileri de etkili olmaktadır. Ve tarihte ilk kez Ortadoğu'da en dipteki sömürgecinin başkaldırısı olarak kadınların ataerkil sisteme karşı yürüttüğü mücadele değişimin temel gücü ve dinamiği durumundadır. Bugün İran'daki kadınlar serhildanlara güçlü ve kararlı öncüllüklü duruşlarıyla İran rejimini değişimin eşliğine getirmiştir.

Dolayısıyla, kapitalist modernitenin kadınlar, toplumlar ve tüm insanlık değerlerine vahşice saldırılarına yönelik Kürdistan ve Ortadoğu mekanında bir kez daha kadın ve halklar öncülüğünde büyük bir direnişle varlık ve özgürlük savaşı verilmektedir. Esas problem kapitalist modernitenin Ortadoğu tarihine, toplumuna ve coğrafyasına karşı geliştirdiği hegemonik tutumdaki ısrarı olmaktadır. Buna karşı Demokratik Modernite paradigmasıyla her yerde direnen kadınlar ve Kürt halkının harekete geçirdiği, halkların mücadelesi gelişmelerin yönünü belirlemektedir. İşte İran'da ve her yerde kadınlar, bu sistem güçlerinin planlarını alt üst ederek bozmaya devam etmektedir. O sebeple karşı saldırılar öncelikle Rêber Apo'ya uygulanan kesintisiz tecritle derinleştirilmektedir. Dünyanın her yerinde kadınlar Rêber Apo'nun felsefesiyle ayakta. İran'daki halkları da Jin-Jiyan-Azadî felsefesi ile etkileyen Rêber Apo'nun özgürlük paradigmasıdır. Halk, kurtuluşunu burada görerek bu paradigmaya sarılıyor. İşte bu paradigmanın gücünden korkan zihniyetlerin de, tecritle amaçladıkları, Rêber Apo'nun sesinin kesilmesidir. Tabutluk ve işkence sistemiyle, soykırım planı savaştan tüm özgürlük güçlerine ve halkımıza yönelik derinlikli olarak uygulanmak istenmektedir.

Kürdistan ve Ortadoğu'nun tarihsel, toplumsal gerçekliği kapitalist modernite için bir çıkmaz anlamını taşımaktadır. Benzer durum kadınlar ve halklar için de geçerli olmaktadır. Tarihsellik ve güncellik genelde bu çelişki üzerinden yeniden üretilmekte ve aynı çelişki nedeniyle sert bir savaş her yerde sürmektedir. Geçmiş

toplumsal bellek-hafıza ve geleceğe yönelik hedeflenenler, 'şimdi' ile büyük bir çarpışma ve kriz içindedir. Yaşanan gerçeklik, krizden çıkışın kolay ve hemen gelişmeyeceğini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla Ortadoğulu olmak, Ortadoğu'daki toplumsal mücadeleleri, halkların özgürlük mücadelelerini, açmazlarını, zorluklarını karşı karşıya olunan durumları avantajlarıyla birlikte risklerini de görmeyi ve tüm bunları bir mücadele stratejisine dönüştürerek öncülük edebilmeyi gerektirmektedir. Elbette yaşanan sorunları yüksek bir tarih bilinciyle ele alarak rol oynamak oldukça önem kazanmış durumdadır. İşte İran ve Rojhilat Kurdistan'daki halklar, bu temelde bir rol oynamada oldukça istikrarlıdır ve toplumsal uyanışta ısrarlı olduklarını ortaya koymaktadırlar.

Kadınlara ve çocuklara yaşatılan taciz, tecavüzle toplum kırım sürdürülüyor

Yaşanan savaşta kadınlara, halklara ruhsal ve bedensel işkence göç, yoksulluk dayatılıyor. Taciz ve tecavüz kültürüyle kadınların varlığı ve toplumun geleceği hedeflenerek darbeleniyor. Fiziki, siyasi ve sosyal boyutu ile dayatılan bir soykırım zihniyeti ve politikalarıyla halkların ve kadınların mücadelesi bitirilmek, dağıtılmak isteniyor. Üçüncü Dünya Savaşı esas olarak 21. yüzyılın Kadın Devrimi boyutuyla yaşanan kazanımlarını yok etmek dağıtmak ve özelde ise buna ilham veren Kürdistanlı kadınların örgütlü mücadelesini darbelemek isteyen erkek egemen sistemin karşı saldırıları biçiminde gelişmektedir. Bugün İran'da da Kürt kadınına saldıran aynı zihniyettir. Sömürgeci İran rejimi kadın gerçeğinden korkan bir zihniyete sahiptir. İran'ın da bir parçası olduğu kapitalist modernite sistemi, toplumun ahlaki-politik dokusunu ortadan kaldırmayı hedeflemektedir. Ulus devletler oluşturdukları paramiliter güçlerle, Taliban, IŞİD vb çeteci güçlerle, İran'da da Besic vb güçlerle halklara ve kadınlara karşı geliştirdikleri vahşetle kadınlardan, halklardan, toplumdan büyük bir intikam almak istemektedir. Hegemon devletlerin son yıllarda iktidara taşıdıkları erkek tiplemelerine bakıldığında, uyguladıkları kadın kırım politikalarıyla nasıl bir toplum kırımını hedefledikleri daha iyi görülebilmektedir. Erkek egemen sistemin varlığı cinsiyetçilik dincilik, milliyetçilik, bilimcilikle çok güçlü

bir biçimde canlı tutulmakta, milliyetçi, militarist şiddet yöntemleriyle baskılar artırılmaktadır. Bütün toplumsal değerler anlamından boşaltılmakta, çığından çıkarılan cinsellik kendi anlamı dışında bir işleve büründürülmektedir. Kadınlar ve çocuklar en fazla sömürülenler, toprağından edilenler ve göç etmek zorunda bırakılanlardır. Göç ettikleri yerlerde yine taciz, tecavüz, işkence ile karşılaşan onlar olmaktadır. 21. yüzyılda erkek egemen iktidarların yürüttüğü savaşlar, çeteciliğe dayanmaktadır. Çeteciliğin karakterinde ise tecavüz ve talan vardır. Özetle toplum kırımıdır, soykırımdır. Faşist İran rejimi de idamlarla, işkence ve tecavüzlerle toplumu korkutmak ve sindirmek istemektedir.

Bugün Rojhilat ve İran'da yaşanan gelişmelerden tüm Kürdistan, Ortadoğu ve dünya etkilenmektedir. Jîna Emînî ile başlayan bu serhildan dönemi, İrani halkların, Rojhilat Kurdistan'daki halkımızın ve tüm dünya halklarının mücadelesi sonucunda kesinlikle bir değişim yaratacak, demokratik bir İran'ın önünü de açacaktır. Bu halk buna karar vermiştir. Hiçbir hegemonik güç bunu durduramayacaktır. Kısacası kadın ve halklar öncülüğünde yaşanan Jin-Jiyan-Azadî Devrimi büyük siyasal, sosyal sonuçları olan gelişmeleri beraberinde getirecektir.

Bugün İrani halkların ve kadınların öncülüğündeki direniş, toplumsal özgürlük mücadelelerinin geldiği aşamada önemli bir mihenk taşı olmuştur ve on yıllara dayanan mücadele birikiminin bir sonucudur diyebiliriz. İran sömürgeci devleti başta olmak üzere, diğer egemen güçler bu halkın özgürlük istemlerine ve duruşlarına saygı duymak ve değişimin önünü açmak zorundadırlar.

İran halkı kadın öncülüğünde, sömürgeci İran devletine karşı etkili bir mücadeleyi, dört ayı bulan muhteşem ve görkemli bir serhildan çizgisinde sürdürüyor. Hızından bir şey kaybetmeden, özgürlük amaçlarını gerçekleştirmek için devam eden bu mücadelede büyük bedeller verilmekte ve idamı göze alarak devrim alanlarından, sokaklardan hiç ayrılmadan, demokratik eylemliliklere her gün yenisi eklenerek sürdürülmektedir. Halklar, kadınlar, sanatçılar, sinemacılar, ekolojistler, tüm sosyal kesimler birleşmiş, toplumsal özgürlüğü için canını veren bir duruş yakalanmıştır.

2022 yılı özgürlük, demokrasi için mücadele yürüten herkes açısından belirleyici bir yıl oldu. İran halklarının da bu yönlü bir süreç yaşadığını belirtebiliriz. Demokrasi ve özgürlük isteyen İran halkları da bundan dolayı, bu kadar direnenek yıla yüklenmiştir. 2022 yılında özgürlük ve demokrasi için mücadele edenler kazanmıştır. 2022 yılı savaşın, halkların ve kadınların mücadelesinin yoğunlaştığı yıl oldu. 2023 ise, 2022 yılının yarattığı sonuçların kazanımları üzerinden bir yıl olacaktır.

İran ve Rojhilat Kurdistanında, 4 aydır devam eden, İrani halkların devrim dalgası, her geçen gün büyüyor ve istikrarlı bir biçimde devam ediyor. 2022 yılında İrani halkların ve kadınların geliştirdikleri Jin-Jiyan-Azadî Devrimi'nin İran'ı Ortadoğu'da en görünür ülke haline getirdiğini rahatlıkla belirtebiliriz. Jîna Emînî katledilmesinin ardından, Rojhilat Kurdistanın her yerinde, Jîna bir güneş gibi doğdu ve aydınlattı. İran'da gelişen halkların ve kadınların devrim iddiası herkesin dikkatlerini üzerine çekti. Tüm Kürdistan ve İran şehirlerinde Jin-Jiyan-Azadî şiarının bir

leştirci gücüyle, demokratik bir sistemin istemleri büyüdü. Bu yönlü gerçekleşen tüm toplumsal demokratik eylemsellikler, sistem karşıtlığı temelinde, alternatif özgür ve demokratik bir sistem inşasının nasıl olması gerektiğini her yönüyle ortaya koymaktadır. Bu anlamda, İran'da varlık bulan gelişmeler, Demokratik Ulus Paradigmasının, çoklu toplumun sesidir diyebiliriz. Tüm halkların sesi ve renkleri bu serhildanlarda yer alıyor. O kadar sesleri ortak ve insanlarda o kadar öfke yaratılmıştır ki, 44 yıllık sistemin birikimi ve bas-kısına rağmen geri adım atılamıyor. Dolayısıyla şimdi sistemle hesaplaşma çok derin ve köklü bir biçimde ortaya çıkmaktadır.

İran rejimi, tüm baskılara rağmen toplumların özgürlük arayışlarını yok edemedi

İran halkları artık sömürgeci rejimle yaşamayı kesinlikle istemiyor ve bunu net bir biçimde ortaya koyuyor. İran devleti, idam rejimi olarak tüm dünyada ve Ortadoğu toplumlarında hafızalara işlenmiştir. İran devleti demokratik olmayan, tekçi bir sistemdir ve 44 yıldır katliamcı zihniyet derinleşerek bugünlere kadar taşınmıştır. Buna rağmen bu renkli toplumların özgürlük duygularını, duruşlarını, en önemlisi de ruhunu bastıramamış, ortadan kaldıramamıştır. Bundan böyle de yok edemeyeceği açıktır.

İran İslam rejiminin yaşı yarım yüzyıl bile değildir. Bu rejim karşı-sındaki İrani toplumların gücü, birikimleri, demokrasiye olan istem ve duyarlılıkları, oldukça güçlü ve kararlıdır. Yine kadınlar, gençler esas

özgürlük gücü haline gelmişlerdir. Şu rahatlıkla belirtilebilir ki, her zaman toplumun gücü, rejimlerin güçlerinden daha büyüktür. İrani halklar bunu bir kez daha doğrulamış oldular.

Dolayısıyla Önder Apo'nun Demokratik, Ekolojik ve Kadın Özgürlükçü Paradigması bugün, İran'daki halkların da çözümüdür. Bu tarihsel kalkışa en uygun model, Demokratik Ulus Paradigmasıdır. İran ve Rojhilat Kurdistanında gelişen hakikat, Réber Apo paradigmasının serhildanlarda, toplumun tümünde yükselen, sihirli formülde anlam bulması ve Jin-Jiyan-Azadî olarak pratikleşmesidir. Kadınlar devrim istemlerini ve bu konudaki ısrarlarını, sokakları, alanları hınca hınç doldurarak gösterdiler. Saçlarındaki renkliliği ve çeşitliliği bayraklarına yansıtarak, aynı renkliliği serhildanlara taşıdılar. Tüm bunlar, devrimin kadın karakterli gelişimini ve özgürlükte ısrarını ortaya koymuştur. Halklar, kadınlar, gençler ve toplumun her kesimi, bu serhildanlarda kendi rengini ve temsiliyetini bulmaktadır. İran'daki halklar kesinlikle kısmi bir reform istemediklerini bu özgürlük kalkışmalarıyla ve devrimdeki ısrarlarıyla dile getirmektedirler. Yine kadın karakterli ve öncülük bir devrim istediklerini Jîna Emînî'ye sahip çıkarak, evrensel-leştirmişlerdir. İran halkları, erkek egemenliğinin olmadığı, idamların kalktığı demokratik bir sistemin inşasında ısrar ediyor, bunun için bedel vermeye devam ediyorlar.

Rojhilat Kurdistan'ında ve İran'daki serhildanlar tarihsel nitelik ve değer taşımaktadır. Kesinlikle bu yüzeysel, dar ve devletçi, çıkarıcı yaklaşımlarla sınırlandırılmaz. Esasında da bu demokratik karakter taşımaktadır. İran ve Rojhilat Kurdistan'ında, gelişen serhildan süreci, Ortadoğu'da Demokratik Konfederalizm'in gelişmesinde büyük bir rol oynayacaktır. İran devleti bugün gelişen halkın demokratik refleks ve duruşuna karşı daha şimdiden, halkı bastırmaya, işkence yaparak, çok yoğun gözaltı ve idamlarla-katliamlarla sonlandıracağını hesabını yapmaktadır. Şu ana kadar 500'ün üzerinde şehit vardır. Binlerce gözaltı bulunmaktadır. Bir yıl içinde 500 insanı idam etmiş bir zihniyetten söz ediyoruz. Çok kişiye bu serhildanlardan kaynaklı idam cezası verilmiştir. İdamları artırarak, toplum iradesi ve halkın iradesi teslim alınmak istenmektedir. Özel savaş yöntemi ile soykırım uygulanmaktadır. İdamlar ve tutuklamalarla, şiddeti artırmaktadır. Toplum bu katliamcı zihniyet karşısında teslim olmamakta, direnişini daha da yükseltmektedir. Bugün gelişen halkın direniş geleneği, demokratik sistem istemi olmaktadır. Özgürlük iddiası olmaktadır. Var olan toplum, ölümü göze alıyor. Arkadaşının, akrabasının, kardeşinin şahadetini, görüyor ve bedel veriyor. Tüm bunları bilerek, görerek eylemsellikler geliştirmektedirler. Halklar bu zihniyet ve bilinçle ayakta. Bir gün evinde kalmıyor, direnişe kalkıyor, özgürlüğü için direniyor, mücadelede yer alıyor. İlk defa bu serhildanlarda yer almıyorlar. Tüm Kürdistan'da ve İran'da doğan bu güneşin aydınlığının tüm

dünyaya yayılmasını artık hiçbir güç önleyemez. Tüm bunlar yeni bir dönemin başlangıcıdır ve Réber Apo'nun paradigmasından etkilenme olarak karşılığını buluyor.

Şimdi bu paradigmanın etki gücüyle toplum ayağa kalmıştır. Serhildanlar çizgisi, paradigmadan etkilenen halkların ve kadınların iradesidir. Güvenli bir şekilde özgürlüğe doğru yürüyorlar. Şunu ifade edebiliriz. İran rejimi kolay kolay bu serhildanlar ile hemen iktidardan vazgeçmeyecek, hegemonyacılığı bırakmayacaktır. İdam rejimi olan bu zihniyet, kolay kolay yaptıklarından vazgeçmeyecektir. Ancak İran rejimi ne yaparsa yapsın halkların, kadınların özgürlük çığlıklarını bastıramaz. İrandaki tüm toplumsal dinamiklerin içinde olduğu bu kalkışa yüzünü çevirmek zorundadır. Ya halkları, kadınları dinleyecek ya da gidecektir.

21. yüzyılın Kadın Özgürlük Yüzyılı olduğu hakikati, bugün İran ve Rojhilat Kurdistan serhildanlarında Jin-Jiyan-Azadî formülünde somutlaşmaktadır. Dünya kadınları da bu özgürlük dansına katılarak, Rojhilat ve İran halkının yanında olduğunu göstermiştir. Kadın ve halkların özgürlük dansı, Jin-Jiyan-Azadî ile evrenselleşmiştir. Bu somutlaşmanın özgürlük ruhunu anlayarak, Rojhilat Kurdistan'da ciddi bir öncülük dönemine girilmiştir. Demokratik Ulus Paradigması'nın yaşamsallaşması anlamına gelen bu kalkış-başkaldırı İran rejimi karşısında büyük bir paradigmasal gelişmedir. Kesinlikle sadece bir tepki ve öfke tutumu değildir. İrani halklar ve kadınların kilitlendiği boyut, özgürlükçü demokratik bir paradigmayla yaşamı demokratik biçimde yeniden inşa etmektir.

İran'ın demokratikleştirilmesi

İran, etnik-inanç yapısı itibarıyla oldukça zengindir. Toplamları binlerce yıldır direnmektedir. Etnik yapısı kültürel olarak kendini belli boyutlarda korumuştur. Bu nedenle de halkımız idam rejiminden kurtulma konusundaki direnişlerine son derece bağlıdır. Hiçbir şekilde geri adım atmamaktadır. Demokratik ulus projesiyle özgür geleceklerini örmenin direnişini geliştirmektedirler. Var olan rejimin, binlerce yıllık devlet geleneği olduğunu belirtebiliriz. Bunları doğru görmeden, gerekli çözümler de pek yerini bulmaz. İran

tarihi oldukça güçlüdür ve bu da halkların buluşması açısından güçlü bir mekan yaratmaktadır. İran'da demokratik, ekolojist hareketlerin bir mücadele gelenekleri vardır. Güçlü bir kadın özgürlük potansiyeli ve mücadelesi de bulunmaktadır. Halen de, inançlarını özgürce yaşamak isteyen inanç gruplarının bulunduğu bilinmektedir. İnanç grupları da dahil, ortak çıkarlar ekseninde serhildanlarda çok ciddi öncülük yapılmaktadır. Elbette İran büyük bir coğrafyadır ve ciddi bir tarihsel birikimi vardır. Klasik solculardan, Şah yanlılarına, ilkel milliyetçilerden, reformist hareketlere kadar geniş bir toplumsal yelpazenin bulunduğu da bilinen bir durumdur. Pek çok kesim, kendi çıkar ve hesaplarına göre bir yaklaşım geliştirebilir, geliştirmektedir de. Ancak toplumsal dönüşümün yönü kesinlikle, idam rejiminden kurtulmak ve İran'ın demokratikleştirilmesi olmak durumundadır. Bugün direniş, dönüşümün paradigmasal olduğunu ortaya koymakta ve serhildanların dönemsel bir tepki hareketi olmadığını iyi görmek gerekir. Daraltan bir yaklaşımla, salt propaganda ile bu idam rejimi, demokratik dönüşüme zorlanamaz. Böylesi bir yaklaşım beraberinde yetersizlikleri getirir.

İran serhildanları giderek demokratik bir sürecin geliştirilmesinin zeminini büyük oranda ortaya çıkardı. Halk demokrasisi ile yeni bir dönem inşa ediliyor. Toplumsal dönüşüm, özgür toplum gerçeğidir. Tüm bunlar hiçbir siyasal çıkara feda edilemez. Bu, stratejik bir yaklaşımı gerekli kılmaktadır. İdam rejimi, bugün kadın boyutunda kısmi adımlar atsa da esas olarak, kendi sonunun geleceğini düşünmektedir. O sebeple kadına çok sert yönelmektedir. Bugün en büyük hesabı da kadınlar sormaktadır. Bundan dolayı rejim halkların ve kadınların dayattığı değişime kapalıdır, mevcut durumunda ısrar etmektedir. Bu anlamda yaşanacak bir dönüşümün sıradan olmayacağını iyi bilmek gerekir. İşte kadın özgürlüğü ekseninde yükselcek demokratik ulus modeli, boyutlu bir dönüşüm olacaktır. Halklar İran İslam rejiminin 44 yıllık politikalarına boyun eğmediklerini direnişleriyle ortaya koymaktadırlar. İran rejimi şu anda en fazla idamla tehdit etmektedir. Toplum iradesini kırmak istiyor. Buna hız verdi. Serhildanları kendi iktidarı için büyük bir tehlike olarak görmektedir. Buna

karşılık, tüm toplumsal kesimler serhildanlara katılarak eylemlerdeki sürekliliği güçlendirmektedir. Serhildanlara erkekler de çok yoğun katılarak Jin-Jiyan-Azadî sloganlarını haykırmıştır. Dolayısıyla toplum, kadınlar ve erkekler olarak süreci birlikte göğüslemiştir. Böyle süreçlerde toplumsal dinamiği ve ortaya çıkan sistem karşıtı tepkiyi kendi dar siyasal çıkarları yönünde değerlendirmek isteyen faydacı yaklaşımlar da olabilir. Kesinlikle dar milliyetçi yaklaşımlara hizmet edecek argüman ve ifadelerle düşmemek önemli olmaktadır. Molla rejiminin yerine Şahlığı canlandırmak da asla çözüm olmayacaktır.

Jin-Jiyan-Azadî ile İrani halkların baharı yaşanmaktadır

Bugün halkların yükselen sesi, istemi çok büyüktür. İşte tüm İran'ın demokratikleştirilmesini, Jin-Jiyan-Azadî felsefesi ekseninde yaşamın yeniden inşasını geliştirmeyi temel bir toplumsal proje olarak önüne koymuştur. İşçiler, memurlar, öğretmenler, gençler, kadınlar, sanatçılar toplumun her kesimi bu eylemlere dahildir ve bu çok değerlidir. Bir özgürlük projesidir. Özgürlükte ısrar ve kararlılıktır. Dört aydır tüm halklar ortak eylemedirler. Gelişen eylemlerin ortak zeminde olmaları ve buluşması, demokratik taleplerin de ortak bir buluşmasını sağlamıştır. Çünkü öfkesi, sevinci, hüznü, yoksulluğu, yaşadıkları ortaklıktır. Bu devrim Jin-Jiyan-Azadî devrimidir. 19. yüzyılda Fransa'da gelişen özgürlük, eşitlik, kardeşlik sloganı ile ulus devletçiliğin temelleri atıldı ve uzun bir dönem bu slogan etrafında inşa oldu. Fakat İran'da ve Rojhilat Kurdistanında Jin-Jiyan-Azadî felsefesi ile tüm dünyada yeni ve gerçek bir özgürlük dönemi başlatılmak istenmektedir. Bunun adımları İrani halklar ve kadınlar öncülüğünde gelişti ve gelişmeye devam ediyor. 21. yüzyılın Kadın Özgürlük Yüzyılı olarak gelişmesi bu serhildanlarda ifadesini bulmaktadır.

Aylardır gelişen bu halkların eylemleri güçlü bir toplumsal demokratik cephe ve ittifakların zeminini de oluşturmuştur. İran devleti karşısında birlik temelinde, demokratik bir mücadele yürütmek oldukça önem kazanmıştır. Tüm kesimlerde bu yönlü bir yaklaşımdan söz edemeyiz. İran sistemi cinsiyetçi ve er-

kek egemenlikli bir sistemdir. Toplumsal sorunlar, sadece kadın boyutu ile sınırlı değildir. Tüm toplumsal kesimlerde ciddi sıkıntılar yaşanmaktadır. Elbette tüm sorunların temelinde kadın düşmanlığı ve idam rejimi olması yatmaktadır.

Artık özgürlük süreci başlamıştır. Geri dönülmez bir dönemdedir. Tüm dünya halkları da, İrani halklarla birlikte özgürlük için alanlarda olarak, güçlü bir dayanışma örneği sergiledi. Jîna Emînî tüm dünyayı etkiledi. Halkların toplumsal direnişyle, bir ülkenin demokratikleşmesinin önünü açtı. Bugün 2022 yılının son günlerindeyiz. Jîna Emînî ile birlikte başlayan serhildan ile İrani halkların baharı yaşanmaktadır. İran rejimi, artık bu büyük direnişin açığa çıkarttığı toplumsal çözüm gücünü, halkların ve kadınların gücünü görmeden, bir adım bile atamaz. Ortadoğu'da varlığını sürdüremez. Ancak halkların açığa çıkardığı toplumsal iradenin gücüne bakarak, yeni bir sürece demokratikleşme boyutu ile adım atabilir. Halkların istemleri çok güçlüdür. Her şeyi ile kadın karakterli olan, renkleriyle, sembollerile kadın özgünlüğünü bezenen bu devrimi sistem bir adım bile geri götüremeyecektir.

Binlerce insan, siyasal kimliklerinden dolayı zindanlara atılmıştır. Bugün de çok büyük bir baskı zindanlara ilişkin geliştirilmektedir. Şirin Elumhulî'yi idam eden bu rejimden halk hesap soruyor. Başta Zeynep Celaliyan arkadaş olmak üzere tüm tutsaklar derhal serbest bırakılmalıdır. Artık İran'daki toplumsal direnişin, öncülüğünü tüm halklar yapıyor. Şimdi bu halkların iradesini idamla teslim almanın hesapları yapılmaktadır. Bu halkın onurlu evlatları, kızları artık asil duruşlarından vazgeçmezler. Bu vesileyle, serhildanlarda şehit düşen tüm şehitlerimizi büyük bir sevgi ve saygı ile anıyorum. Özgürlük ütopyalarına sahip çıkarak layık olmanın sözünü veriyoruz. Binlerce insanımız tutuklandı, işkence gördüler. Bu özgürlük halayı, İran'a demokrasiyi, özgürlükleri getirecektir.

9 Ocak Paris Katliamı'nın yıl dönümüne yaklaşırken, Sara, Rojbin ve Ronahî yoldaşlarımız şahsında tüm devrim ve özgürlük abidelerimizi anıyor, saygıyla selamlıyorum. Bir kez daha katliamcı-erkek zihniyetli AKP-MHP'nin soykırımcı politikalarını lanetliyorum. Bugün her yerde demokratik bir sistemin inşası için halklar ayakta ve hesap soruyor. Türkiye tarihi de siyasi cinayetler tarihidir. Jîna'yı katleden zihniyet ile Paris'te üç yoldaşımızı katleden zihniyet aynıdır. İkinci Paris katliamını yapan AKP-MHP şürekası da en az Molla rejimi kadar soykırımcı bir zihniyete sahiptir. İkinci Paris katliamı tüm Kürtlere karşı geliştirilen soykırımın bir parçasıdır. Bu katliamların hesabını tüm faşist, zorba, egemenlikçi eril devlet güçlerinden soracağız.

Jin-Jiyan-Azadî

SANSÜRÜN KAYNAĞI TECRİTTİR

Firaz Garzan

Türkiye'deki düşünce ve ifade özgürlüğünü 25 yıldır rehine olarak tutulan Önder Apo üzerinde uygulanan ağırlaştırılmış mutlak tecrit ve Kürdistan'daki işgal saldırıları ile bir bütünlük içerisinde ele almak gerekiyor. Türkiye'de basına yönelik son dönemde yoğunlaştırılan saldırıların da bu gerçeklikle doğrudan bir bağı bulunuyor. O nedenle de ona göre bir yaklaşım içerisinde olmak gerekiyor.

TC Devleti'nin yapısal özellikleri ve özel savaş rejiminin sistematik olma karakteri biliniyor. Dolayısıyla onun bu temel özelliği, günümüzde Önder Apo üzerinde uygulanan mutlak tecridin her geçen gün daha da derinleştirilmesinin, Kürdistan toplumu üzerinde yoğunlaştırılan baskıların, tırmandırılan soykırım saldırılarının; genel olarak Kürdistan ve Türkiye toplumlarının içerisine çekilmek istendiği, reva görülen; "işsizliğin", hayat pahalılığının, açlığın, çürümenin, yozlaşmanın, kadın katliamlarının, düşünce ve ifade özgürlüğüne karşı yürütülen tüm saldırıların uzandığı kaynağın ve aldığı biçimlerin asıl nedenin ne olduğu gerçeğini ortaya koymuş oluyor.

Türkiye'de son zamanlarda internet yasası olarak da bilinen düşünce ve ifade özgürlüğünü tümüyle ortadan kaldırmaya dönük bir dizi antidemokratik yasalardan oluşan bir kanun paketi AKP-MHP faşist bloğun oyları ile meclisten geçerek kabul edilmiş olması da böyle bir gerçekliğin yaşanan en somut ifadelerinden biri olmaktadır. Bu yasanın gündeme gelmesi ile birlikte Türkiye'de düşünce ve ifade özgürlüğüne ilişkin kamuoyunda yoğun tartışmaları da beraberinde getirdi. Bu konunun tartışılması elbette önemlidir. Fakat bu tartışmalarda gözden kaçan nokta; bu yasaklamanın AKP'nin faşist karakter ve yapılanmasından ayrı düşünülecek

salt yaklaşan seçimlere dönük bir uygulamamış gibi ele alınıyor olmasıdır. Bu, yanılgılı ve yetersiz bir yaklaşım olduğu gibi AKP denilen faşist yapılanmanın tüm yönleriyle görülmesini de engellemiş oluyor.

Sansür yasası ve tüm faşist baskılar AKP zihniyetinden kaynaklanıyor

Burada çok açık bir şekilde belirtmek gerekir ki, Türkiye'nin bir seçim sürecine girdiği doğru olmakla birlikte, normal olmayan bir seçim süreci olduğunu görmek gerekir. Çünkü TC'nin mevcut siyasi, ekonomik ve askeri durumuna bakıldığında içerisine girilen bu seçim sürecinin normal bir seçim ve seçim süreci olmadığı da çok açık ve net bir şekilde görülmüş olacaktır. TC Devleti'nin son sekiz yılına doğru temelde bakılıp, ele alındığında ve analize tabi tutulduğunda bu gerçeklik görülecektir.

24 Temmuz 2015 tarihinde Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı topyekun bir imha ve işgal saldırısı başlatılan AKP-MHP faşist rejimi, gerillanın aralıksız süren sekiz yıllık muazzam direnişi karşısında askeri, ekonomik ve siyasi olarak büyük bir çöküş yaşamaktadır. Bu çöküşünü gizlemek için de bir yandan içte sindirme, susturma, baskı ve yasaklama politikalarını yoğunlaştırırken diğer yandan da dışarıda uluslararası güçler arasında yaşanan çelişki ve güç dengelerinden yararlanmaya çalışarak kendini ayakta tutmaya çalışmaktadır. Mevcut durumda da bunu, kapitalist ülkelerin dünyayı yeniden kendi çıkarlarına göre dizayn etme amaçlı Ortadoğu merkezli sürdürdükleri 3. Dünya Savaşı'nın taşındığı alanlardan olan Karadeniz kıyılarında ve Doğu Avrupa sınırlarında hüküm süren Rusya-Ukrayna arasında çıkan savaşın yarattığı elverişli koşullardan yararlanarak yap-

maktadır. Sadece bununla da yetinmeyerek bunu kapitalist modernite sistemi bünyesinde yaşanan bir yandan NATO diğer yandan da Rusya, Çin, İran ve Hindistan'ın içerisinde yer aldığı Şanghay grubu olarak bilinen güçler arasındaki çelişkiden yararlanarak daha uç bir boyuta taşımayı kendi çıkarına uygun görmektedir. Böylece Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı giriştiği topyekun imha savaşında içerisine düştüğü askeri, ekonomik ve siyasi olarak büyük çöküşten bir çıkış kapısı aralamaya çalışmaktadır. Asıl olarak da 2021 yılında özgürlük gerillası karşısında yaşadığı ağır yenilgiden kendini kurtarmak istemektedir. Özgürlük gerillası karşısında yenilmiş, iflas etmiş olan faşist TC Devleti'nin ve onun özel savaş hükümetinin içerisine girdiği bu yönelim aynı zamanda içerisine debelendiği çözümsüzlük boyutunun vardırdığı noktayı gösterirken; belirli bir zorlanma yaşayan Rusya için de bulunmaz bir fırsat yaratmıştır. Bu da TC Devleti'nin bugüne kadar birlikte yürüdüğü hatta bundan da öteye geçerek göbekten bağlı hale geldiği ABD ve NATO ile ilişkilerini zorlayacak ciddi sorunlara neden olacak bir özellik taşımaktadır. Tüm bunlardan da öyle anlaşılıyor ki, AKP-MHP faşist diktatörlüğü ömrünü bir süre daha uzatmak için bu tür riskleri de göze almış bulunuyor. Özellikle de Türkiye'de içerisine girilen seçim sürecini lehine çevirmek için bunu yapmayı bir zorunluluk olarak görüyor.

AKP-MHP faşist diktatörlüğü ömrünü uzatmak için her tür kirli oyunu oynuyor

AKP-MHP savaş hükümeti seçimi kendileri için bir varlık-yokluk seçimi olarak görmektedir. Bundan dolayı da seçimi kazanmak için her türlü kirli yönteme başvurmayı mübah

görecekları her yönüyle açığa çıkmış bulunuyor. Onun için de yapılacak olan seçimler normal bir seçim olmayacaktır. Normal seyir içerisinde yapılacak olan bir seçimi kazanamayacağını gören AKP-MHP faşist diktatörlüğü, kazanmak için her tür hileye, özel-psikolojik savaş yöntemine başvuracaktır. Şimdiye kadar ki pratiklerinden bu tür şeylere ne kadar başvurdukları gün gibi aşikar iken böylesine kritik bir seçimde bugüne kadar ki yaptıklarını kat be kat geride bırakacak olanlara başvuracakları açık olan bir gerçektir. Sömürgeci TC Devleti seçimleri faşist diktatörlüğü uzun bir sürece yaymak için bir araç olarak görmektedir. Bu temelde de Cumhuriyet ve Millet denilen ittifaklara rol biçmektedir. AKP-MHP ittifakına verilen rol Erdoğan'ın daha önce tabir ettiği dört yüz milletvekiliye ulaşarak anayasal değişikliğe yol açacak olan yetkiyle donatarak mevcut durumu aşan faşist diktatörlüğüne ulaşmaktır. Millet ittifakına biçilen rol ise devrimin temel dinamikleri olan Kürt, Alevi, sol, demokratik güçlerin barajlanarak sistem içinde tutulması ve devrimsel çıkışların önünün alınması biçimindedir. Bu durumda hangisi hükümet olursa olsun özel savaş rejimi sömürgeci cumhuriyetin ikinci yüzyılına bu temelde bir giriş yapmak istemektedir.

Savaş suçlarının üzerini örtmek için yeni baskı yasaları çıkartılıyor

Kritik bir seçim sürecine girildiği, bu seçimlerin böylesi büyük bir önem arz ettiği apaçık ortadayken AKP-MHP faşist rejimi, yeni sansür yasasını çıkartırken seçim sürecinde toplumu bir bütünden susturarak seçime gitme hesabı da yapmaktadır. Fakat esasta başka hesapların olduğunu görmek gerekir. Basına yönelik son yasaklamaları; Kürdistan'da yürütülen soykırım ve imha saldırı-

larında kullanılan kimyasal ve taktik nükleer bomba ve kimyasal silahlarla işlenen savaş ve insanlık suçlarını gizlemeyi ve AKP-MHP faşist diktatörlüğünün kendi sistemini oturtmak için yürürlükte tuttukları yasaklar zincirine eklenen yeni bir halka olarak görmek gerekiyor. AKP faşist bir sistem kurmak istiyor. Bunun önünde engel olarak Kürdistan İşçi Partisi öncülüğünde direnen Kürtleri görmektedir. Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etmeden kendi faşist sistemini kuramayacağını bilmektedir. Bundan dolayı faşist AKP-MHP hükümeti bir yandan Kürtlere topyekun bir saldırı başlatıp Kürt soykırımını tamamlamaya çalışırken diğer yandan da uyguladığı baskı ve yasaklamalarla faşist diktatörlüğü inşa etmeye yönelmektedir.

Basına dönük yapılan son yasaklamalara da bu realite üzerinden bakıldığında; düşünce ve ifade özgürlüğüne ilişkin yasaklamalar AKP tarafından ilk defa yapılmıyor. İktidara geldiği günden beri yasaklama, sansür, anti-demokratik yasa ve uygulamaları kanun paketleri halinde yürürlüğe koymaktadır. Özellikle de son on yıldır AKP-MHP faşist kliği toplumu susturma, sindirme politikalarını yoğunlaştırmış durumdadır. Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi AKP ve Tayyip Erdoğan faşist bir rejim kurmaktadır. Bunu iktidara geldiği ilk günden bugüne adım adım inşa etmektedir. 2015 yılında ruh ikizi MHP'yi de yanına alarak kendi öngördüğü faşist sistemi inşa etmeyi daha da hızlandırmıştır. AKP-MHP faşist rejimin dijital medyaya dönük bu son yasakları da kendi sistemlerini kurmaya dönük şimdiye kadar uygulamaya koydukları yasakların, baskıların bir parçasıdır. Faşist AKP-MHP hükümeti, bu yasayı yaparken/çıkarırken seçimi de hesap ediyordur. Fakat esasta bunu Türkiye'de tarihsel süreç içerisinde halkların toplumsal mücadele ile ifade ve düşünce özgürlüğüne ilişkin kazandıkları kısmi hakların

AKP iktidarı döneminde peyder pey ortadan kaldırılıp bu alanı oldukça daraltması ve şimdi de dijital medyaya dönük bu sansür yasası ile kırıntı mukabilinde kalan kimi şeyleri de yok etmek istemesi olarak görmek gerekmektedir.

AKP-MHP özel savaş kligi, faşist bir rejimdir. Bütün totaliter-faşist rejimlerin ilk ve sürekli saldırıkları, ortadan kaldırmaya çalıştıkları alan düşünce ve ifade özgürlüğüdür. Bu alan diğer tüm hakların üzerinde yeşereceği bir zemin olma özelliğine sahiptir. Dolayısıyla toplumsal muhalefetin üzerinde gelişeceği, yükseleceği ve örgütleneceği bir alan olmaktadır. Toplumun konuştuğu, düşüncelerini dile getirdiği, haksızlıklara karşı sesini yükselttiği, mücadeleye ettiği bir alandır. Hele günümüzde yaşamı bir bütünen cendere altına almak isteyen iktidarcı-devletçi sistem ve yapılanmalara karşı toplumun nefes alma borularıdır. Örgütlenme, düşünce ve ifade özgürlüğü toplumlar için olmazsa olmaz kabilinde yaşamsal bir anlama sahiptir. Bu özelliklerinden dolayı bütün faşist, baskıcı sistemlerin sürekli hedefledikleri alan konumundadır. Faşist sistemler yasaklamalarla toplumun/toplumların kendilerini ifade etme, örgütlenme olanaklarını ortadan kaldırıp herkesi susturmak suretiyle kendilerine biat etmelerini sağlamak isterler. Böylelikle asıl amaçları olan; herkesin kendilerine biat ettiği, tek sesliliğe -ki o da faşizmin sesidir- dayalı bir toplum yaratmaktır. Böyle bir toplumu da kirli emel ve çıkarlarını rahatlıkla sürdürmek için isterler. Türkiye ve Kürdistan halklarının üstüne bir karabasan gibi çöken AKP-MHP faşist rejiminin yıllardır yaptığı, yapmaya çalıştığı da budur.

Kuşkusuz, yüzyıllık tarihinde sömürgeci TC Devleti hiç bir zaman toplumsal örgütlenme, hak ve özgürlükleri tanıyan, kendisini buna göre konumlandıran bir yapılanma içerisine girmemiştir. TC Devleti bunu en çok kısıtlayan, ortadan kaldırmaya çalışan, hakim olduğu topraklarda iktidarını en ücra köşelere kadar zorla dayatan devlet olsa da bu durumun bir benzerini kendisini mirasçısı olarak kabul ettiği Osmanlı devlet yapılanmasında da görmek mümkündür. Bu, Osmanlı egemenlerinin karakteristik bir özelliği olarak öne çıkmaktadır. Osmanlı devlet yapılanmasında muhalif düşüncelere, farklı düşüncelere karşı her zaman bir tahammülsüzlük yaşanmıştır. Böyle düşünenler işkence, talan sürgün ve katli vacip denilerek katliamla cezalandırılmışlardır. Bunu anlamak için Türk egemenlerinin son iki yüzyıllık tarihlerine bakmak bile yeterlidir.

AKP'nin tekçi zihniyeti ve hoşgörüsüzlüğü kutuplaşmayı tırmandırdı

AKP ise yasakçı, faşizan bu devlet geleneğinin güncellenen halidir. Tayyip Erdoğan'ın kendisini Osmanlı'ya ve özellikle de yasakçı, baskıcı yönetim anlayışı ile tanınan 2. Abdülhamit'e dayandırması te-

sadüfi değildir. Aynı zihniyetin katmerlenerek günümüzdeki tezahürüdür. AKP ve Tayyip Erdoğan aynı zamanda 12 Eylül faşist darbeci zihniyetin en zirve halini temsil etmektedir. Çünkü AKP ve onun faşist şefi Erdoğan uluslararası hegemonik güçlerin ve Türk özel savaş gladiosu tarafından 12 Eylül faşist darbesinin gübrelüğünde yetiştirilip iktidara getirilmiştir. Bundan dolayı faşist Türk egemen zihniyetinin bütün geriliklerini taşımaktadır. Bunu, AKP'nin iktidarı boyunca yaptığı uygulamalara bakarak rahatlıkla anlamak mümkündür.

Böyle bir zihniyete sahip olan AKP, iktidara geldiğinden beri tekliğe dayalı bir toplum yaratmak için sürekli bir uğraş içerisinde olmuştur. Farklı yaşam tarzlarına, kültürel yapılarına, düşüncelere hep müdahale etmeye çalışmıştır. Farklılıklara karşı büyük bir tahammülsüzlük göstermiştir. AKP'nin yirmi senedir iktidarda bulunduğu süre zarfında bu yaklaşımları Türkiye'nin temel gündemleri haline gelmiştir. Çoğu zaman da AKP'nin kendisi bu yaklaşımlarını gündemde tutmaya çalışmıştır. Toplumun gündemini bu tür şeyler üzerine inşa ederek toplumda hoşgörüsüzlüğü geliştirmeye, beslemeye, bunun üzerinden de toplumu kutuplaştırmaya çalışmıştır. Farklı düşünce ve yaşam biçimlerine karşı tahammülsüz yaklaşımları geliştirerek aynı zamanda bunlar üzerinde bir mahalle baskısı kurmaya da özen göstermiştir. AKP'nin temel yaklaşımı kendi faşist zihniyetine göre bir toplum inşa etmektir. Bu konuda dini de yoğun bir şekilde kullanmış ve kullanmaya da devam etmektedir. Her zaman bir "dindar parti" imajı ile hareket etmeye çalışmıştır. Oysaki faşist AKP ve Erdoğan'ın din-dindarlık ile bir alakası yoktur. Bunu AKP ve Erdoğan'ın çok aşikar bir şekilde Kürdistan'da yapmış olduğu katliamlardan anlaşılacağı gibi, Türkiye'de birçok defa gündeme gelen hırsızlıklarından, yolsuzluklarından, kayırma, rüşvet, malvarlığındaki astronomik artışlara bakarak da anlamak mümkündür. AKP'nin içerisinde bulunduğu bu rezalet durumunu uzun zamandır herkes görmektedir. Yani çoktan takkesi düşmüş, keli görünmüştür. Buna rağmen yine de "Müslüman, dindar" imajına devam ederek toplumu kandırabileceği hesabı ile mevcut anlayışını sürdürmektedir.

Yasakçı zihniyet Türkiye'yi yasaklar ülkesi haline getirdi

AKP ve Erdoğan yirmi senelik iktidarı boyunca faşist diktatörlüğü inşa etmek amacıyla yasal düzenlemeler adı altında sürekli yasaklara başvurmaktadırlar. Adeta yasaklanmayan bir şey kaldı mı diye mevzuatı kolaçan ediyorlar. Her defasında kanun paketleri adıyla meclisten geçirerek yasaklar dizisine yenilerini eklemektedirler. Öyle bir hale gelmiş ki Türkiye'de hukuk faşist AKP'nin toplumu dizayn etme ve çıkarlarına hizmet etme aracı olmuştur. TC'nin sömürgeci ve faşist karakterinden kaynaklı hukuk, insan

hakları, hak ve özgürlükler karnesi hiçbir zaman iyi olmamış, tam tersine dünya standartlarına göre hep alt sıralarda kalmıştır. AKP ile birlikte bu durum daha da ağırlaşarak en dipten, en alt sıralara doğru sürekli olarak gerilemiştir. AKP ve Tayyip Erdoğan'ın faşist, ceberut karakteri Türkiye'yi bir yasaklar ülkesi haline getirmiştir. Yasaklama ve cezalandırma zihniyetine sahip olan AKP, iktidara geldiği ilk günden beri bu zihniyetinin bir yansıması olarak habire cezaevi inşa etmektedir. Neredeyse alfabede olan tüm harfler bir cezaevi modeline verilmiştir. Bu

Önder Apo'nun düşünceleri; özgürlük, eşitlik ve demokrasi temelinde toplumlara, halklara alternatif yaşamlar sunmaktadır. Faşist AKP rejimi Önder Apo'ya dönük mutlak tecrit uygulayarak Önder Apo'nun düşüncelerinin topluma ulaşmasını engellemeyi amaçlamaktadır. Böylelikle toplumu alternatifsiz bırakarak kurmak istediği faşist rejimi Türkiye halklarına dayatmak istemektedir. Alternatifsiz bir ortamda hedeflerine daha rahat ulaşabileceği hesabı yapmaktadır. Bundan dolayı da Önder Apo üzerinde uygulanan tecrit ağırlaştırılarak Önder Apo'nun düşüncelerinin Türkiye ve Kürdistan halklarına ulaşmasını engellemeyi temel politikaları olarak görüp uygulamaktadırlar.

da yetmeyince kurduğu baskı ve yasaklama sistemi ile her yeri cezaevine dönüştürmüştür.

Toplum karşıtı, halklar düşmanı olan AKP ve onun faşist şefi Tayyip Erdoğan, baskı, şiddet ve yasaklamalarla iktidarını sürdürmeye çalışmaktadır. Emekçi halk kesimleri nezdinde iyice teşhir olan bu faşist rejim, kendi varlığını sürdürmek için daha çok baskı, şiddet ve yasaklama politikalarına başvurmaktadır. Kendisine biat etmeyen, kendisi gibi düşünmeyen herkese düşman gibi yaklaşmakta, katletme, sürgün, işten atma ve cezaevine atma gibi

yöntemlerle toplumu sindirmeye çalışmaktadır. Bununla herkesi kendi faşist çizgisine getirmek, gelmeyenleri de susturmak istemektedir. Bu politikalar sonucu bugün binlerce Kürt, demokrat, sosyalist, devrimci insan düşüncelerinden dolayı cezaevine alınmıştır. Faşizmin bütün kirli yöntemlerini toplumu ezmenin, sindirmenin bir aracı olarak kullanan AKP-MHP özel savaş kligi henüz hapse atmadıkları üzerinde de bu metodları Demokles'in kılıcı gibi bir tehdit aracı olarak tutmaktadır.

AKP-MHP faşist rejimi uyguladığı bu yöntemlerle Türkiye'yi bir açık cezaevine dönüştürmüştür. Baskı, yasaklama ve şiddet yöntemleri ile en ufak eleştiriye, rahatsızlığa çok sert karşılık verilmekte, insanlar hapse atılmak, işten çıkarılmakla cezalandırılmaktadır. Toplumun büyük çoğunluğu AKP-MHP faşist kligin yönetiminden rahatsız olmasına rağmen susturma ve sindirme politikaları ile sesini çıkaramaz hale getirilmiştir. AKP-MHP faşist politikaları herkese yaşamı zindan etmiştir. Bundan ötürü de geline aşamada içerisi (cezaevi) ile dışarısının birbirinden farkı kalmamıştır.

15 Temmuz darbesi sonrası faşist uygulamalar kalıcı hale geldi

2015 yılında ruh ikizini de yanına alan AKP, faşist diktatörlüğü kurumsallaştırıp kalıcı kılmak amacıyla Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı 15 Temmuz 2016'da bir darbe gerçekleştirdi. AKP yaptığı darbenin hemen akabinde olağanüstü hal ilan ederek toplumu zaptırap altına almak için muhalif görüşlerine yönelmiştir. Bu bağlamda da başta Kürtler olmak üzere sol, sosyalist, demokrat kesimlere dönük baskılarını had safhaya çıkarmıştır. Bu çerçevede de bir gecede çıkardığı Kanun Hükmünde Kararname ile içerisinde dernek, sendika, vakıf, gazete, dergi, matbaa, TV, radyoların olduğu binlerce sivil, demokratik kurum ile kuruluşları kapatmış ve el koymuştur. AKP-MHP faşist kligi bu darbe ile susturma ve sindirme politikalarını artırıp topluma karşı yürüttüğü savaşı daha da derinleştirmiştir. Bununla faşizme karşı olan herkes bastırılmak, susturulmak istenmiştir.

AKP-MHP özel savaş bloğu bu darbe ile darbe yönetimini kalıcılaştırdı. Her ne kadar darbenin akabinde ilan ettiği olağanüstü hali bir buçuk sene sonra resmi olarak kaldırdığını belirtse de bu bir buçuk sene içerisinde yasal düzenlemeler adı altında olağanüstü hali kalıcılaştırmıştır. Bunu, AKP-MHP faşist kligin sergiledikleri pratiklerden anlamak mümkün olduğu kadar aynı zamanda darbe ve olağanüstü hal dönemlerinin yönetim biçimi olan Karar Hükmünde Kararname, kayyum gibi anti demokratik uygulamaları rutin hale getirmesinden de görmek mümkündür.

Aslında bahsettiğimiz tüm bu saldırılar, yasaklar, faşist uygulamalar öncelikle İmralı'da Önder Apo'ya

karşı başlatıldı. Faşist AKP 15 Nisan 2015 tarihinde Önder Apo ile yapılan görüşmelere son verip ağırlaştırılmış mutlak tecrit uygulamaya başladı. Temel bir hak olan ve kendi yasalarında da kabul ettikleri aile ve avukat görüşüne bile tahammül edilmeyerek Önder Apo ağırlaştırılmış mutlak tecride alındı. Önder Apo'nun düşünceleri; özgürlük, eşitlik ve demokrasi temelinde toplumlara/halklara alternatif yaşamlar sunmaktadır. Faşist AKP rejimi Önder Apo'ya dönük mutlak tecrit uygulayarak Önder Apo'nun düşüncelerinin topluma ulaşmasını engellemeyi amaçlamaktadır. Böylelikle toplumu alternatifsiz bırakarak kurmak istediği faşist rejimi Türkiye halklarına dayatmak istemektedir. Alternatifsiz bir ortamda hedeflerine daha rahat ulaşabileceği hesabı yapmaktadır. Bundan dolayı da Önder Apo üzerinde uygulanan tecrit ağırlaştırılarak Önder Apo'nun düşüncelerinin Türkiye ve Kürdistan halklarına ulaşmasını engellemeyi temel politikaları olarak görüp uygulamaktadırlar.

İmralı'da başlatılan uygulamalar, dalga dalga tüm Türkiye ve Kürdistan'a yayılıyor

AKP-MHP faşist rejimi, Türkiye ve Kürdistan halklarına yönelik geliştirmek istediği yasak, baskı ve saldırıları öncelikle İmralı'da Önder Apo'ya karşı başlatmaktadır. Bu saldırıları İmralı'dan başlatarak tüm topluma yaydırmaya çalışmaktadır. Yukarıda ana hatları ile anlatmaya çalıştığımız saldırıları da ilkin İmralı'da yürürlüğe koymuş sonrasında dalga dalga tüm Türkiye ve Kürdistan'a yaymıştır. Son internet yasasında da bunu rahatlıkla görebiliriz. Basına sansür yasası getirilmeden önce Önder Apo'ya dönük altı aylık disiplin cezası getirildi. Bundan ötürü Türkiye'de düşünce ve ifade özgürlüğüne yönelik faşist rejimin uygulamalarına karşı çıkılırken bu gerçeğin görülmesi gerekir. Şunu da belirtmek gerekir ki AKP-MHP kirli-özel savaş güruhu bütün bu baskı, yasaklama, sindirme, susturma ve şiddet politikalarına başvurmaya rağmen Türkiye'de faşist diktatörlüğü bir bütünen inşa edememişse bunun nedeni; başta Önder Apo'nun İmralı direnişi olmak üzere Kürt özgürlük gerillasının ve Kürt halkının direnişidir. Özcesi özgür Kürdün direnişidir.

İmralı işkence sistemi, Kürdistan'daki soykırım politikaları görülmeyen AKP-MHP'nin faşist, yasakçı zihniyet ve uygulamalarından bahsetmek, fili kılıkları ile tarif etmektir. İmralı işkence sistemi ortadan kaldırılıp Önder Apo fiziki olarak özgür olmadıkça Türkiye ve Kürdistan halkları özgürleşemezler. Düşünce ve ifade özgürlüğü de gerçekleşemez. Düşünce ve ifade özgürlüğünü savunmanın yolu; İmralı işkence sistemine karşı çıkmak ve Önder Apo'nun fiziki özgürlüğünü savunmaktan geçer.

KÜRT ROMANI YAZILMADAN KÜRT EDEBİYATI GELİŞTİRİLEMEZ

★ İYİ BİR DEVRİMCİ İYİ BİR ROMANCI OLMAK ZORUNDA!

★ GERÇEK EDEBİYATI SAVAŞ TÜNELLERİNDE GERİLLA YAPIYOR!

Eğer doğru yapılabilirse roman gerilla kadar derinleştirici bir araçtır. İyi kullanılır ve doğru işlenirse gerilla düzeyinde birey ve toplumun devrimci değişimine hizmet eder, onu gerçekleştirir. Bu bakımdan derin ve güçlü bir araçtır. Mutlaka kullanabilmek gereklidir. Zap'ta savaş tünellerinde yaşanan direnişleri toplumun görüp anlaması için özüne uygun anlatılması gerekiyor. Bunun için roman ve diğer edebiyat türleri bunu çok güçlü yapmalıdır.

Duran Kalkan

Propaganda-ajitasyon çalışmalarında kuşkusuz temelinde ideolojik ilkeler var. İdeolojik mücadele oluyor, ideolojik mücadelenin özünü de ideolojik ilkeler oluşturuyor, sanat ve edebiyat çalışmaları ideolojik ilkeler tarafından belirleniyor. Aslında sanat ve edebiyat faaliyetleri, insanların ruh dünyasını, duygu ve düşünce dünyasının aynası oluyor. Bütün bireysel anlayışlar, ruh halleri, bütün bireycilikler açığa çıkıyor. O bakımdan da herkes sanatçı ve edebiyatçı olamıyor, bireyciliği aşabilenler, iç dünyalarını saklamayanlar, kendileri dışındaki insanlığı duyabilenler sanatçı ve edebiyatçı olabiliyorlar ve gerçek anlamda başka insanlar için yararlanılabilecek değerler üretebiliyorlar. Bireyciliklerini aşmaktan korkmayanlar bunu yapabiliyorlar. Bu nedenle herkes yapamıyor, herkes bir düzeyde propagandacı, ajitasyoncu olabilir ama herkesin belli bir düzeyde sanatçı ve edebiyatçı olması zordur. Belli bazı şeyler yapabilir, kuşkusuz bir duygu dünyası var, onları ifade edebilir ama onu ne kadar açıklık ve derinlikle yapacağı belli değildir, daha doğrusu onun sanatçılığı ya da yapılanların sanat ve edebiyat değeri taşıması açıklık ve derinliğe bağlıdır. Yüzeysel ve dar olanların, geçiştirme yapanların çok fazla sanat ve edebiyat değeri olmuyor. İnsanlar için yararlanılacak kaynaklar olmuyor. Çoğu eğlenceye dönüşüyor, parayla satılıyor. Eğlenceye dönüşen ve parayla satılanlara biz sanat ve edebiyat demiyoruz. İnsanı ve toplumu hiçbir çekinceye yer vermeden çözümleyen, analiz eden, var olanı eleştiren, olması gerekenleri öneren yapıtlara, ürünlere sanat eseri diyoruz Çünkü insan ve toplum değişiminde, dönüşümünde, inşasında duyguyla ve ruhla da birleşiyor.

En derin ideolojik mücadeleyi sanat ve edebiyat çalışması yapıyor

Zihniyet inşası birey ve toplumunun inşasının temelini oluşturuyor, kişilik şekillenmesi, kişilik devrimi en fazla burada gelişiyor. En derin

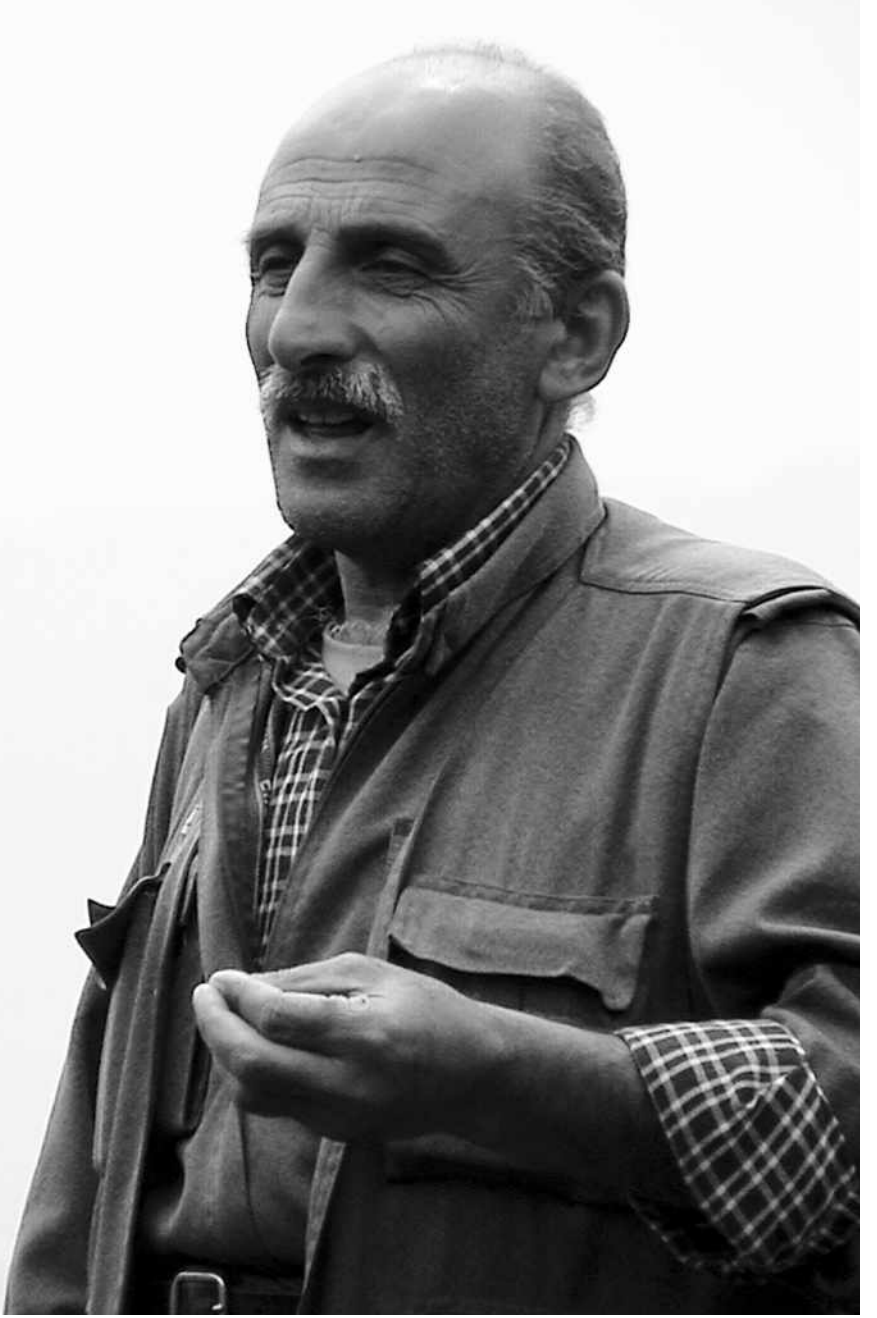
ideolojik mücadeleyi sanat ve edebiyat çalışması yapıyor. Sanat ve edebiyatı böyle tanımlamak lazım. Bu bakımdan da zor bir iştir, zorluğu da şuradan ileri geliyor: İnsanın her şeyini buraya vermesi gerekiyor, biraz vereyim ya da biraz vermeyelim denildi mi yapılan yetersiz ve etkisiz kalıyor. Dahası yapanın bir şeyler gizlediği anlaşılabilir.

En çok kullandığımız kavramlardan biri de 'açmak' kavramı oluyor. Bir sanatçı ve edebiyatçı düzeyinde insanın kendisini açması ideolojik çözümlemenin, kişilik çözümlemesinin en derin olanını içeriyor. En fazla eleştirel-öz eleştirel olanlar en çok kendi dünyalarını açanlar, onları anlamlandırmaya çalışanlar sanatçılar ve edebiyatçılar oluyor. Sanat ve edebiyat böyle bir iştir, böyle anlamak ve böyle kabul etmek gereklidir. Bu durum da bireyciliğe karşı olduğu için, bireyciliği ortadan kaldırdığı için, bireyi çok fazla çözümlediği için herkes kendisini çözümlemek istiyor, kendine bir bireycilik alanı ayırmak istiyor, bu küçük burjuvalığın da esasını oluşturuyor. Dolayısıyla sanat faaliyeti, sanatçılık aslında küçük burjuvalığın en fazla aşıldığı, devrimci değişim ve dönüşümün en derin gerçekleştiği yer oluyor. Küçük burjuvalık da bunun özünü boşaltmak için sanat ve edebiyatta her türlü şaklabanlılığı geliştiriyor. Özünden saptırıyor, parapol işi yapıyor, böylelikle laubalilik alanına dönüştürüyor. Böyle bir ayırım var, daha doğrusu sanat ve edebiyat alanına iktidar ve devlet sisteminin, kapitalist modernite düzeninin, erkek egemen zihniyetin bu temelde bir saldırısı var. Sanat ve edebiyatın özünü boşaltarak birey ve toplumun çözümlendiği, hakikat arayışının en derin bir biçimde açığa çıktığı, yaşanmakta olduğu yer olmaktan çıkarak ters yüz edip, bir de şaklabanlılıkla düzene hizmet eder, insanları gerçekliklerinden uzaklaştırmak istiyorlar. Bu anlamda düzenin sanatçı ve edebiyatçı adıyla türettiği; aslında sanata ve edebiyata en büyük saldırı oluyor. Toplum kırımı, soykırımı en derin bir biçimde yürüten bir saldırı vardır. Kültürel soykırımın en derin olanı, sanat ve edebiyat alanında

yapılanlardır, Toplum kırım da böyledir. İnsanı kendi özünden, hakikatinden en fazla uzaklaştıran, onu ters yüz eden, düzenin kölesi, hizmetçisi haline getiren sanat ve edebiyat adına yapılan çalışmalar oluyor. Eğer sanatçı, edebiyatçı olamıyorsak, bizim devrimimizde sanat-edebiyat bu denli gelişmemişse bu çerçevede değerlendirmek gerekiyor. Demek ki kendimize sakladığımız bireyci alanlarımız var. Çözümlemeler oluyor ama olan olması gerekenin yüzde onu kadar bile değildir, çözümlenenler sadece görüntülerdir, açık davranışa dönüşenlerdir. Onlar zaten gözle görülebilir, saklayabilmemiz mümkün değildir. Kendini saklamaya çalışılsa da çevredekiler rahatlıkla görebiliyorlar, diğeri ise kalıyor. Öyle olmazsa her kişilik çözümlemesinin sonunda bir sanat ve edebiyat değerinin ortaya çıkmasına yol açar. Sanatçının çok güçlü çıkmaması, sanat ve edebiyat faaliyetlerinin gelişmemiş olmasının altında kültürel soykırım rejiminin bireycileştiren, kişiliksizleştiren, özünden kopartan, kendine yabancılaştırılan, kendi olmaktan çıkartan inkarcı gerçeği yatıyor. Aslında sanatın-edebiyatın çözeceği kişilik bu oluyor. Buna güç getirmek, devrimci bir temelde derinliğine bu çözümlemeyi gerçekleştirmek kolay olmuyor. En büyük devrimci faaliyet, en derin devrimci duruş budur. Önder Apo'nun bu kadar üzerinde durduğu, bütün verilerini hazırladığı, yapılmayınca da eleştirdiği, yapılanları eleştirdiği noktalar böyle ortaya çıktı. Bu temelde gerçekleşti.

Kültürel soykırıma karşı kültürel varlığı koruma mücadelesi yürütülmeli

Siyasi-askeri mücadele yürütürüz, belli bir ideolojik mücadele de var. PKK devriminin geldiği nokta siyasi-askeri olarak bir alternatif oluşturmaya, düzenden kopmaya çalışsa da aslında kültürel soykırım rejimini ruhta, duyguda yeterince yenebilmiş değildir. Onu yenen ve hakikati bütün boyutlarıyla açığa çıkartan, insanlığı bu temelde daha derin ve köklü de-

ğişime-dönüşüme ulaştıran güce yetince ulaşmış değildir.

Şöyle de söylenebilir: Devrimin yaşamsallaşması, toplumsallaşması, en sağlam kişilik devrimi haline gelmesi aslında bu düzeyde bir değişimi-dönüşümü ortaya çıkartmasına bağlıdır. Kalıcılığı da kökleşmesi de buna bağlıdır. Ne kadar böyle bir sanat ve edebiyata dönüşürse, ne kadar kültür devrimi haline gelirse o kadar kalıcı olacak, değiştirici-dönüştürücü olacak, çözümlenici olacaktır. Bu noktada yüzeysellikler ve darlıklar var, bireycilikler var. Aslında kültürel soykırım rejiminin, iktidar ve devlet düzeninin, erkek egemen zihniyet ve siyasetin üzerimizdeki ağır etkileri var. Onları derinliğine eleştirip aşabilmede, insan hakikatini açığa çıkartabilmede zayıf kalınıyor. Birileri bunu yapsın bizi bu azaptan kurtarsın da diyemeyiz. Hepimiz aynı şeyi yaşıyoruz. Bunun öncülüğünü yapma iddiasındayız, kendimize biçtiğimiz sıfat budur ama biçtiğimiz sıfatın gereklerini çok az yerine getirebiliyoruz. Meseleye sanat ve edebiyat alanından baktığımızda ne kadar bireyci, dar, yüzeysel, meseleleri özümsemekten uzak, ruh, duygu, düşünce dünyasıyla bütünlüklü bakmaktan ne kadar uzak olduğumuzu, ne kadar parçalanmış bir durumu yaşadığımızı insan daha rahat görebiliyor. Kişilik devrimini derinleştireceksek, bunları görebilmeliyiz.

Gerçekte sanat ve edebiyatın tanımını, anlamını, devrimci gerçekliğini böyle ortaya koymak gerekiyor. Sanat ve sanat adına ortaya konulanların farkını da karşıtlığını da görmek gereklidir. Önümüze sürülen her şeye sanattır diyerek yaklaşmamak gerekiyor. Devrimci özünü doğru bir temelde ele almak ve an-

lamak gereklidir. Büyük devrimci öze sahip olduğu için, değişim-dönüşümü bu alan gerçekleştirdiği için egemen güçler, iktidar ve devlet düzeni olarak bu alana para döküyor. Bunu yaparak gerçek sanat ve edebiyat gelişimini engellemeye çalışıyor. Yine buna dayanarak saptırma temelinde insanları köleleştirmeyi, kendinden uzaklaştırmayı daha kolay yapıyor. Akıllarını bozuyor, gözünü karartıyor. İnsanı kendisi olmaktan, kendi gerçeğinden daha kolay ve derin uzaklaştırıyor. Bu da insanları köleleştirmenin, düzene hizmet ettirmenin en etkili yoludur. Kesinlikle böyle yapılıyor. Sanat ve edebiyatı daha derin anlayacaksa bu temelde anlamak gerekiyor. Bu alanda yaşananlara, sanat-edebiyat adına yapılanlara, içimizde ve dışımızda yapılanlara bu temelde bir eleştirel-öz eleştirel bakışla yaklaşmak gerekiyor, bu temelde bakılmalı ve bu temelde tanımlamalıyız. Başka türlü bir bakış açısıyla yaparsak yanılgılar olabilir. Dolayısıyla doğru-yanlış ayrımı da yeterli bir düzeyde yapılamaz. Oradan da geliştirici, çözümleyici sonuçlar çıkmaz.

Biz bir devrimci özgürlük hareketiyiz, varlık ve özgürlük devrimi yürütüyoruz. Varlık devrimi, kültürel soykırıma karşı Kürt halkının kültürel varlığını koruma, savunma mücadelesi oluyor. Özgürlük devrimi bu kültürü insanlığın 21. yüzyılın başına kadar ortaya çıkardığı gelişmeler, hakikatler temelinde geliştirmeyi, yenilemeyi, özgür birey ve demokratik toplum temelinde özgür yaşamı inşa etmeyi hedefliyor. Devrimimizin esas budur ve hareket olarak böyle bir büyük mücadele içerisindeyiz. Bu açık bir gerçektir. Bu çerçevede belli gelişmeler de sağlandı, fakat zorluklar ve sorunlar

da var. Onları doğru değerlendirmek gerekiyor. Aslında bu noktada bazı görevler sahipsizdir, sahibini bulmuş ve doğru, başarılı yürütülür değildir. Fedai çizgisinde kahramanca çok cesur ve fedakar bir savaşçılık yürütüyoruz. Fakat doğru çizgide yürütülüp yürütülmediğini tartışıyoruz, Önder Apo **'komutanını arayan savaş'** dedi. Yani sahibini doğru arayan savaş oluyor. Çizgiyi doğru anlayıp onu doğru yürüten savaş.

Demek ki sahibini bulamamış bir kültür-sanat faaliyeti var. Bu işleri yapmaktan ve pratikleştirmek-

görevi değildir. PKK halkın varlığını korumak için ortaya çıktı. Kendini öz savunma gücü, öncü güç olarak görüyor. O halde kültürel varlık savunulmak durumundaysa bunu kim kapacak, kim böyle bir mücadeleyi planlayacak, örgütleyecek, yürütecek? Tabii ki parti yapacak, parti öncülük edecek, bu temelde halkı eğitip örgütleyecek, yoğun bir mücadele yürütecek. Bunun için tarihsel olarak oluşmuş kültürel değerlere sahip çıkacak, soykırımcının kültürel değerlerden kopartma saldırılarına karşı direnecek, kendi kültürel de-

O halde böyle bir durumda kültürel varlığı savunmak, özgürlük devrimini gerçekleştirmek şu anlama geliyor. Önderlik ve öncüde ortaya çıkan tarihsel olarak oluşmuş Kürt halk kültürel değerlerini özgürlük çizgisinde, Apocu **hakikat çizgisinde** yenilenmiş olan ilke ve ölçüleri bireye ve topluma taşımak, bireyin duygu, düşünce, zihniyet, ruh dünyasını bu temelde yeniden oluşturmak, inşa etmek, değiştirmek, geliştirmek oluyor. Kültür ve sanat faaliyetimizin temel hedefi budur, esası budur. Bu anlamda aslında

Sanat ve edebiyat faaliyetlerinin önü açılmıştır

O halde kültür devrimini gerçekleştirmede sanatsal faaliyetler, edebiyat faaliyetleri çok önemli ve etkili hale gelmiştir. Sanat ve edebiyat faaliyetlerinin önü açılmıştır. Kürdistan'da ilk defa doğru ve etkili bir biçimde topluma, insanlığa hizmet eden sanat faaliyeti yürütmenin önü açılmıştır. Çünkü bağımsız düşünce, özgür irade oluşturulmuştur. Bu temelde düşmana karşı kahramanca bir mücadele verilmiştir. Düşmanın

kalksın, Kürt müziği, Fars müziği, Arap müziğinin önü devrimci ve özgürlükçü temelde açılsın diğer müziklerin hepsi nal toplayabilir. İran'da Şahlık döneminde uluslararası müzik yarışmalarında ödül kazanan Fars müziği oluyordu. Şimdi yarışmalara bile katılamıyor. Bu düzeyde bastırılıyor, Kürtlerde böyledir. Örneğin müzik alanında Kürt toplumunun bir zayıflığı yoktur, tam tersine güçlülüğü vardır, gırtlakçı çok güçlüdür. Arap ve Fars gırtlakçı da Kürt gırtlakçı da öyledir. Her türlü güzel sesi çıkartmaya açıktır. Örneğin seslendirme anlamında sanatçı bulmakta zorlanmıyoruz, biz şimdi de zorlanmıyoruz, yeter ki güfteler ve besteler olsun sanatçıya bile gerek yok, bizzat savaşırken Zap'taki arkadaşlar bile yapıyorlar. Gerilla bile hiç eğitim görmeden onu karşılamaya açıktır. Biraz da ses eğitimi olsun, biraz bu yönlü eğitim alınırsa en güzeli yapılabilir. Yapılamaz sanılmamalıdır. Bu anlamda aslında seslendiriciye değil, besteciye ihtiyacımız var. Bir de saire ihtiyacımız. Şiir, güfte, beste gerekiyor. Eksiklik buradadır, yoksa seslendiricide eksiklik yoktur, hiç eğitim görmeden böyledir. Biraz da konservatuvar eğitimi görülürse en ileri düzeyde birçok şey ortaya çıkabilir. Demek ki sorunumuz beste ve güfte sorunudur.

Eksik ve gelişmeyen, zayıf olan edebiyat faaliyetidir

Resim çok dönüştürücü değil, heykel öyle değildir, dardır. Müzik onlardan farklıdır. Yine sinema, film, tiyatro, dizi vb görsel sanatlar var. Böyle bir devrimci değişimde etkili olan bunlardır. Onun için heykeltıraşlar geliştiremedik, ressamlar geliştiremedik de onun için sanatımız gelişmiyor denilemez, çünkü onlar o kadar etkili değil, nihayetinde teknik o kadar gelişmiş ki, birçok şeyi verebiliyor. Fakat diğer önemli olan görsel sanatların gelişimidir. Peki görsel sanatlar için gerekli olan nedir? Çok açık ki edebiyat gereklidir. Hiç eğitmeden bile en iyi oyunları oynayacak Kürt insanı bulunabilir. Türkiye'deki sanatçı değeri olan insanların yüzde doksandan fazlası Kürtlerdir. Şimdi AKP-MHP faşizmi tarafından bazı sahte oyuncular çıkartıldı, onların da hiçbir sanatçı değeri yoktur. Demek ki Kürt oyuncu bulamıyoruz diyemeyiz. Film oynayacak, dizi oynayacak, tiyatro oynayacak kimseyi bulamayacağız biçiminde bir şey mümkün değildir. Somut gerçekler göz önündedir. Peki olmayan nedir? Senaryo yoktur. Senaryo hazırlamak gerekiyor. Tiyatro yapılacaksa tiyatro için, film oynanacaksa film için, dizi oynanacaksa dizi için senaryo yok. Senaryo ise edebiyat çalışması demektir. Demek ki kültür devrimini sanatsal faaliyetlerimiz gerçekleştirecek ya da gerçekleşmiş kültür devrimini topluma sanatsal çalışmalar yayacak. Sanatı da edebiyat işletecek, onun motoru edebiyattır. Böyle bir edebiyatın gelişmesi gerekiyor. Şiirini de bestesini de geliştirecek, diğer yandan senaryosunu ortaya çıkartacak, film için, tiyatro için, dizi için kısacası her türlü görsel

ten kim sorumlu? Burada muğlaklık oluşuyor. Bu faaliyet sahipsiz kalıyor. Bu faaliyetleri yurtseverler yapsın, bazı kesimler yapsın, bir örgüt kurmuşuz o örgüt yapsın diyoruz. Derinleşmek için bunlar da doğru ama dikkat edilirse kültür ve sanat devriminden söz ediyoruz, devrimin öncüsü de PKK ve PAJK oluyor. Devrimin öncü kadroları PKK ve PAJK'ın kadrolarıdır. Bütün devrimci mücadeleye öncülük etmesi gerekenler bunlar oluyorlar. O halde ne yapmamalıyız? Görevi kendi dışımızda görmemeliyiz, başka öncü aramamalıyız. Eğer tanımlamalar doğruysa o halde öncü, görev ve misyonuna sahip çıkmalıdır. Görevleri başkalarına yüklememelidir. Başkalarından beklememelidir. İşin püf noktası ve esası öncüden kaynaklıdır. Kürt toplumunun insan bulma, çalıştırma sorunu yoktur. Evet düşmanları var, soykırım uygulanıyor, soykırıma karşı mücadele gerektiriyor ama bu mücadeleyi yürütecek gücü var, cesaret ve fedakarlığı oldu. O zaman yapılmayan toplumu eğitip örgütleyerek bunu yaptıracak bir öncülük yoktur. İşler yine öncülükte düğümleniyor.

Kültürel soykırıma karşı kültürel varlığı koruma mücadelesi nasıl yürütülmelidir? Dar ele almamak gerekiyor, bir kültür mücadelesi olarak da ele alındığında o zaman kültürel varlığı koruma mücadelesi diyeceğiz, çünkü soykırım temelinde bu kadar saldırı ve tahribat var, o halde varlığı koruma mücadelesi sadece birilerinin

ğerlerinin özelliklerini sahiplenecek ve koruyacak, kendisinde koruyacak, çevresinde koruyacak, toplumda koruyacak, doğada koruyacak, bu temelde koruma mücadelesini her yerde yürütmek durumundadır. Bunun için kültürel değerleri araştırarak, inceleyecek, önemi ve özellikleri üzerinde duracak, buna yöneltilen saldırının her türüne karşı onun yöntemleri neyse bulacak ve boşa çıkartacak bir mücadele yürütecek.

Varlık mücadelesi büyük bir kültürel devrim mücadelesi oluyor

Demek ki varlık mücadelesi büyük bir kültürel devrim mücadelesi oluyor. Onun için de kültür değerlerini açığa çıkartmak, korumak, yaşama ve yaşatma mücadelesidir. Aslında mücadelemizin esası budur. Böyle bir mücadele de yürütülmüştür. Böyle bir mücadele parti ve gerilla şahsında yürümüş, Önderlik şahsında yürümüştür. Bir savunma bilinci, iradesi, örgütlülüğü oluşturulmuştur. Bir de bu kültürel varlığı koruyabilmek için onu devrim düzeyinde yenilemek, geliştirmek, yeni devrimci bir kültür haline getirmek gerektiği sonucuna varılmış ve bu pratikte en çetin bir ideolojik, siyasi, askeri mücadeleyle gerçekleştirilmiştir. Böyle bir savunma durumumuz var. Bu da en büyük devrimsel gelişmedir. Kültür devriminin de gerçekleşmesinin önünün açılmasıdır, başlatılmasıdır.

zor olan başarılmıştır. Zor olan, bu kültürün kendini savunabilecek, koruyabilecek bir gücü kavuşturulması, bunun için yenilenmesi ve yeniden yaratılmasıdır. Bu gerçekleştirilmiştir. Yarım asırlık büyük devrimci mücadele bunu gerçekleştirmiştir. Yarım asırlık Önderlik yürüyüşü, Önderlikte, Partide, gerillada ortaya çıkan ölçüler kadın-geçlik öncülüğünde ortaya çıkan ölçüler bu yenilenmeyi yaratmıştır. Kültürel soykırım saldırılarını kırarak bir mücadele gücünü ortaya çıkartmıştır. Geriye bu ölçüler çeşitli sanatsal etkinliklerle, güzel sanatlarla bireye ve topluma yedirmek, özümsetmek, yeni özgür birey ve demokratik toplumu, bu temelde özgür yaşamı inşa etmek kalıyor. Her yönüyle bunu yapmak gerekiyor. Ruhuyla, duygusuyla, düşüncesiyle, davranışlarıyla, yaşam ölçü ve ilkeleriyle bunu inşa etmek gerekiyor. Kültür çalışmaları, kültürel varlığı koruma, kültürel soykırıma karşı bir direnme ve mücadele olurken aslında sanat faaliyeti dediğimiz faaliyetin esası da öncüde gerçekleşmiş, Önderlikte gerçekleşmiş kültürel devrimi topluma taşımaktır. Toplumsal devrim haline dönüştürmektir. Sana ve edebiyat faaliyetlerimizin bunu yapması gerekiyor. Böyle yaparsak kültürel soykırımı boşa çıkartırız ve yenilgiye uğratırız. Toplumda kültürel devrim geliştiririz. Tarihsel olarak toplum kültürünü, özgürlük çizgisi temelinde, devrimci temelde yenilenmiş olarak yeni bir Kürt halk kültürüne dönüştürebiliriz.

bütün saldırıları kırılmış, başarısız kılınmıştır. Bu büyük gelişmedir. Bunları küçümsememek lazım. Bu durum şunu ifade ediyor: Her türlü gerçek sanat yapmanın, imkanları ortaya çıkmış önü açılmış, zemini oluşmuş, tarihin en güçlü sanatsal hareketlerinden birisinin geliştirilmesi imkan dahilinde kılınmıştır. O halde bu gerçekler temelinde ele alıp değerlendirmek gerekiyor. Küçük burjuva yaklaşımlarıyla devrimci görevleri, devrimci sanat görevlerini izah edemeyiz bu konuda çok kapsamlı ve derin bir eleştiri ve özleştirme gerekiyor. Görev ve sorumlulukları doğru görmek ve onları başarıyla yürütecek düzeyde sahip çıkmak ve gerçekleştirmek gerekiyor.

Böyle bir sanatsal hamle geliştirilemez mi, yürütülemez mi? Pratiği gözden geçirdiğimizde Kürt toplumunda çok fazla bu işi yapamaz gibi bir durum yoktur, tam tersine yapmaya yatkınlık fazladır. Örneğin gırtlak yapısı her türlü güzel sesi çıkartmaya açıktır. Bazı toplulukların dillerinin gırtlakları zayıftır ama Ortadoğu'daki toplumlar dünyanın diğer toplumlarına göre daha öndedir. Amerika'nın bilmem ne müziği, İngiltere'nin bilmem ne müziği deniliyor, tamam küçümsemeyelim o da onlara göredir ama Ortadoğu'daki bastırılarak onlar öne çıkartılmıştır. Ortadoğu'da soykırım uygulanarak, kültür kırılarak onlar varlık gösteriyorlar. Ortadoğu'nun önü açılsa, Kürt toplumu hele bir özgür olsun, Ortadoğu'daki despotizm ortadan

sanatlar için senaryo ortaya çıkaracak bir edebiyat hareketine ihtiyaç var. Eksiklik ve gelişmeyen, zayıf olan edebiyat faaliyetidir.

Bu noktada şöyle söylenebilir: Kürt insanı sosyal bilim alanında çözümlenmiştir, askeri-siyasi mücadelede denenmiştir, fakat edebiyat ve sanat alanında hala çözümlenmemiştir. İdeolojik, siyasi, askeri çözümlenme sanat ve edebiyat çözümlenmesi haline gelmemiş ve onunla birleşmemiştir. Bu anlamda Kürt romanı yazılmamıştır, Kürt sineması hala çevrilmemiştir. Bunlar yoktur. Özgür Kürt Romanını hazırlamadık. Önder Apo taslak hazırladı, eğitim yaptı, zindandan da uyardı. "Kimse üzerine alıp yapmıyor, bana yaptırmak istiyorlar" dedi. Gerçekten de Kürt sineması diyebileceğimiz, Kürt özgürlüğünü ifade edebilecek bir sinemamız yoktur. Halbuki bireyi ve toplumu çözümlleyen ve onun bütün ruh, duygu dünyasını açık ortaya koyan sinema alanıdır. Edebiyat da romandır. Roman düzeyinde bir çözüm ortaya çıkartılamayınca film de geliştirilemiyor. Bu noktada Önderlik çözümlenmesi sahiplenilerek, anlaşılabilir olarak romana, filme dönüştürülüp topluma taşırılabilir. Kenarından, kıyısından oynamalar var. Şu ana kadar yaptıklarımız bu kadardır. Edebiyat adıyla yaptıklarımız da bunlardır. Sanat olarak da yaptıklarımız böyledir, hala işin esasını yapabilmemiş değiliz. İşin esasından kastımız ise böyle bir edebiyatın ortaya çıkartılmasıdır. Peki bu edebiyatı kim ortaya çıkartacak? İstanbul'da denize bakıp yaşamı seyreden aydınlar ortaya çıkartamaz. Onlardan beklemeyeceğiz. Önderliği kim doğru anlayıp doğru ifadeye kavuşturabiliyorsa onlar yapabilirler.

Bu işi en iyi parti, parti kadroları yapar. Öyle sanat faaliyeti yürütecek edebiyatçılar parti içinden çıkarılmalıdır. Önderliğe en yakın ölçü, profesyonel kadro ölçüsüdür. O zaman doğru olan, kendi görevimiz olduğu gerçeğidir.

Edebiyat çalışmalarımız anıyla başladı. Önderlik Haki Karer'in anısı için yazdı. Yedi sayfa, "Kürdistan'da Halk Kahramanlığı" kitabının başında vardır. Bakıldığında ne kadar duygulu ve içerikli olduğu hemen görülecektir. Sadece o alınıp bir senaryoya dönüştürülebilir ve oradan bir Haki Karer filmi yapılabilir.

Bir sanat türü olarak edebiyatı tartışıyorlar. Kültür-sanat çalışmalarını edebiyatla birlikte ele almak, değerlendirmek çok daha önemlidir. Bilmiyor muyuz, gerçekten yapamaz mıyız, biz Önderliği hiç anlamıyor muyuz ya da Önderlik çizgisine sahip çıkmıyor muyuz? Öyle diyemeyiz. Öyle dememeye rağmen yine de bizim kendi bireyci yanlarımız, özel yaşamlarımız var. Önderlik çözümünde kıyıda durduğumuz, anlamak istemediğimiz yanlar var. O nedenle buna girmiyoruz, çünkü bir şey söylersek her şeyimiz açığa çıkacak. Edebiyat ya da roman öyle bir şey ki Önderliği yazacak ama yazan kendisini yazar, çünkü herkes yazanı görür. Görülmek için bu işin içine girmiyoruz. 'Bazı şeylerimiz

gizli kalsın, her şeyimiz bilinmesin, açığa çıkmasın' diye bu işe girmiyoruz. Başkaları da yazamazlar. Yazmaya kalksalar kendi yazdıklarını doğru görürler. O da doğru olmaz, çizgiyi vermez. Bazıları da 'edebiyat dağda olmaz, kadrolardan edebiyatçı olmaz' diyebiliyorlar ama başka yerlerden de olmaz. PKK'yi, Önderliği PKK'nin dışında kimse doğru ve yeterli düzeyde ifade etmez. Ya biz ifade edeceğiz, ya biz ifade edeceğiz, bunun başka yolu da yoktur.

Kişilik çözümlenmesi bireyin ve toplumun çözümlenmesidir

Sosyal bilim ile edebiyat farklıdır. Siyaset bilimi ile edebiyat da farklıdır. Önce bu farkı öğrenmemiz lazım. Sanki yokmuş gibi yaklaşıyor ve öyle de inanıyoruz. Okuduklarımızı birbirine karıştırıyoruz. Bir defa bu işi yapabilmek için önce bu farklılığı görmek gerekiyor. Buna göre edebiyatın ne olduğunu bilmek ve ele almak lazım.

Toplumu bilmek lazım. Bir toplumun edebiyatını dili belirlemez. Bazıları sadece dille sınırlı kalıyor, işte Kürtçe yazmadığı için öyle diyorlar. Kürt toplumunu bilmeden de Avrupa'da yaşayan biri olarak Kürtçe öğrenip yazabilirsin. Tabii kesinlikle dil önemli, önemli değildir diye söylemiyorum. Ama dilden önce zihniyet, refleks, davranış, anlayış geliyor. Yani "kültür" dediğimiz nokta devreye giriyor. Toplumlar birbirlerinden kültürleriyle ayrılıyor. Bir olayın karşısında bütün toplumların refleksleri aynı olmuyor. Kadının, erkeğin ve gencin refleksleri aynı olmuyor. Edebiyat da bunları doğru düzgün ortaya koyup yazabilmekten geçiyor. Roman buna deniliyor. O bilinmeden roman yazılamaz.

Biz yapmadığımız halde yapanlara, 'bize göre yapmıyorlar' diye nasıl eleştiri yöneltebiliriz. Eleştiremeyiz. Bu konuda zindanlar bir alan ve zemindir. Doğru yaklaşır ve iyi çalışılırsa önemli işler yapılabilirler. Birçok toplumun, hareketin edebiyatının gelişiminde zindanlardaki çalışmalar belirleyici, önemli rol oynamışlardır ama devrimci temelde bir çalışma olmazsa liberalize etme, saptırma zindanda da gelişebilir. Bazı toplumların, hareketlerin de

edebiyat çalışmalarının revize olmasında zindanların payı var.

Başarılı bir devrimci olabilmek için iyi bir romancı olabilmek şarttır. Bunun başka bir yolu yoktur. Eğer bunu yapamazsan devrimci olmazsın. 'Devrimcilikle bir ilgisi yoktur' diyenler de var. Halbuki en devrimci eylem doğru bir roman yazmaktır. Ama arkadaşlar sadece yazmak olarak ele alıyor. Mesele bir şeyler karalamak değildir, ne yazıldığı önemlidir. Ne yazdın, ölçülerin nelerdi, dolayısıyla ne tür etkilerde bulunuyor? Mesela oradadır.

Evet, hikaye ve anı yazarsın. Bunlar da bir ölçü belirliyor, fakat sonucu belirliyor. Örneğin ortaya bir kahramanlık çıkmış, o da ortaya bir kahramanlık çıkmış deyip geçiyor. Ölçü olarak kahramanlığı benimsiyor ama bu çok zayıf bir ölçüdür. O kahramanlık nasıl ortaya çıktı, hangi ruh, duygu, düşünce, ortam ve etkiler ona yol açtı ve insan ona nasıl ulaştı? Mesele bunu anlamakta, bunu çözmektedir. "Bunun bizim için ne gereği var" diyorlar. Bu işi çok önemsiyoruz. İşte çözümlenmenin doruğu, en doğrusu romanla yapılıyor. Kişilik çözümlenmesi, bireyin ve toplumun çözümlenmesidir. Peki, bu çözümlenme neye, hangi ilke ve ölçüye göre olacak? Elbette ki kapitalist modernite ölçülerine, liberalizmin ilkelerine göre değil. Bunu Apocu ilke ve ölçülere göre yaptın mı sen birey ve toplumu çözmeye en ileri düzeye ulaşmışsın demektir. Bireyi çözmek ne demektir? Onun gücünü azami derecede ortaya çıkartmak demektir. Doğru yaşayan ve başarılı çalışan hale gelebilmek demektir. Öyle bir ruh, duygu, düşünce yüceliğine, derinliğine ulaşmak demektir. Aslında hakikate ulaşmak demektir.

Kültür devrimini savaş ve mücadele yaratıyor

Şimdi Mazlum Doğan arkadaşın filmini yapmak istiyorlar. Bir sürü kişi talip oldu. İyi de Mazlum Doğan'ı nasıl anlatacak? Mazlum Doğan herkesin pustuğu bir yerde düşmanın karargahında böyle bir tutum geliştirmeye, bunun düşünce ve kararlılığına nasıl ulaştı? Öyle bir eyleme girerken duygusu, düşüncesi, gelecek öngörüsü neydi, geçmişi nasıl değerlendiriyordu, bir defa o hale

nasıl geldi? O düzeyin nasıl ortaya çıktığını, geliştiğini anlatabilecek mi?

'Biz edebiyat yapmalı mıyız, yapmamalı mıyız' şeklindeki tartışma düzeyini aşmamız lazım. İdeolojik ayrıştırmada bireyi ve toplumu çözmeye en uç nokta, en derinleşen yer romandır. Romanı böyle tanımlamak lazım. Önderlik **"Eşkiyanın romanı olmaz"** dedi. "Yaşar Kemal romancı değil, daha çok bir şaire benziyor. Dili güzeldir, hikaye anlatıyor, millet de okuyor" dedi. Önderlik, Türkiye için değerlendirdiğinde "Romancı yoktur" diyordu. Ama "Romancılığa yakın arıyorsan, Orhan Kemal'i okuyun, çünkü Çukurova'daki insan ilişkilerini, kişilik şekillenmelerini biraz çözümlmeye çalışıyor. Romana yaklaşan odur" diyordu. Diğerlerini romancı bile saymadı. Yaşar Kemal bunu duydu, selam gönderdi. "İşte onu, böyle seviyor, sayıyorum" demeye başladı. Tersini bir düşünceyi bile söyleyemedi.

Devrimci açıdan edebiyat ve roman deyip geçmemek gerekiyor. Yazarız ya da yazmayız, bu ayrı bir meseledir. Biz diyoruz ki edebiyatı, kültür devrimini mücadele, savaş yapıyor. Örneğin Kürt kişiliğini Önderlik düşünsel tartışmalarda çözümlü ama esas olarak savaş çözümlü, gerilla çözümlü. Şimdi biz içindeyiz ama bu gerillacılık nasıl oluyor? 1984'ten bu yana kaç kişi bu gerilla örgütüne katıldı, kimlerin durumu ne oldu, bunlar nerededirler? Bir ayrıştırma yapalım, böyle bir düşünelim. Bunun içinden neler çıktı? Bir toplulukta, kendisini Kürt toplumu adına savaşa sürdü. "Yiğittik meydanına sürdü" diyelim ama bu meydana neler çıktı? Her şey çıktı. Kürt insanı, toplumu elek gibi elendi. Ruhuyla, duygusuyla, düşüncesiyle, iyiliğiyle, sevgisiyle, ihanetiyle her şey çıktı. Düşüşün en alçağı, yücelişin en yükseği oldu. Bu bir çözümlenmedir. Bunu gerilla çözümlüyor. Tabii başka yerden çözüm aramak olmaz.

Biz çok uzlaşmacı oluyoruz. Mücadeleyle gelişme olur, uzlaşmayla olmaz. Bazı şeylerde uzlaşma olmayacak mı? Politik uzlaşmalara evet, ama edebiyatta, romanda uzlaşma olmaz. Çünkü ideolojide uzlaşma olmaz. Uzlaşma politik alanda olur. Hiç böyle yumuşak, uzlaşmacı yaklaşıma gerek yoktur. Eğer biz ideolojik mücadeleye bu kadar uz-

laşmacı yaklaşırsak, dolayısıyla edebiyata böyle yaklaşırsak siyaseti yapamayız. Çünkü mücadeleyi ideolojik alanda bitiririz. Bu da siyaset yapma imkanımızı ortadan kaldırır. Nasıl olmamız gerekiyor? Keskin olacağız. Gerçekten de bazı şeyleri doğru anlayacağız, cesaret edeceğiz. İyi bir devrimci, iyi bir romancı olmak zorundadır. Öyle olmazsa o zaman kendini çözümleyemezsin. Birisinin kalemi daha kuvvetlidir yazıya döker, birisi yapamaz. Bunlar ayrı konular. Ama işin özü önemlidir.

Devrim, birey ve toplumda yaşanan değişikliklerdir

Vicdanlı yaklaşmak gerekiyor. Düşman kimyasal ve nükleer silahlarla saldırı yapıyor. Savaş tünellerinde gerilla elinde sadece bir tüfekte aylarca mücadele etme gücü gösteriyor. Normal insan orada duramaz. Bir ay, iki ay, üç ay duruyor. Defalarca o saldırılara karşı mücadele ediyor. Eylem yapıyor. Dışarı çıkıyor, vuruyor, geri giriyor. O kadar bombardıman olmasına rağmen düşmanı nasıl engelleyeceğini düşünebiliyor. Dikkat edin günlük planlama yapıyor, örgütlü çalışıyorlar. Bir kişi değil, üç-beş kişi plan yapıyor, örgüt kuruyor. Yani akılları başlarındadır. Peki bunu nasıl yapıyorlar, bu nasıl oluyor? Bizim şimdi bunları sormamız, tartışmamız lazım. Edebiyat bu soruların cevabıdır. Bu kişiliğin anlaşılmasıdır. Bu durumun nasıl olduğunun cevaplandırılması, çözümlenmesidir. Normalde korkudan ölmesi gereken bir yerde, tersine, bu durumlar ortaya nasıl çıkıyor? Bunu neler etkiliyor? Bir insan yaşamı açısından böyle bir duruma geliş ne anlam ifade ediyor? Dahası insanlar bu duruma nasıl geliyor? Mesela herkes orada duramıyor. "Bu normal bir durum, başkaları başka yerde duruyor, onlar da orada duruyorlar, dolayısıyla başkalarından bir farkı yok" diyemeyiz. Öyle değildir. Her yer aynı değil, herkes öyle değildir. Hiç olmazsa şimdi düşünelim. Ajitatif, sloganvari söylemin ötesine geçelim. "Yiğittirler, kahramandırlar, bilmem gerilla şöyle fedaidir" şeklinde üç-dört kelime ama içeriğinin ne olduğu belli olmayan, ne anlayacağımızı bilemediğimiz birkaç kavramı kullanıp bu durumu izah edemeyiz, geçiştiremeyiz. İşte insanın çözümlendiği yer orasıdır. Kişilik orada çözümleniyor. Kişilik devrimi orada gerçekleşiyor. İnsan orada şekilleniyor. Edebiyat orada yazılıyor. Kültür devrimi orada yapılıyor. Merkez Karargah, "Yeni insan ilişkileri ortaya çıkıyor" dedi. Tünellerdeki savaşta yeni insan özellikleri ortaya çıkıyor. Merkez Karargahımız geçen yıldan bu yana ne kadar açıklama yaptı. Anlamamız gerekli, onlar boş laflar değildi. Birkaç slogan ya da bunu yapan gerillaya yüzeysel bir övgü değildi. Ortaya çıkmış bazı yaşam gerçeklerine parmak basmaydı. Onları ifade etmekte.

Devrimcilik budur. O halde böyle devrimci olabilmemiz için demek ki kişilik çözümlenmesinde, insan çözümlenmesinde zirve yapmamız lazım. Başaran devrimci olabilmemiz için bir devrimci romanın çözümlen-

Yazmaktan korkuyoruz. Bir kişi bir kitabı yazarsa o yüz tane karakter koyabilir, on tane karakter inceleyebilir. Hepsine bir şey yedirir. Ama bunların hepsini yapan kendisidir. Kendi tercihleri, ölçüleridir. Dolayısıyla bütün o karakterlerde kendisini ifade etmiş olur. Burası bu işi yapanın kendi kendisini bu kadar çözümlediği bir yerdir. Bir defa kayda geçirdiğinde de değiştirmesi mümkün olmuyor. Sen bir defa duygunu, düşünceni, ölçünü ortaya koymuş oluyorsun. Yoksa o filan kişiye ait diyemezsin. Çünkü o kişiyi sen üretmiş, türetmişsindir. Ona olumlu-olumsuz yanlarıyla o özellikleri sen veriyorsun, yazan veriyor.

yebileceği en ileri düzeye ulaşmamız gereklidir. Dikkat edelim bu devrimci eğitimin kendisi oluyor. Güçlü bir eylem için örgüt gerekiyor, güçlü bir örgüt için eğitim-propaganda gerekiyor. Güçlü bir eğitim-propaganda için zengin düşünce, sanat gerekiyor. Güçlü bir düşünce ve sanat için de tabii ki devrimci roman düzeyinde bir çözümleme gerekiyor. "Biz oluru, olmayız" şeklinde bir yaklaşım olamaz. Olacağız. Bu işe o düzeyde yaklaşacağız. Hiç kimse "bunu birkaç kişi yapsın, bizi ilgilendirmez" diyemez. Önderliğin ilgilendiği her şey hepimizi aynı düzeyde ilgilendirir. Çünkü **devrimci militan Önderlik ölçü ve özellikleriyle donanan insandır**. Dolayısıyla hiç kimse "Önderlik bir yana ben ayrı bir yana" diyemez. Öyle oldu mu Önderlikten kopmuş oluruz. Önderliğe doğru katılımımız gerçekleşmez. Böyle olmayacaksa, doğru katılım yapacaksa o zaman Önderliği ilgilendiren şeyler nelerse hepimizi aynı düzeyde ilgilendirir. Önderlik bu konuda bizi sadece eleştirmede, "onu da bana yaptıracağız, bütün örgütün işlerini, halkın ihtiyaç duyduğu her şeyi bana yaptırıyorlar" dedi. İş bölümü gerekmiyor mu, yoldaşlık yük paylaşımını içermiyor mu? Tabii ki iş bölümü gerekiyor. Yoldaşlık da yük paylaşmayı ifade ediyor.

Önderlik bizden çok şey de istemedi. Kendisinin yaşamda, kişilikte, gerillada, 50 yıllık mücadele içeri-

sinde, savaşta çözümlediklerini, açığa çıkardıklarını yazıya dökmemizi istedi. Bizden öyle fazla bir şey istemedi. Önderlik bütün ölçülerini geliştirmiş, koymuş, Kürdistan'da kişilik devrimi gerçekleşmiş. Kültür devrimi gerçekleşmiş ama bunların hepsi Önderlik ve gerilla şahsında gerçekleşmiş. Bu, toplum haline getirilmemiş. Kadın, genç, işçi-emekçi Kürt toplumu haline gelmemiş. Bireyde ve toplumda bütün boyutlarıyla şekillenmemiş. Toplum oraya çekilmemiş. Biz bunun mücadelesini veriyoruz. Yoksa yapılmamış değildir. Bizim yeni bir şey bulmamız gerekmiyor. Açığa çıkmış, yapılmış olanları ifadeye kavuşturmamız gerekiyor. Dikkat edersek ondan da çekiniyoruz. Niye? Alçakça ihanetten yüz bin yıllık insanlık tarihinde yeri olacak kahramanlığa kadar her şey açığa çıkmıştır. Şimdi biz bunu ifadeye dökerken tercih yapacağız, doğruyu arayacağız. Acaba doğruyu bulabilecek miyiz, bulamayacak mıyız, acaba bu büyük ayrıntıyı irdelerken tercihlerimiz neler olacak? Kuşkusuz hepsini yazacağız ama bunları yazarken bir doğrultu olarak neye doğru-yanlış, neye iyi-kötü, neye güzel-çirkin diyeceğiz? Yazımda bu tercihimiz olacak. Burada kendimize güvenemiyoruz. Ölçülerimiz ve ilkelerimiz burada kaygandır. Onun için yazmaktan korkuyoruz. Bir kişi bir kitabı yazarsa o yüz tane karakter koyabilir, on tane karakter inceleyebilir. Hepsine bir şey yedirir. Ama bunların hepsini yapan kendisidir. Kendi tercihleri, ölçüleridir. Dolayısıyla bütün o karakterlerde kendisini ifade etmiş olur. Bu iş böyledir. Burası bu işi yapanın kendi kendisini bu kadar çözümlediği bir yerdir. Bir defa kayda geçirdiğinde de değiştirmesi mümkün olmuyor. Sen bir defa duygunu, düşünceni, ölçünü ortaya koymuş oluyorsun. Yoksa o filan kişiye ait diyemezsin. Çünkü o kişiyi sen üretmiş, türetmişsindir. Ona olumlu-olumsuz yanlarıyla o özellikleri sen veriyorsun, yazan veriyor.

Bu işin zor tarafı bireyciliğin aşılma noktasıdır. Devrimcileşmeye karşı bireyciliğin en çok direndiği yer burasıdır. En ince biçimde, ayrıntıda direndiği yer burasıdır. Bunu gerçekten iyi anlamalıyız. Bakın nereden nereye geldik. "İşte edebiyattır, tartışması mı olur" diyorduk. Ama devrimciliğin mihenk taşının burası olduğu, devrimci çözümlemenin esas burada olduğu gerçeğine ulaştık. Şimdiye kadarki çözümleme zayıflığımızda "bu bizim işimiz değil" demekle ortaya çıkan bağı görelim. "Bizim işimiz değil" demişiz, o halde acaba bu kadar devrimci eğitim ve eylemde geri, zayıf, başarısız kalmamızın altında bu değerlendirme, bu yaklaşım yatıyor mu? Şimdi sorgulayalım. Belki de bu yatıyor. Yanlış burada yapmışız. Biz nerede yanlışlar yaptık da iyi devrimciler haline gelemedik. Bu kadar imkanı ve fırsatı neden doğru değerlendiremedik, görev ve sorumluluklarda neden başarılı olamadık, başaran bir öncülük haline gelemedik, neden 24 senedir bizden İmralı'da başarı bekleyen Önderliğe o başarıyı veremedik? Bu sorulara cevap arıyoruz.

Acaba bu cevabın temelinde burası yatıyor olmasın. Bir kişi tekrar tekrar, on kere, yirmi kere aynı şeyi yapıyor. Çözümlemişse tekrar başa dönüş olmaz. Tekrar başa dönüş oluyorsa orada çözümlemeye hile var, yetersizlik var demektir. Görüntüde gerçekleşen, özde gerçekleşmeyen bir durum vardır. Edebiyat, roman bizi birazda böyle suçüstü yakalıyor diyelim. Bunun farkına, bilincine varıyoruz. Kenara-köşeye kaçmayalım. Gerçekleşenlere bakıp bu işi öyle sanmayalım. Onların yarattıkları bir şey yok. Düzene hizmet etmekten öte bir şey sağlamıyor. Biraz insanları rahatlatıyor. Devrimcinin görevi böyle bir düzen altında insanları rahatlatmak mıdır? Rahatlatırsan ne yaparsın? Düzene en büyük hizmeti yapmış olursun. Yöneticilerin yapmadığını sen yapmış olursun. Bu kadar açıktır.

O halde var olanları iyi ele alalım, iyi tartışalım. Görüntülerine, başka yerlerde gerçekleşenlere bakarak değil de gerçek anlamına bakarak ele alalım, çözümleyelim, tartışalım, anlayalım. Kesinlikle bizi doğruya bu ulaştırır. Bizde şimdiye kadar yapılanları bu çerçevede değerlendireceğiz. Bireysel olarak çok büyük çabalar oldu, örgütlü bir noktaya gidilmedi. Onu kabul ediyoruz. Çok çaba verildi, bir sürü değer ortaya çıkartıldı. Ama bunların düzeyi ne kadardır? Eleştirel bakmamız lazım. "Her şey tamamlandı" diyemeyiz. Öyle olsaydı ne Önderlik ne Kürdistan ne de biz bu durumda olurduk. Hala bu durumda olduğumuza göre yaptıklarımızın düzeyi ortaya çıkıyor. Demek ki yeterli, sonuç alıcı değilmiş. Bunu kabul etmemiz lazım. Somut durum bunu bize açıkça gösteriyor. O halde ne yapacağız? Daha doğru ve derin yaklaşacağız. Daha eleştirel-öz eleştirel, sorumlu yaklaşacağız. Kafa yoracağız. Bu iş kafa yorma, anlama işidir. Yazıp yazmamakla, kalem kullanıp kullanmamakla, bilgisayarda yazıp yazmamakla bir alakası yoktur. Oraya indirgemeyelim. Bu bir anlama, yoğunlaşma, eleştiri-özeleştiri meselesidir. Yaşamı ve devrimci hareketi, mücadeleyi çözümleme, anlamlandırma meselesidir. Bizim böyle yaklaşmamız lazım. O halde hepimizi ilgilendiriyor. Bizim temel sorunumuzdur. Başaran devrimci haline gelmemizi engelleyen temel neden bu olabilir. Buradan düzeltme yaparsak bütün eksikliklerimizi gideren bir noktaya gelebiliriz. Bu kuvvetle muhtemeldir. Büyük ihtimalle de böyledir. İşte zihniyet sorunu dediğimiz durum böyle ortaya çıkıyor. Zihniyet sorunu, yaşamı anlama ve anlamlandırmadaki zayıflıklardır, parçalılıktır, saptırıcılardan etkilenmedir. Biz de bu parçalılık, zayıflık, etkilenme fazlasıyla var.

O bakımdan şiir, anı, hikaye ve roman olsun, devrimci edebiyata böyle yaklaşmamız gereklidir. Şiir duygu yüklü, hikaye-anı olanların sonuçlarının ifadesidir. Tarih yazımı gibidir. Peki, orada da tercih var mı? Var. Ama ortaya çıkmış sonuçları tercih ediyorsun. Yiğit olmuş, hain olmuş. Bunları belirliyorsun. Bu da bir belirleme ama genel belirlemedir. Roman, neden ve nasıl

böyle olmuş, sorularına cevap verendir. Roman o sonucun nasıl ortaya çıktığının irdelenmesi, analiz edilmesidir. Romanın, roman çözümleyiciliğinin diğerlerinden farkı burada ortaya çıkıyor. Bu bakımdan roman önemli oluyor. O düzeye nasıl ve niçin gelindiğini, nelere yol açtığını çözümledin mi, onun nereye gideceğine ışık tutmuş olursun. Orada geleceği de öngörmüş olursun. Birey ve toplum gelişiminin gerçeğini, ilerleyişini bir çözüme kavuşturmuş olursun. Devrimci çözümleme, değişim budur. Birde biz buna "devrim" diyoruz. Eskiden iktidarı alıp vermeye devrim diyorduk. Siyasetin, askerliğin bir araç olduğunu, dolayısıyla amaç olmadıklarını gördük. Devrim birey ve toplumda yaşanan değişiktir. Savaş, gerilla bu değişikliği etkiliyor. Onun için gerilla sadece düşmana darbe vurduğu için değil, ezileni ezene karşı çıkılabilir ve vurabilir hale getiriyor, güçlendiriyor. Onun için gerilla devrimci eylem oluyor. Başarı için yepyeni özellikler gerekiyor. Yeni ruh, duygu, düşünce, davranış gerekiyor. Şimdi gerilla bunu çözümleyiyor. Bu değişikliği kendinde gerçekleştiriyor. Bir örnek ve öncüdür. Toplumu etkiliyor. Topluma ne kadar yakın olsa toplumu, insanları o kadar değiştiriyor. Propaganda, sanatla, edebiyatla ne kadar çaba harcanırsa gerillada ortaya çıkan çözümleme düzeyi topluma o kadar yansıtılmış ve toplumda çözümlemeye dönüştürülmüş oluyor. İşte bunu propaganda, sanat, edebiyat yapıyor. Roman da aynı gerilla savaşı gibidir, bu çözümlemeyi sen romanda yazıyla yapıyorsun. Birisi eylem anında, mevzide, çarpışma anında, tünelde savaşırken bunu yapıyor. Diğer de aynen orada savaşıyor gibi yazarken o çözümlemeyi yansıtıyor, insanı açığa çıkartıyor. Bu temelde yapılabilirse gerçekte topluma, bireye yansıtılması durumunda güçlü bir değişime, dönüşüme yol açar.

Demokratik modernite devriminin esas kişilik devrimidir

Eğer insanı, toplumu özgür yaşam ve demokratik komün çizgisinde derinleştirir, geri, köhnemiş, egemenlikçi zihniyet, duygu, düşünce, davranış, ruhsal belirtileri ortadan kaldırır, onlara karşı mücadeleye edersek, onların yerine yeni insan ilişkileri koyup yeni kadını, erkeği, toplumu yaratırsak işte devrim, devrimcilik budur. Biz şimdi devrimde bu değişikliği öngörüyoruz. Demokratik modernite devriminin esas kişilik devrimidir. Kişilik devrimini gerilla, romanla ortaya çıkartabilirsin. Eğer doğru yapılabilirse roman gerilla kadar derinleştirici bir araçtır. İyi kullanılırsa devrimci ölçülere o düzeyde hakim olunur ve onlar doğru işlenirse gerilla düzeyinde birey ve toplumun devrimci değişimine hizmet eder, onu gerçekleştirir. Bu bakımdan da zayıf, sınırlı bir araç değil, derin ve güçlü bir araçtır. Mutlaka kullanabilmek gereklidir. Zap'ta savaş tüneline olan gerilladan kimin haberi oluyor? Doğal olarak olamıyor. "Onu toplum

görsün ve anlasın" diyemeyiz. Göremez, anlayamaz. Toplumun onu görür ve anlar hale getirilmesi için özüne uygun anlatılması gerekiyor. İşte roman, diğer edebiyat türleri bunu çok güçlü yapmalıdır. Fazlasıyla yapmalıyız. Yaptıklarımız azdır. Dikkat edilirse yaptıklarımız sınırlıdır. Sadece sonuçlarla ilgilidir, gerçek bir çözümleme yoktur.

Doğrusunu biz yapmalıyız. Yanlışını yaptırmamak lazım. Bu doğru ama sadece o noktada durmamak gerekiyor. O halde yanlış yaptırmayacaksa, yanlış yapmak tehlikeliyse, biz doğrusunu yapmalıyız. Bunun için çaba harcamalıyız, kafa yormalıyız, ilgili olmalıyız, anlam gücümüzü geliştirmeliyiz, yapılabilir kılmalıyız. Biz yapılabilir kılamadığımız için oradan, buradan bazıları, kurnaz olanlar kendi adlarını öne çıkarmak, oradaki onuru, itibarı biraz paylaşmak için hemen öne atılıp, "Ben yapayım" diyor. Tamam insanlar yapsın, onları engellemeyelim ama doğrusu yapılsın. Onu denetlemeliyiz. Kesinlikle değerli doğru temsili önemlidir. Mazlum Doğan partiyi temsil ediyor. Mazlum Doğan için ne söylersen PKK olacak. Ufak bir yanlış söylersen PKK'yi tersyüz etmiş olursun. Ondan sonra PKK'den geriye ne kalır? Daha sonra kendi çizgimize nasıl çekeceğiz? Çekemeyiz.

Tekrar belirtiyorum, bu iş bizim işimiz. Hiç kimse "Bizimle alakası yoktur, biz bunun dışındayız, savaşçıyız, örgütçüyüz ve siyasetçiyiz" demesin. Onlardan önce devrimciyiz. Devrimciliğin ölçütü devrimci değerleri geliştirmek, gericiliği bütün boyutlarıyla çözümleyip atmaktır. Bunu bütün devrimciler yapar. Dikkat edelim kişilik devrimi işi, "filan kişinin işidir" demiyoruz, tüm devrimcilerin işidir. O halde kişilik devrimiyle uğraşıyoruz. Bunlar bizim işimizdir. Yazarız-yazmayız, bazılarımız yazar, bunları teşvik ederiz, yardımcı olalım. Örgütlü-planlı bir devrimci çalışma olarak belli arkadaş grupları bunu yapsın. Teşvik edelim, destek verelim. Büyük bir devrimci eylem olarak görelim. Gerçekten de devrimci ölçülere, gerilla ölçülerine göre çalışıp yapsınlar, gerilla tarzıyla yapsınlar. Başkasıyla zaten gerillayı anlatamazlar. Öyle yapsınlar, onu sağlatalım. Öyle yapıyorlar diye böyle yadırgayıp bir kenara atmamak lazım. Bir de "Ne yapıyorlarsa yapsınlar, bizi ilgilendirmez" diyemeyiz. Bizi çözümleyecekler. Biz de ona yardımcı olacağız. O çözümde kendimizi göreceğiz, gerçekleştireceğiz. O halde beraberiz. Bu bütün parti için kolektif bir faaliyettir. Hepimizin özenle, çabayla, el birliğiyle böyle bir çalışmayı geliştirmemiz, derinleşme düzeyini ortaya çıkartmamız lazım. Kendimizi doğru eğitemiz, Önderlik gerçeğini doğru anlamamız ve öncülük görevlerini başarıyla yerine getirmemiz ve toplumda devrimci gelişme-değişim yaratmamız bununla olur. Amacımız da budur. O halde bizi amacımıza götürecek çok önemli çalışma alanlarından bir tanesi de bu oluyor. O nedenle "Doğru anlayalım ve doğru uygulayalım" diyoruz.

EVİN YOLDAŞLARIN İZİNDE ZAFERE YÜRÜYECEĞİZ

Sozdar Avesta

2 3 Aralık'ta Ahmet Kaya Kürt Kültür Merkezi'nde, ikinci kez 9 Ocak 2013 yılında yapıldığı gibi yeni bir katliam gerçekleştirildiğini öğrendik. Bu alçak, korkakça ve ahlaksızca saldırıda Kürdistan Kadın Özgürlük Mücadelesi'nin öncülerinden yoldaşımız Evîn, Kürdistan halkının sesi Mir Perwer ve onurlu yurtsever Mam Abdurrahman Kızıl şehit düştüler. Kürdistan halkının bu üç kahraman ve yurtsever şehidimiz ve 9 Ocak 2013 Paris şehitleri Sakine, Ronahî ve Fidan yoldaşlar şahsında tüm Kürdistan Özgürlük Mücadelesi şehitlerini saygı ve minnetle anıyor, anıları karşısında saygıyla eğiliyorum.

Kürdistan halkı, Kürdistan Kadın Hareketi ve genel Özgürlük Hareketi adına büyük bir nefret, kin ve öfke ile bu ahlaksızca katliamı kınıyorum. Herkes iyi bilmelidir ki, ne bu son katliam, ne 9 Ocak'ta gerçekleşen katliam, ne Sevê'lerin şahsında Silopî'de gerçekleşen katliam, ne Deniz Poyraz'ın katledildiği İzmir katliamı, ne de Nagihan Akarsal'in katledildiği Süleymaniye saldırısı cevapsız, intikamı alınmadan yanlarına kalmayacak ve mutlaka ama mutlaka katillerden, bunları yapanlardan hesap sorulacaktır. Bu talimatı verenin faşist şef, diktatör Erdoğan ve Bahçeli olduğunu, bu talimatları uygulayanların ise MİT, Hakan Fidan ve ekibi olduğunu çok iyi biliyoruz. 9 Ocak'ta Heval Sakine, Rohanî ve Fidan'ı katledenler de, Heval Nagihan Akarsal'i katledenler de, Deniz Poyraz ve diğer tüm arkadaşları katledenler de onlardı. Bütün bu katliamlar MİT'in eliyle gerçekleştirildi. Bugün görüyoruz ki MİT Paris'te cepheler oluşturmuş. Bunlar devlet içerisinde örgütlenen gizli Gladio'lardır.

Fransa Bu Katliamdan Kendisini Aklayamaz

Ne Fransa devleti ne de Avrupa Birliği, gerçekleşen katliam karşısında kendilerini aklayamaz, temiz gösteremez ve suçsuzum diyemez. Fransa devleti ve Avrupa Birliği bu katliamdan sorumludur. Özellikle de Fransa devleti sorumludur. Çünkü 9 Ocak katliamında işgalci, faşist Türk devleti ve Erdoğan'ın tetikçisi Ömer Güney'i, yurtsever Kürt halkı yakalayıp Fransa adaletine teslim etti ve katliam üzerinden 10 yıl geçmesine rağmen dosya açıklığa kavuşturulmadı. Ömer Güney konuşmasın ve devletin yürüttüğü derin, gizli faaliyetler ortaya çıkmasın diye hapishanede öldürüldü ki ölüm nedeni bile hala şüphelidir ve bu şekilde dosya kapatıldı. Nasıl oluyor da 9 Ocak katliamından sonuç çıkarılmıyor, tedbir alınmıyor ve Kürt halkı saldırılar ile yüz yüze bırakılıyor? Bu, Avrupa ülkeleri Türk devletine verdiği tavizle Uluslararası Komplö konseptinin önünü açıyor ve uluslararası komplö konseptine arka çıkıyor.

Uluslararası Komplö yeni bir aşamaya evrilmiştir. Kürdistan halkına dönük tüm şiddetle soykırım gerçekleştiriyor. Bunu izleyen sadece izleme ile de sınırlı kalmayan arka çıkan Avrupa Birliği, ABD ve Uluslararası Komplöda yerini alan tüm güçler bir kez daha sahnede rol almak istiyor. Bu zihniyeti elbette iyi tanıyoruz. PKK'yi terör listesine alan Avrupalı ülkelerin olduğunu iyi biliyoruz. Bu güçler, PKK ne zaman sorunları diyalog ile çözmek istedi, Rêber Apo öncülüğünde

Ortadoğu'da özgürlüğün sağlanmasını istedi sahneye çıktı o zaman PKK'yi terör listesine aldılar. Kendi aralarında iş bölümü yapıyorlar. İsveç, Kürt yurtseverlerini Türk devletine teslim ediyor. Almanya, öncü yurtseverleri ve Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin öncülerini zindanlara atıyor. Fransa'da da vahşi bir şekilde bu iki katliam gerçekleşiyor.

Heval Evîn Bilinçli Hedef Alındı

NATO zirvesinde alınan kararlar bu şekilde devreye koyuluyor. 30 yılı aşkın bir süredir aralıksız bir şekilde tüm alanlarda ve çalışmalarda yer alan Heval Evîn bilinçli bir şekilde seçildi ve hedef alındı. Katilin aklının başında olmadığı, faşist ve hapishaneden yeni salınan sabıkalı biri olduğu söylentileri ile olayın üstü örtülmek isteniyor. Ömer Güney için de bunlar söylendi. Süleymaniye'de Heval Nagihan Akarsal'i şehit düşüren kişi yakalandı fakat ne söyledi, akıbeti nedir hala bilmiyoruz. Konu özgür Kürt olunca herkes üç maymunu oynuyor. Heval Evîn, öncülüğü, mücadelecisi ruhu, Apocu bilinciyle, özgür yaşam felsefesi ile mücadele etti ve bu mücadeleyi günümüze taşıdı. Artık bu şekilde, Kürdistan Kadın Özgürlük Hareketi'ne dönük komplö yürütülüyor. Bu mücadeleye kadınların öncülük yaptığının farkındalar ve bu nedenle hedef alıyorlar. Bu artık bellidir.

Bu komplonun startı 9 Ocak'ta Paris'te verildi. Partimizin öncü ve kurucularından olan Heval Sakine Cansız hedef alındığında, başınızdı kaldırmamıza izin vermeyeceğiz mesajı verildi. Ama bu 10 yıllık zaman zarfında Sakinelerin tarzı ile, gençlik ruhu olan Ronahîlerle, mücadelecisi ve onurlu duruş sergileyen Fidanlarla Kürt Kadın Mücadelesi tüm kıtalarda ses verdi ve kadınlar ile birlik oluşturuldu. Kadınların bu onursal ve direniş çıkışının önünü alamazlar.

Rojhilatê Kurdistan ve İran'da 4 buçuk aydır "Jin, Jiyan, Azadî" sloganı eşliğinde, Kadın Devrimi ile topluma öncülük yapıyor. Bundan korkuyorlar. Büyük devrim olan Kadın Devrimi'nde korkuyorlar. Kadın fikrini, kadın özgürlüğünü esas alan Jineoloji'den korkuyorlar. Bunun için, bilgili, mücadelecisi kadınları doğrudan hedef alıyorlar. Biz şehitlerle büyüyen bir hareketiz. Partimiz, şehitler partisidir. Rêber Apo öncülüğünde aralıksız 50 yıldır özgürlük için mücadele yürütüyoruz. Kim bu mücadelenin önünü alabilir? Ne katiller, ne tetikçiler bunun önünü alamaz. Artık ok yaydan çıktı. Bu vahşi, katil güçleri Medya Savunma Alanları'nda 9 aydır sonuç alamıyor. Zap, Avaşin ve Metîna'da yenildiler. Sistemleri tarumar oldu. Burada sonuç alamayacaklarını fark edince Kuzey ve Doğu Suriye Bölgesi'ne yöneldiler. Burada da sonuç alamadılar ve bu katliamcı yöntemlere başvurdular.

2023 yılında yürütülecek mücadele şimdiden belli. İmralı'da uygulanan tecridin ağırlaştırılması ile İmralı ile bir sonuca varmak istiyorlar. Saldırıların esas merkezi Rêber Apo ve İmralı'ya dönüktür. Bu komplocu güçler Rêber Apo'yu Türk devletine teslim etti. Eğer şimdi İmralı adasından ne olup bittiğini bilmiyorsak bunun sorumlusu uluslararası komplocu güçlerdir. Bunu da sözde işkence ve hukuksuzluğun önünü almak için kurulan CPT adı altında tecridi meşrulaştırmak istiyorlar. Bir kez daha gündemimizi

saptırmaya çalışıyorlar. İmralı'da uygulanan tecridin hesabını onlardan sormamamız için her gün yeni bir gündem yaratmaya çalışıyorlar, her gün öncü militanları katlederek göz korkutmak istiyorlar. Asla boyun eğmeyeceğiz. Halkımız yurtsever, ulusal bir tavırla direnişçi bir refleksle sokaklara akın etti. Paris'in tüm sokaklarını direniş alanı yaptılar. Halkımızı selamlıyorum. Sadece Paris ve Avrupa'da yaşayan halkımız değil, Kürdistan'ın 4 parçası ve yurtdışındaki halkımız Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü sağlanmayana kadar mücadeleye ara vermemeli, aralıksız mücadele etmeli. Sonuç almak, Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü ile mümkündür. Rêber Apo'nun fiziki özgürlüğü sağlanmadığı sürece Kürdistan halkının haklarını elde edemeyiz, kadın özgürlüğü de bir sonuca varamaz. Kadın öncülüğünde, Rêber Apo'nun çizgisinin de bu mücadele daha da yükseltmeli. Halkımızın acısı sadece Paris'teki katliamla başlayan bir acı değildir. Halkımız 50 yıldır bu acıların yükü altında mahrum bırakıldı. Konu Kürt halkı olunca her şey meşrulaştırılıyor. Kürt halkı artık bilinen eski Kürt halkı değildir. Kürdistanlı kadınlar artık bilinçlendi, bilgi sahibiler. Özgür kadın fikri ve felsefesini dünya kadınları da kucakladı. Bundan korkuyorlar. Bu büyük iradedden korkuyorlar. Kadının gücünden korkuyorlar. Özgür kadının öfkesi, ataerkil zihniyetini yerle bir edeceğini bilmeliler.

Nagihan ve Evîn yoldaşların izinde zafere yürüyeceğiz. Bunun için tüm halkımıza, kadınlara, şehit ailelerine, özellikle de son şehitlerimizin ailelerine söz veriyoruz. Son 3 şehidimiz Heval Evîn, Mir Perwer ve Mam Abdurrahman'ın ailesine, Kürdistan halklarına, Evînlerin tüm yoldaşlarına ve Önder Apo'ya başsağlığı diliyorum.

Herkes bunu iyi bilsin ki Evîn gibi militanlar oldukça bu hareket özgürlük aşkıyla, özgür kadın iradesiyle, alçak gönüllülük ve emekle gecesi gündüzüyle mücadele yürütür. Evîn yoldaş, bir katliamı protesto etmek için hazırlık yapmaya gitmişti. Bir katliam sonucu şehit edildi. Herkes bunu iyi bilmelidir ki, kimse bu büyük irade ve başkaldırının önünü alamaz. Biz, kadın özgürlük devrimi çağındayız. 21. yüzyıl, kadın özgürlük devrimi yüzyılıdır. Bu yol, yöntem ve ahlaksızlıkla bunun önüne geçemezler. Bunun için de tüm kadınlara, genç kadınlara ve Kürdistan gençliğe çağrı yapıyorum. Halkımız gençlik öncülüğünde kendi savunmasını kendisi yapmalıdır. Öz savunma ve Devrimci Halk Savaşı artık toplumsallaştırılmalıdır. Halkımız

nerede olursa olsun savunmasını başkasına bırakmamalıdır. Tüm kurumlarını koruyabilmelidir. Kişisel savunmasını yapmalıdır.

Yine halkımızın tüm dostlarına, enternasyonalistlere, özgürlük yolundaki kadınlar, demokratik kişiler, sanatçılar, aydınlar, çevreciler, bu sisteme karşı güçler mücadelelerini Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'yle birleştirmelidir. Kürdistan halkları tüm insanlık için direniyor. Özgürlük savaşçıları tüm insanlığın onurunu koruyor. Önder Apo, fikir felsefesi ve paradigmasıyla tüm insanlık için aydınlıktır, toplumun özgürlük çizgisidir. Önder Apo'ya sahip çıkma, fiziki özgürlüğünü isteme kendine insanım ve demokratım diyen herkesin görevidir. Utangaç bir şekilde tutum sergilemek artık yeterli değil.

Bir kez daha başta Fransa olmak üzere Avrupa Birliği'ne çağrıda bulunuyorum. Bu iki yüzlü siyasetten vazgeçin. Kürt'leri iyi kötü olarak ayırmaktan vazgeçin. Kürtlerin parçalanması bugün Kürt düşmanlarının bu kadar azgınlaşarak sonuç almasına neden oluyor. Bu ikiyüzlülük var oldukça Kürdistan halklarının özgürleşmesine izin vermiyorlar.

Kürdistan halkının özgürlük mücadelesi her insanın yüzündeki peçeyi ortaya çıkardı. Her şeyi netleştirdi. Sözde insan hakları örgütlerinin nasıl şahsi kurumlar olduğunu gösterdi.

Nasıl 2013 yılında diz çöktürme konseptini devreye koyarak bize diz çöktürmek istidilerse ve bu konsept nasıl bugüne kadar devam ediyor ve sonuç almıyorsa bir kez daha bu yöntemle sonuca gitmek istiyorlar. Bu 10 yıl içerisinde yapılan büyük direniş bu günden itibaren daha da genişletip daha da anlamaştırıp daha fazla örgütlülüğünü kurup Önder Apo ve şehitler yolunda mücadeleyi büyütmeye bizi yegâne sonuca götürür.

Bunun için bir kez daha Kürdistan kadın hareketinin öncüsü Sara yoldaş, Evîn yoldaş, Kürdistan halkının direniş çığlığı ve sesi sadık sanatçı Mir Perwer, bu devrimde bir derwish olarak halkına hizmet etmiş onurlu yurtsever Mam Abdurrahman Kızıl'ı bir kez daha saygıyla anıyorum. Bu şehitler şahsında tüm Kürdistan şehitlerine sözümüz odur ki, Kürdistan kadın hareketi ve Apocu hareket olarak mutlaka bunun hesabını soracağız. 'Jin, Jiyan, Azadî' şiarıyla özgürlük mücadelesini zafere taşıyacağız. Ve sonucunu tüm insanlık ve kadınlara atfedeceğiz. Zafer mutlaka Önder Apo ve kadın öncülüğünde Kürdistan halkının olacaktır.